

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1990

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΟ Υ.Δ.Τ. ΚΑΙ ΣΤΗ Γ.Α.Δ.Α.

Επίσκεψη στο ΥΔΤ και στη ΓΑΔΑ πραγματοποίησε πρόσφατα ο Πρωθυπουργός της Χώρας κ. Κων.Μητσοτάκης, και προήδρευσε σε ευρεία σύσκεψη στο ΥΔΤ, στη οποία συμμετείχαν ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ.Ιωάννης Βασιλειάδης, ο Γενικός Γραμματέας κ. Μιχ. Κουτελιδάκης και η Ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας. Τα θέματα που συζητήθηκαν αφορούσαν τις ελ-

λείψεις του Σώματος σε προσωπικό και τεχνικά μέσα, την τρομοκρατία, τα ναρκωτικά, τα τροχαία δυστυχήματα, τις καταλήψεις των κτιρίων και δρόμων από μικρές ομάδες διαδηλωτών και τις παραβάσεις του Κ.Ο.Κ. Στη συνέχεια ο Πρωθυπουργός επισκέφθηκε το Αστυνομικό Μέγαρο της ΓΑΔΑ και μίλησε σε αξιωματικούς και οπλίτες του Σώματος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1990

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Επίσκεψη του Πρωθυπουργού στο Υ.Δ.Τ. και στη Γ.Α.Δ.Α.	548
Αστυνομία και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης	550
Γυναίκες αστυνομικοί: καριέρα και οικογένεια	555
Η βία στην οικογένεια	558
Η έννοια του ύποπτου	562
AIDS: ο ιατροδικαστής και ο γιατρός ανάμεσα στο καθήκον και τον κίνδυνο	565
Δωρεά οργάνων, δώρο ζωής	568
Πυρκαγιές στα δάση: ο εφιάλτης του καλοκαιριού	571
Οι αιτίες του «μακελειού των δρόμων»	575
Ο ρόλος της μητέρας στην ανάπτυξη της νηπιακής γλώσσας	580
Τροφικές δηλητηριάσεις	584
Οπτικές ίνες: η επανάσταση που έρχεται από το μέλλον	587
Ανάκριση ανθρωποκτονίας στο Άργος του 1824	590
Νομολογίες	593
Βιβλιοπαρουσίαση	595
Επισημάνσεις	596
Αστυνομικό Διήγημα	598
Επισημάνσεις	600
Γεγονότα και Συμβάντα	602
Υπηρεσιακές Ειδήσεις	606
Για τις ελεύθερες ώρες	609

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ Μηνιαίο Περιοδικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. **Διευθυντής:** Αστυνόμενος Α' Αλέξ. Βλάχος. **Αρχισυντάκτης:** Υπαστυνόμενος Α' Νίκ. Πολύμερος. **Σύνταξη:** Υπαστυνόμος Β' Δημ. Κάσσιος, Π.Υ. Ελισσαίος Αρτόπουλος, Π.Υ. Αν. Ντινοπούλου, Π.Υ. Μαρία Πίσχου, Π.Υ. Αφροδίτη Κοκκίνου, Π.Υ. Αγγελική Ρήγα. **Γραμματεία:** Υπαστυνόμος Β' Κων. Δανούσης, Ανθ/μος Κων. Καραγιάννης. **Καλλιτεχνική επιμέλεια:** Π.Υ. Κων. Πλευριτάκης. **Διαφημίσεις:** Π.Υ. Φώτ. Μακροζαχόπουλος. **Διαχείριση:** Π.Υ. Αναστασία Καραμεσίνη. **Διεκπεραίωση:** Αρχ/κας Ελευθ. Μουτσώκος, Π.Υ. Γεώργιος Βόλης. **Φωτογραφική κάλυψη:** Φωτογραφικό Συνεργείο Δ/σης Δημ. Σχέσεων / Υ.Δ.Τ. **Φίλμς - Μοντάζ:** Αφοί Φούτρη Ε.Π.Ε. - Φραντζή 10. **Εκδοτικές εργασίες:** Β. Οικονόμου - Δημαράκη 20. **Τηλέφωνα Περιοδικού:** Διευθυντής: 6916.383, Αρχισυντάκτης: 8655.505, Διαχείριση - Διαφημίσεις: 8677.074. **Ταχυδρομική διεύθυνση:** Αριστοτέλους 175, 112 51 Αθήνα.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΟ ΥΔΤ ΚΑΙ ΣΤΗ ΓΑΔΑ

ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΚΩΝ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Μέτρα που θα συμβάλλουν στην καλύτερη τήρηση της δημόσιας τάξης, που θα ανακουφίζουν τη ζωή των ανυπεράσπιστων πολιτών και που θα συντελέσουν στην αναβάθμιση της Αστυνομίας ανακοίνωσε πρόσφατα ο Πρωθυπουργός κ. Κων/νος Μητσοτάκης μετά τις επισκέψεις του στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και στο κτίριο της ΓΑΔΑ.

Συγκεκριμένα ο Πρωθυπουργός προήδρευσε σε ευρεία σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο γραφείο του Υπουργού Δημόσιας Τάξης κ. Ιωάννη Βασιλειάδη, με τη συμμετοχή του Γενικού Γραμματέα κ. Μιχαήλ Κουτελιδάκη και της ηγεσίας του Σώματος, και στη συνέχεια επισκέφθηκε τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής, την οποία για πρώτη φορά επισκέπτεται Έλληνας Πρωθυπουργός, τονίζοντας ότι οι επισκέψεις αυτές είναι ενδεικτικές της σημασίας που αποδίδει στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, που είχε αδικηθεί και παραγκωνισθεί, και στο Σώμα της Αστυνομίας, που αδικήθηκε πολλές φορές από την κοινωνία και την πολιτεία. Κατά τις επισκέψεις αυτές ο κ. Πρωθυπουργός ενημερώθηκε για τα προβλήματα των Σωμάτων Ασφαλείας και πραγματοποίησε δυο ομιλίες προς το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, τα κυριότερα σημεία των οποίων είναι περιληπτικά τα εξής:

Για το κοινωνικό έργο της Αστυνομίας και τη

θέση του αστυνομικού στο κράτος και την κοινωνία:

Το έργο της Αστυνομίας είναι κοινωνικό. Επιτελείτε ένα μεγάλο κοινωνικό έργο και έτσι πρέπει να το δείτε. Ο απλός πολίτης είναι ανυπεράσιστος χωρίς την παρουσία της Αστυνομίας. Το κοινό έγκλημα, τα ναρκωτικά, η τρομοκρατία πήραν τον τελευταίο καιρό εκρηκτικές διαστάσεις. Η κοινωνία μας υποφέρει από αυτές τις πληγές και προσβλέπει στη δική σας παρουσία και βοήθεια.

Πρέπει να καταλάβουμε πως ο αστυνομικός είναι το κράτος, δεν είναι απόβλητος. Όταν ο αστυνομικός αντιμετωπίζει το έγκλημα είναι το κράτος. Αυτός έχει τη συμπάθειά μας και όχι ο εγκληματίας. Δυστυχώς στην κοινωνία και στην πολιτεία το τελευταίο καιρό αναπτύχθηκαν περίεργες απόψεις. Χρειαζόμαστε τον αστυνομικό, όταν τον έχουμε ανάγκη, να θυσιάσει τη ζωή του για να μας προστατεύσει και από την άλλη μεριά, πολλές φορές, τον προπηλακίζουμε αδικαιολόγητα, χωρίς αυτός να έχει το δικαίωμα να αμυνθεί. Το πρώτο πράγμα που χρειάζεται λοιπόν είναι να αναβαθμισθεί η θέση της Αστυνομίας και να τονωθεί το ηθικό αξιωματικών και κατωτέρων, να ενισχυθεί το φρόνημα.

Για τη στάση που θα τηρήσει η κυβέρνηση έναντι της Αστυνομίας:

Η κυβέρνηση θα εφαρμόζει αξιοκρατία και δεν θα επιτρέψει στην πολιτική να μπει μέσα στο δικό σας χώρο. Καθένας είναι ελεύθερος να έχει τα πολιτικά του φρονήματα, αλλά φυσικά είναι υποχρεωμένος να εφαρμόσει την πολιτική της κυβέρνησης.

Αυτό που δεν μου αρέσει εμένα είναι ο αδιάφορος αστυνομικός. Ο αστυνομικός, ο οποίος αποφεύγει την ευθύνη και ο οποίος προτιμά να μην κάνει τίποτα, παρά να εμπλέκεται. Θα μου πείτε

ότι έχετε μια οδυνηρή εμπειρία τον τελευταίο καιρό. Το δέχομαι. Το Σώμα της Αστυνομίας αδικήθηκε πολλές φορές και από την κοινωνία και από την πολιτεία. Αλλά πλέον αυτά έχουν αλλάξει. Η κυβέρνηση σας περιβάλλει με εμπιστοσύνη και είναι αποφασισμένη να σας στηρίξει στο έργο σας, αλλά από εσάς έχει την απαίτηση να επιτελέσετε το καθήκον σας και να εφαρμόσετε το νόμο προς όλες τις κατευθύνσεις, χωρίς διακρίσεις, με ήρεμη σταθερότητα.

Η ιεραρχία, η αξιοκρατία, θα γίνουν απόλυτα σεβαστές. Και από κει και πέρα θα ανταμειφθούν οι ικανοί και δεν θα ανταμειφθούν αυτοί που δεν είναι ικανοί ή δεν είναι πρόθυμοι.

Για τις ανάγκες της Αστυνομίας σε προσωπικό και μέσα:

Η κυβέρνηση, βεβαίως, δεν μπορεί να ικανοποιήσει πλήρως τις ανάγκες της Αστυνομίας, αλλά θα βοηθήσει όσο μπορεί, έστω σταδιακά για την κάλυψη των αναγκών αυτών, διότι η Αστυνομία δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς τα απαραίτητα μέσα.

Για τις αποφάσεις της Κυβέρνησης σ' ό,τι αφορά την αποστολή της Αστυνομίας στους καίριους τομείς:

Για την τρομοκρατία, είναι απαράδεκτο μετά από δεκαέξι χρόνια να μην έχει γίνει κανένα βήμα προς τα εμπρός. Η σημερινή κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να πράξει το σωστό.

Για το τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα των ναρκωτικών η Αστυνομία είχε το τελευταίο καιρό επιτυχίες, για τις οποίες και τη συγχαίρω, αλλά ακόμα βρισκόμαστε στην αρχή.

Για το πρόβλημα της οδικής κυκλοφορίας θα εφαρμοσθεί πρόγραμμα προστασίας της ανθρώπινης ζωής, που περιλαμβάνει την αυστηρή εφαρμο-

γή και ενδεχομένως την τροποποίηση του Κ.Ο.Κ., την απελευθέρωση των δρόμων από την παράνομη στάθμευση και τον αυστηρό έλεγχο των δικύκλων, για την προστασία των νέων που σκοτώνονται καθημερινά επειδή δεν φορούν προστατευτικό κράνος.

Η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να μην επιτρέψει του λοιπού καταλήψεις δημοσίων και ιδιωτικών κτιρίων, όπως και κατάληψη δρόμων από ολιγάριθμους διαδηλωτές, που εμποδίζουν

την κυκλοφορία. Θα τους παραμερίζετε στα πεζοδρόμια. Το δικαίωμα της απεργίας είναι ιερό και έχετε το χρέος να το προστατεύσετε, αλλά εξίσου έχετε χρέος να προστατεύετε και το δικαίωμα της εργασίας. Να προστατευθούν εξίσου και το ένα και το άλλο και δεν θα γίνονται καταλήψεις.

Για το θέμα της συνταξιοδότησης και κοινωνικής ασφάλισης των αστυνομικών:

Θα ήθελα να γνωρίζετε, κατηγορηματικά, ότι όλη αυτή η συζήτηση που γίνεται το τελευταίο καιρό για τα θέματα κοινωνικής ασφάλισης και τα συνταξιοδοτικά, δεν σας αφορά. Εσείς έχετε ένα ειδικό καθεστώς και το καθεστώς αυτό δεν πρόκειται να μεταβληθεί.

Σύνοψη του μηνύματος που είχε έλθει να απευθύνει στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας ο κ. Πρωθυπουργός:

Γενικότερα, κυρίες και κύριοι, αυτό το οποίο ζητώ απ' όλους σας, είναι αφοσίωση στο καθήκον, ισότητα απέναντι των Ελλήνων πολιτών και θρησκευτικός σεβασμός του νόμου, αλλά και σταθερότητα στην επιτέλεση του καθήκοντός σας.

Θέλω να γνωρίζετε ότι θα έχετε την στήριξη της κυβέρνησης και του Κράτους. Θέλω να γνωρίζετε ότι πρέπει να έχετε τη συνειδησή σας ήσυχη, ότι επιτελείτε ένα υψηλό κοινωνικό λειτουργήμα. Ίσως, είναι το σημαντικότερο απ' όλα που ασκεί το Κράτος αυτή την ώρα στη σημερινή κοινωνία και υπό τις σημερινές συνθήκες. Και μ' αυτή τη συνειδηση θέλω να κινηθείτε. Ετσι θα υψωθεί το ηθικό της Αστυνομίας.

Αλλά επαναλαμβάνω και πάλι και μ' αυτό κλείνω: το Κράτος έχει απαιτήσεις από εσάς. Εμείς θα κάνουμε αυτό που περνά από το χέρι μας και εσείς πρέπει να κάνετε το δικό σας έργο. Και είμαι βέβαιος πως θα το επιτελέσετε...

(συνέχεια από τό προηγούμενο)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

του Παύλου Νικολαΐδη
Υπαστυνομου Α΄

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΤΟΥ ΑΝΑΚΡΙΤΗ-ΕΞΙΧΝΙΑΣΤΗ

Η πρώτη υποχρέωση του ανακριτή είναι να εξιχνιάσει το έγκλημα και να ανακαλύψει τον εγκληματία. Πέραν τούτου, ο ανακριτής-εξιχνιαστής έχει επίσης υποχρέωση να προστατεύσει το θύμα από περαιτέρω ζημία και τέλος να βοηθήσει τα δικαστήρια για την επίτευξη της δικαιοσύνης.

Η υποχρέωση του ανακριτή για συνεργασία με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης φανερά έρχεται τελευταία στη λίστα των προτεραιοτήτων. Ωστόσο, η συνεργασία μπορεί να επιτευχθεί κατά δύο τρόπους. Βοηθώντας τους δημοσιογράφους να πάρουν τις πληροφορίες που χρειάζονται, ο ανακριτής μπορεί να τους ενθαρρύνει να μοιραθούν πληροφορίες που έχουν, με την Αστυνομία. Δεν είναι ασυνήθιστη η περίπτωση δημοσιογράφοι να έχουν πρόσβαση σε πληροφοριοδότες που σε καμμία περίπτωση εθελοντικά θα βοηθούσαν την Αστυνομία. Μερικές φορές τρομοκρατημένοι μάρτυρες ή ένας συνεργός με ένοχη συνείδηση, δίνουν μαρτυρίες σε δημοσιογράφους, που κατ' άλλον τρόπο δεν θα 'ρχονταν στο φως. Τέλος είναι αλήθεια ότι μερικές φορές δημοσιογράφοι, με τη δύναμη της ανωτέρας ευφυΐας ή απλής τύχης ανακαλύπτουν πληροφορίες οι οποίες εκφεύγουν από τον ανακριτή. Στην καλύτερη περίπτωση, θα μπορούσαν οι δημοσιογράφοι να δώσουν την πληροφορία στην Αστυνομία πριν την τυπώσουν. Η Αστυνομία μπορεί ήδη να έχει τη συγκεκριμένη πληροφορία και επίσης να έχει κάποιο εύλογο λόγο για να την διατηρήσει μυστική. Η πρόωγη δημοσιότητα έχει καταστρέψει περισσότερες από μία εγκληματικές εξιχνιάσεις.

Η Αστυνομία δεν μπορεί — δεν έχει δικαίωμα — να αγνοεί το δικαίωμα του κοινού να πληροφορείται. Με απλά λόγια, αυτό σημαίνει ότι η Αστυνομία, θα έπρεπε να παρέχει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες ζητούν οι δημοσιογράφοι.

Δεν υπάρχει τρόπος να διατηρήσεις μία πληροφορία μυστική από τους δημοσιογράφους. Η χρήση της «ανεπιβεβαίωτης πληροφορίας» μπορεί να βοηθάει, αν και οι δημοσιογράφοι προτιμούν να μην βασίζονται σε τέτοιες δηλώσεις, εάν μπορούν να το αποφύγουν. Πολύ συχνά ο καλύτερος τρόπος για να μη δημοσιευθεί μία πληροφορία είναι να *δοθεί ελεύθερα* αλλά εξειδικεύοντας ότι αποτελεί το ιστορικό και μόνο. Εάν υπάρχει κάποια δικαιολογημένη εξήγηση της ανάγκης για μυστικότητα, οι δημοσιογράφοι είναι πιθανόν να αισθάνονται την υποχρέωση για διατήρηση της εμπιστευτικότητας. Κατά καιρούς θα πρέπει να λαμβάνεται φροντίδα ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι δημοσιογράφοι δεν έχουν πάρει εμπιστευτικές πληροφορίες από τα θύματα μάρτυρες ή άλλες πηγές. Αυτό είναι δύσκολο πρόβλημα, εάν ένας μεγάλος αριθμός δημοσιογράφων έχει εισβάλει στη σκηνή του εγκλήματος - συμβάντος. Στα θύματα και στους μάρτυρες θα πρέπει να επιστηθεί η προσοχή τους να μην συζητούν τις λεπτομέρειες του εγκλήματος με οποιονδήποτε παρά μόνο με τον εισαγγελέα ή τον αρμόδιο αστυνομικό.

Ο Ανακριτής και ο πρώτος αστυνομικός που φθάνει στη σκηνή του εγκλήματος έχει απόλυτη ευθύνη να προστατεύσει αυτήν από την εισβολή των δημοσιογράφων ή οποιουδήποτε άλλου. Κανένας δημοσιογράφος ή ομάδα αυτών — κάμερα — δεν θα επιτραπεί να εισέλθει στη σκηνή του εγκλήματος μέχρις ότου όλα τα αποδεικτικά στοιχεία περισυλλε-

γούν και όλα τα θύματα και μάρτυρες εξετασθούν από τον ανακριτή. Μετά από αυτό, μπορεί να επιτραπεί στους δημοσιογράφους η πρόσβαση στη σκηνή του εγκλήματος, αλλά υπό περιορισμό, με την παρουσία του ανακριτή, των θυμάτων ή των μαρτύρων.

Μερικές φορές είναι απαραίτητο αυτοί οι κανόνες να επιβάλλονται σθεναρά για να προστατευθεί η σκηνή του εγκλήματος από υπερβάλλοντες δημοσιογράφους.

Αποδεικτικά στοιχεία δεν θα πρέπει να συζητώνται με τους δημοσιογράφους, ειδικά όταν αυτά έχουν μεταφερθεί από τη σκηνή του εγκλήματος για περαιτέρω επεξεργασία. Λεπτομέρειες σχετικά με ένα έγκλημα που παραμένουν μυστικές — δεν δημοσιοποιούνται — είναι πολύ συχνά σημαντικές κατά τη διάρκεια της ανάκρισης των πιθανών υπόπτων.

Θύματα και μάρτυρες επίσης πρέπει να προστατεύονται. Η μεταχείριση των θυμάτων από τους δημοσιογράφους, στην προσπάθειά τους να πάρουν μία πληροφορία, μερικές φορές είναι σκληρή. Θύματα και μάρτυρες μπορεί να είναι συναισθηματικά υπερεξαντλημένα, και να φοβούνται την δημοσιότητα, ειδικά όταν αυτοί περνάνε το στάδιο της αυτοκατηγορίας και της συναισθηματικής φόρτισης εξαιτίας του εγκλήματος. Ο ανακριτής θα πρέπει να είναι παρατηρητικός όσον αφορά την μεταχείριση των θυμάτων-μαρτύρων από τους δημοσιογράφους και θα πρέπει να επεμβαίνει εάν το θύμα ή ο μάρτυς τυχάνουν κακής μεταχείρισης.

15 ΦΥΣΙΓΓΙΩΝ ΔΙΠΛΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
(DOUBLE-ACTION)
PARABELLUM

9mm

STAR M30

Η καλύτερη ποιότητα στην οικογένεια των 9 mm Para. Ο εργονομικός σχεδιασμός του, προσφέρει την καλύτερη απόδοση σε δύσκολες συνθήκες. Δοκιμασμένο στις Η.Π.Α. ξεπέρασε τα tests των 40.000 βολών. Διαθέτει από τις πιο μαλακές σκανδάλες (double action) χωρίς μετατροπή. Προσφέρεται σε δύο τύπους: Με ελαφρύ κράμα αλουμινίου για προσωπική ασφάλεια και εξ ολοκλήρου καλύβδινο για επιχειρησιακή χρήση. Στο σπάνιο εξοπλισμό του περιλαμβάνονται ρυθμιζόμενα σκοπευτικά, λαστικένια λαβή, δύο γεμιστήρες, σελ καθαρισμού και κασετίνα φυλάξεως από PVC.

SYDAMCO

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΘΟΥΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ 32 ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΗΛ. 6820718, TELEX 215098 ANTH

Θύματα βίαιων εγκλημάτων δεν θα πρέπει ποτέ να φωτογραφίζονται ή κινηματογραφούνται ή βιντεοσκοποούνται προς όφελος των δημοσιογράφων. Εξίσου θα πρέπει να εφαρμόζεται αυτό τόσο στα θύματα φόνου αλλά και στους επιζώντες βίαιων επιθέσεων. Η χρήση αιμοθαφών ή ανατριχιαστικών φωτογραφιών και φιλμς από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ξεπερνάει κάθε δικαίωμα πληροφόρησης και συνιστά παραβίαση της ιδιωτικής ζωής.

Επίσης οι ύποπτοι αξίζουν κάποιας προσοχής όταν αποκαλύπτονται. Ένας ύποπτος ή καταδικασθείς εγκληματίας δεν θα πρέπει να απογυμνώνεται εντελώς της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και να ωθείται να παρελαύνει όπως τα ζώα στο ζωολογικό κήπο. Στους δημοσιογράφους θα πρέπει να δίδεται μία εύλογη ευκαιρία να πάρουν ένα περιορισμένο αριθμό φωτογραφιών και λίγα λεπτά φιλμ ή βίντεο. Εάν ο ύποπτος είναι πρόθυμος, μια σύντομη συνέντευξη θα μπορούσε να τακτοποιηθεί σε μια προσχεδιασμένη βάση ή κάτω από περισσότερο αυθόρμητες συνθήκες. Δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στα μέσα μαζικής ενημέρωσης να ιχνηλατούν τον ύποπτο. Βασανιστικές ή αμύχχανες ερωτήσεις θα πρέπει να απαγορεύονται. Εκτός από την απλή ανθρωπινή κοσμιότητα, ο ανακριτής επίσης θα πρέπει να λάβει υπόψη του ότι μερικές περιπτώσεις έχουν ξεφύγει της αρμοδιότητας των δικαστηρίων και έχουν περιπέσει στη σφαίρα της προκατελημμένης δημοσιότητας η οποία έχει αποτελέσει μία δίκαιη δίκη.

Μερικά από τα προβλήματα θα μπορούσαν να αποφευχθούν εάν οι δημοσιογράφοι αισθάνονται ότι έχουν επαρκή πρόσβαση στον ανακριτή για οτιδήποτε πληροφορίες χρειάζονται. Πολλά εξαρτώνται από τη φήμη δικαίου του ανακριτή-εξιχνιαστή, από την κατανόηση των αναγκών των δημοσιογράφων και την επιθυμία να είναι όσο το δυνατόν συνεργάσιμοι. Ο ανακριτής-εξιχνιαστής που αρνείται να μιλήσει στους δημοσιογράφους εξ ολοκλήρου ή προσπαθεί να τους μεταχειρισθεί δίδοντάς τους προφασιστικές, παραπλανητικές μη αποκριτικές απαντήσεις στις ερωτήσεις τους, απλά ενθαρρύνει όλα τα προαναφερθέντα.

ΘΕΤΙΚΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Ο βασικός μηχανισμός για να μεταφέρει κανείς ειδήσεις στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, είναι η συνέντευξη. Όπως ακριβώς ο ανακριτής ανακρίνει τον μάρτυρα για να πάρει τις σχετικές πληροφορίες για κάποιο έγκλημα, κατά τον ίδιο τρόπο και σκοπό και οι δημοσιογράφοι «ανακρίνουν» τον ανακριτή. Ωστόσο, υπάρχουν μερικές χαρακτηριστικές διαφορές στην τεχνική και την διαδικασία.

Οι δημοσιογράφοι που καλύπτουν ένα συμβάν δεν έχουν την πολυτέλεια της ατομικής ανάκρισης με το βασικό μάρτυρά. Αντίθετα, όλοι οι δημοσιογράφοι, προσπαθούν να «ανακρίνουν» το ίδιο πρόσωπο ή κάποιο γκρουπ προσώπων ταυτόχρονα. Για το λόγο αυτό, το πρόσωπο που «ανακρίνεται» μπορεί να βρίσκεται σε σύγχυση από τον «χείμαρρο» των ερωτήσεων που έρχονται από δεκάδες πηγές ταυτόχρονα. Ο φακός της τηλεόρασης και τα μικρόφωνα κολλούν κυριολεκτικά στο πρόσωπο του ατόμου που δίνει συνέντευξη ενώ οι δημοσιογράφοι σπρώχνονται και τα φλας αστραφτοκοπούν ενοχλητικά.

Ο μόνος τρόπος για να μπει σε τάξη αυτό το χάος είναι να ληφθεί μέριμνα για μια συνέντευξη. Μερικές φορές, για ασυνήθιστα σοβαρά εγκλήματα, είναι καλή ιδέα να καλούμε για βοήθεια, έναν αξιωματικό δημοσίων σχέσεων ή κάποιον ειδικό από το τμήμα δημοσίων σχέσεων, που μπορεί να απασχοληθεί με τους δημοσιογράφους μέχρις ότου ο ανακριτής να έχει τον κατάλληλο χρόνο για να τους δώσει την απα-

ραίτητη προσοχή. Συνήθως όμως, ωστόσο, ο ανακριτής πρέπει να χειρίζεται την υπόθεση μόνος.

Ας υποθέσουμε ότι η Αστυνομία έχει κατορθώσει να κρατήσει όλους τους δημοσιογράφους έξω από τη σκηνή του εγκλήματος και μακριά από τους μάρτυρες κατά τη διάρκεια της βασικής εξερεύνησης της σκηνής του εγκλήματος. Όλες οι αποδείξεις και ενδείξεις έχουν διασφαλισθεί, οι μάρτυρες έχουν εξετασθεί και δεν υπάρχει τίποτε άλλο που να πρέπει να γίνει. Έξω περιμένουν ανυπόμονα οι δημοσιογράφοι από τις τοπικές εφημερίδες, τηλεοπτικούς σταθμούς και ραδιοσταθμούς. Όταν ο ανακριτής βγαίνει έξω για να συναντήσει τους δημοσιογράφους, αρκετά μικρόφωνα-ραδιοκασετόφωνα-κάμερες θα στραφούν προς αυτόν. Για τα μικρόφωνα των δημοσιογράφων του ραδιοφώνου, υπάρχει μια φυσική ανάγκη να τοποθετούνται πλησιέστερα, όσο το δυνατόν πλησιέστερα στα χείλη του ανακριτή, επειδή κατ' αυτόν τον τρόπο βελτιώνονται καλύτερα για την ποιότητα του ήχου και μειώνουν το βάθος του ήχου (ηχώ). Τα μεγαλύτερα μικρόφωνα ανήκουν στους δημοσιογράφους της τηλεόρασης. Συνήθως κάθε μικρόφωνο τηλεόρασης έχει και ετικέτα και αριθμό του τηλεοπτικού σταθμού. Οι άνθρωποι της τηλεόρασης δεν ενδιαφέρονται ειδικότερα για την ποιότητα του ήχου, απλά προωθούν τα μικρόφωνα για να είναι βέβαιοι ότι ο αριθμός του καναλιού εμφανίζεται στην εικόνα.

Εάν προσπαθήσεις να κάνεις πίσω, μακριά από τα μικρόφωνα, ή να σπρώξεις αυτά, θα διαπιστώσεις ότι αυτά κινούνται προς τα εσένα με νέα ενέργεια. Οι δημοσιογράφοι δεν προσπαθούν να κολλήσουν επάνω σου ή να σου σπάσουν κάποια δόντια, απλά κάνουν τη δουλειά τους. Η καλύτερη ανταπόκριση είναι να παραμείνεις ακίνητος. Κατ' αυτόν τον τρόπο βοηθούνται και οι δημοσιογράφοι.

Μόλις εμφανισθείς μπροστά στους δημοσιογράφους θα βομβαρδισθείς από ερωτήσεις και τα σύνεργά τους θα στραφούν προς το μέρος σου. Εάν προσπαθήσεις να ανταποκριθείς σε όλες τις ερωτήσεις, θα έχεις χάσει τον έλεγχο ήδη. Αντίθετα, μένεις ακίνητος και ήρεμος για ένα λεπτό, μέχρι να περάσει το πρώτο κύμα ερωτήσεων. Έπειτα, συστήσου, αργά και καθαρά: όνομα, βαθμός, γραφείο. Δώσε μια σύντομη, κατανοητή συνολική εικόνα του συμβάντος-εγκλήματος, προσπαθώντας να το κρατήσεις μέσα σε τρεις ή τέσσερις προτάσεις. Έπειτα, χωρίς παύσεις, δώσε μια πιο λεπτομερή αναφορά, συμπεριλαμβανομένων και των λεπτομερειών που εσύ θα επιθυμούσες να έχουν δημοσιοποιηθεί ή ανακοινωθεί.

Η πρώτη περίληψη του συμβάντος-εγκλήματος είναι ως επί το πλείστον προς χάριν των δημοσιογράφων του ραδιοφώνου, που μπορούν να το χρησιμοποιήσουν καθ' ολοκληρίαν και επίσης προς τιμήν οποιουδήποτε έχει φθάσει αργά και δεν γνωρίζει περίπου τι έχει συμβεί. Η δεύτερη, περισσότερο λεπτομερής αναφορά είναι για τις εφημερίδες και κυρίως ως επιβεβαίωση για τους ανθρώπους της τηλεόρασης.

Όταν θα σταματήσεις, οι ερωτήσεις θα αρχίσουν πάλι. Εάν όλοι μαζί φωνάζουν, μην πανικοβάλλεσαι, άκουσε προσεκτικά και υπομονετικά μέχρι να ακούσεις όλες τις ερωτήσεις, έπειτα απάντησε. Προσπάθησε να εντοπίσεις το πρόσωπο που έκανε την ερώτηση, και στρέψου προς τα εκεί καθώς απαντάς, ειδικά εάν είναι τηλεόραση ή δημοσιογράφος ραδιοφώνου.

Εάν επιθυμείς η απάντησή σου να είναι μία «επιβεβαίωση» ή «ιστορική» δήλωση, τότε ανέφερε το ξεκάθαρο, πριν απαντήσεις. Απάντησε κάθε ερώτηση όσο μπορείς κατευθείαν και εκφράσου σύντομα και καθαρά, και μίλα σε σχεδόν γρήγορο ρυθμό. Η αργή και σκεπτική ομιλία ακούγεται ανιαρή

και ανόητη στο πρόγραμμα του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης.

Μην εκπλήσσεσαι εάν ερωτάσαι την ίδια ερώτηση ξανά και ξανά με μικρές διαφοροποιήσεις. Αιτιό συμβαίνει επειδή οι δημοσιογράφοι της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου θέλουν να μαγνητοφωνήσουν την απάντησή σου στην ερώτησή τους όχι στην ερώτηση κάποιου άλλου δημοσιογράφου, αλλά φυσικά, όλοι θέλουν τις ίδιες πληροφορίες. Μέσα σε λογικά πλαίσια, επανέλαβε τις απαντήσεις σου τόσο συχνά όσο οι ερωτήσεις επαναλαμβάνονται.

Εάν οι δημοσιογράφοι επιθυμούν να πάρουν συνέντευξη από το θύμα ή τον μάρτυρα και εάν θέλεις να το επιτρέψεις, θα πρέπει να εισηγηθείς την συνέντευξη και να προσπαθήσεις να ελέγξεις τις ερωτήσεις. Αυτό βοηθά στο να εξαφανίζονται οι φόβοι και οι αμφιβολίες του μάρτυρα και εμποδίζει την εκμετάλλευσή. Μπορεί να τα καταφέρεις με μια απλή σύντομη δήλωση του θύματος ή του μάρτυρα ανακεφαλαιώνοντας το έγκλημα από την δική του ή την δική της πλευρά και ίσως είναι μία-δύο ερωτήσεις από τους δημοσιογράφους.

Μετά απ' αυτό, μπορεί να επιτραπεί η είσοδος των δημοσιογράφων στη σκηνή του εγκλήματος, εάν είναι δημόσιο μέρος, ή εάν το επιτρέψει ο ιδιοκτήτης της περιοχής. Οι δημοσιογράφοι του ραδιοφώνου είναι πιθανόν να μην ενδιαφέρονται περισσότερο, παρά μόνον να ρίξουν μια γρήγορη ματιά στο χώρο. Η ομάδα της τηλεόρασης ίσως είναι ένα πρόβλημα εξαπίας των περίπλοκων συνέργων και της φύσης της δουλειάς τους. Ωστόσο, ενδιαφέρονται πάρα πολύ για την αποκλειστικότητα στην μετάδοση, και δεν θέλουν να δείχνουν στην μετάδοσή τους άλλους δημοσιογράφους άλλου καναλιού. Οι φωτογράφοι των εφημερίδων, ίσως είναι ένα άλλο πρόβλημα, αλλά εάν η εξιχνίαση της σκηνής του εγκλήματος έχει προηγηθεί και εάν οι δημοσιογράφοι δεν

«ενοχλούν» άλλους ανθρώπους, τότε δεν πρέπει να υπάρχουν ειδικοί περιορισμοί.

Ίσως ερωτηθείς να δώσεις μία ξεχωριστή συνέντευξη με κάθε δημοσιογράφο τηλεοπτικού σταθμού στη σκηνή του εγκλήματος. Συνήθως είναι μία δικαιολογημένη απαίτηση και εάν δεν υπάρχουν άλλοι λόγοι θα πρέπει να επιβραβευτεί. Η συνέντευξη σπάνια θα διαρκέσει περισσότερο από ένα λεπτό, επειδή αυτός είναι ο περισσότερος χρόνος που είναι πιθανόν να παραχωρηθεί στο πρόγραμμα των ειδήσεων.

Αφού θα έχεις τελειώσει με τους ανθρώπους της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου, είναι πιθανόν να σε πλησιάσουν οι δημοσιογράφοι των εφημερίδων ξανά είτε σαν ομάδα 2 ή 3 ή μεμονωμένα. Αν δεν υπάρχει κάπου αλλού κάποια επείγουσα εργασία, ο χρόνος που παραχωρείται θα πρέπει να δίνει απαντήσεις σ' όλες τις ερωτήσεις. Είναι πιθανόν να διαπιστώσεις ότι οι ερωτήσεις των δημοσιογράφων των εφημερίδων είναι πολύ περισσότερο εκτεταμένες απ' ότι αυτές των άλλων δημοσιογράφων, επειδή αυτοί μπορούν να αφιερώσουν περισσότερο χώρο στις λεπτομέρειες του συμβάντος. Ωστόσο, μερικές φορές, οι δημοσιογράφοι των εφημερίδων απλά θέλουν να επιβεβαιώσουν τέτοιες λεπτομέρειες, όπως: ονόματα, ο χρόνος του συμβάντος κ.λπ.

ΠΡΟΣΧΕΔΙΑΣΜΕΝΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Από καιρού σε καιρό ο ανακριτής-εξιχνιαστής μπορεί να θέλει να μεταβιβάσει κάποιες πληροφορίες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης σχετικά με μία εν εξελίξει εξιχνίαση εγκλήματος-συμβάντος. Επίσης μία συνέντευξη μπορεί να είναι χρήσιμη και εάν τα τοπικά μέσα μαζικής ενημέρωσης δείχνουν ένα συνεχές ενδιαφέρον για την πρόοδο της ανάκρι-

Πρωτοποριακό περίστροφο Dan Wesson

Ενσωματώνει προηγμένα χαρακτηριστικά, που το καθιστούν πιο αξιόπιστο, περισσότερο προσαρμοσμένο στις ανάγκες σας.

Νέα ρυθμιζόμενα σκοπευτικά και δυνατότητα αλλαγής κάννης με μεγάλη ευκολία, του εξασφαλίζουν πολύ υψηλές επιδόσεις.

Εκτός των στάνταρ τύπων με κάννες 2.5' και 4' ίντ, προσφέρεται και σε βαλίτσα με εναλλασσόμενες κάννες.

Εγγύηση καλής λειτουργίας δέκα ετών.

SYDAMCO

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝΘΟΥΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ 32 ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΗΛ. 6820718, TELEX 215098 ANTH

σης. Αντί να ασχολείται μεμονωμένα με κάθε ένα δημοσιογράφο που ενδιαφέρεται για πληροφορίες ή επιζητά μια προσωπική συνέντευξη, ο ανακριτής μπορεί να οργανώσει μία συνέντευξη σε συγκεκριμένη ημέρα και ώρα σε συγκεκριμένο χώρο.

Εάν η υπηρεσία έχει κάποιον αξιωματούχο στο γραφείο πληροφοριών ή γραφείο δημοσίων σχέσεων, θα είναι χρήσιμη η βοήθειά τους. Το πρώτο θήμα είναι να ενημερώσει όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ότι η συνέντευξη θα λάβει χώρα σε προαποφασισθέντα τόπο και χρόνο. Ο καλύτερος χρόνος για συνέντευξη είναι μεταξύ 10.00 και 13.00 ή 13.00 και 15.00. Οι δημοσιογράφοι μπορεί να μην έχουν άλλο κατάλληλο χρόνο λόγω φόρτου απασχολήσεως ή λόγω χρονικού περιορισμού που τίθεται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Γραπτή δήλωση θα πρέπει να προετοιμασθεί πριν από την συνέντευξη ούτως ώστε να χορηγηθούν φωτοαντίγραφα σε καθέναν που παρακολουθεί αυτήν. Η δήλωση θα πρέπει να περιέχει όλες τις δυνατές πληροφορίες που θέλουμε να μεταφέρουμε κατά την συνέντευξη. Η δήλωση θα πρέπει να αναγνωσθεί δυνατά από τον ανακριτή ή τον κατάλληλο αξιωματούχο, γεγονός που εξαρτάται από την εν γένει πολιτική της υπηρεσίας. Έπειτα θα ακολουθήσουν οι ερωτήσεις, τις οποίες θα χειρισθεί κατά προτίμηση ο ανακριτής-εξιχνιαστής, ο οποίος θα γνωρίζει τις απαντήσεις, κατά τον ίδιο τρόπο όπως σε κάθε συνέντευξη.

Μία συνέντευξη στα μέσα μαζικής ενημέρωσης θα μπορούσε να διοργανωθεί οποτεδήποτε θα υπήρχε εξέλιξη σε μία περίπτωση μεγάλου δημόσιου ενδιαφέροντος, όπως είναι η αποκάλυψη του υπόπτου ή η ανακάλυψη σοβαρής απόδειξης. Με την διοργάνωση της συνέντευξης, ο ανακριτής-εξιχνιαστής εξασφαλίζεται ότι το κοινό λαμβάνει ακριβείς πληροφορίες παρά φήμες ή διαδόσεις. Επίσης με την συνέντευξη εξασφαλίζεται ότι η Αστυνομία δεν θα κατηγορηθεί ότι δίδει επιλεκτικά τις πληροφορίες σε ευνοούμενους της δημοσιογράφους.

Μερικές φορές μια συνέντευξη μπορεί να είναι χρήσιμη και όταν δεν υπάρχει τίποτε να αναφέρει κανείς. Σ' αυτή την περίπτωση ο ανακριτής μπορεί να κάνει απευθείας επίκληση στο κοινό, αναζητώντας οποιουδήποτε άγνωστους μάρτυρες που προέκυψαν στην συνέχεια. Εάν υπάρχει κάποιο είδος σκαριφήματος ή προσωπογραφία του υπόπτου, μπο-

ρεί να δοθεί στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, κατ' αυτόν τον τρόπο. Πολλές περιπτώσεις έχουν «σπάσει» και έχουν εξιχνιασθεί, σαν αποτέλεσμα μια τέτοιας συνέντευξης.

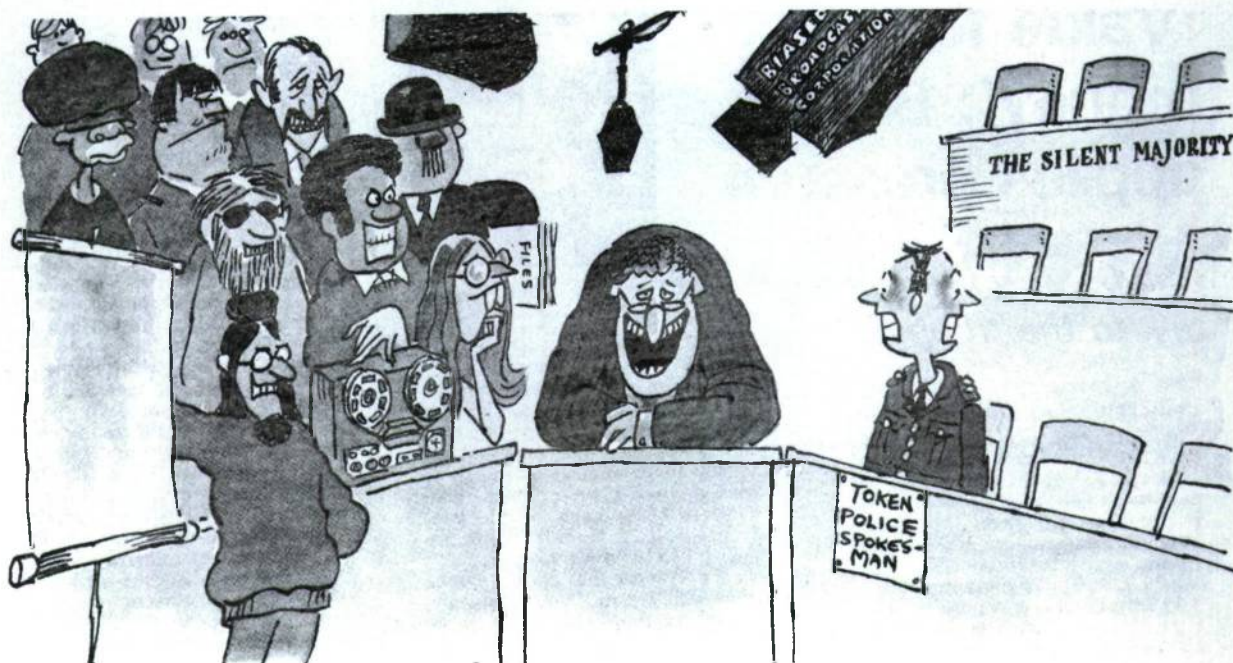
Η ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ

Επειδή αποδεδειγμένα οι συνεντεύξεις που προαναφέρθηκαν έχουν αποδειχθεί τόσο επιτυχείς στο να φέρουν την δημόσια προσοχή σε «ανεξιχνίαστα» εγκλήματα, πολλές υπηρεσίες έχουν πειραματισθεί με τακτικά και προγραμματισμένα τηλεοπτικά προγράμματα αφιερωμένα ειδικά στην εξιχνίαση τρεχόντων εγκληματικών περιπτώσεων. Ένα τέτοιο πρόγραμμα υπάρχει στη Βρετανική τηλεόραση "CRACK THE CRIME", "WATCH THE CRIME" για πολλά χρόνια, το οποίο έχουν μιμηθεί και άλλες χώρες ευρωπαϊκές. Η ιδέα αυτή δεν έχει υλοποιηθεί στην U.S.A. παρά την πίεση και την αύξηση του εγκλήματος και της βίας. Ωστόσο, στο N. MEXICO, στο ALBUQUERQUE, η Αστυνομία έχει προγραμματίσει πειραματικά ένα τέτοιο πρόγραμμα για δύο χρόνια και έχει αναφέρει αξιοθαύμαστη επιτυχία μ' αυτό.

Η ιδέα του όλου προγράμματος είναι αρκετά απλή. Σε τακτική βάση, μία φορά το μήνα, ή μία φορά την εβδομάδα, αστυνομικός αντιπρόσωπος συζητά 2 ή 3 ανεξιχνίαστα εγκλήματα, με δημοσιογράφους στην τηλεόραση. Συνήθως μόνον περιπτώσεις που έχουν φθάσει σε «νεκρό σημείο» έρευνας χρησιμοποιούνται σ' αυτά τα προγράμματα.

Μερικά απ' αυτά τα προγράμματα συμπεριλαμβάνουν δραματική αναπαραγωγή του εγκλήματος από υπόπτους. Επίσης μπορεί να έχει ρυθμισθεί κατάλληλα και να συμπεριλαμβάνει συνεντεύξεις με τους αυθεντικούς μάρτυρες ή θύματα. Σλάιντς, φωτογραφίες, βίντεο μπορούν να επιδειχθούν και κάθε φυσική απόδειξη που έχει περισυλλεγεί.

Οι αστυνομικές υπηρεσίες στην U.S.A. έχουν λίγη πείρα με τέτοιου είδους προγράμματα, ωστόσο, αισθανόμαστε ότι η ιδέα έχει κάποιες υποσχέσεις και εάν γίνει χρήση με αίσθηση και απλότητα, θα μπορούσε να είναι πολύ χρήσιμο και παρά το γεγονός ότι υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός πηγών πληροφοριών για τις δημόσιες σχέσεις στην Αστυνομία, φαίνεται ότι δεν υπάρχει κάτι σχετικό που να αναφέρεται στην χρήση των μέσων μαζικής ενημέρωσης κατά το στάδιο της προανάκρισης-ανάκρισης.

Μπορούν οι γυναίκες αστυνομικοί να συνδυάσουν καριέρα και οικογένεια;

Της *MarJan Stolwerk*

Εισαγωγή:

Τα τελευταία χρόνια στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης παρατηρείται μια αύξηση του αριθμού των γυναικών, που ακολουθούν το αστυνομικό επάγγελμα. Εντούτοις, όμως, ο αριθμός του γυναικείου αστυνομικού προσωπικού δεν αυξάνεται κατά κάποιο ανάλογο ποσοστό. Μετά από λίγα χρόνια ένας μεγάλος αριθμός γυναικών αστυνομικών αποχωρεί από το Αστυνομικό Σώμα. Υπάρχουν πολλοί λόγοι γι' αυτό, όπως η αλλαγή επαγγέλματος, οι όχι ικανοποιητικές προοπτικές καριέρας, εμπόδια από την κυρίαρχη ανδρική κουλτούρα στον αστυνομικό χώρο, γάμος, οικογένεια, κ.λπ.

Φαίνεται πως τα τελευταία χρόνια η αστυνομική ηγεσία καθημερινά και περισσότερο προβληματίζεται από το γεγονός ότι η πρόωρη αποχώρηση των γυναικών από το αστυνομικό σώμα σημαίνει απώλεια πολύτιμης εμπειρίας για την αστυνομία. Επί πλέον αποδεικνύεται ότι τα μέτρα συγκράτησης πεπειραμένου γυναικείου προσωπικού στην αστυνομία έχουν συχνά μικρότερο κόστος από εκείνο της διαδικασίας επιλογής, κατάταξης και εκπαίδευσης νέων αστυνομικών.

Ο συνδυασμός της φροντίδας ενός παιδιού και του αστυνομικού έργου -κατά το πλείστον με όχι τακτικό ωράριο- είναι πολύ δύσκολος για μία γυναίκα. Αυτός είναι και ο λόγος, που πολλές γυναίκες αστυνομικοί δεν επιστρέφουν στη δουλειά τους μετά την άδεια μητρότητας.

Στο άρθρο αυτό η προσοχή εστιάζεται στους κανονισμούς σχετικά με τις άδειες εγκυμοσύνης, λοχείας και μητρότητας στις ευρωπαϊκές χώρες. Διευκρινίζεται ότι η άδεια εγκυμοσύνης καλύπτει την περίοδο ως τον τοκετό, η άδεια λοχείας αρχίζει από την επομένη του τοκετού και καλύπτει την περίοδο, που

χρειάζεται η μητέρα για να αναλάβει, και η άδεια μητρότητας καλύπτει την περίοδο που ακολουθεί την άδεια λοχείας.

Το πληροφοριακό υλικό, που συγκεντρώθηκε από διάφορες χώρες, δείχνει ότι η αντιμετώπιση του θέματος των παραπάνω αδειών διαφέρει κατά πολύ από χώρα σε χώρα. Σε ορισμένες βέβαια περιπτώσεις η πληροφόρηση υπήρξε ανεπαρκής. Οι κανονισμοί της Αγγλίας και της Σουηδίας εξετάζονται με μεγαλύτερη λεπτομέρεια.

Ιταλία:

Στην Ιταλία το θήλυ αστυνομικό προσωπικό μπορεί, στην αναμονή του τοκετού, να διακόψει την εργασία του κατά την τελευταία περίοδο της εγκυμοσύνης. Μετά τον τοκετό δικαιούνται μια υπολοιπή περίοδο άδειας τουλάχιστον 6 εβδομάδων για το θηλασμό του βρέφους. Μετά την περίοδο αυτή η μητέρα μπορεί να πάρει μέχρι και 6 μήνες ειδική άδεια. Δε διευκρινίζεται αν λαμβάνει ή όχι τις τακτικές αποδοχές της, ή άλλα επιδόματα, κατά την περίοδο αυτή. Κατά τη διάρκεια της υποχρεωτικής κατά το νόμο άδειας κύησης και τοκετού, οι γυναίκες αστυνομικοί δικαιούνται επιδόματος ίσου προς το 80% του τακτικού τους μισθού.

Ελλάδα:

Στην Ελλάδα οι γυναίκες αστυνομικοί δικαιούνται δύο μήνες άδεια κύησης και δύο μήνες άδεια τοκετού. Κατά τη βρεφική ηλικία του παιδιού δικαιούνται μειωμένο ωράριο εργασίας, 2 ώρες λιγότερες την ημέρα όταν το παιδί είναι μέχρι 2 ετών και 1 ώρα όταν το παιδί είναι 2 έως 4 ετών.

Πορτογαλία:

Εδώ οι γενικές ρυθμίσεις για τις εργαζόμενες μητέρες, ανάμεσα στις οποίες συγκαταλέγονται και οι γυναίκες αστυνομικοί, όσον αφορά τις άδειες μητρότητας είναι σχετικά ίδιες με εκείνες της Ελλάδας, με τη διαφορά ότι οι περίοδοι είναι μικρότερες. Υπάρχει μόνο η άδεια λοχείας διάρκειας 90 ημερών, ενώ στη συνέχεια και μέχρι τη συμπλήρωση ενός έτους η μητέρα αστυνομικός έχει μειωμένο κατά δύο ώρες ωράριο εργασίας.

Λουξεμβούργο:

Στο Λουξεμβούργο, οι γυναίκες δεν έχουν δικαίωμα αδειών μητρότητας με κάποιο από τους παραπάνω όρους. Απλά η μητέρα δικαιούται από δύο μήνες άδεια πριν και μετά από τον τοκετό.

Μεγάλη Βρετανία:

Στη Μ. Βρετανία οι αστυνομικοί κανονισμοί προβλέπουν άδεια μητρότητας διάρκειας 15 μηνών συνολικά. Στην περίπτωση αυτή περιλαμβάνονται οι άδειες κύησης, τοκετού και μητρότητας. Οι 15 μήνες κατανέμονται σε δύο δόσεις, 6 πριν τον τοκετό και 9 μετά. Απ' αυτούς τους 15 μή-

νες, μόνον οι πρώτοι είναι μετ' αποδοχών, ενώ οι υπόλοιποι χωρίς. Αν η έγκυος γυναίκα αστυνομικός τεθεί σε κατάσταση ελεύθερης υπηρεσίας για λόγους σχετικούς με την εγκυμοσύνη της, αυτή η άδεια θα προστεθεί στην μετ' αποδοχών άδεια μητρότητας.

Με μια πρώτη ματιά φαίνεται πως η γυναίκα αστυνομικός παίρνει μόνον τρεις μήνες (13 εβδομάδες) άδεια μητρότητας και πως, αν δε θέλει να χάσει το μισθό της, θα πρέπει να αρχίσει πάλι να εργάζεται αμέσως μετά απ' αυτή την άδεια. Υπάρχει, όμως, μία ακόμα δυνατότητα: Το Κρατικό Πρόγραμμα Ενίσχυσης της Μητρότητας (SMP) προβλέπει επιδότηση για τις εργαζόμενες μητέρες μέχρι και 18 εβδομάδες. Η επιδότηση αρχίζει 11 εβδομάδες πριν την αναμενόμενη εβδομάδα του τοκετού και για τις πρώτες 6 εβδομάδες η γυναίκα αστυνομικός λαμβάνει το 90% του μισθού της, ενώ για τις υπόλοιπες 12

εβδομάδες λαμβάνει 33 περίπου στερλίνες κάθε εβδομάδα.

Συνδυάζοντας τις παραπάνω ρυθμίσεις, η έγκυος γυναίκα αστυνομικός μπορεί να μείνει εκτός υπηρεσίας για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και να πληρώνεται. Πάντως μια προσεκτική θεώρηση του ζητήματος, που έγινε από την Ένωση Αστυνομικών, έδειξε ότι ο πιο συμφέρον οικονομικός διακανονισμός είναι να σταματήσει η έγκυος να εργάζεται 24 εβδομάδες πριν τον τοκετό και να αρχίσει πάλι 7 εβδομάδες μετά. Αν θελήσει να εργαστεί περισσότερο πριν για να απουσιάσει περισσότερο μετά τον τοκετό, η επιδότηση του SMP θα είναι μικρότερη.

Η χωρίς αποδοχές άδεια μητρότητας προσημετρώνεται στο συντάξιμο χρόνο εφόσον η κωλυόμενη εργαζόμενη καταβάλει τις κρατήσεις για τα ασφαλιστικά ταμεία μέσα σε έξι μήνες από την ημέρα επιστροφής της στην υπηρεσία.

Ολλανδία:

Στην Ολλανδία ισχύει μια νομικά κατοχυρωμένη άδεια μητρότητας διάρκειας έξι εβδομάδων και άδεια τοκετού δέκα εβδομάδων. Η γυναίκα αστυνομικός μπορεί να κάνει χρήση της συνολικής περιόδου των 16 εβδομάδων ελαστικά: Μπορεί δηλαδή να εργάζεται μέχρι 4 εβδομάδες πριν τον αναμενόμενο τοκετό και να παίρνει την υπόλοιπη άδεια των 12 εβδομάδων μετά. Στη διάρκεια των 16 αυτών εβδομάδων η γυναίκα αστυνομικός δικαιούται το σύνολο των αποδοχών της.

Σουηδία:

Συγκριτικά με τις παραπάνω ρυθμίσεις, η Σουηδία είναι ένας παράδεισος για τις εργαζόμενες μητέρες. Σε καμιά αλ-

λη χώρα δεν έχουν θεσπισθεί τέτοιες προνομιακές διατάξεις όσον αφορά τις γονικές άδειες.

Η γονική άδεια διαρκεί 15 μήνες, στους 12 από τους οποίους η εργαζόμενη μητέρα λαμβάνει το 90% των αποδοχών της και στους υπόλοιπους 3 λαμβάνει ημερήσιο γονικό επίδομα. Η άδεια αυτή μπορεί να καταναμεηθεί μεταξύ των συζύγων. Επί πλέον, μέχρι και τη συμπλήρωση του 8ου έτους της ηλικίας του παιδιού, οι γονείς δικαιούνται μειωμένο ωράριο εργασίας. Μάλιστα μπορεί ο ένας σύζυγος να καλύπτει τις ώρες εργασίας του άλλου.

Ακόμα οι γονείς δικαιούνται: Ο πατέρας 10ήμερη "τιμητική" άδεια μέσα στις 60 πρώτες μέρες από τη γέννηση του παιδιού του και οι 2 γονείς μέχρι 60 μέρες το χρόνο μετ' αποδοχών για κάθε παιδί τους, σε περίπτωση ασθένειάς του.

Συμπέρασμα:

Σ' αυτό το άρθρο δόθηκε σημασία στις ισχύουσες διατάξεις για τις γονικές άδειες γυναικών αστυνομικών στις ευρωπαϊκές χώρες. Αυτές οι διατάξεις αφορούν συνήθως όλους τους δημόσιους υπάλληλους των παραπάνω χωρών. Υπάρχουν βέβαια πολύ μεγαλύτερες δυνατότητες να αντιμετωπισθεί με επιτυχία ο συνδυασμός της επαγγελματικής απασχόλησης και της οικογενειακής ευθύνης.

(Από το Ενημερωτικό Δελτίο Νο 1/Μάρτιος 1990 του European Network for Policewomen. Απόδοση στα Ελληνικά Υπαστυνόμος Β' Κώστας Δανούσης και Ανθ/μος Κώστας Καραγιάννης).

Η ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΩΣ ΘΥΜΑ

Γράφει η Άννυ Ντινοπούλου

Αποτελεί κοινή παραδοχή ότι η βία βρίσκεται σε μία πραγματική έξαρση στις μέρες μας. Τρομοκρατικές ενέργειες, επιθέσεις, ληστείες, ανθρωποκτονίες, βιασμοί αποτελούν μέρος της καθημερινής μας ζωής. Βία, λοιπόν, στο διεθνές και στον εθνικό χώρο αλλά και βία μέσα στην οικογένεια. Και ενώ η βία, που σημειώνεται σε επίπεδο διεθνές ή εθνικό, είναι ορατή και συγκεκριμένη, η ενδοοικογενειακή βία είναι συχνά αθέατη και δυσδιάκριτη, γιατί προστατεύεται από την «ιερότητα» της ιδιωτικής ζωής.

Ο θεσμός της οικογένειας διαχρονικά έχει περιβληθεί μ' ένα πέπλο ηθικών αξιών και στοιχείων και έχει χαρακτηριστεί ως «ιερός θεσμός», μια και η δημιουργία οικογενειακής θεωρείται ως το κριτήριο ολοκλήρωσης και κατανάλωσης του ατόμου στην κοινωνία.

Αυτό ακριβώς το «ασφαλές» έδαφος της οικογένειας, όπως έχει ιδεολογικά φορτισθεί, αποτελεί και τον ανασταλτικό παράγοντα για την επίγνωση του τι ακριβώς συμβαίνει μέσα στην οικογένεια.

Βία στην οικογένεια

Η βία στην οικογένεια είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη και επιβλαβής. Κι αυτό γιατί η οικογένεια αποτελεί το πρωταρχικό κύτταρο της κοινωνίας, κύτταρο το οποίο όταν βλαπτεί, θλάπτεται και διαταράσσεται ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο. Ακόμη γιατί, με την ανάπτυξη της παιδικής ψυχολογίας, της ατομικής ψυχολογίας και της ψυχανάλυσης, διαπιστώθηκε ότι θιώματα που έλαβαν χώρα μέσα στην οικογένεια παρακολουθούν και επηρεάζουν το άτομο σε όλη του τη ζωή.

Η βία μέσα στην οικογένεια δημιουργεί τα πιο αξιολύπητα θύματα. Κυρίως γιατί η θυματοποίησή τους είναι μακρόχρονη, γιατί καλύπτεται από τα ταμπού, που κυριαρχούν στην οικογένεια, ή από το φόβο του βασανιστή τους και ακόμη γιατί λόγω του προστατευόμενου οικογενειακού ασύλου, δεν είναι εύκολη η παρέμβαση των αρχών.

Με τον όρο οικογενειακή ή ενδοοικογενειακή βία υποδηλώνεται ένα φάσμα πράξεων, συνεπειών, δραστών και θυμάτων κάθε ηλικίας και των δύο φύλων, που αλληλενεργούν καθώς συνδέονται μεταξύ τους με οικογενειακούς ή οιοσδήποτε οικογενειακούς δεσμούς. Συνήθως γίνεται λόγος για συγκεκριμένες μορφές βίας μέσα στην οικογένεια: για ορισμένα δηλαδή άτομα που θυματοποιούνται περισσότερο από άλλα. Έτσι το πρόβλημα επικεντρώνεται στην κακοποίηση και παραμέληση παιδιών ή ηλικιωμένων και στον ξυλοδαρμό ή σε άλλες μορφές βίας από άνδρες σε βάρος γυναικών. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις παρατηρείται ένα κοινό στοιχείο από το οποίο πηγάζει η βία: η κατάχρηση της άνισης κατανομής δύναμης ή εξουσίας μέσα στην οικογένεια. Ο δυνατός επιβάλλει τη θέλησή του στον αδύνατο ή καταχράται την εξουσία σε βάρος του ανίσχυρου.

Η γυναίκα ως θύμα

Η βία κυρίως κατά των γυναικών σήμερα αναγνωρίζεται σαν ένα μεγάλο κοινωνικό στίγμα, αλλά δυστυχώς μόνο τα τελευταία χρόνια έχει απασχολήσει συνειδητά την κοινή γνώμη.

Στην εποχή μας το κοινωνικό πρόβλημα όχι μόνο παραμένει άλυτο αλλά και βρίσκεται σε έξαρση.

Πριν από το 1960-1970 η προσέγγιση στα ζητήματα της βίας κατά των γυναικών, γινόταν περιστασιακά και εξετάζονταν από μια περιορισμένη επιστημονική σκοπιά.

Ο Βρετανός φιλόσοφος J. Stewart Mill το 1869 έγραφε:

Σε όλες σχεδόν τις ανθρώπινες κοινωνίες από τα πολύ παλιά χρόνια, η γυναίκα βρισκόταν κάτω από το ζυγό του άντρα, που μέσα από το θεσμό του γάμου μπορούσε και είχε το αναμφισβήτητο δικαίωμα να διαπράξει κάθε είδους βιαιότητα, καθιστώντας έτσι τη γυναίκα θύμα, με την άσκηση πάνω της κάθε θαναυσότητας χωρίς να διατρέχει τον κίνδυνο να κατηγορηθεί και να διωχθεί νομικά και ποινικά.

Έτσι, για αιώνες, ο οικογενειακός χώρος λειτουργούσε παράπλευρα και αντίθετα με τους κοινωνικούς κανόνες περί δικαιοσύνης, υπακούοντας στη λογική «τα εν οίκω μη εν Δήμω».

Σήμερα πάντως η κακοποίηση κατά των γυναικών, έχει βγει από τον «οίκο» και δεν είναι ένα ταμπού, ενώ παράλληλα έχει αναγνωριστεί από τις περισσότερες χώρες του κόσμου η κοινωνική διάσταση του προβλήματος.

Η δραστηριοποίηση των γυναικών οργανώσεων σε επίπεδο ενημέρωσης του κοινού, η δημιουργία των καταφυγίων για κακοποιημένες γυναίκες και γενικά η προβολή του γυναικείου κινήματος με σαφή και συγκεκριμένα αιτήματα, αποκάλυψε με ενάργεια ενώπιον του «Δήμου» τα μέχρι σήμερα δρώμενα εντός του «οίκου».

Όσο δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι στο μεγαλύτερο μέρος της η βία στην οικογένεια παραμένει ακόμη και σήμερα άγνωστη και κρυφή από το φως της δημοσιότητας. Ο φόβος των ενδεχόμενων συνεπειών, ο κίνδυνος της απόρριψης από το κοινωνικό περιβάλλον και ο πιθανός αντίκτυπος που θα έχει η «φοβερή» αποκάλυψη, κάνουν τις γυναίκες να κρατούν —στη συντριπτική τους πλειοψηφία— το στόμα τους κλειστό. Είναι γενικά παρατηρημένο ότι η κακοποιημένη σύζυγος υπομένει σε μεγάλο βαθμό την κακοποίηση που υφίσταται. Η ανυπαρξία στέγης που να μπορεί να καταφύγει η κακοποιημένη γυναίκα, η συναισθηματική εξάρτηση από το σύζυγο και ο φόβος από τις απειλές του λειτουργούν ως ανασταλτικοί παράγοντες στην απόφασή της για μια ενδεχόμενη φυγή από το σπίτι. Η αβεβαιότητα μαζί με την ελπίδα ότι «όλα θα φτιάξουν...», παγιδεύουν συχνά τη γυναίκα σε μια σχέση χωρίς έλεος. Αλλά, οι ειδικοί ισχυρίζονται ότι αν μια γυναίκα δεν ζητήσει βοήθεια, δεν αντιδράσει μετά το πρώτο επεισόδιο, ίσως αυτό θεωρηθεί ένα είδος ανοχής. Και η ανοχή προκαλεί όλο και μεγαλύτερη βία...

Μορφές βίας

Ο όρος «βία» περιλαμβάνει αφενός τη σωματική, σεξουαλική ή υλική χρήση δύναμης και αφετέρου την ψυχολογική. Παράδειγμα της πρώτης μορφής βίας είναι ο ξυλοδαρμός, της δεύτερης ο εξευτελισμός ή η ταπείνωση. Επίσης η βία είναι δυνατό να αναφέρεται σε εγκληματική συμπεριφορά (π.χ. ανθρωποκτονία) ή σε μη εγκληματική (π.χ. ο συζυγικός «βιασμός»). Η βία δεν εκδηλώνεται μόνο με την πράξη, δεν είναι δηλαδή μόνο ενεργητική (π.χ. σπρώξιμο που συνεπάγεται σωματική βλάβη), αλλά και με παράλειψη, είναι δηλαδή παθητική (π.χ. παραμέληση της άρρωστης συζύγου). Εξάλλου η βία μπορεί να είναι επαναλαμβανόμενη ή διαρκής ή στιγμιαία.

Ενδιαφέρουν ιδιαίτερα οι βλαπτικές συνέπειες της ενδοοικογενειακής βίας, οι οποίες εκδηλώνονται ως σωματικές, ψυχολογικές ή και κοινωνικές. Οι πρώτες είναι αυτονοήτες: αρχίζουν από το σωματικό πόνο και φτάνουν στη βαριά σωματική βλάβη ή στη σεξουαλική κακοποίηση ή ακόμη και στο θάνατο.

Οι ψυχολογικές συνέπειες ή επιπτώσεις που αφορούν τη συναισθηματική σφαίρα είναι λιγότερο ή περισσότερο εμφανείς. Περιλαμβάνουν την ταπείνωση, το φόβο, τη μη ικα-

νοποίηση βασικών συγκινησιακών αναγκών αλλά και σοβαρότερες που φθάνουν ως τις διαταραχές προσωπικότητας ή της συμπεριφοράς ή άλλες ψυχικές αντιδράσεις που επιβάλλουν ψυχιατρική παρέμβαση.

Οι κοινωνικές, τέλος, επιπτώσεις πλήττουν είτε τα ίδια τα θύματα της οικογενειακής βίας καθώς στιγματίζονται (π.χ. θύματα ξυλοδαρμού κ.λπ.), ή άλλους καθώς αυτά μεταφέρουν τα ψυχολογικά τους προβλήματα στο άμεσο ή έμμεσο περιβάλλον τους. Φυσικά και το κοινωνικό σύνολο βλάπτεται γιατί βραχυχρόνια φέρει το βάρος της κοινωνικο-προνοιακής ή νοσοκομειακής περίθαλψης των θυμάτων, αλλά και μακροχρόνια η κοινωνία θα επηρεαστεί δυσμενώς στο βαθμό που τα νέα μέλη της θα έχουν βιώσει τη βία μέσα στην οικογένειά τους.

Χαρακτηριστικά θύτη-θύματος

Ο άντρας που κακοποιεί δεν είναι κάποιος ιδιαίτερος τύπος δράστη έξω από τις κοινωνικές νόρμες, αλλά καλύπτει επάξια όλη την κοινωνική διασπρωμάτωση.

Ο δράστης έχει συνήθως υποστεί ο ίδιος βία ως παιδί, έχει ήδη ασκήσει βία σε άλλες πριν την ασκήσει στη γυναίκα του, είναι άτομο δηλαδή που έχει απειλητική συμπεριφορά. Άλλα χαρακτηριστικά των θυτών είναι η χαμηλή αυτοεκτίμηση που τρέφουν για το άτομό τους, η ζήλεια, τα οικονομικά προβλήματα και η χρήση αλκοόλ και τοξικών ουσιών. Εδώ, θα πρέπει να τονιστεί ότι η άσκηση της αντρικής βίας, πάνω από όλα, αποτελεί έκφραση και αντανάκλαση των σχέσεων που έχει καθιερώσει η ανδροκρατούμενη κοινωνία, σχέσεων που στηρίζονται απερίφραστα και κυνικά στην άνιση κατανομή εξουσίας ανάμεσα στα δύο φύλλα.

Από την άλλη μεριά το θύμα είναι συχνά άτομο υπερεξαρτημένο λόγω κακής υγείας, ψυχολογικών προβλημάτων αλλά και αγωγής. Παρουσιάζει συχνά άγχος και κατάθλιψη και δεν έχει κοινωνική υποστήριξη. Είναι δηλαδή άτομο απομονωμένο χωρίς φίλους και στενό συγγενικό περιβάλλον.

Στατιστικά και ερευνητικά δεδομένα

Το φαινόμενο της κακοποίησης των γυναικών είναι ευρύτατα διαδεδομένο σε όλα τα κοινωνικά στρώματα, ανεξάρτητα από μορφωτικό, πολιτιστικό ή οικονομικό επίπεδο τόσο του άντρα όσο και της γυναίκας.

Η οικογενειακή βία, αθέατη ή ορατή, επαναλαμβάνεται, αναπαράγεται, σύμφωνα με ερευνητικά δεδομένα, από γενιά σε γενιά κι από ένα μέλος της οικογένειας σε άλλο. Τα θύματα γίνονται θύτες. Ερευνητές αναφέρουν ότι:

- 75% των ανδρών που κακοποιούν τις γυναίκες τους ήταν οι ίδιοι μάρτυρες κακοποίησης της μητέρας τους από τον πατέρα τους.
- οι άντρες χρησιμοποιούν βία πολύ συχνότερα από τις γυναίκες, και
- τα περιστατικά που οι άντρες είναι τα θύματα είναι κυρίως εξωοικογενειακά, ενώ αντίθετα κατά κανόνα οι γυναίκες είναι θύματα βίας μέσα στην οικογένεια με δράστη το σύζυγο.

Ο άντρας ως θύμα

Πολλά έχουν γραφτεί για τις γυναίκες και τη βία: από την πλευρά της βίας που υφίστανται οι γυναίκες. Αξίζει, όμως, να δούμε και τη βία των ίδιων των γυναικών κατά των συζύγων τους.

Η κακοποίηση του άντρα παρουσιάζει τον πιο υψηλό δείκτη σκοτεινού αριθμού εγκληματικότητας. Σπάνια σύζυγοι κα-

ταγγέλουν ότι κακοποιήθηκαν από τις γυναίκες τους, είτε γιατί σπάνια κάτι τέτοιο συμβαίνει, είτε γιατί θεωρείται ιδιαίτερα υποτιμητικό για έναν άντρα να προβεί σε τέτοια δήλωση. Το φαινόμενο αυτό άρχισε πολύ πρόσφατα να απασχολεί τα δικαστήρια της Ευρώπης. Το στερεότυπο του δυνατού άντρα, καταρριπτόμενο από τέτοιες καταγγελίες, οδηγεί σε γελοιοποίηση του κακοποιηθέντος συζύγου.

Στα 1975 στις ΗΠΑ 16% των ανθρωποκτονιών διεπράχθησαν μεταξύ συζύγων, όπου ο άντρας ήταν θύμα στις 7,8% των περιπτώσεων ενώ η γυναίκα στις 8,2%. Ίσως η συζυγοκτονία να είναι μία —ή η μοναδική— απάντηση της κακοποιημένης γυναίκας. Σίγουρα πάντως το στερεότυπο της γυναίκας, γλυκιάς και υποταγμένης, έχει αλλάξει.

Πολλές φορές ο μάρτυρας ή το θύμα της βίας μετατρέπεται σε δράστη. Οι ρόλοι εναλλάσσονται αλλά το δράμα παραμένει. Το θύμα που συναινεί ή το θύμα που συμμετέχει εύκολα εξελίσσεται σε «εκδικητή» καμιά φορά από όψιμη ενοχοποίησή του.

Κακοποίηση της γυναίκας στη χώρα μας

Αξίζει να τονισθεί ότι στον ελληνικό χώρο μέχρι και σήμερα παρατηρείται παντελής σχεδόν έλλειψη σχετικής επιστημονικής έρευνας και μεγάλη ανεπάρκεια στατιστικής πληροφόρησης, ενώ ένας μεγάλος αριθμός από πληροφορίες, λόγω της φύσης και της μειωμένης συνειδητοποίησης του

προβλήματος, παραμένει άγνωστος και σκοτεινός. Τουλάχιστον πέντε γυναίκες που κατοικούν στην περιοχή της πρωτεύουσας, καταφεύγουν καθημερινά στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία Αθηνών, ξυλοδαρμένες άγρια από τους συζύγους τους.

Οι γυναίκες συχνότερα από άλλοτε απευθύνονται σήμερα «αρμοδίως» για σχετική βοήθεια και προβαίνουν σε διεκδικητικές πράξεις ισότητας ή καταγγελίες. Η πράξη όμως έχει αποδείξει ότι όχι μόνο δε βρίσκουν την απαιτούμενη συμπαράσταση και δικαίωση, αλλά αντίθετα *καθοδηγούνται στην υποταγή*, ενώ διαμέσου των καθιερωμένων σχημάτων ανισότητας και ταμπού, επιχειρείται η αυτοενοχοποίησή τους.

Στην προσπάθεια για μια επιστημονικά οργανωμένη προσέγγιση του προβλήματος η Γενική Γραμματεία Ισότητας των δύο φύλων προωθεί ένα πρόγραμμα δράσεων με τελικό στόχο την αντιμετώπιση αυτού του κοινωνικού προβλήματος στη χώρα μας.

Στα 1988 δημιουργήθηκε το Κέντρο για κακοποιημένες γυναίκες που περιλαμβάνει γραφείο υποδοχής και καταφύγιο για κακοποιημένες γυναίκες.

Στο γραφείο υποδοχής για κακοποιημένες γυναίκες, εκτός από τις νομικές συμβουλές που παρέχονται, γίνεται προσπάθεια να αυξηθεί και η αυτοεκτίμηση των γυναικών, ώστε να μπορέσουν να πάρουν οι ίδιες αποφάσεις για τη ζωή τους.

Στο σπίτι κακοποιημένων γυναικών καταφεύγουν κακοποιημένες γυναίκες με τα παιδιά τους (πληρότητα: 10 γυναίκες και 20 παιδιά) και μπορούν να μείνουν ένα μικρό χρονικό διάστημα (1 μήνα με δικαίωμα παράτασης).

Έτσι μπορούν να αποφασίσουν αν θέλουν οριστικά να εγκαταλείψουν τη σχέση με τον άντρα που τις κακοποιεί και να αναζητήσουν άμεσες λύσεις σε προβλήματα στέγης και δουλειάς.

Για τις κακοποιημένες γυναίκες πάντως έχουν διοργανωθεί ήδη δύο σεμινάρια επαγγελματικής κατάρτισης τα οποία επιδοτήθηκαν από την ΕΟΚ και αναμένεται να ακολουθήσουν κι άλλα: το ένα απευθυνόταν σε απόφοιτες δημοτικού σχολείου και περιελάμβανε μαθήματα επαγγελματικής μαγειρικής και το άλλο σε απόφοιτες λυκείου, οι οποίες εκπαιδεύθηκαν σε κομπιούτερς.

Συμπερασματικές απόψεις

Οι λύσεις για την αντιμετώπιση της κακοποίησης βρίσκονται βραχυπρόθεσμα στην ευαισθητοποίηση, ενημέρωση και καθοδήγηση όλων των σχετικών φορέων για άμεση παροχή κάθε δυνατής βοήθειας και στήριξης στα θύματα, αλλά — και αυτό είναι το κυριότερο — μακροπρόθεσμα η λύση θα βρεθεί μέσα από μία αδιάκοπη προσπάθεια αναθεώρησης των θεσμών και αξιών που μειώνουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και των γυναικών και των αντρών. Η μέχρι τώρα εμπειρία δείχνει ότι μόνο με συνδυασμό συστηματικής θεωρητικής δουλειάς, προσπαθειών για κοινωνική αλλαγή και πολιτικής δράσης μπορούμε να προχωρήσουμε.

Ο τελικός στόχος δεν είναι να κατακλυσθούμε από «καταφύγια» και κοινωνικές παροχές για κακοποιημένες γυναίκες — απαραίτητες βέβαια, στο αρχικό στάδιο, προϋποθέσεις — αλλά να φτάσουμε στο σημείο να μας είναι άχρηστα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΘΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ - Εκδόσεις της Ελλην. Εταιρείας Θυματολογίας 1990 - «Η ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ».
2. Άρθρο της Βασ. Αρτινοπούλου «Η βία στην οικογένεια» (Περιοδικό «Ο αγώνας της γυναίκας»).
3. Άρθρο της Είρ. Φερέτη «Η γυναίκα θύμα συζυγικής κακοποίησης» (Περιοδικό «Ο αγώνας της γυναίκας»).

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΠΤΟΥ*

Του Δόκιμου Υπαστυνόμου
Παναγιώτη Σ. Παναγόπουλου

Η διαλεύκανση ορισμένων εγκλημάτων έχει γίνει εξαιρετικά δύσκολη, γιατί τόσο το οργανωμένο έγκλημα όσο και τα βαρεία οικονομικά εγκλήματα παρουσιάζουν ιδιαίτερη και εξειδικευμένη οργάνωση. Έτσι, οι δυσχέρειες οι οποίες προκύπτουν και αφορούν τη διαλεύκανση των εγκλημάτων αυτών, τη δίωξη και την απόδειξή τους, για να ξεπεραστούν απαιτούν ιδιαίτερη ειδημοσύνη. (GUNTER - KAISER - Ο ποινικός έλεγχος της βαριάς οικονομικής εγκληματικότητας - Απόδοση Α.Γ. ΚΟΤΣΑΛΗ σελ. 40, εκδ. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, Αθήνα - Κομοτηνή 1983). Στις περιπτώσεις αυτές οι δικωτικές αρχές και ιδιαίτερα η αστυνομία μετέρχεται μεθόδους που πολλές φορές εγγίζουν τα όρια του κατά νόμου παραδεκτού, όπως λ.χ. στην περίπτωση του agent-Provocateur. (Παρέμβαση Ν. ΛΙΒΟΥ κατά τη συνεδρία του πρωί του Σαββάτου 2/12/1989 3ο Συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Ποινικού Δικαίου, υπό δημοσίευση).

Στο σημείο αυτό αξίζει να προβεί κανείς στις παρακάτω, πράγματι παράφωνες για τη δικαιοσύνη μας τάξη, διαπιστώσεις: Πρώτον, ότι η αστυνομία χρησιμοποιεί όργανα της ως agent-Provocateur με σκοπό την «καλυμμένη» συγκέντρωση πληροφοριών για την πρόληψη του εγκλήματος. Δεύτερον, οι αστυνομικοί agent Provocateur χρησιμοποιούνται στα πρώτα στάδια της δραστηριοποίησης υπόπτων ατόμων. Τρίτον, η αστυνομία αποφεύγει σε περίπτωση συλλήψεως του υπόπτου να αναφέρει όλα εκείνα τα περιστατικά που οδήγησαν στη σύλληψη του υπόπτου, εν όψει της διατάξεως του αρθρ. 46 §2 Π.Κ.¹ Κρίσιμο ερώτημα στο σημείο αυτό είναι το ποιος και βάσει ποιων κριτηρίων θεωρείται ως ύποπτος, επίσης πώς

και από ποιον ελέγχεται η αστυνομία στην κρίση της, αφού είναι πλέον γεγονός ότι η χρησιμοποίηση αστυνομικών agent Provocateur κάθε άλλο παρά αποτελεί εξαίρεση, τουλάχιστον για ορισμένες κατηγορίες εγκλημάτων.

Είναι λοιπόν προφανές ότι ο όρος «ύποπτος» είναι μια πρωταρχικής σημασίας και σπουδαιότητας έννοια της ελληνικής δικαστηριακής πρακτικής. **Ο νομοθέτης δεν αγνοεί μεν τον όρο «ύποπτος»** (αρθ. 31 §2 Κ.Π.Κ. και αρθ. 286-290 Β.Δ./22-3-58/24-4-58 Φ.Ε.Κ. 60 Τ.Α.), **αποφεύγει όμως να τον προσδιορίσει, να δώσει τον ορισμό του, να αναφέρει ποιος πότε και γιατί αποκτά την ιδιότητα αυτή, όπως κάνει με την έννοια του κατηγορουμένου (αρθ. 72 Κ.Π.Δ.). Επομένως, ούτε τα ενδεχόμενα δικαιώματα του υπόπτου μπορούν να προσδιορισθούν, αφού δεν προσδιορίζεται αυτή καθ' αυτή η έννοια του όρου «ύποπτος».**

Στο σημείο αυτό πιστεύω ότι αξίζει να προσπαθήσει κανείς να προσδιορίσει εννοιολογικά τον όρο «ΥΠΟΠΤΟΣ», για να μπορέσουμε έτσι να κάνουμε πιο συγκεκριμένο το νόημα του όρου αυτού.

ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΡΟΥ «ΥΠΟΠΤΟΣ»

α) ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Η λέξη ύποπτος προερχόμενη εκ του ρήματος υφοράω-ώ (υπο-ορά-ω) είναι σύνθετη, το πρώτο συνθετικό της αποτελεί

η πρόθεση «υπό» και το δεύτερο η λέξη «όψις». Η λέξη όψις προέρχεται από τον ενεργητικό μέλλοντα του ρήματος οράω-ω (σελίς 1480 λεξικό ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ Δ. του Βυζαντίου εκδοθέν υπό του Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ 1852). Η λέξις όψις σημαίνει την επιφάνεια του πράγματος την οποία βλέπουμε, που είναι ορατή σ' εμάς. «Υπόπτο» λοιπόν είναι εκείνο που υπάρχει κάτω από την όψη, δηλ. αυτό που βρίσκεται κάτω από την ορατή πλευρά. Η λέξη απαντάται τόσο στον Αισχύλο όσο και στο Θουκυδίδη και σημαίνει την αμφιβολία σκοπών ή διαθέσεων, την έλλειψη εμπιστοσύνης, τη δημιουργία αμφιβολίας μετ' ανησυχίας. (Ερμηνευτικό λεξικό Γ. ΔΡΑΓΑΤΑΚΗ Τ. 6 σελ. 4795 εκδ. 1968).

Β) ΝΟΜΙΚΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΡΟΥ

Μέχρι σήμερα, όπως προαναφέρθηκε, ο νομοθέτης αν και δεν αγνοεί τον όρο «υπόπτος» εν τούτοις έχει αποφύγει επιμελώς να τον προσδιορίσει, να δώσει τον ορισμό του. Χρησιμοποιεί λοιπόν τον όρο αυτό ως αυτονόητο, ενώ αντίθετα προσδιορίζει σαφέστατα την έννοια του κατηγορουμένου (αρθ. 72 Κ.Π.Δ). Οι επιστήμες της εγκληματολογίας και της ανακριτικής, παρότι έχουν κάνει σημαντικά βήματα και έχουν δώσει πάρα πολλά στοιχεία για τη θέση του υπόπτου στο ποινικό μας σύστημα και τον τρόπο αντιμετώπισής του από τις διωκτικές αρχές, δεν έχουν δώσει εν τούτοις κάποιο συγκεκριμένο ορισμό του, ο οποίος να γίνεται σε γενικές γραμμές κοινά αποδεκτός.

Συνέπεια της ανυπαρξίας ορισμού του υπόπτου είναι η άγνοια του πότε, ποιος, γιατί και με ποιον τρόπο αποκτά την

ιδιότητα αυτή. Επομένως, δεν είμαστε σε θέση να πούμε με βεβαιότητα αν ο ύποπτος, από τη στιγμή τουλάχιστον που αποκτά εκ των πραγμάτων αυτή την ιδιότητα πρέπει να έχει δικαιώματα παρόμοια με εκείνα του κατηγορουμένου.

Υ) ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΠΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Η αστυνομία πολλές φορές χρησιμοποιεί τον όρο «υπόπτος» χωρίς όμως να δίνει κάποιο σαφή ορισμό του, ακόμα και χωρίς να ορίζει τα κριτήρια βάσει των οποίων αποκτά ή χάνει κάποιος αυτή την ιδιότητα. Η υπάρχουσα βιβλιογραφία των Ελλήνων αστυνομικών, η αναφερόμενη στον τρόπο ή τους τρόπους εξιχνίασεως του εγκλήματος, κάνει ευρύτατη χρήση του όρου. Για πρώτη φορά το έτος 1940 ο Φ. ΖΗΡΟΣ Συνταγματάρχης τότε της Ελληνικής Χωροφυλακής, στο δίτομο έργο του «Αστυνομική», κάνει μια προσπάθεια προσδιορισμού της έννοιας του υπόπτου σε σχέση με το έγκλημα (τον τρόπο τελέσεως, το είδος, την βαρύτητά του κατά τα κοινωνικά δεδομένα της εποχής)². Έτσι ο προαναφερόμενος συγγραφέας συνδέει την έννοια του υπόπτου με τον τρόπο ζωής κάποιου ατόμου, (π.χ. άτομο το οποίο δεν εργάζεται και ξοδεύει καθημερινώς πολλά χρήματα, σελ. 5), καθώς και με την εμφάνισή του (π.χ. άτομα φέροντα εμφανή τρυπήματα σύριγγος στις φλέβες των άκρων, σελ. 7). Παρά την προσπάθειά του αυτή ο συγγραφέας απέφυγε επιμελώς να δώσει κάποιο συγκεκριμένο ορισμό του όρου ύποπτος, κι επιπλέον απέφυγε να αναφερθεί στον τρόπο κτήσεως αυτής της ιδι-

ότητας και στο πώς αντιμετωπίζεται από το ποινικό σύστημα το άτομο που απέκτησε την ιδιότητα αυτή με οποιαδήποτε τρόπο.

Οι διωκτικές αρχές όμως, και ειδικότερα η αστυνομία, όχι μόνο χρησιμοποιεί τον όρο «ύποπτος» ως αυτονόητο, αλλά και αποδίδουν την ιδιότητα αυτή σε ορισμένα άτομα. Συγκεκριμένα, η αστυνομία προκειμένου να διαλευκάνει κάποιο έγκλημα (κατά κανόνα σοβαρό), αποδίδει την ιδιότητα αυτή σε ένα άτομο για το οποίο κάποια εξακριβωμένα γεγονότα ή καταστάσεις οδηγούν στον συμπέρασμα ότι επίκειται εκ μέρους του η τέλεση κάποιου εγκλήματος, η δε ετοιμότητά του να το διαπράξει εκδηλώνεται με την τέλεση μη αξιόποινων προπαρασκευαστικών πράξεων (βλέπε σχετικά Ν. ΛΙΒΟΥ παρέμβαση κατά την συνεδρία της 2-12-89 επ' ευκαιρία του 3ου Συνεδρίου της Ελληνικής Εταιρείας Ποινικού Δικαίου, υπό δημοσίευση). Αναμφίβολα στην περίπτωση αυτή οι διωκτικές αρχές ενεργούν καλυμμένα, οι δε ενέργειές τους εγείνουν τα όρια του κατά νόμου παραδεκτού και τούτο γιατί, όπως προαναφέρθηκε, δεν υπάρχει από το νόμο ορισμός της έννοιας του υπόπτου και, επομένως, δεν γνωρίζουμε αν ο ύποπτος πρέπει να έχει δικαιώματα παρόμοια μ' εκείνα του κατηγορουμένου χωρίς όμως να επεκτείνεται προς τα εμπρός η ποινική διαδικασία.

Στο σημείο αυτό αξίζει, πιστεύω, να τονιστεί κανείς σύμφωνα με τα προαναφερόμενα στοιχεία, να δώσει έναν πρώτο ορισμό της έννοιας του υπόπτου, δηλ. έναν ορισμό - πλαίσιο όπως αυτός χρησιμοποιείται στην πράξη (άτυπα όμως), από τις διωκτικές αρχές και ειδικότερα από την αστυνομία κατά τη διαλεύκανση ορισμένων εγκλημάτων, ώστε σε περίπτωση επιτυχούς εκθάσεως του σχεδίου της να μην αποφεύγει να λέει τα πράγματα με το όνομά τους, να αναφέρει δηλαδή πώς εντοπίστηκε ο ύποπτος και ακόμα περισσότερο πώς κατέστη κατηγορούμενος ενόψει της διατάξεως του αρθ. 46 §2 Π.Κ.³

8) ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΠΤΟΥ

Ως ΥΠΟΠΤΟΣ πρέπει να θεωρείται το άτομο στου οποίου το πρόσωπο συντρέχει ή αποδίδεται η ύπαρξη κάποιας εξακριβωμένης καταστάσεως ή εξακριβωμένου γεγονότος με τρόπο ώστε να δημιουργούνται βάσιμες αμφιβολίες περί της τελέσεως ή μη κάποιας αξιόποινης πράξης από το άτομο αυτό.

Εξετάζοντας περισσότερο τον παραπάνω ορισμό είναι προφανές ότι πρέπει να αποσαφηνίσουμε ορισμένες από τις έννοιες που περιλαμβάνει, έτσι ώστε το νόημά του αφ' ενός να οριοθετηθεί, αφ' ετέρου να γίνει κατανοητό, για να μπορεί έτσι να εξυπηρετήσει τόσο την αστυνομική, όσο και τη δικαστική πρακτική.

Η έννοια του γεγονότος (περιστατικού) πρέπει και για τον παραπάνω ορισμό να λαμβάνεται και να ορίζεται όπως ακριβώς ορίζεται η έννοια του πραγματικού περιστατικού στο αρθ. 223 Κ.Π.Δ. Αναμφισβήτητο όμως η εντύπωση που έχει δημιουργήσει το πραγματικό αυτό περιστατικό (το γεγονός) διαφέρει κατά πολύ από άτομο σε άτομο και είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με τη γενικότερη κοσμοθεωρία και την ατομικότητα του κάθε ατόμου. Έτσι, λοιπόν, η ύπαρξη ή μη του αποδιδόμενου γεγονότος πρέπει να είναι εξακριβωμένη δηλ. τα ειδικότερα στοιχεία να είναι τέτοια ώστε να μην επιδέχονται αμφισβήτηση, ούτως ώστε να μην υπάρχει η δυνατότητα στους υπαλλήλους των διωκτικών αρχών να καταστήσουν κάποιον ύποπτο μόνο και μόνο με βάση ενδόμυχες σκέψεις και πιθανότητες. Επίσης η γνώση του γεγονότος πρέπει να περιέχει και την τελευταία λεπτομέρεια και να μην στηρίζεται σε γενικότητες οι οποίες εκτός του ότι δεν είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε κανένα συμπέρασμα, εμπεριέχουν και τον κίνδυνο αυθαιρεσιών.

Η έννοια της καταστάσεως για τον ορισμό του υπόπτου πρέπει να είναι και αυτή στενή και ειδική, δηλ. ως κατάσταση πρέπει να νοείται ο τρόπος και οι συνθήκες υπάρξεως κάποιου συγκεκριμένου γεγονότος σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο για το συγκεκριμένο πρόσωπο.

Εκτενέστερα, θα μπορούσε να πει κανείς ότι ύποπτος είναι εκείνο το πρόσωπο (φυσικό) στο οποίο εξακριβωμένα γεγονότα ή καταστάσεις που του αποδίδονται οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται εκ μέρους του η τέλεση κάποιου εγκλήματος, η δε ετοιμότητά του να το διαπράξει εκδηλώνεται με την τέλεση (μη αξιόποινων) προπαρασκευαστικών πράξεων. Ο ορισμός όμως αυτός αναμφισβήτητα εξυπηρετεί την πράξη και αποδίδει την πραγματικότητα, δεν αναφέρει ωστόσο, ούτε αφήνει να εννοηθεί ο τρόπος με τον οποίο χάνεται αυτή η ιδιότητα του υπόπτου, ούτε είναι δυνατόν να εξακαθαρθεί στο σημείο αυτό αν και ποια δικαιώματα μπορεί ή πρέπει να έχει ο ύποπτος.

Το πρόβλημα αυτό είναι σύνθετο και πρέπει να επιλυθεί μέσα στο ευρύτερο ποινικό σύστημα, με μια συνολικότερη διαδικαστική θεώρηση, έτσι ώστε να είναι σαφής και προσδιορίσιμη η θέση του υπόπτου σ' αυτό.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι οι δυσχέρειες αντιμετώπισης της σύγχρονης μορφής εγκληματικότητας είναι πολλές και ποικίλες. Οι δυσχέρειες αυτές οδηγούν τις διωκτικές αρχές σε συγκεκριμένο τρόπο δράσης, ο οποίος μπορεί να είναι και (un Fair) τεχνασματικός. Ακόμα είναι σίγουρο ότι οι διωκτικές αρχές οδηγούνται σε σύγκρουση καθηκόντων, εν όψει της διατάξεως του αρθ. 46 §2 Π.Κ. και των διατάξεων του αρθ. 259 Π.Κ., 239 Π.Κ. (παράβαση καθήκοντος και κατάχρηση εξουσίας) εν συνδυασμ με το αρθ. 1 Ν. 1481/87 (οργανισμός του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης) και το αρθ. 62 Β.Δ. 22-3-58/28-4-58 (Κανονισμός Υπηρεσίας Χωρ/κής), ο οποίος εξακολουθεί να ισχύει και να εφαρμόζεται⁴.

Ένας από τους λόγους που οδηγούν τις διωκτικές αρχές σ' αυτό τον τρόπο δράσης είναι και η έλλειψη νομοθετικού ορισμού του υπόπτου και η έλλειψη νομοθετικού προσδιορισμού της θέσεώς του στο δικονομικό μας σύστημα. Λαμβανομένου υπ' όψιν του γεγονότος ότι ο ποινικός νομοθέτης πολλών ευρωπαϊκών χωρών έχει προβεί σε ειδική και λεπτομερή ρύθμιση του θέματος και του γεγονότος ότι είναι απαράδεκτο για μια δικαιοκρατούμενη πολιτεία με δημοκρατικό και φιλελεύθερο καταστατικό χάρτη να αφήνει νομοθετικά ακάλυπτο τον ίδιο τον εαυτό της, είναι υποχρεωμένος κανείς να προβεί στις παρακάτω προτάσεις: Πρώτον, να ορισθεί νομοθετικά η έννοια του υπόπτου. Δεύτερον, να καθορισθεί ποιος, πότε και με ποια κριτήρια αποκτά αυτή την ιδιότητα, καθώς και πότε και πώς χάνεται η ιδιότητα αυτή. Τρίτον να ρυθμισθεί ο τρόπος αντιμετώπισης από το δικονομικό μας σύστημα του υπόπτου, κυρίως δε το αν και ποια δικαιώματα μπορεί ή πρέπει να έχει με την ιδιότητά του αυτή.

(Η μελέτη αυτή εξεπονήθη υπό την επίβλεψη και βοήθεια του καθηγητή της Ποινικής Δικονομίας στην Αστυνομική Ακαδημία κ. Νικολάου Λίβου).

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Σχετικές παρατηρήσεις βλέπε: το αξιόποινο του agent-Provocatour Ν. ΛΙΒΟΥ ΠΟΙΝ. ΧΡΟΝ. 1988, σελ. 580.
2. Σχετική αναφορά κ. Σ. ΑΛΕΞΙΑΔΗ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ, σελ. 275 υποσημείωση 80 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ 1986.
3. Σχετική εκτενής μελέτη Ν. ΛΙΒΟΥ ΠΟΙΝ. ΧΡΟΝ. 1988, σελ. 580 & 705.
4. Βλέπε σχετικά εφαρμογές της ποινικής Δικονομίας Κ. ΣΤΑΜΑΤΗ - Χ. ΜΠΑΚΑ, σελ. 280 Θ. 40 Αθήνα Κομοτηνή 1987.

AIDS

Ο ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΓΕΝΙΚΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ
Επικουρου Καθηγητή Α.Π.Θ.

Εργαστήριο Ιατροδικαστικής και Τοξικολογίας
του Ιατρικού Τμήματος, Σχολής Επιστημών Υγείας, Α.Π.Θ.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο φόβος της μόλυνσης οδήγησε ορισμένους γιατρούς στο να αποφεύγουν να νοσηλεύσουν τους αρρώστους με σύνδρομο AIDS (Burrow G.N., 1983, Searle E.S. 1987). Κανείς βέβαια δεν έχει την απαίτηση ο γιατρός να διακινδυνεύσει να μολυνθεί ή να πεθάνει από μία ανίατη μεταδοτική αρρώστια. Παρόλα αυτά η κοινωνία περιμένει από τον γιατρό τόλμη και ανθρωπιά. Η ισορροπία ανάμεσα στο καθήκον, στο φόβο και στο θάρρος αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση στην άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος.

Στα πρώτα 40 χρόνια του αιώνα μας οι γιατροί και νοσοκόμες που ασχολούνταν με αρρώστους που έπασχαν από τύφο ή φυματίωση κινδύνευαν —και το γνώριζαν αυτό— να μολυνθούν. Η μόλυνσή τους μπορούσε να αποβεί μοιραία. Με την εισαγωγή των αντιβιοτικών στη θεραπευτική αυτή η επικίνδυνη σχέση ανάμεσα στο νοσηλευτικό προσωπικό και τους ασθενείς βελτιώθηκε και μπορούμε να πούμε ότι ο κίνδυνος έπαψε να υπάρχει. Στη συνέχεια όμως ένας νέος κίνδυνος άρχισε να απειλεί τους γιατρούς και νοσηλευτικό γενικά προσωπικό: ήταν ο κίνδυνος της μόλυνσης από τον ιό της ηπατίτιδας Β.

Αποδείχτηκε ότι η ηπατίτιδα Β μπορούσε να μεταδοθεί άμεσα από τον άρρωστο στο γιατρό. Τα ατυχήματα από το τρύπημα με βελόνα κατά την αιμοληψία ή μέσα στο χειρουργείο αποτέλεσαν ένα σημαντικό παράγοντα κινδύνου.

Βρέθηκε εξάλλου ότι γύρω στο 11% των χειρουργικών γαντιών τρυπούν στη διάρκεια των εγχειρήσεων και ότι ο χει-

ρουργός και η νοσοκόμος του χειρουργείου κινδυνεύουν ιδιαίτερα να μολυνθούν. (Guy P.J. 1987).

Θεσπίσθηκαν διάφορα προφυλακτικά μέτρα, ανάμεσα σ' αυτά το πιο σπουδαίο η εισαγωγή του εμβολίου κατά της ηπατίτιδας Β.

Με την είσοδο στο προσκήνιο του συνδρόμου AIDS (1981) και τη διαπίστωση ότι οφείλεται στον ειδικό, πολύ τοξικό ιό HTLV — III ή HIV* προέκυψε ένα νέο πρόβλημα. Η τρέχουσα επιδημιολογική έρευνα απέδειξε ότι το σύνδρομο AIDS είναι μία μεταδοτική νόσος, με ένα σχετικά μακρύ χρόνο επώασης και ότι ο βαθμός θνησιμότητας από τη νόσο κυμαίνεται γύρω στα 70% (Burrow G.N., 1983). Από την πρώτη στιγμή φάνηκε ότι το σύνδρομο πρέπει να θεωρηθεί μάλλον «αφροδίσιο νόσημα» και ότι η μεταδοτικότητα του στο νοσηλευτικό προσωπικό φαίνεται να είναι πολύ χαμηλή. Το γεγονός όμως ότι παρατηρήθηκαν κρούσματα AIDS στους τοξικομανείς που μοιράζονται την ίδια σύριγγα και το ότι αυξάνονται κάθε χρόνο τα διεγνωμένα περιστατικά και οι θάνατοι από το AIDS, σε ορισμένες ιδιαίτερα χώρες του κόσμου, προκάλεσε την ανησυχία και την αγωνία των γιατρών και νοσοκόμων. Έτσι πολύ συχνά παρατηρούνται περιπτώσεις άρνησης των γιατρών να παράσχουν νοσηλεία σε πάσχοντες από AIDS. Ορισμένοι αναισθησιολόγοι αρνήθηκαν να δώσουν αναισθησία, χειρουργοί να προβούν σε βιοψία πνεύμονος με σκοπό να επιβεβαιωθούν λοιμώξεις από *Pneumocystis Carinii*, εργαστηριακοί γιατροί αρνούταν να πάρουν και να εξετάσουν στη συνέχεια δείγματα από πάσχοντες με AIDS. Οι παθολογανα-

τόμοι αρνούσαν να κάνουν νεκροτομές, οι νοσοκόμες να περιποιηθούν θύματα του AIDS. Ακόμα και η διεύθυνση των Νοσοκομείων προβληματίζονταν για την «εικόνα» που θα παρουσίαζε το Νοσοκομείο με τη νοσηλεία σ' αυτό ασθενών με το σύνδρομο AIDS. (Burrow G.N., 1983, Matthews G.W. and Neslund V.S., 1987, Searle E.S., 1987, Gillon R. 1987).

*HTLV — III από το Human T-cell Lymphotropic Virus type III.
HIV από το Human Immunodeficiency Virus

2. Κίνδυνος από το AIDS σε εργαζόμενους στα Νοσοκομεία

Τίθεται λοιπόν το ερώτημα: Είναι πραγματικά τόσο επικίνδυνο να νοσηλεύσει κανείς άρρωστο με σύνδρομο AIDS; Πριν προχωρήσουμε στη συζήτηση διαφόρων ερευνών που έγιναν ως τώρα, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι από τα δεδομένα της βιβλιογραφίας φαίνεται ότι ο κίνδυνος μόλυνσης είναι μικρός. (Mc Enoy et al, 1987, Smith T., 1987).

Στην προσιτή βιβλιογραφία συναντήσαμε δύο θανατηφόρες περιπτώσεις μόλυνσης με τον ιό του AIDS σε ιατρικό ή νοσηλευτικό προσωπικό: α) μιας γιατρού 47 ετών, από τη Δανία, η οποία εργαζόταν στο Ζαίρ ως χειρουργός και ήρθε πολλές φορές σ' επαφή με αίμα πασχόντων από AIDS και πέθανε απ' αυτό το 1977 (Bygberg I.C., 1983) και β) την περίπτωση άρρενος νέγρου από τις ΗΠΑ, 33 ετών, ο οποίος εργαζόταν στο Νοσοκομείο ως καθαριστής και είχε τραυματισθεί με βελόνα στην παλάμη του καθώς πετούσε σκουπί-

δια. Ο άτυχος αυτός εργάτης πέθανε από AIDS το 1983. Και τα δύο θύματα δεν ανήκαν σε ομάδα υψηλού κινδύνου, δεν ήταν δηλ. ομοφυλόφιλοι ή ναρκωμανείς (Bellani et al., 1984).

Τα βιβλιογραφικά δεδομένα που συναντήσαμε παρουσιάζουν περιπτώσεις ανάπτυξης αντισωμάτων έναντι του ιού HTLV — III ύστερα από νοσοκομειακή μόλυνση. Έτσι αναφέρεται η περίπτωση μιας νοσοκόμου στην Αγγλία, η οποία τραυματίστηκε με την βελόνα της σύριγγας τη στιγμή που προσπαθούσε να την αντικαταστήσει με μία άλλη. Η σύριγγα περιείχε ήδη αίμα που πάρθηκε από ασθενή με σύνδρομο AIDS. Η άρρωστη είχε μολυνθεί στην Αφρική (Lancet, Editorial, 1984). Η Νοσοκόμος περίπου δύο εβδομάδες αργότερα παρουσίασε μια συνδρομή γριππώδους μορφής που συνοδευόταν από λεμφαδενοπάθεια και εξάνθημα. Τότε παρουσίασε και αντισώματα έναντι του ιού. Παρακολούθηθηκε η περίπτωση της και ενάμιση περίπου χρόνο μετά εξακολουθούσε να είναι υγιής. Ακολούθησαν ανακοινώσεις και άλλων παρόμοιων μεμονωμένων περιστατικών. (Neisson - Vernant et al 1986. Okse-nhendler E. et al, 1986). Εν τω μεταξύ μελετήθηκαν και άλλα 89 άτομα που ανάμεσα τους ήταν 43 γιατροί, νοσοκόμες και άλλο εργαζομενο προσωπικό που είχαν τραυματισθεί με βελόνα σύριγγας, η οποία είχε έρθει σε επαφή με αίμα πάσχοντος από AIDS. Τα άτομα αυτά παρακολούθηθηκαν επί αρκετό χρόνο και φάνηκε ότι κανένας τους δεν ανέπτυξε αντισώματα έναντι του ιού (Geddes A.M., 1986).

Ανάλογες περιπτώσεις έρχονται από τις ΗΠΑ όπου παρακολούθηθηκε μεγάλος σχετικά αριθμός εργαζομένων σε Νοσοκομεία ή σε κλινικά εργαστήρια. Έτσι ανάμεσα σε 1750 υγιή άτομα που είχαν έλθει σε άμεση ή έμμεση επαφή με πάσχοντες από AIDS, μόνο σε ποσοστό 1,5% βρέθηκαν να έχουν αντισώματα έναντι του ιού (26 άτομα).

Από αυτούς όμως οι 23 ανήκαν σε ομάδα υψηλού κινδύνου (ομοφυλόφιλοι) (Sande M.A., 1986, Geddes A.M., 1986).

Σε μία πρόσφατη μελέτη (1987) που έγινε στην Αγγλία μελετήθηκαν 150 άτομα με σκοπό την διαπίστωση αν μεταδίδεται ο ιός του AIDS σε υγιείς εργαζομενους ύστερα από επαγγελματική έκθεση σ' αυτόν. Αναζητήθηκαν αντισώματα και μελετήθηκε αν αναπτύχθηκαν στα άτομα αυτά ευκαιριακές λοιμώξεις. Οι γιατροί (32), νοσοκόμες (91) και υπόλοιπο προσωπικό (27) που μελετήθηκαν είχαν προηγουμένως έλθει σε επαφή με αρρώστους που πληρούσαν όλα τα κριτήρια του συνδρόμου του AIDS ή με ασυμπτωματικούς αρρώστους που η μόλυνσή τους είχε τελικά βεβαιωθεί εργαστηριακά. Τα υπό μελέτη άτομα ή είχαν τραυματισθεί με βελόνα σύριγγας ή είχαν ραντισθεί με βιολογικά

υγρά ή είχαν εισπνεύσει σταγονίδια σιάλου, εμετού ή ακόμα είχαν υποστεί τραυματισμό κατά την διαδικασία κάποιας νεκροτομής.

Σε κανένα από τους εργαζομενους αυτούς δεν αποδείχθηκε μόλυνση από τον ιό του AIDS (Mc Enoy M et al, 1987).

Από τις παραπάνω παρατηρήσεις, αλλά και από άλλες που προέρχονται από Αμερικανικές μελέτες (Mc Gray E, 1986, Stricof, RL και Morse DL, 1986, Hirsch M.S. 1985), φαίνεται ότι ο κίνδυνος της επαγγελματικής μόλυνσης είναι μικρός (βλ. παραπάνω).

Στη βιβλιογραφία σημειώνεται ότι ο ιός HTLV — III μολύνει πολύ πιο δύσκολα απ' ότι ο ιός της ηπατίτιδας B. Αναφέρεται ότι η πιθανότητα να μολυνθεί κανείς με τον ιό του AIDS σε μία και μόνη τυχαία έκθεση είναι πολύ μικρότερη από 1% και ακόμη μικρότερη από του ιού της ηπατίτιδας B (Mc Enoy et al, 1987).

Σε ένα υγιές άτομο, το οποίο ανήκε στο νοσηλευτικό προσωπικό που εκτελούσε τις βρογχοσκόπησης και βιοψίες βρόγχων παρατηρήθηκε μόλυνση από τον ιό της ηπατίτιδας B, ύστερα από τραυματισμό του με τη βελόνη στη διάρκεια της βρογχοσκόπησης και βιοψίας σε άρρωστο ο οποίος έπασχε από AIDS και ήταν επίσης θετικός στο αντιγόνο HBsAg.

Ο νοσηλευτής παρακολούθηθηκε επί ένα χρόνο και περισσότερο και δεν βρέθηκαν σ' αυτόν αντισώματα έναντι του ιού του AIDS. Ύστερα όμως από 15 εβδομάδες που ακολούθησαν το ατύχημά του παρουσίασε ίκτερο και ήταν θετικός στο τεστ για HBsAg. Είχε δηλαδή μολυνθεί από τον ιό της ηπατίτιδας (Gerberding et al, 1985).

3. Το ιατρικό καθήκον απέναντι στον άρρωστο με AIDS

Στη Μεγάλη Βρετανία, που όπως στις Ηνωμένες Πολιτείες και στον Καναδά σημειώθηκαν κρούσματα αρνήσεως παροχής υπηρεσιών από μέρους γιατρών ή νοσοκόμων ή και άλλων εργαζομένων σε υπηρεσίες που έρχονται σε επαφή με αρρώστους με AIDS, το General Medical Council κυκλοφόρησε εγκύκλιο που ανάμεσα στα άλλα αναφέρει:

«Το συμβούλιο έλαβε υπόψη πρόσφατες δημοσιεύσεις σύμφωνα με τις οποίες σε μικρό αριθμό περιπτώσεων οι γιατροί αρνήθηκαν να προσφέρουν σε αρρώστους με HIV ή σε αυτούς που πάσχουν από AIDS, την απαραίτητη φροντίδα και νοσηλεία. Το συμβούλιο περιμένει ότι το ιατρικό επάγγελμα θα προσφέρει και σ' αυτούς τους αρρώστους τα ίδια υψηλά standards νοσηλείας και υποστήριξη, όπως και στους άλλους αρρώστους.

Είναι ολότελα σωστό, ένας γιατρός που έχει ενσυνείδητα αντίρρηση να αναλάβει μια συγκεκριμένη νοσηλεία ή στερείται τις

απαραίτητες γνώσεις, την πείρα ή τη δυνατότητα να διενεργήσει την κατάλληλη έρευνα και θεραπεία, να παραπέμψει τον άρρωστο σε ένα συνάδελφό του.

Παρόλα αυτά είναι ανήθικο για ένα γιατρό να αρνηθεί τη νοσηλεία ή την έρευνα για την οποία υπάρχουν τα κατάλληλα μέσα, με τη δικαιολογία ότι ο άρρωστος πάσχει ή πρόκειται να εμφανίσει μία νόσο, που θα εκθέσει σε κίνδυνο τον ίδιο τον γιατρό.

Είναι επίσης ανήθικο για ένα γιατρό να αναστείλει τη νοσηλεία οποιουδήποτε αρρώστου με βάση την ηθική κρίση ότι ο τρόπος ζωής του αρρώστου και οι δραστηριότητές του συνέβαλαν στη δημιουργία της καταστάσεώς του, για την οποία προορίζεται η νοσηλεία. Ανήθικη συμπεριφορά αυτού του είδους εγείρει ερωτηματικά για σοβαρή επαγγελματική ευθύνη (Lancet, 1987).

Πριν από την κυκλοφορία της παραπάνω εγκυκλίου και η Καναδική Ιατρική Εταιρεία είχε συντάξει το 1982 ένα «κώδικα δεοντολογίας» (Code of ethics, Can. Med. Assoc. Ottawa Sept. 1982) που ανάμεσα στα άλλα έγραφε: Το ιατρικό επάγγελμα και τα νοσοκομεία υπάρχουν για να νοσηλεύουν αρρώστους και η εκτίμηση που απολαμβάνουμε βασίζεται τουλάχιστον εν μέρει στη βούλησή μας να αναλάβουμε αυτό το καθήκον ανεξάρτητα από τους προσωπικούς κινδύνους.

Η άποψη ότι οι άρρωστοι με AIDS παρουσιάζουν ένα απροσδόκητο κίνδυνο για τα άτομα που τους φροντίζουν, δεν έχει θέση στην Ιατρική. Οποιοσδήποτε γιατρός που αναλαμβάνει τη νοσηλεία ενός αρρώστου συντάσσει ένα «υποθετικό συμβόλαιο» με τον άρρωστο, για να του προσφέρει την καλύτερη δυνατή φροντίδα. Πρέπει να φροντίζουμε για όλους τους αρρώστους ακόμα και με κίνδυνο να μολυνθούμε από τη νόσο.

Αλλά και το Royal College of Nursing στη Μεγάλη Βρετανία είχε το θάρρος να συστήσει την πειθαρχική δίωξη οποιασδήποτε νοσοκόμου η οποία αρνείται να προσφέρει νοσηλεία σε άρρωστο με μόλυνση από τον ιό HIV (Smith T., 1987, Royal College of Nursing, Working Party on AIDS, London 1986).

Για τους Έλληνες γιατρούς δε χρειάζεται να συνταχθεί κανένας κώδικας από μέρους Ιατρικού Συλλόγου, γιατί καθώς έχουν δώσει τον όρκο του Ιπποκράτη είναι ταγμένοι στο καθήκον και η Ιστορία της Ελληνικής Ιατρικής έχει να παρουσιάσει απαράμιλλα παραδείγματα θάρρους και αφοσίωσης στο καθήκον. Παρόλα αυτά ο κίνδυνος από την επαφή του γιατρού ή μελών του νοσηλευτικού προσωπικού με ασθενείς που πάσχουν από AIDS είναι υπαρκτός.

Δεν είναι της παρούσης εργασίας να αναφερθούμε λεπτομερώς στα μέτρα προ-

φύλαξης που πρέπει να παίρνει το νοσηλευτικό προσωπικό για να προστατευθεί από πιθανή μόλυνση με τον ιό του AIDS. Έχουν γραφτεί ήδη πολλά και έχουν κυκλοφορήσει διάφορα δημοσιεύματα και άρθρα στην Ελληνική και τη Διεθνή βιβλιογραφία. (Για περισσότερα πρόσφατα βλ. Καλλίνικος - Παπαευσταχίου, 1985, AIDS Booklet 3 DHSS, 1986, Jeffries D, 1987).

4. Το πρόβλημα στην Ιατροδικαστική

Εκτός από τους γιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό των νοσοκομείων και κλινικών εργαστηρίων υπάρχουν και άλλα επαγγέλματα τα οποία έρχονται σε άμεση επαφή με αρρώστους με AIDS ή φορείς του ιού.

Αστυνομικοί και πυροσβέστες πολλές φορές σε περιπτώσεις μεγάλων καταστροφών προσφέρουν τη βοήθειά τους σε τραυματισμένα άτομα ή εγκαυματίες, χωρίς οι ίδιοι να παίρνουν ατομικά μέτρα προφύλαξης π.χ. φορώντας γάντια. Αρκέτες φορές οι άνθρωποι αυτοί στην προσπάθειά τους να σώσουν άτομα που κινδυνεύουν τραυματίζονται οι ίδιοι και αιμορραγούν. Έτσι, τραύματά τους είναι δυνατό να έλθουν σε άμεση επαφή με τα τραύματα αυτών που προσπαθούν να διασώσουν. Ανάμεσα στα θύματα μιας καταστροφής (π.χ. βομβιστικής ενέργειας σε ντισκοτέκ) είναι δυνατόν να υπάρχουν και άτομα υψηλού κινδύνου (ομοφυλόφιλοι, ναρκομανείς) που να είναι φορείς του ιού του AIDS.

Οι αστυνομικοί εξάλλου που εκτελούν μαζί με τον Ιατροδικαστή αυτοψίες σε χώρους όπου έγινε ένα έγκλημα, έρχονται σε άμεση επαφή με αντικείμενα που φέρουν επάνω τους αίμα του φονευθέντος. Πιάζουν με τα χέρια τους σφαίρες, κάλυκες, υφάσματα και άλλα αντικείμενα τα οποία αποτελούν πειστήρια του διαπραχθέντος εγκλήματος. Σε πρόσφατη σχετικά δημοσίευση αναφέρονται τα μέτρα προφύλαξης τα οποία πρέπει να παίρνουν τα άτομα που έρχονται σε άμεση επαφή με τέτοιου είδους αντικείμενα (Stephens BG και Ferrer J.J., 1986). Στις υποδείξεις περιλαμβάνεται και ο τρόπος μεταφοράς αντικειμένων για παρουσίασή τους στο δικαστήριο. Ένας πολύ σωστός τρόπος είναι το κλείσιμο των αντικειμένων - πειστηρίων μέσα σε πλαστικές σακκούλες που θα κλειστούν καλά.

Εξαιτίας του φόβου για την έκθεσή στο αίμα ή στα υγρά του σώματος υπάρχει μια ευαισθησία από μέρους των γραφείων κηδεϊών και του προσωπικού των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, για το πώς θα χειρισθούν τα πτώματα των θυμάτων του AIDS. Το κέντρο για τον έλεγχο των Νόσων (Center for Disease Control ή CDC) στην Ατλάντα της Georgia στις ΗΠΑ, είχε δημοσιεύσει το 1983 τα μέτρα προφύλαξης για το AIDS, που αφορούσαν τους ερ-

γάζομενους στα υγειονομικά επαγγέλματα συμπεριλαμβανομένων και των νεκροτόμων. Σ' αυτά τα μέτρα προτείνεται: τα σώματα των θυμάτων του AIDS που πρόκειται να νεκροτομηθούν να φέρουν επάνω ενδεικτική πινακίδα, που να δηλώνει τη διάγνωση καθώς και τις προφυλάξεις που πρέπει να πάρει το προσωπικό, για να προληφθεί η έκθεσή του στο αίμα, και στα υπόλοιπα υγρά του σώματος των θυμάτων του AIDS.

Παρόλη τη δημοσίευση των προφυλακτικών μέτρων, καθώς και μία δεύτερη στη συνέχεια (CDC, 1985) όπου περιελήφθησαν στα επαγγέλματα που πρέπει να παίρνουν σοβαρές προφυλάξεις και εκείνα του νεκροτόμου, Ιατροδικαστή και προσωπικού άμεσης βοήθειας, ο φόβος για την επαφή με το αίμα και τα βιολογικά υγρά στη διάρκεια της διαδικασίας της ταριχεύσεως του πτώματος, προκάλεσε μία σειρά από επεισόδια και περιστατικά, σύμφωνα με τα οποία γραφεία κηδεϊών αρνήθηκαν να δεχθούν τα πτώματα ή αύξησαν σε μεγάλο βαθμό τις δαπάνες ταφής και παροχής πολλών υπηρεσιών (Matthews G.W. και Neslund J.D., 1987). Στην Καλιφόρνια το δικαστήριο καταδίκασε σε πρόστιμο 10 εκ. δολαρίων γραφείο κηδεϊών που αρνήθηκε να ταριχεύσει πτώμα θανόντος από AIDS.

Τίθεται εδώ ένα βασικό ερώτημα:

Ως ποιο βαθμό δύναται ο νεκροτόμος ή ο ιατροδικαστής που του δόθηκε εντολή να εκτελέσει την νεκροτομή πτώματος ατόμου θανόντος από AIDS ή γνωστού φορέα του ιού, να αρνηθεί να προβεί στην νεκροτομή; Στην περίπτωση αυτή μπορεί κανείς να ισχυρισθεί ότι παραβαίνει ο Ιατροδικαστής τον όρκο του Ιπποκράτη ή την ιατρική δεοντολογία ή ακόμα τα άρθρα της Παγκόσμιας Διακήρυξης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του ΟΗΕ;

Είναι γνωστή η συμβολή της Ιατροδικαστικής έρευνας στη διαπίστωση κακοποίησης, τραυματισμού στο κεφάλι ή αλλού, ή της πρόκλησης εγκαυμάτων με αναμμένο τσιγάρο, που γίνονται σε κακοποιημένα παιδιά ή ενήλικους.

Πρόκειται βέβαια για εγκληματικές ενέργειες οι οποίες πρέπει να διαλευκανθούν. Και η δικαιοσύνη περιμένει σημαντική βοήθεια από την νεκροψία και γενικά την ιατροδικαστική έρευνα.

Είναι δυνατό να διερωτηθεί κανείς: Γιατί οι Ιατροδικαστές προβαίνουν στη νεκροτομή πτωμάτων που είναι αποδεδειγμένα ή ύποπτα για μόλυνση με τον ιό της ηπατίτιδας και αρνούνται να νεκροτομήσουν ή να ταριχεύσουν πτώματα θυμάτων του AIDS. Αναφέρθηκε ήδη πιο πάνω ότι ο ιός της ηπατίτιδας Β μολύνει ευκολότερα από ότι ο ιός του AIDS. Για τον ιό όμως της ηπατίτιδας υπάρχει ειδικό εμβόλιο και είναι δυνατό οι εργαζόμενοι σε υγειονομικά

επαγγέλματα να προφυλαχθούν ασφαλώς. Ποιο εμβόλιο όμως θα τους προφυλάξει από τον εξαιρετικά τοξικό ιό του AIDS;

Επειδή η Ιατροδικαστική επιστήμη είναι ταγμένη στην υπηρεσία της Δικαιοσύνης και δεν είναι εύκολη η αποφυγή εκτέλεσης Ιατροδικαστικών πράξεων, θα πρέπει και η Πολιτεία να δώσει τις απαραίτητες εγγυήσεις για την ελαχιστοποίηση του κινδύνου για τον Ιατροδικαστή.

Πέρα από τις διάφορες οδηγίες που είχαν προταθεί όπως: α) η δήλωση και ταυτοποίηση ότι το πτώμα ανήκει σε ασθενή με AIDS (πράγμα που δεν είναι πρακτικά εφαρμόσιμο, εκτός αν πριν από κάθε νεκροτομή προηγείται εξέταση για ανίχνευση του ιού, β) το προσωπικό κατά την νεκροτομή να φέρει διπλά γάντια, μάσκα, γυαλιά, αδιάβροχες ποδιές και παπούτσια, γ) όλα τα εργαλεία και οι επιφάνειες που μολύνθηκαν κατά τη νεκροτομή πρέπει να απολυμανθούν (Καλλίνικος - Παπαευσταχίου, 1985), προτείνεται ακόμα η χρησιμοποίηση ειδικής στολής, να τοποθετείται ο νεκρός μετά τη νεκροτομή σε φέρετρο που να καλυφθεί με πλαστικό σάκκο και όλα τα χρησιμοποιηθέντα προστατευτικά ενδύματα, γάντια κ.λπ. να τοποθετούνται σε διπλό πλαστικό σάκκο και να αποτεφρώνονται (CDS, Weekly Report, Canada 1986).

Πρέπει επίσης να μην εκτελεί νεκροτομικές εργασίες και ταριχεύσεις το προσωπικό που φέρει τραύματα ανοικτά ή εν επουλώσεϊ στα χέρια του. Επειδή κατά τη γνώμη μας υφίσταται αυξημένος επαγγελματικός κίνδυνος, θα πρέπει να υπάρχει επαγρύπνηση και επίβλεψη των συνθηκών εργασίας. Επίσης οι κατασκευαστικές απαιτήσεις των διαφόρων στοιχείων των κτηριακών εγκαταστάσεων των νεκροτομείων πρέπει να είναι τέτοιες, ώστε να αποτρέπεται ο επαγγελματικός κίνδυνος που οφείλεται σε έλλειψή τους, π.χ. σε κάθε νεκροτομείο να υπάρχουν προθάλαμοι αποστειρώσεως και αλλαγής ενδυμασίας. Πρέπει τέλος να γίνεται αποστείρωση του Νεκροτομείου καθημερινώς και να χορηγείται από την Πολιτεία άφθονο αναλώσιμο υλικό αποστείρωσεως και προστατευτικών ενδυμασιών.

Η υλοποίηση των ανωτέρω είναι δυνατό να γίνει και με προεδρικά διατάγματα, τα οποία εκδίδονται με πρόταση του Υπουργείου Εργασίας και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, σύμφωνα με το πνεύμα του άρθρου 36 του Νόμου 1568/85 για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων. Η αμεσότητα, η σοβαρότητα και η έκταση του κινδύνου δεν δικαιολογούν αναβολές.

Από το ενημερωτικό δελτίο (No 16, Ιανουάριος - Ιούνιος 1988) του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Εταιρείας Κοινωνικής Αμύνης.

Μη διστάζεις να σώσεις μια ζωή, προσφέροντας κάτι από το σώμα σου, όταν... δεν θα το χρειάζεσαι πια!
 Η δωρεά σώματος είναι μια πράξη χωρίς πολιτική, κοινωνική ή θρησκευτική τοποθέτηση. Είναι μια ιδέα που δεν έχει σύνορα, δεν έχει χρώμα, δεν έχει «συναλλαγή».

Είναι μια αναγκαιότητα που καταξιώνει τον άνθρωπο, μια χειρονομία ελπίδας, αγάπης και ανθρωπιάς, μια ολοκλήρωση του ανθρώπου, αν θέλετε.

Γιατί την ώρα που θα κλείνει για μας τυπικά και ουσιαστικά ο κύκλος της ζωής μας, ταυτόχρονα, με τη δωρεά οργάνων σε συνανθρώπους μας που τα έχουν ανάγκη, θα ανοίγει ένας νέος κύκλος ζωής γι' αυτούς, οι οποίοι θα ξαναρχίσουν να βλέπουν τη ζωή με τα δικά μας μάτια ή θα κινούνται και θα λειτουργούν με τα δικά μας όργανα. Έτσι ο κύκλος της ζωής δεν θα κλείσει ποτέ, όσο θα υπάρχουν... ΑΝΘΡΩΠΟΙ.

Η δωρεά σώματος ή οργάνων είναι μια απόφαση που θα πρέπει να πάρουμε όσο είμαστε ζωντανοί, συνειδητά με ελευθερη και αθίαστη θέληση. Η απόφασή μας αυτή γίνεται πράξη ζωής για κάποιον ή για κάποιους, μετά το δικό μας τέλος.

Έχουμε λοιπόν τη δύναμη και το τονίζουμε, τη δύναμη και όχι απλά τη δυνατότητα, να προσφέρουμε ζωή μετά την ολοκλήρωση της δικής μας τροχιάς.

Είναι η ιδιόμορφη περίπτωση όπου η ζωή δεν μπορεί να προσφέρει ζωή, στην ίδια τη ζωή και τότε καλείται να το κάνει ο θάνατος. Με άλλα λόγια, αυτό σημαίνει ότι, μετά την δική μας «αναχώρηση», αν το θέλουμε, κάποιος θα πάρει μια παράταση ζωής και κάποιοι άλλοι θα αισθανθούν την ποιότητα της ζωής τους να καλυτερεύει.

Η μεταμόσχευση — αντικατάσταση φθαρμένων ιστών και οργάνων με άλλα υγιή — που ξεκίνησε σαν μυθολογική ιδέα, τροφοδότησε τη φαντασία των καλλιτεχνών του Μεσαίωνα, έγινε τολμηρή επιδίωξη των γιατρών επί αιώνες, αποτελεί σήμερα μία από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις της ιατρικής επιστήμης.

Στις περισσότερες χώρες ισχύει ο θεσμός του δωρητή οργάνων. Όσοι επιθυμούν να χρησιμοποιηθούν, μετά θάνατο, τα όργανά τους για μεταμόσχευση, μπορούν να δηλώσουν αυτή τους την επιθυμία, εν ζωή, συνήθως συμπληρώνοντας μια κάρτα, την κάρτα δωρητή. Αυτή η κάρτα (**DO-NOR CARD**) είναι εύκολα προσίτη στους πολίτες, οι οποίοι όταν την συμπληρώσουν την φέρουν πάντα μαζί τους, ώστε εύκολα κάποιος να μπορεί να μάθει την επιθυμία τους.

Σε μερικά κράτη (Αυστρία, Βέλγιο, Πορτογαλία) ισχύει η αρνητική δήλωση, όπου μόνο οι μη συμφωνούντες με την μετά θάνατο χρησιμοποίηση των οργάνων τους συμπληρώνουν ειδική κάρτα, που αποστέλλεται στην ειδική Υπηρεσία, ώστε να γνωρίζει ότι μόνο από τα άτομα αυτά δεν μπορεί να γίνει λήψη οργάνων.

Στην Ελλάδα από το 1985 έχει εφαρμοστεί ο θεσμός της έγγραφης δήλωσης δωρητών οργάνων για μεταμόσχευση και έχει καθιερωθεί η ταυτότητα δότη. Συμπληρώνεται με επίδειξη της αστυνομικής ταυτότητας σε υπεύθυνο υπάλληλο το ειδικό έντυπο δήλωσης του υπουργείου Υγείας το οποίο βρίσκεται: στην Υ.Σ.Ε. (υπηρεσία συντονισμού και ελέγχου του προγράμματος εξωνεφρικής κάθαρσης και μεταμοσχεύσεων), στα κέντρα και στους σταθμούς αιμοδοσίας των νοσοκομείων της χώρας, στα κέντρα υγείας, στα αγροτικά ιατρεία, στις διευθύνσεις υγιεινής των νομαρχιών και σε ιδιωτικούς φορείς που συνεργάζονται με την ΥΣΕ. Συγκεκριμένα υπάρχουν 12 ιδιωτικοί σύλλογοι, οι οποίοι είτε αποκλειστικά είτε στα πλαίσια των κοινωνικών τους δραστηριοτήτων προωθούν την ιδέα.

Παρ' ότι υπάρχουν όρια ηλικίας, διαφορετικά για κάθε όργανο, θεωρείται καλό η ηλικία να μην αποτελεί εμπόδιο στην πραγμάτωση της επιθυμίας ενός ηλικιωμένου. Τα παιδιά μπορούν να γίνουν δωρητές εφ' όσον συγκατατεθούν εγγράφως οι γονείς τους.

Ένας δωρητής μπορεί να αλλάξει την απόφασή του οποιαδήποτε στιγμή, ενημερώνοντας την ΥΣΕ, επιστρέφοντας την ταυτότητα δωρητή και γνωστοποιώντας την απόφασή του στους συγγενείς του.

Ο κάθε δωρητής οργάνων δεν γίνεται τελικά και δότης μετά θάνατο. Θα πρέπει να πληρεί τα κριτήρια καταλληλότητας (ηλικία, κατάσταση οργάνων, αιτία θανάτου, εγκεφαλικό, θάνατος).

Ο δωρητής ολοκλήρου του σώματος προσφέρει το σώμα του για πρακτική εξάσκηση των φοιτητών της ιατρικής και ερευνητικούς σκοπούς. Στην περίπτωση αυτή δεν αφαιρούνται όργανα για μεταμόσχευση και δεν επιστρέφεται το σώμα

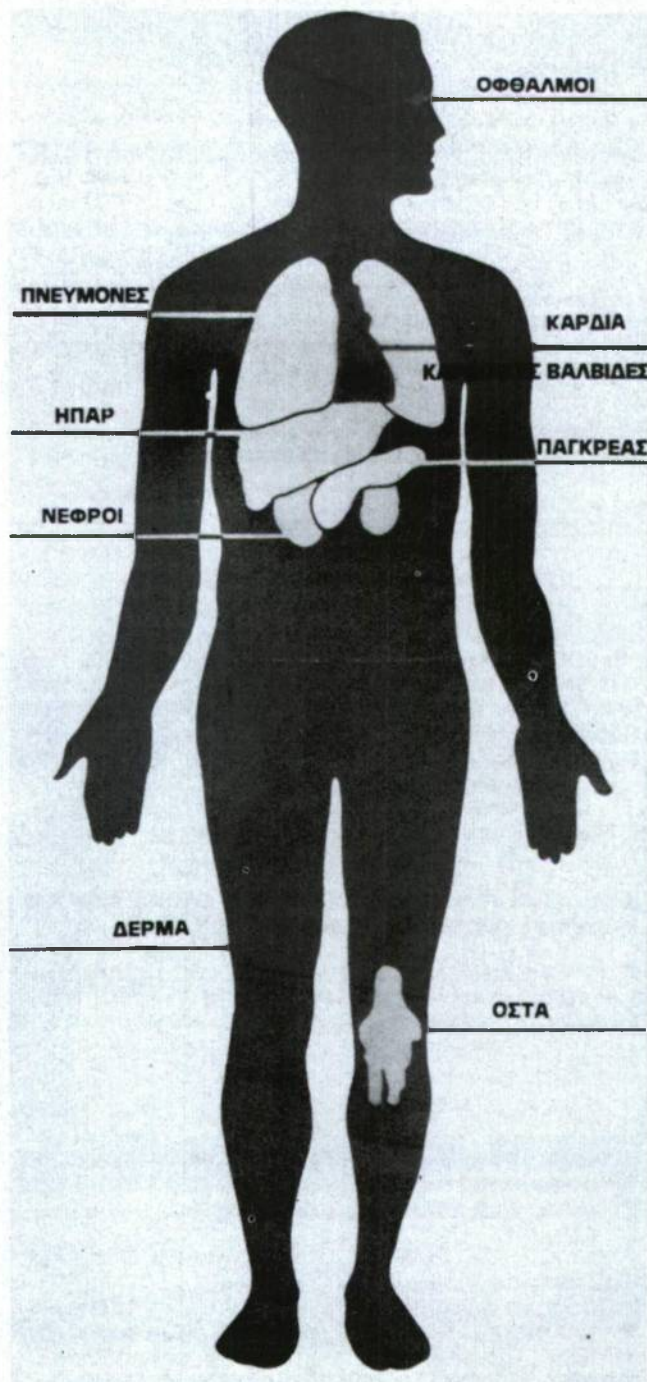
στους συγγενείς για ταφή. Στην περίπτωση δωρεάς ολόκληρου του σώματος, μόνο ο κερατοειδής χιτώνας μπορεί να χρησιμοποιηθεί.

Έως σήμερα έχουν εγγραφεί στους σχετικούς καταλόγους περίπου 37.000 πολίτες από τους οποίους το 52% είναι γυναίκες. Οι περισσότεροι μάλιστα απ' αυτούς έχουν ηλικία μεταξύ 20 και 40 χρονών, σε ποσοστό που φθάνει το 55%.

Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι ένας μεγάλος αριθμός συναδέλφων — αστυνομικών και πολιτικού προσωπικού — είναι δωρητές οργάνων και μάλιστα από το 1985, όταν ουσιαστικά ξεκίνησε η προσπάθεια αυτή, από τη Σχολή Αρχιφυλάκων.

Συνομιλήσαμε με τον συνάδελφο Θόδωρο Φιλιππίδου, υπαστυνόμο Β', ο οποίος μας εξομολογήθηκε:

— «Δεν φαντάζεσαι τη χαρά και την ικανοποίηση που νιώθει

κάθε δωρητής σώματος, αφού με την προσφορά του, παρέχει το υπέρτατο αγαθό της υγείας σε κάποιον αναξιοπαθόντα συνάνθρωπό του. Και μόνο η ιδέα ότι ένα όργανό μου — σε στιγμές μάλιστα που θα μου είναι τελείως «άχρηστο» — θα βοηθήσει κάποιον «καταδικασμένο» λήπτη είναι κάτι που με συγκλονίζει».

Εξάλλου ο συνάδελφος Γιώργος Λεκάκης, υπαστυνόμος Β΄ μας είπε:

— «Η δωρεά σώματος άπτεται ορισμένων βασικών θεμάτων. Πρώτα το **κοινωνικο-ηθικό**, όπου η αποδοχή ή όχι της ιδέας της δωρεάς σώματος, πιστεύω ότι θα αντιμετωπιστεί με τη σωστή ενημέρωση του κόσμου, ώστε να αλλάξει η σημερινή νοοτροπία και να θεωρηθεί σαν κάτι το φυσικό και επιβεβλημένο. Μετά υπάρχει το **νομικό**, το οποίο όμως ρυθμίστηκε με το νόμο 1383/83 και η Πολιτεία ανέλαβε την υποχρέωση να δημιουργήσει την κατάλληλη υποδομή για να οργανώσει την προσπάθεια αυτή. Επίσης το **οικονομικό** θέμα. Η έλλειψη μοσχευμάτων από Έλληνες δότες δημιουργεί στη χώρα μας μια τεράστια οικονομική αιμορραγία.

Τέλος το **θρησκευτικό** θέμα. Η εκκλησία μας χαρακτηρίζει τη δωρεά σώματος «ύψιστη χριστιανική πράξη» και η απόφαση του Αρχιεπισκόπου κ. Σεραφείμ να γίνει δωρητής σώματος, δείχνει τη σαφή και διαμορφωμένη άποψη της εκκλησίας στο θέμα αυτό».

Συμπερασματικά, διαπιστώνουμε ότι τα πάσης φύσεως εμπόδια έχουν παραμεριστεί σημαντικά και συνεχίζουν να αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά, με αποτέλεσμα οι προοπτικές να είναι ευοίωνες, ώστε με τις συνεχείς ενημερώσεις του κοινού πάνω στο σοβαρώτατο αυτό θέμα, να φθάσουμε στο σημείο να θεωρούμε αυτονόητη τη χρησιμοποίηση οργάνων μας μετά θάνατον.

Επιμέλεια: Αρτόπουλος Ελισσαίος

ΤΣΙΣΜΕΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΣΤΟΛΕΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ

ΕΙΔΗ ΙΠΠΑΣΙΑΣ

Τώρα στα καταστήματά μας θα βρείτε εκτός της παραγγελίας και **έτοιμες στολές** Αστυνομίας - Στρατού - Αεροπορίας και Ναυτικού με ή χωρίς δικό σας ύφασμα και όλα τα παρελκόμενα στολής.

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 32 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 3612651

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 105

(έναντι σχολής αστυνομίας)

ΤΗΛ. 6931419

ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ ΣΤΑ ΔΑΣΗ Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Έχει γίνει για έθιμο κάθε καλοκαίρι η Ελλάδα να παραδίνεται στις φλόγες.

Εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα δάσους γίνονται κάρβουνο με αποκορύφωμα τον Αύγουστο, που με τα μελέτσια του συνεργάζεται με εμπρηστές, πυρομανείς και απρόσεκτους.

Η συνέχεια είναι γνωστή σε όλους μας.

Η καμμένη γη μετατρέπεται σε οικόπεδα και βοσκότοπους ενώ ένα ελάχιστο ποσοστό αναδασώνεται.

Από το 1955 μέχρι σήμερα έχουν αποτεφρωθεί 8.865.958 στρέμματα δάσους κι έχουν αναδασωθεί μόνο 1.750.252 στρέμματα. Οι αριθμοί μιλάνε από μόνοι τους. Μόνο ένα στα οκτώ δέντρα, που καίγονται, ξαναφυτεύεται. Ένα άλλο στατιστικό στοιχείο, ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι η αύξηση των πυρκαγιών κάθε χρόνο. Από το 1955 μέχρι το 1976 ο μέσος ετήσιος αριθμός πυρκαγιών ήταν 650 και οι εκτάσεις, που καταστρέφονταν, 127.000 στρέμματα. Από το 1977 η εξέλιξη είναι τρομακτική: 1200 πυρκαγιές το χρόνο καταστρέφουν 500.000 στρέμματα. Για

να μιλήσουμε ακόμα πιο απλά έχει καταστραφεί το 1/3 των ελληνικών δασών.

Αιτίες του κακού

Είναι γεγονός, ότι οι κλιματολογικές συνθήκες (ξηρασία, υψηλές θερμοκρασίες ισχυροί άνεμοι) και η σύνθεση της βλάστησης στην Ελλάδα ευνοούν τις πυρκαγιές και κάνουν δύσκολη την κατάσβεσή τους. Όμως, το πρόβλημα δεν φαίνεται να ναι τόσο απλό, ώστε να δικαιολογείται από τα χαρακτηριστικά και μόνο του οικοσυστήματος.

Ας προσεγγίσουμε το θέμα από άλλες κατευθύνσεις κι ας

προσπαθήσουμε, τουλάχιστον, να εντοπίσουμε τις βαθύτερες αιτίες. Ποιά είναι η σημερινή εικόνα;

-Συνεχής υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος, διατάραξη της οικολογικής ισορροπίας.

-Έλλειψη καθορισμού χρήσεων γης, δασικού κτηματολογίου και το χρόνιο πρόβλημα της ιδιοκτησίας οδήγησαν στις καταπατήσεις, στην ιδιωτικοποίηση και οικοπεδοποίηση των δασών. Όταν μιλάμε για ζώνες χρήσεως γης εννοούμε να καθοριστεί ποιο είναι δάσος, ανεξάρτητα αν ανήκει στο κράτος και να γίνεται χρήση του σαν δάσος και μόνο. Που

σημαίνει πως, αν καεί αναδασώνεται και δεν υπάρχει δυνατότητα να αλλάξει χρήση η καμμένη έκταση. Το 1976 ψηφίστηκε ο νόμος 248 για τη σύσταση του Δασικού κτηματολογίου. Για την περιοχή Αττικής το 70% του χάρτη έχει ολοκληρωθεί αλλά γίνονται διαρκώς ενστάσεις και δεν οροστικοποιείται. Το αποτέλεσμα είναι να ξεφυτρώνουν σπίτια μέσα στα καμένα.

-Εγκατάλειψη και ερήμωση της υπαίθρου με συνέπεια να χάσει το δάσος τους φυσικούς του προστάτες.

-Πλήρης αδιαφορία για τις τρομερές επιπτώσεις από την καταστροφή των δασών και τη διατάραξη του φυσικού περιβάλλοντος. Πολλοί αποδίδουν το φαινόμενο αυτό, στο ότι ο κόσμος καθώς είναι απροετοίμαστος στις ανάλογες περιπτώσεις και ίσως απληροφόρητος, παραμένει απλώς θεατής. Όμως πέρα απ' αυτό οι άν-

θρωποι έχουν αλλάξει. Όπως, χαρακτηριστικά, αναφέρει μια μελέτη του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης: "Ζούμε σε εποχή ευδαιμονισμού και κανείς, εκτός από ελάχιστους, δεν αγαπούν το δάσος και γενικά το φυσικό περιβάλλον", (σκουπιδοτοποι κοντά στα δάση, που ευνοούν την εξέλιξη πυρκαγιών, πεταμένα αποτίγματα απρόσεκτων κ.λπ.).

-Έλλειψη δασικής πολιτικής, δημιουργίας αντιπυρικών ζωνών και δρόμων μέσα στους εθνικούς δρόμους καθώς και σχεδιασμού για τις πυρόπληκτες περιοχές. Ο εξοπλισμός της Δασικής Υπηρεσίας ενάντια στις φωτιές είναι:

39 πυροσβεστικά αεροπλάνα
400 πυροσβεστικά αυτοκίνητα

19 λεωφορεία, 72 επιβατηγά,
200 δίκυκλα

2.500 φορτηγί πυροσβεστή-
ρες και 3.500 ραδιοτηλέφωνα

Είναι φανερό ότι η επάρκεια του εξοπλισμού εξαρτάται από τον αριθμό των εστιών φωτιάς ή την τοποθεσία, όπου εκδηλώνονται. Όταν η φωτιά ξεσπάσει σε δύσβατα και απρόσιτα σημεία, τα πυροσβεστικά μέσα δεν μπορούν να φθάσουν έγκαιρα, και το πύρινο μέτωπο φουντώνει. Από την άλλη, οι πολλές εστίες φωτιάς σε διάφορα σημεία με τη βοήθεια του ανέμου δυσκολεύουν ακόμα περισσότερο την κατάσβεση. Η ανυπαρξία ή η κακή συντήρηση δασικών δρόμων και αντιπυρικών ζωνών αποτελούν άλλο ένα συνεργό της φωτιάς. Με δεδομένο, τέλος, ότι οι περισσότερες πυρκαγιές (κυρίως οι εμπρησμοί) ξεσπούν απόγευμα, βράδυ ή νύχτα, η φωτιά έχει με το μέρος της το σκοτάδι για να προλάβει να αναπτυχθεί σε μεγάλα μέτωπα, που καίνε ολοκληρωτά 24ωρα, παρά τις προσπάθειες κατάσβεσης από επίγειες και εναέρια πυροσβεστικές δυνάμεις.

Φάκελλος Εμπρησμοί.

Οι εγκληματικές επιθέσεις των εμπρηστών αποτελούν τη πιο σοβαρή και ταυτόχρονα ανεξέλεγκτη αιτία των πυρκαγιών. Επίσημες στατιστικές αναφέρουν ότι το 70% από τις φωτιές οφείλεται σε εμπρησμούς, αμέλεια και άλλες αιτίες. Στην ουσία, αυτό που θεωρείται αμέλεια και άλλες αιτίες είναι εμπρησμοί, που δεν αποδείχτηκαν. Ακούμε στα δελτία ειδήσεων, ότι στα διάφορα μέτωπα της φωτιάς βρέθηκαν πειστήρια του εγκλήματος όπως εμπρηστικοί μηχανισμοί αυτοσχέδιοι ή μη, τηλεκοντρόλ, πυ-

ροκροτητές, βόμβες κ.λπ. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι εμπρηστές δρουν εκ του ασφαλούς, γιατί τοποθετούν το μηχανισμό και τον πυροδοτούν, αφού έχουν απομακρυνθεί, οπότε αποκλείεται και η επ' αυτοφώρω σύλληψή τους. Το φαινόμενο, στην έκταση που παρουσιάζεται στην Ελλάδα, είναι μοναδικό στον κόσμο. Η εξήγησή του ανάγεται στα κίνητρα των δραστών. Ποιά είναι αυτά;

α) Είναι ενδεικτικό, ότι μεγάλος αριθμός πυρκαγιών, ιδιαίτερα καταστροφικών ξέσπασε σε χρονιές σημαντικών πολιτικών γεγονότων, εκλογών και εθνικών συμφορών (μελέτη

του Παν/μιου Θεσσαλονίκης το 1986 από τους Δ. Καϊλίδη, Στ. Μαρκάλα, Δ. Παντελή). Οι επιδιώξεις είναι γνωστές. Η δημιουργία κλίματος ανωμαλίας οπλίζει το χέρι των πολιτικών εμπρηστών.

β) Εμπρησμοί με σκοπό την καταπάτηση και οικοπεδοποίηση των δασών καθώς και αλλαγή στη χρήση της γης. Αν λάβουμε υπόψιν μας ότι από τις δασικές εκτάσεις, που καίγονται κάθε χρόνο, μόνο το 8% αναδασώνεται, αντιλαμβανόμαστε το ποσοστό, που απομένει για εκμετάλλευση.

Συνέπειες των πυρκαγιών

Το φαινόμενο των πυρκαγιών προκάλεσε σοβαρές αλλαγές τόσο στην εμφάνιση της χώρας μας όσο και στη διατάραξη του οικοσυστήματος της.

Οι ειδικοί λένε, ότι ένα μόνο στρέμμα δάσους παράγει 400 κιλά οξυγόνο, ποσότητα που χρησιμοποιεί ένας άνθρωπος για ένα ολόκληρο χρόνο. Τα δένδρα εξάλλου απορροφούν το διοξείδιο του άνθρακα που εκλύεται σαν ρυπαντής στην ατμόσφαιρα. Το φύλλωμα ενός μεγάλου δέντρου, σε ένα καλοκαίρι μπορεί να απορροφήσει το μονόξυδο που παράγεται από την καύση 130 λίτρων βενζίνης.

Μια ζώνη δάσους εκατό μέτρων μειώνει τους θορύβους του περιβάλλοντος στο μισό.

Αν αναλογιστούμε ότι, σήμερα, ο δασικός πλούτος, που έχει απομείνει είναι 25 εκατομμύρια στρέμματα και καλύπτει το 18% της επιφάνειας της χώρας μας, τότε ο κίνδυνος είναι τρομακτικός. Η Ελλάδα απειλείται να μεταβληθεί σε κρανίου τόπο.

Λύσεις και προτάσεις

Το 1989 εκδόθηκαν από το Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας τα Ελληνικά Δάση

μελέτη που συντάχθηκε από ομάδα Ελλήνων επιστημόνων. Σ' αυτήν εμπεριέχεται ένα σύνολο προτάσεων για την προ-

στασία και ανάπτυξη των δασών. Αναφέρουμε ενδεικτικά:

-Απογραφή και χαρτογράφηση των δασών (Δασικό Κτημα-

τολόγιο).

-Οργάνωση για την πρόληψη και καταστολή των πυρκαγιών (σχέδια αντιπυρικής προστασίας, προμήθεια κατάλληλου και αναγκαίου εξοπλισμού).

-Προγραμματισμός και υλοποίηση εκτεταμένων αναδασώσεων. (τουλάχιστον 1.250.000 στρέμματα κάθε χρόνο).

-Δημιουργία χώρων πράσινου (πάρκα, άλση) σε αστικές και περιαστικές περιοχές.

-Διάνοιξη νέων δασικών δρόμων για την επιτήρηση και προστασία των δασών.

-Ανανέωση, συμπλήρωση και κωδικοποίηση της δασικής νομοθεσίας με στόχους το ιδιοκτησιακό πρόβλημα, τις αυθαίρετες καταλήψεις κ.λπ.

-Σύγχρονη οργάνωση της Δασικής Υπηρεσίας.

-Νομοθετική ρύθμιση για την ενιαία εκμετάλλευση των μη δημοσίων δασών.

-Αυξημένες πιστώσεις για τα δάση της τάξης του 1% τουλάχιστον του ακαθάριστου εγχωρίου προϊόντος.

-Σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Δασών για τη χάραξη πολιτικής στο οποίο θα μετέχουν εκπρόσωποι της Πολιτείας και των αρμοδίων φορέων.

Είναι επείγουσα ανάγκη μέσα από τη σωστή ενημέρωση να αναδειχθεί η σημασία του δάσους για τη διαμόρφωση μιας άλλης ποιότητας ζωής. Η προστασία του είναι πλέον εθνικό ζήτημα και υπόθεση όλων μας. Ας ενεργοποιηθούμε όσο είναι καιρός. Η Ελλάδα κινδυνεύει να χάσει και την τελευταία σπιθαμή πράσινου και την τελευταία ανάσα ζωής.

Φταίμε!

**ΚΑΚΟΙ ΟΔΗΓΟΙ, ΑΠΡΟΣΕΚΤΟΙ ΠΕΖΟΙ,
ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΚΑΚΟΣΥΝΤΗΡΗΜΕΝΑ ΟΧΗΜΑΤΑ,
ΚΑΚΟΙ ΔΡΟΜΟΙ:
ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΤΟΥ "ΜΑΚΕΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ"**

Επιμέλεια: Φώτης Μακροζαχόπουλος

Κάθε χρόνο σημειώνονται σ' ολόκληρη τη χώρα περίπου 24.000 τροχαία ατυχήματα. Σ' αυτά οι νεκροί υπερβαίνουν τις 2.000 και οι τραυματίες τις 34.000, από τους οποίους οι 4.000 είναι σοβαρά, σε βαθμό που οι περισσότεροι απ' αυτούς να μένουν ανάπηροι για όλο το υπόλοιπο της ζωής τους.

Κύρια αιτία του κακού η υπερβολική ταχύτητα, η κίνηση στο αντίθετο ρεύμα πορείας, η παραβίαση προτεραιότητας και η απροσεξία των οδηγών.

Οι ειδικοί ερευνητές που μελετούν τα τροχαία ατυχήματα έχουν υπολογίσει ότι, ο ανθρώπινος παράγων ευθύνεται για τα ατυχήματα αυτά σε ποσοστό 80%!... Οι πλέον θανατηφόροι μήνες είναι ο Ιούλιος και ο Αύγουστος.

Την πρωτιά στα τροχαία δυστυχήματα κατέχει η χώρα μας διεθνώς... Οι 2.000 και πλέον νεκροί κάθε χρόνο σε σχέση με τα αναλογούντα οχήματα ανά 1.000 κατοίκους, μας κατατάσσουν, σύμφωνα με τα στοιχεία της Ε.Ο.Κ., στην πρώτη θέση του πίνακα των τροχαίων ατυχημάτων που γίνονται στα κράτη-μέλη της.

Γάγγραινα πλέον έχει καταντήσει για τη χώρα μας η πληθυσμιακή αιμορραγία από τον «Μινώταυρο» της ασφάλτου, που «χτυπάει» συνήθως τις ηλικίες των

20-45 χρόνων, καταβροχθίζοντας χιλιάδες άτομα, δημιουργώντας ταυτόχρονα ανυπολόγιστο κοινωνικό και οικονομικό κόστος.

Κάθε χρόνο και χειρότερα. Κάθε φορά μετά από μια μεγάλη έξοδο ακολουθεί αιματοχυσία. Και κάθε φορά έχουμε έτοιμη τη δικαιολογία. Πολλά αυτοκίνητα, άσχημος ο καιρός, γλιστρούσαν οι δρόμοι, η «κακιά στιγμή» και ένα σωρό άλλες αιτίες που λειτουργούν ως ελα-

φρυντικά για να καλύψουν την πιο βασική αιτία:

Ότι φταίμε περισσότερο εμείς. Οι οδηγοί. Φταίει το γεγονός ότι μας λείπει η οδική αγωγή και το αποτέλεσμα είναι να υποτιμάμε τη ζωή των άλλων και τη δική μας.

Τα περισσότερα τροχαία είχαν αιτία παραβάσεις του κώδικα οδικής κυκλοφορίας, υπερβολική ταχύτητα και αντικανονικά προσπεράσματα. Μοιραίες μετωπικές συγκρούσεις έγιναν από

οχήματα που πέρασαν στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας από απροσεξία των οδηγών.

Παραβίαση της προτεραιότητας και αγνόηση των κακών καιρικών συνθηκών στοίχησαν τη ζωή οδηγών και συνεπιβατών. Φταίει η ολισθηρότητα του δρόμου ή η «κακιά στιγμή», όταν πατάμε απερίσκεπτα το γκάζι — τάχα για να φτάσουμε γρηγορότερα στον προορισμό μας;

Φταίει — μόνο — οι επικίνδυνες στροφές ή το κακό οδόστρωμα, όταν οι οδηγοί δεν δείχνουν σύνεση, αν και γνωρίζουν τους κινδύνους;

Τι φταίει που τα αυτοκίνητα «καρφώνονται» σε τοίχους, πέφτουν στα ποτάμια, παρασύρουν πεζούς γιατί δεν πιάνουν τα φρένα κ.λπ.

Πόσοι ελέγχουν τακτικά τη λειτουργία του αυτοκινήτου τους, τα ελαστικά και πόσοι πριν ξεκινήσουν για ταξίδι προνοούν για το ενδεχόμενο κακής αντίδρασής του από κακή συντήρηση;

Και πόσα από τα θύματα που παρασύρθηκαν από αυτοκίνητο, θα ζούσαν σήμερα, αν ασυνείδητοι οδηγοί δεν τα εγκατέλειπαν αβοήθητα καταμεσής στο δρόμο, σπεύδοντας να εξαφανιστούν;

Είμαστε τραγικά ανεύθυνοι — και δεν είναι βαριά η έκφραση. Βαριά είναι η ευθύνη μας.

Σήμερα υπολογίζεται ότι οι θάνατοι από τροχαία ατυχήματα αποτελούν το 50% των θανάτων από ατυχήματα. Κάθε χρόνο δε ο αριθμός των θανάτων από τροχαία ατυχήματα αυξάνει κατά πέντε άτομα ανά πληθυσμό 100.000 κατοίκων. Κατά μέσο όρο, καθημερινά, σκοτώνονται σε τροχαία στη χώρα μας 6 άνθρωποι και τραυματίζονται 100, εκ των οποίων οι 12 σοβαρά.

Σ' αυτά τα ατυχήματα ο ανθρώπινος παράγων υπεισέρχεται κατά 80%, αφήνοντας κάποια «ρέστα» μόνο στους άλλους πολυσυζητημένους οδικούς, περιβαλλοντικούς και μηχανικούς παράγοντες.

Το αυτοκίνητο είναι με βεβαιότητα το όχημα που ευθύνεται για τα περισσότερα τροχαία ατυχήματα, καθότι η βιομηχανία δεν πέτυχε ακόμη μια μαζική παραγωγή ενός «αντιατυχηματογόνου» τετράτροχου. Από την άλλη μεριά όμως, τα ατυχήματα της μοτοσικλέτας παρότι λιγότερα έχουν βαρύτερες συνέπειες από εκείνες των αυτοκινήτων, λόγω της παθητικής ασφάλειας που παρέχουν.

Πρωταρχικό όμως ρόλο στα ατυχήματα με τα οχήματα αυτά παίζει ο άνθρωπος. Η μη τήρηση των κανόνων του Κ.Ο.Κ. εκ μέρους του συνεπάγεται θανάτους, τραυματισμούς, ταλαιπωρία.

Πολύ σωστά, οι συγκοινωνιολόγοι αποκαλούν τον πεζό «όχημα χωρίς τρο-

χούς». Ακριβώς όπως και ο οδηγός του οχήματος, έτσι και ο πεζός — τονίζουν οι ειδικοί — πρέπει να βρίσκεται σε ετοιμότητα κάθε στιγμή και να τηρεί την λεγόμενη «αμυντική στάση», συμμορφούμενος απόλυτα στους κανόνες οδικής κυκλοφορίας.

Υπολογίζεται ότι στα πέντε άτομα που σκοτώνονται από τροχαίο ατύχημα τα δύο είναι περιπτώσεις παράσυρσης πε-

ζών. Συνήθης αιτία των ατυχημάτων αυτών είναι η άγνοια των κανόνων κυκλοφορίας από την μεριά των πεζών ή η αδυναμία των τελευταίων να αντιληφθούν την σπουδαιότητα αυτών των κανόνων.

Κατά την τελευταία εικοσαετία, εξαγγέλθηκαν και εφαρμόζονται πολλά μέτρα προληπτικά και κατασταλτικά, μέτρα για τη βελτίωση της κυκλοφορίας στους ελληνικούς δρόμους και τη μείωση των τροχαίων ατυχημάτων. Όμως φαίνεται η νοστροπία του Νεοέλληνα δεν συνεπικουρεί σε μια τέτοια προσπάθεια, καθώς είναι άξια παρατήρησης η απροθυμία συμμόρφωσης ακόμη και σε συντηρητικά μέτρα οδικής ασφάλειας και της αδιαφορίας έναντι των κυρώσεων.

Για την θλιβερή και απογοητευτική εικόνα των τροχαίων ατυχημάτων στη χώρα μας συζητάμε με τον διευθυντή της Τροχαίας Αθηνών, κ. Νίκο Μπασιούκα, ο οποίος με την πείρα και τα στοιχεία που διαθέτει, φωτίζει την υπόθεση αυτή των τροχαίων ατυχημάτων.

— Τι φταίει και έχουμε τόσα τροχαία ατυχήματα στη χώρα μας;

«Οι παράγοντες που συνθέτουν ένα

τροχαίο ατύχημα είναι πρώτα απ' όλα ο άνθρωπος-οδηγός, πεζός ή επιβάτης. Έχει υπολογιστεί ότι για το 85% και πλέον των ατυχημάτων ευθύνεται ο άνθρωπος και κυρίως ο οδηγός. Ακολουθεί ως παράγων το όχημα (παλαιότητα, κακή συντήρηση κ.λπ.), τρίτον ο δρόμος; η κατάσταση του, η σήμανση, ο εξοπλισμός... Τα κύρια αίτια πρόκλησης ενός ατυχήματος είναι πάρα πολλά, θα στα-

χυολογήσουμε, όμως, τα πέντε βασικότερα:

- 1) Υπερβολική ταχύτητα.
- 2) Αντικανονικό προσπέρασμα.
- 3) Η κίνηση στο αντίθετο ρεύμα.
- 4) Η παραβίαση της προτεραιότητας.
- 5) Η απόσπαση της προσοχής του οδηγού.

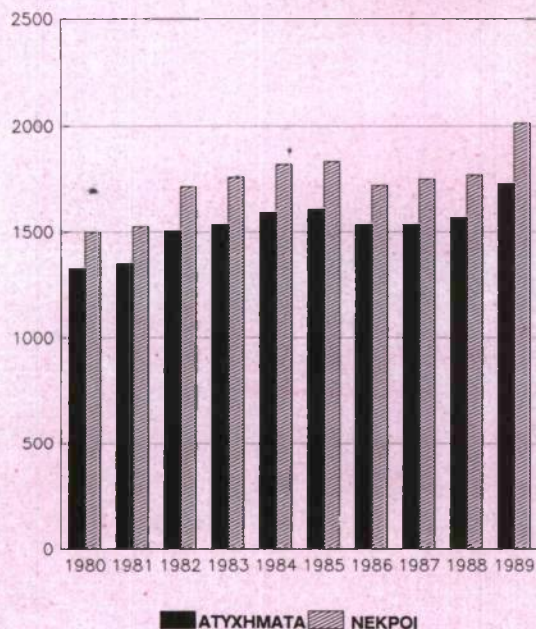
Και ακριβώς αυτά επιβεβαιώνουν και το ποσοστό ευθύνης του ανθρώπου, που προανέφερα. Και «γεννούν» απορίες για τον τρόπο εκπαίδευσης του οδηγού και της απόκτησης διπλώματος. Όμως, τούτο το τελευταίο δεν υπάγεται στις δικές μας αρμοδιότητες.

— Μπορείτε να μας αναφέρετε τα πιο πρόσφατα στατιστικά στοιχεία που έχετε και να μας αναλύσετε τι σημαίνουν αυτοί οι αριθμοί;

«Πάντα στην Αττική, το 1988, είχαμε: στο εθνικό δίκτυο 59 θανατηφόρα, 33 σοβαρούς τραυματισμούς και 349 ελαφρούς. Σύνολο 441. Στο επαρχικό δίκτυο 22 θανατηφόρα, 15 σοβαρά, 279 ελαφρά. Σύνολο 316. Στο υπόλοιπο αστικό δίκτυο 304 θανατηφόρα, 672 σοβαρά, 8.413 ελαφρά. Σύνολο... 9.389!

Το 1989: Στο εθνικό 71 θανατηφόρα, 43 σοβαρά, 413 ελαφρά. Σύνολο 527.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

**ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ
ΣΩΜΑΤΙΚΩΝ ΒΛΑΒΩΝ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ
ΕΤΩΝ 1980-1989**

ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ ΖΑΝΤΕΣ-ΕΛΑΣΤΙΚΑ

**Ελ.Βενιζελου 15
Αγ.Βαρβάρα ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΗΛ.5441 488-5617556**

**ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ**

Στο επαρχιακό 24 θανατηφόρα, 15 σοβαρά, 210 ελαφρά. Στο λοιπό δίκτυο 318 θανατηφόρα, 608 σοβαρά, 8.310 ελαφρά. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι τα τροχαία στο λοιπό αστικό δίκτυο, δηλαδή στις κατοικημένες περιοχές, είναι πολύ περισσότερα από τους εθνικούς και επαρχιακούς δρόμους. Και είναι λάθος που δίνουμε την έμφαση στους δυο τελευ-

ταίους. Ο λόγος είναι η κυκλοφοριακή ακαταστασία που επικρατεί, ιδιαίτερα τις νυχτερινές ώρες που δεν υπάρχουν τροχονόμοι. Άραγε, όμως, οι οδηγοί δεν ενδιαφέρονται να αυτοπροστατευτούν; Άραγε η Πολιτεία θα 'πρεπε να βάλει ένα τροχονόμο στο τιμόνι του καθενός; Φοβούμαι, πως το αυτοκίνητο μπήκε απότομα στη ζωή του Έλληνα. Και ορισμένοι

απ' αυτούς δεν έχουν συνειδητοποιήσει τι είναι το μηχανήμα που χειρίζονται. Γι' αυτό παρατηρούμε φαινόμενα παραλογισμού. Λ.χ.: οδηγοί αυτοκινήτων μικρού κυβισμού συναγωνίζονται τα μεγάλα οχήματα. Το περασμένο Σαββατοκύριακο επίσης, σκοτώθηκαν 14 άτομα σε τροχαία ατυχήματα, χωρίς να... συγκρουστεί κανένα όχημα με κάποιο άλλο!... Συνέβη το ατύχημα στην Κηφισίας και γράφτηκε για δρόμο «καρμανιόλα». Ποιος; Η Κηφισίας; Ένας από τους καλύτερους δρόμους; Πώς δικαιολογούνται, λοιπόν, εκεί τα τροχαία; Δυστυχώς η απάντηση δίνεται από τα ραντάρ και τα ειδικά συνεργεία ελέγχου, που άρχισαν ήδη τη δράση τους και θα συνεχίσουν.... Και να ποια είναι: μέσα σε μια και μόνο εβδομάδα, έγιναν 672 παραβάσεις υπέρβασης του ορίου ταχύτητας. Και 298 παραβιάσεις του κόκκινου, 302 αντικανονικές προσπεράσεις. Επίσης, ελέγχθηκαν με αλκοτέστ 385 οδηγοί και στους 73 το τεστ ήταν θετικό. Συνολικά η Τροχαία σημείωσε 24.142 παραβάσεις σε μια εβδομάδα... Γι' αυτό επιμένω, πως ο Έλληνας δεν έχει συνειδητοποιήσει τι είναι, τι κάνει και τι πρέπει να κάνει το αυτοκίνητο. Αυτός είναι και ο

λόγος που από πέρσι προσπαθούμε, σε επαφή με τα συναρμόδια υπουργεία, να πετύχουμε να καθιερωθεί η οδική εκπαίδευση, η κυκλοφοριακή αγωγή ως μάθημα από τα σχολικά θρανία...».

ΑΥΣΤΗΡΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ.Ο.Κ.

Υψηλά πρόστιμα

Διπλασιάζονται, περίπου, όλα τα πρόστιμα που επιβάλλονται στους οδηγούς αυτοκινήτων για παραβάσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (ΚΟΚ). Τα νέα πρόστιμα —που καθορίζονται με απόφαση του υπουργού Μεταφορών - Επικοινωνιών κ. Ν. Γκελεστάθη— θα ισχύσουν από την 1η Σεπτεμβρίου.

Μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα των νέων προστίμων είναι τα εξής (σε παρένθεση το πρόστιμο που ισχύει σήμερα).

Παράνομη στάθμευση (4.600) 8.300 δρχ. Παράβαση ρυθμιστικών πινακίδων που καθορίζουν τις προτεραιότητες των δρόμων κ.λπ. (4.600) 8.300 δρχ. Παραβίαση σηματοδότησης, κόκκινο κ.λπ. (18.800) 24.800 δρχ. Παραβίαση διαγραμμίσεων. (9.200) 16.500 δρχ. Για υπερβολικές εκπομπές καυσαερίων ή θορύβων (27.600) 49.600 δρχ. Αντικανονικό προσπέρασμα (4.600) 8.300 δρχ.

Υπέρβαση ορίου ταχύτητας μέχρι 20% (4.600) 8.300 δρχ., υπέρβαση πάνω από 20% (9.200) 16.500 δρχ. Επικίνδυνοι ελιγμοί και μη χρήση φλας (4.600) 8.300 δρχ. Αδικαιολόγητη κίνηση προς τα πίσω (1.400) 2.500 δρχ. Αντικανονική αλλαγή διεύθυνσης (2.800) 5.000 δρχ. Παραβίαση προτεραιότητας (2.800) 5.000 δρχ. Παραβίαση φωτεινής σηματοδότησης από πεζούς (1.400) 2.500 δρχ. Μηχανήματα έργων που δεν έχουν τον κατάλληλο φωτισμό (6.900) 12.400 δρχ. Υπερφόρτωση οχήματος (2.800) 5.000 δρχ. Ταξίμετρα που «γράφουν» παραπάνω από το κανονικό (4.600) 8.300 δρχ. Μη ρύθμιση ταχύτητας ανάλογα με τις περιστάσεις (1.400) 2.500 δρχ. Αντικανονική θέση στο δρόμο (6.900) 12.400 δρχ. Αυτοκίνητα που δεν έχουν φώτα διασταύρωσης (4.600) 12.400 δρχ. Μοτοποδήλατα χωρίς φρένα (1.400) 2.500 δρχ. Παραβάσεις σχετικές με την εξωτερική εμφάνιση του οχήματος (4.600) 8.300 δρχ. Μη υπακοή προς διαταγή αστυνομικής αρχής ή άλλης αρμόδιας αρχής για προσκόμιση του οχήματος για τεχνικό έλεγχο (όσοι δηλαδή δεν περνούν τα αυτοκίνητά τους από ΚΤΕΟ) από 13.800 δρχ. θα πληρώνουν 24.800 δρχ. πρόστιμο. Ποδήλατα που δεν έχουν φώτα και ανακλαστικά στοιχεία (1.400) 2.500 δρχ. Ζωήλατα οχήματα που δεν έχουν τα προβλεπόμενα φώτα και ανακλαστικά στοιχεία (1.400) 2.500 δρχ. Αγροτικά μηχανήματα χωρίς φωτισμό

κ.λπ. (4.600) 8.300 δρχ. Παραβάσεις στη χρήση προβολέων οχημάτων (6.900) 12.400 δρχ. Αυτοκίνητα κ.λπ. χωρίς ζώνες ασφαλείας (4.600) 8.300 δρχ. Αυτοκίνητο ή ρυμουλκούμενο όχημα που δεν έχει φώτα μπροστά ή πίσω (2.800) 5.000 δρχ. Αυτοκίνητο που δεν έχει φώτα πεδήσεως (φρένων) (4.600) 8.300 δρχ. Όχημα που έλκει ρυμουλκούμενο το οποίο δεν έχει σύστημα φρένων (9.200) 16.500 δρχ. Παραβίαση περιοριστικών μέτρων (δακτύλιος κ.λπ.) (23.000) 41.300 δρχ. Απόρριψη χυμάτων ή άλλων υλικών κ.λπ. (4.600) 8.300 δρχ. Παραβάσεις στην έλξη οχήματος (6.900) 12.400 δρχ. Αδικαιολόγητη χρήση ηχητικών οργάνων (1.900) 3.300 δρχ. Αντικανονική μεταφορά επιβατών (1.400) 2.500 δρχ. Παραβάσεις σχετικές με τις πόρτες οχημάτων (1.400) 2.500 δρχ. Οδήγηση με ταχύτητα κατώτερη του επιτρεπόμενου ορίου (1.400) 2.500 δρχ. Παραβάσεις στους ειδικούς κανόνες για οχήματα δημοσίων συγκοινωνιών (1.400) 2.500 δρχ. Μοτοποδήλατα χωρίς άδεια κυκλοφορίας (1.400) 2.500 δρχ. Όχημα που οι πινακίδες κυκλοφορίας του δεν είναι ευκρινώς ορατές (1.400) 2.500 δρχ. Αυτοκίνητο που δεν φέρει τις δύο πινακίδες που του έχουν χορηγηθεί νόμιμα (9.200) 16.500 δρχ. Εάν ο οδηγός οδηγεί αυτοκίνητο με άδεια που έχει λήξει (9.200) 16.500 δρχ. Οδηγός που δεν έχει μαζί του τα προβλεπόμενα έγγραφα (άδεια οδήγησης

κ.λπ.) πληρώνει πρόστιμο 16.500 δραχ. (από 9.200 που είναι τώρα) κ.λπ.

Και Αυτόφωρο...

Θα συλλαμβάνονται και θα παραπέμπονται στο Αυτόφωρο οι οδηγοί που θα παραβαίνουν τους κανόνες του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας και πιο συγκεκριμένα, εκείνοι που θα παραβιάζουν το όριο της ταχύτητας.

Σε λίγο καιρό, μάλιστα, την ίδια τύχη θα έχουν και όσοι παραβιάζουν τον ερυθρό σηματοδότη και τη διπλή διαχωρι-

στική γραμμή, κάνοντας αντικανονικά προσπεράσματα, αφού έχει ήδη κινηθεί η σχετική διαδικασία για την τροποποίηση του Κ.Ο.Κ., ώστε να θεωρούνται και αυτές οι παραβάσεις πλημμελήματα.

Επειδή οι παραβάσεις αυτές αποτελούν τις βασικές αιτίες για πολύνεκρα τροχαία δυστυχήματα, κυρίως στις μεγάλες αρτηρίες και στους εθνικούς δρόμους, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Γιάννης Βασιλειάδης ύστερα από συνεργασία με αρμόδιους παράγοντες έδωσε εντολή για κινητοποίηση των υπηρεσιών Τροχαίας και την αυστηρή

εφαρμογή των κανόνων του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας.

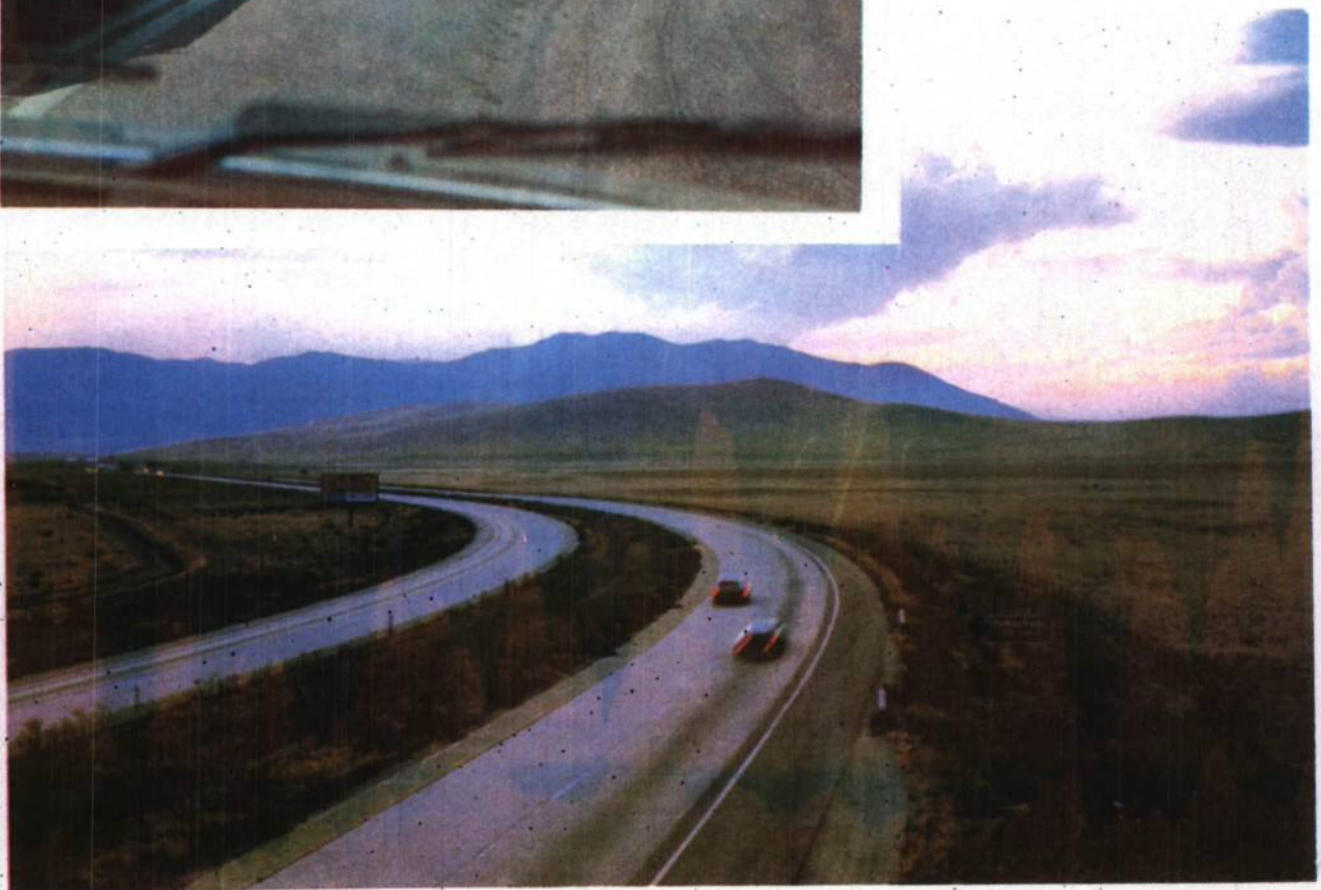
Έτσι, στο εξής εκατοντάδες τροχονόμοι, με μοτοσυκλέτες και ασυρματοφόρα αυτοκίνητα θα ελέγχουν τις κεντρικές διασταυρώσεις και τους εθνικούς δρόμους και θα βεβαιώνουν παραβάσεις.

Στους εθνικούς δρόμους και σε άλλες κεντρικές αρτηρίες της Αττικής τοποθετήθηκαν ήδη 15 ραντάρ για τον έλεγχο της ταχύτητας των αυτοκινήτων, ενώ κατά μήκος του εθνικού δικτύου και συγκεκριμένα ανά 10 χιλιόμετρα η κίνηση των αυτοκινήτων θα ελέγχεται από πεζούς τροχονόμους και μοτοσυκλετιστές.

Στο γενικότερο πλαίσιο της εφαρμογής των μέτρων προβλέπεται και αυστηρότερος έλεγχος στους οδηγούς ταξί, για τους οποίους γίνονται πολλές καταγγελίες από Αθηναίους.

Ειδική ομάδα των υπηρεσιών της Τροχαίας θα ελέγχει σε 24ωρη βάση τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, τους σταθμούς των τρένων και διάφορους άλλους χώρους για τη βεβαίωση παραβάσεων.

Καλό θα είναι λοιπόν οι οδηγοί να αποφεύγουν τις τροχαίες παραβάσεις γιατί κινδυνεύουν να βρεθούν στο Αυτόφωρο και ειδικά όσοι φεύγουν για Σαββατοκύριακο, να βρεθούν να περιμένουν στο κρατητήριο κάποιου επαρχιακού Αστυνομικού Τμήματος τη συνεδρίαση της Δευτέρας...

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΝΗΠΙΑΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Του Δρ. Χρήστου Θ. Οικονομόπουλου
Παιδοχειρουργού

Τα πρώτα στάδια της ανάπτυξης της ομιλίας.

Η ανάπτυξη της ομιλίας αρχίζει πολύ πριν το βρέφος εκφράσει τις πρώτες του λέξεις. Το βρέφος προετοιμάζει την μελλοντική κατανόηση της ομιλίας του με τις παρά κάτω πράξεις και ενέργειες. Με το θηλασμό, την εκμύληση των δακτύλων, την εξερεύνηση των αντικειμένων με το στόμα, το μειδίασμα, το έντονο χαμόγελο, το γέλιο, το κλάμα, τη φλυαρία και το παιχνίδι με τα σάλια του. Όλα τα πάρα πάνω σαν ενστικτώδεις πράξεις, δίνουν στο βρέφος την απαραίτητη πρακτική εξάσκηση για να κατορθώσει να χρησιμοποιεί και να συντονίζει τα χείλη, τη γλώσσα, τη μαλθακή υπερώα, το φάρυγγα και τις φωνητικές χορδές του.

Το παιδί πριν μιλήσει πρέπει να αποκτήσει την ικανότητα να ξεχωρίζει τον έναν ήχο από τον άλλο, για να μπορεί να προσέχει εκείνο το οποίο ακούει. Το βρέφος από τους πολλούς διαφορετικούς ήχους που φτάνουν στα αφτιά του, μαθαίνει γενικά να επιλέγει αυτούς τους ήχους που σημαίνουν γι' αυτό, τροφή και θαλπωρή.

Μερικούς ήχους που ακούει, του είναι ήδη γνωστοί πριν γεννηθεί. Τους τελευταίους δύο μήνες της εγκυμοσύνης, το έμβρυο αντιδρά στους ήχους. Ακούει την ομιλία της μητέρας του, τους παλμούς της καρδιάς της μέσα στη μήτρα, τους ήχους της ομφαλίδας από την οποία τρέφεται. Το έμβρυο συνδυάζει αυτούς τους ήχους με το αίσθημα ζεστασιάς, ασφάλειας και με τη συνεχή προμήθεια τροφής, αφού τρέφεται από το αίμα της.

Η μητέρα από ένστικτο τις τρεις πρώτες ημέρες κρατά το βρέφος της στο αριστερό πλευρό ή πάνω στο υπογάστριό της. Το νεογέννητο ακούει τότε τους ήχους της καρδιάς και της κοιλιακής αορτής και ηρεμεί, γιατί οι ήχοι αυτοί είναι ήδη γνωστοί από τη μήτρα. Οι ήχοι αυτοί τώρα γίνονται εξηρητημένα αντανάκλαστικά. Συνήθως τους ήχους της μητέρας του, τους συνδυάζει με αίσθημα ικανοποίησης.

Το αρτιγέννητο βγάζει σαν πρωταρχικό ήχο την άναρθρη κραυγή, το πρώτο κλάμα. Το δυνατό κλάμα είναι χαρακτηριστικό του υγιούς, το παραπονιάρικο, το κλαψιάρικο, είναι χαρακτηριστικό του προώρου. Το ανοξαι-

μικό κλάμα «όταν κλαίει σαν κασίκι» είναι χαρακτηριστικό του κακοπαθημένου στο τοκετό παιδιού.

Τις πρώτες δύο εβδομάδες το νεογνό κλαίει κατά διαστήματα, για να αυξήσει την οξυγόνωση του εγκεφάλου, ιδίως του φλοιού, με σκοπό να ωριμάσει το κέντρο του λόγου. Με τον τρόπο αυτό μπορεί να διαφοροποιήσει τον τόνο και την αυξομείωση του τόνου του κλάματος. Το κλάμα του πόνου είναι διαφορετικό από το κλάμα της πείνας, της ουρήσεως, της αφοδεύσεως, του κολικού, του κρούου κλπ. Η μητέρα ξεχωρίζει όλα αυτά τα είδη του κλάματος και γνωρίζει τις ανάγκες του βρέφους. «Αν δεν κλάψει το παιδί δεν του δίνει η μάνα το βυζι» λέγει η λαϊκή παροιμία. Η μητέρα από τους πρώτους θηλασμούς αντιλαμβάνεται τους πρώτους άναρθρους φθόγγους για τροφή και κορεσμό, γιατί οι ήχοι αυτοί παράγονται κατά τον θηλασμό.

Στο μήνα επάνω το βρέφος μαθαίνει ότι οι διαφορετικές κραυγές του έχουν ανταπόκριση στο περιβάλλον του και ιδίως στη μητέρα του. Έτσι αρχίζει η πρώτη φωνητική κατάκτηση του περιβάλλοντος. Τον κορεσμό της τροφής το νεογνό εκφράζει με

ήχους, που είναι οι πρώτοι του φθόγγοι. Όταν αρχίζει να γελά εκφράζονται νέοι τύποι ήχων.

Στους **δύο πρώτους μήνες** γυρίζει το κεφάλι του και προσέχει τη μητέρα του όταν αυτή ομιλεί. Στο στάδιο αυτό το βρέφος προσπαθεί να παράγει μικρούς ήχους, γρυλλισμούς, μουγκρίσματα, ψιθύρους, γογγύσματα και τρυφερολογίσματα. Αυτό αποτελεί ένα είδος διαλόγου μεταξύ αυτού και της μητέρας του. Είναι σημείο ικανοποίησης. Προτού να εκφέρει τους ήχους ανοίγει και κλείνει το στόμα του, καθώς κοιτά τη μητέρα του. Οι άναρθροι αυτοί φθόγγοι αρχίζουν σαν ένα φωνητικό παιχνίδι.

Στους **τρεις μήνες** κάνει διαφορετικούς ήχους, κραυγάζει, κελαρίζει, βομβεί. Κινεί τα χείλη και τη γλώσσα του. Αυτό το κάνει όχι μόνο για κινητοισθητική απόλαυση, αλλά για εξάσκηση. Το χρονικό αυτό διάστημα **«αγκουλίζει»** γιατί ευχαριστείται να ακούει τους φθόγγους που εκφράζει **αγκού, αγκού, αγκού**. Επίσης ενθαρρύνεται να τους επαναλαμβάνει για να τους ακούσει πάλι, όπως κάνει η λύκαινα στην οχιά. Το στάδιο αυτό η μητέρα το θεωρεί αξιόλογο σταθμό για την ομιλία και λέγει ότι «το παιδί λύκισσε» ή «λυκόνισσε» γιατί άρχισε να «αγκουλίζει». Το παιδί αυτό το ονομάζει **«αγγούλισμα»** και από χαρά του φτιάχνει τη «λυκόπιττα» με το γάλα της και με μέλι για να λέγει γλυκά λόγια αργότερα στη ζωή του. Το στάδιο αυτό είναι η αρχή για να μάθει να ομιλεί. Το κωφό βρέφος αρχίζει να αγκουλίζει και να φλυαρεί αντανάκλαστικά, επειδή όμως δεν ακούει το ερέθισμα-ήχο, που παράγει, μονολογεί σιγά-σιγά λιγότερο και τέλος σιωπά. Αυτός είναι ο λόγος που αργεί να μάθει να μιλά.

Στους **έξι μήνες** το παιδί αρχίζει να «γαλουρίζει» όπως λέγει η μητέρα. Αρχίζει τους μονοσύλλαβους φθόγγους. Οι πρώτοι φθόγγοι που εκφέρονται είναι τα χειλικά για τους παρακάτω λόγους. Βλέπει τα χείλη της μητέρας του και των γύρω, τα χείλη του έχουν μεγάλη μυική ανάπτυξη και απλή νεύρωση από το προσωπικό νεύρο (7η εγκεφ. συζυγία). Τέλος τα χείλη αναπτύσσονται περισσότερο με το θηλασμό. Το στάδιο αυτό του ψιττακισμού αναπτύσσεται σιγά-σιγά σαν γλώσσα του περιβάλλοντός του. Με τον τρόπο αυτό ο μονόλογος παύει να είναι αντανάκλαστική φώνηση. Τώρα παίρνει νέο τόνο γιατί το βρέφος μιμείται, ότι ακούει γύρω του. Είναι και αυτό φωνητικό παιχνίδι που περικλείει τη χαρά τη μιμήσεως. Στο στάδιο αυτό η λαϊκή μάνα του φτιάχνει τη «γαλου-

ρόπιττα» με ζάχαρη και ξένο γάλα.

Το βρέφος μεταξύ των **επτά έως εννέα** μηνών αρχίζει να **«βαβαλίζει»** λέγει περισσότερο **βαβά, τατά**. Τώρα βγάζει και τα πρώτα του δοντάκια. Αυτό αποτελεί σταθμό για την ανάπτυξη της ομιλίας και η μητέρα φτιάχνει την **«δοντόπιττα»** του δίνει ένα κομμάτι και την υπόλοιπη την μοιράζει στη γειτονιά. Στο στάδιο αυτό η μητέρα ευχαριστείται από ένστικτο και επαναλαμβάνει τις λέξεις. Το ίδιο κάνει και το βρέφος. Η μητέρα δηλ. μιμείται τους φθόγγους με το νόημά τους και το βρέφος μιμείται τη μητέρα του.

Κατά το χρόνο αυτό του φωνητικού μονολόγου και του ψιττακισμού το παιδί αρχίζει να κατανοεί την ομιλία των γύρω του. Η κατανόηση της ομιλίας γίνεται πριν το ίδιο το βρέφος κατορθώσει να εκφωνήσει και να αρθρώσει τον προφορικό λόγο. Τα βρέφη όλων των εθνοτήτων παράγουν ομοίους φθόγγους στην αρχή, ανεξάρτητα από τις διαφορετικές γλώσσες που ομιλούν οι μητέρες τους. Το **μαμά** και **τάτας** σημαίνει μητέρα και πατέρα σε πολλά μέρη του κόσμου.

Μετά τους **εννέα** μήνες όταν το βρέφος ορθοποδεί και **«στρατουρίζει»** τότε αρχίζει να κατανοεί, ότι μερικοί φθόγγοι σημαίνουν πάντοτε το ίδιο πράγμα π.χ. το όνομά του, και λέξεις όπως **άτα, κακό**, κλπ. οι οποίες εκφράζονται με μορφασμούς και χειρονομίες από τη μητέρα. Τώρα η μητέρα του φτιάχνει τη **«στρατουρόπιττα»**.

Το βρέφος σε όλες τις μορφές της γνώσεως μαθαίνει αποτελεσματικά γιατί η προσπάθειά του για επικοινων-

νία είναι συναισθηματική. Η γλώσσα είναι συναίσθημα για τη μητέρα και για το βρέφος. Έτσι πρέπει να διατηρείται για όλους μας στη μετέπειτα ζωή. Η γλώσσα στο βρέφος είναι κυρίως συναίσθημα γιατί μ' αυτήν εκφράζει την ευχαρίστηση, τη δυσανεκτικότητα και τις επείγουσες ανάγκες του. Τα συναισθήματα που διακατέχουν το βρέφος είναι τόσο ισχυρά ώστε να σύεται ολόκληρο, να κουλουριάζεται, να συσπειρούται και να κινεί τα χέρια και τα πόδια του. Το βρέφος συμμετέχει στην επικοινωνία με τον τρόπο αυτό και όχι μόνο με τα μέρη που παράγουν και πλάθουν την φωνή.

Το πρώτο στάδιο της κατανόησης είναι η σύνδεση ορισμένων φθόγων με οπτικό-ακουστικά και οπτικά ερεθίσματα από τις άλλες αισθήσεις, των αντικειμένων του έξω κόσμου. Αυτά καταγράφονται σαν νευροχημικές μνήμες. Το βρέφος αποταμιεύει λέξεις, το λεξιλόγιο του εσωτερικού του λόγου, πάνω στο οποίο θα εκφρασθεί αργότερα. Στο στάδιο αυτό δημιουργούνται οι οδοί μεταξύ του φλοιού, των ακουστικών περιοχών και των μυών της αρθρώσεως. Το παιδί αρχίζει να αρθρώνει λέξεις από τους φθόγγους που ακούει. Η έκφραση της ομιλίας απαιτεί τον συντονισμό μιας μεγάλης ομάδας αναπνευστικών, λαρυγγικών, φaryγγικών, γλωσσικών και μυών του προσώπου. Η λεξιμαγεία της μητέρας βοηθάει το νήπιο με τα ταχταρίσματα, τα παιχνίδια, τα παιχνίδια, και τα νανουρίσματα.

Το **χρονιάρικο** βρέφος χρησιμοποιεί δύο ή τρεις λέξεις με νόημα, αλλά περισσότερο φλυαρεί και μεταχειρίζεται πολλές χειρονομίες. Τις πρώτες λεξούλες που χρησιμοποιεί το βρέφος με σημασία συχνά τις θυμάται η μητέρα σαν ένα ορόσημο, στην ανάπτυξη της ομιλίας του παιδιού της. Η μητέρα το μεγάλο αυτό γεγονός, το συνδέει χρονικά, με κάποια οικογενειακή γιορτή, ή γιορτή της εκκλησίας π.χ. Χριστούγεννα, Φώτων, Πάσχα, Δεκαπενταύγουστο κλπ. «Ο Κωστάκης μου είπε τις πρώτες τους κουβεντούλες ανήμερα των Φώτων» κλπ. Στο στάδιο αυτό η μητέρα του φτιάχνει τη **«Λεξόπιττα»** (από το λέξω = γλώσσα) του δίνει είναι ένα κομμάτι και την υπόλοιπη τη μοιράζει στη γειτονιά. Οι πρώτες αυτές λέξεις είναι συνήθως κραυγαλές. Είναι κραυγή-φράση. Εδώ το νόημα μιας απλής λέξεως συνήθως αντιστοιχεί με μια βασική φράση ή πρόταση π.χ. η λέξη **μαμά** μπορεί να σημαίνει, **μαμά θέλω αυτό**, ή **μαμά έλα εδώ**. Επίσης το βρέφος αντιλαμβάνε-

ουν ότι είναι γελοίο και ότι δεν εκτιμάται από το βρέφος.

Το **χρονιαρικό** βρέφος ευχαριστείται τον ήχο των νηπιακών ρυθμών και τραγουδιών όπως των νανουρισμάτων, κανακισμάτων και ταχταρισμάτων. Το βρέφος δεν μπορεί να τα καταγοήσει, όπως τα μεγαλύτερα παιδιά κατανοούν ένα παραμύθι. Τραγουδώντας στο βρέφος, δεν είναι χαμένος καιρός. Από προσωπικές μου παρατηρήσεις έχω βγάλει το συμπέρασμα ότι, στους είκοσι μήνες, βρέφη που οι μητέρες τους τους τραγουδούσαν ταχταρίσματα και νανουρίσματα από την ηλικία των δώδεκα μηνών, προπορεύοντο στην ανάπτυξη της ομιλίας κατά πολύ από τα άλλα νήπια.

Το βρέφος από ένστικτο χρειάζεται την ομιλία της μητέρας. Όταν του μιλά η μητέρα, ανταποκρίνεται στην επιθυμία του να επικοινωνήσει με μειδιάματα και θορύβους. Εδώ η αγνή λαϊκή μάνα χρησιμοποιεί το θησαυρό της παραδόσεώς μας, τα παιχνέματα, τις θωπευτικές λέξεις.

Η Λεξιμαγεία της μητέρας

Παραθέτω για παράδειγμα από το λαϊκό θησαυρό τις παρακάτω θωπευτικές λέξεις και φράσεις: Αγγελοῦδι μου, ψυχούλα μου, καρδούλα μου, σπλάχνο μου, αρνάκι μου, μανάρι μου, βλαστάρι μου, σγουρέ βασιλικές μου, μάτια μου γραμμένα, καθάρό μου, καλό μου, νιάτα μου, αητέ μου, πέρδικά μου. Πω πω! ο ρήγας μου, ο γιόκας μου! Πω πω η φρεγά-

ται την ομιλία της μητέρας του, σαν ομάδα και δέσμη φθόγγων, και όχι σαν ξεχωριστές λέξεις, δηλαδή σαν αληθινή ένωση λέξεων.

Το στάδιο της ενώσεως των λέξεων αρχίζει στους **18 μήνες** όταν κλείνει το «απαλό» δηλ. η μεγάλη πηγή του κρανίου. Τότε η μητέρα του του φτιάχνει την «**απαλόπιττα**» και το χορεύει τα «**απαλάκια**» (χορέματα και παινέματα μαζί). Το χορεύει στα γόνατά της «**κρουταλάκια, ποδαράκια**» το σηκώνει ψηλά με τα δύο της χέρια «**χεράκια**» κλπ.

Το βρέφος στο στάδιο αυτό διαλέγει δύο ή τρεις λέξεις περισσότερο εύχρηστες σ' αυτό. Π.χ. «Μαμά έλα Γώγος μπρου», «τάτας να». Από τη πρόταση της μητέρας του, το νήπιο γνωρίζει κάθε λέξη και μπορεί να λέγει κάθε μια χωριστά. Δεν μπορεί όμως να τις τοποθετήσει όλες μαζί, για να τις διευθετήσει. Συνήθως τακτοποιεί δύο τρεις τις πιο απαραίτητες.

Στο σημείο αυτό η ενθάρρυνση από τη μητέρα για την ανάπτυξη της ομιλίας του βρέφους είναι αναγκαία. Το πώς πρέπει να βοηθήσει η μητέρα το βρέφος της, να μάθει να μιλά, και να μιλά ορθά αυτό το ξέρει από ένστικτο. Απλούστατα μιλώντας η ίδια η μητέρα σ' αυτό. Το να μιλά και να τραγουδά το βρέφος της η μητέρα έρχεται σαν φυσικό φαινόμενο, για μια φυσιολογική γυναίκα. Μερικές, ευτυχώς ελάχιστες σύγχρονες μητέρες, δεν θεωρούν αναγκαίο να λένε θωπευτικές εκφράσεις και παιχνέματα στα παιδιά τους γιατί πιστεύ-

δα μου, η ρήγισσά μου η κορούλα μου. Βρε βρε ο λεβέντης μου, η λεβέντισσά μου. Κλωνάρι μου όπορτα, όπορτα, ταχταρνά και ταχταρνά. Μωρό μου, φεγγάρι μου. Το πουλάκι μου, το κουτσουνάκι μου, το χρυσό μου τ' αστέρι μου, το μάτι μου, η κορούλα μου, ο μπούλης μου, η μπέμπα μας, το καναρίνι μου.

Όχουντα μωρουδάκι μου, μάτια μου, γιοκαράκι μου, γιουκάκι μου, ψύχα μου. Έλα μανούλα μου να κάνουμε πλίτσι πλίσση (λουσίμο). Έλα περδικούλα μου στην αγκαλιά της μανούλας σου. Παλληκάρι μου, μάννα μου (παιδί μου), γαμπρέ μου, χρυσέ μου ήλιε, φεγγάρι μου, παλάτι μου, λουλούδι μου.

Η εφευρετικότητα της στοργικής μητέρας είναι απεριόριστη. Χόπα χρυσό μου παιδί, παλληκαράκι μου, κουκλίτσα μου, ψυχή μου, καμάρι μου, λεβεντιά μου. Μπεκόνι μου, γλυκιά μου, αγγελοκαμωμένη μου, καμαρωτό μου ξυπνάκι μου κλπ.

Σε στιγμές αυθόρμητης εκφράσεως αγάπης και πηγαίας στοργής η μητέρα ενσταλάσει μέσα στην αμάλαγη ψυχή του νηπίου της στοργικές λέξεις τις οποίες πολλές φορές ξεφωνίζει όπως τα άχου το πολυχαδμένο μου, ο πασσάς μου. Φως μου, ψυχούλα μου, κοκονίτσα μου, μοναχούλι μου, αρνούλι μου, η κοττούλα μου, το κουτρουβέλι μου (ευτραφές με πρόσωπο ολοστρόγγυλο), μπουκέτο μου, ω χαρά μου, παιδάκι μου, αργυρό μου, βασιλιά μου, μαλαματένιο μου, περιστεράκι μου, μοσχαναθρεμένο μου. Να μου το χαρίσει ο Χριστός κι η κυρά η Παναγία. Πού είναι το μικρό μου, το χαϊδεμένο μου, ο αφέντης μου, ο κανακάρης μου.

Με τον τρόπο αυτό τον γεμάτο συναίσθημα η μητέρα το μαθαίνει να μιλάει. Δεν είναι απαραίτητο για το βρέφος να καταλάβει κάθε λέξη που του λέγει η μητέρα του αλλά είναι ανάγκη να αισθανθεί τη ζεστασιά ότι το χαίρεται και χρειάζεται εξάσκηση για να προσέχει να μάθει. Δεν είναι οι λέξεις που ακούει, αλλά οι ευχάριστοι φθόγγοι που εκφράζονται από το πρόσωπο, που γι' αυτό σημαίνουν πολλά. Αργότερα, όταν θα αρχίσει να συνδυάζει μερικούς φθόγγους με ορισμένα πράγματα το βρέφος μαθαίνει τις λέξεις περισσότερο εύκολα όταν τις ακούει συχνά. Η μητέρα από ένστικτο δεν περιορίζει το λεξιλόγιο, ούτε του επαναλαμβάνει τις λίγες λέξεις που γνωρίζει το βρέφος.

Η μητέρα συνήθως από ένστικτο εφαρμόζει το πιο εύληπτο και κατανοητό επίπεδο συνομιλίας που δεν ανταποκρίνεται στο επίπεδό του αλλά είναι λίγο υψηλότερα, για να το

ερεθίσει, να το διεγείρει, να εντείνει και να διευρύνει την ομιλία του. Αυτό δεν είναι τόσο πολύπλοκο ώστε να μη σημαίνει τίποτε για το βρέφος. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος να μάθει γρήγορα να μιλάει.

Το βρέφος προσλαμβάνει και αφομοιώνει από τις προτάσεις της μητέρας του, τις λέξεις που του χρειάζονται για να εκφράσει τον εαυτόν του. Το διδάσκει, πιάνοντας πάντοτε τα ενδιαφέροντά του, χωρίς να επαναλαμβάνει μονότονα τις ίδιες κουραστικές λέξεις. Το φυσιολογικό βρέφος εκφράζει τις πρώτες λέξεις του από δέκα έως δέκα οκτώ μηνών.

Η προσπάθεια της μητέρας είναι όχι να το ερεθίσει με περισσότερες λέξεις αλλά να του εναλλάσσει αισθήματα και ιδέες με το διάλογο, χωρίς γραμματική.

Στο **δεύτερο χρόνο** το λεξιλόγιο του νηπίου αυξάνεται και συνεχίζει από εκεί και πέρα να αυξάνει σ' όλη του τη ζωή, συνεχώς αναπτυσσόμενο σε κάθε νέα εμπειρία και σε κάθε νέα ανάγκη να εκφράσει, νέες σκέψεις και ιδέες. Στην προγλωσσική αυτή φάση της εμπειρίας και μαθήσεως, το νήπιο έχει τον επίκτητο έλεγχο της αρθρώσεως. Επίσης έχει αναπτύξει την ικανότητα να μιμείται τους φθόγγους.

Για να σχηματίσει κανείς μια ιδέα για την ανάπτυξη του λεξιλογίου αναφέρω ότι το πρώτο χρόνο το παιδί χρησιμοποιεί τρεις λέξεις. Στους δέκα οκτώ μήνες, είκοσι δύο λέξεις, στα δύο χρόνια τριακόσιες λέξεις. Στα δυόμισι χρόνια 500 λέξεις. Στα τρία χρόνια εννιακόσιες λέξεις. Στα τριάντα, χίλιες τριακόσιες. Στα τέσσερα χρόνια του χίλιες πεντακόσιες έως χίλιες οκτακόσιες πενήντα. Στα τεσσεράμισι χρόνια χίλιες οκτακόσιες πενήντα με χίλιες εννιακόσιες. Στα πέντε του χρόνια δύο χιλιάδες με δύο χιλιάδες εκατό. Στα πεντέμισι χρόνια του δύο χιλιάδες τριακόσιες έως τέσσαρες χιλιάδες λέξεις.

Η περίοδος της ταχείας αναπτύξεως του λεξιλογίου του χαρακτηρίζεται από τα ερωτήματα. Το παιδί συνεχώς ερωτά τη μητέρα του για τα αντικείμενα. «Τι είναι αυτό, πώς το λένε εκείνο» κλπ. Έχει τον τρόπο να τοποθετεί δύο λέξεις μαζί και ανοίγει ατέλειωτες πιθανότητες. Από εδώ και πέρα το λεξιλόγιο επιταχύνεται γρήγορα.

Τα παιδιά της περιόδου αυτής μπορούν να μάθουν δύο ή περισσότερες γλώσσες ταυτοχρόνως, αρκεί να μάθουν την μία από την μητέρα τους και την άλλη από διαφορετικό πρόσωπο. Όταν η μητέρα προσπαθεί να μάθει δύο ονόματα, για το κάθε τι αυ-

τό οδηγεί το παιδί σε σύγχυση. Το λάθος αυτό είναι σοβαρό και οδηγεί από τη διγλωσσία στην αγλωσσία. Αυτό το λάθος δεν το κάνει η παραδοσιακή μάνα.

Το νήπιο μετά την άθροιση των αναγκαίων λέξεων αρχίζει να οικοδομεί τη δομή της γλώσσας του ευρίσκοντας άλλον τύπον λέξεις όπως τα ρήματα, τα επίθετα τα επιρρήματα τους συνδέσμους τα άρθρα κλπ. Για να αρθρώσει μία πρόταση το νήπιο χρειάζεται να έχει προηγουμένως αποταμιεύσει στον εγκέφαλό του τουλάχιστον 150 λέξεις.

Το παιδί αρχίζει να φτιάχνει προτάσεις συνήθως μετά τα δυόμισι με τρία χρόνια, τότε που είναι επίσης ικανό να συγκρατεί τα ούρα του. Τότε η μητέρα του φτιάχνει τη **σχολική του σάκκα** για να γίνει αργότερα δασκαλούδι, γιατί πάει η γλώσσα του «ψαλίδι».

Το παιδί μαθαίνει πρώτα τα ουσιαστικά, μετά τα ρήματα, τις αντωνυμίες, τις προθέσεις τους συνδέσμους.

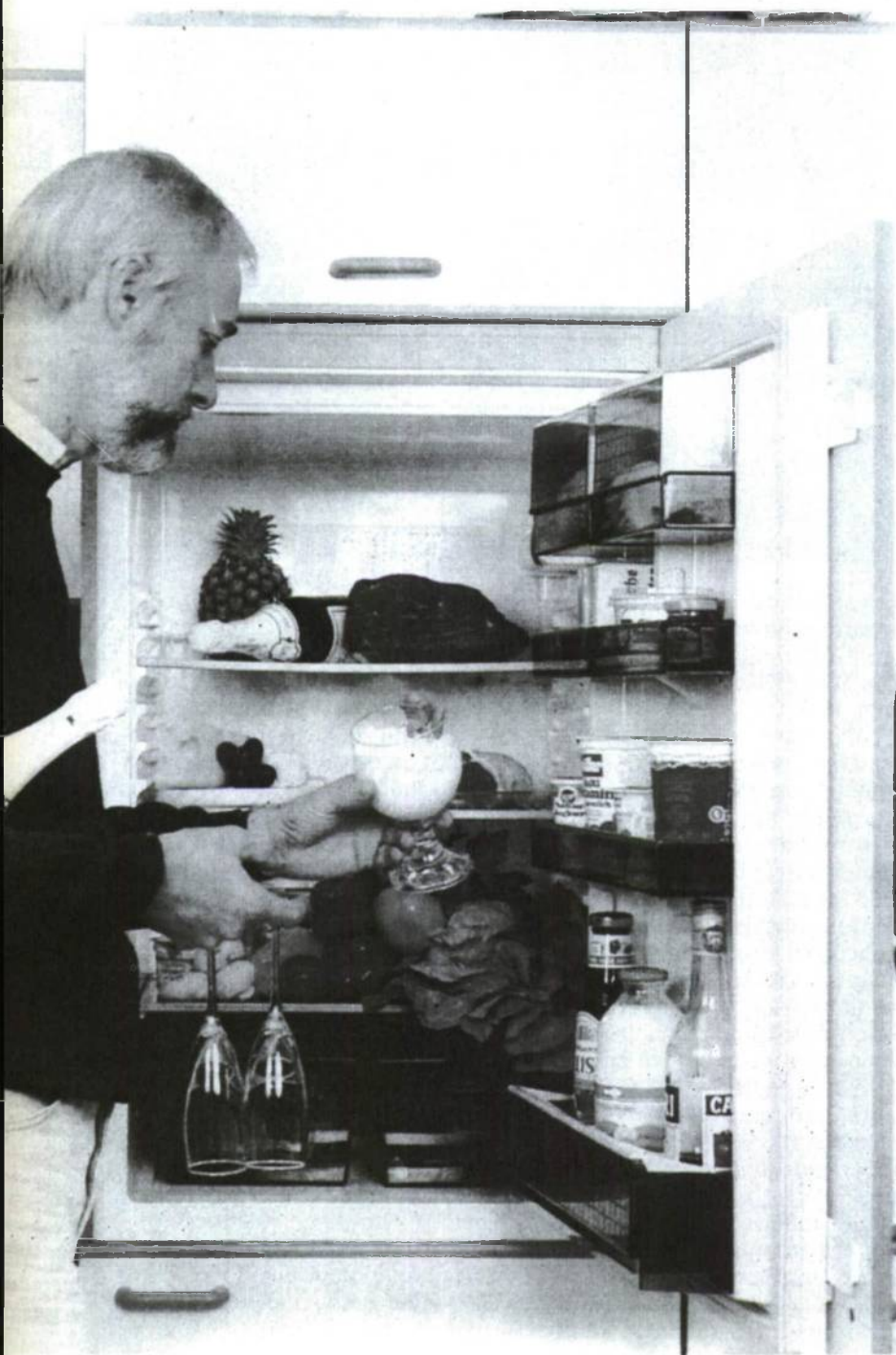
Οι προτάσεις που μπορεί να κάνει το παιδί σε ηλικία των δύο ετών εί-

ναι η προταση με δυο λέξεις. Στα δυόμισι χρόνια του με 2-3 λέξεις. Στα τρία χρόνια με 3-4 λέξεις. Στα τριάντα με τέσσαρις λέξεις. Στα τέσσερα του χρόνια με 4-5 λέξεις και από πέντε χρόνια και πάνω προτάσεις με περισσότερες των πέντε λέξεων.

Αν το παιδί δεν μιλήσει στα τρία του χρόνια, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να είναι προβληματικό, από απόψεως συναισθηματικής, πνευματικής ή σωματικής. Πρέπει όμως να γνωρίζουμε ότι πολλά παιδιά αναπτύσσουν την ομιλία τους με διαφορετικό βαθμό προόδου. Μερικά είναι τελείως βουβά για αρκετό χρόνο ψευδίζοντας. Ξαφνικά η ομιλία τους ανοίγει σαν το λουλούδι. Μέσα σε λίγες εβδομάδες μπορούν να χρησιμοποιήσουν φράσεις και προτάσεις.

Γενικά το φυσιολογικό παιδί πρέπει στην ηλικία των έξη ετών να έχει κατακτήσει όλες τις φωνητικές διακρίσεις της μητρικής γλώσσας του. Επίσης όλους του κοινούς γραμματικούς τύπους που οικοδομούν τη γλώσσα που χρησιμοποιούν τα μεγαλύτερα παιδιά του περιβάλλοντός του.

ΤΡΟΦΙΚΕΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ

Όταν τα τρόφιμα δεν αποθηκεύονται σωστά τα δηλητηριώδη βακτηρίδια αναπτύσσονται πάρα πολύ γρήγορα. Αυτά προτιμούν θερμές και υγρές συνθήκες περιβάλλοντος. Κάτω από ιδανικές για αυτά συνθήκες, 1 και μόνο βακτηρίδιο πολλαπλασιάζεται, παράγοντας πάνω από 2 εκατομμύρια μέσα σε 7 ώρες.

Ζεσταίνοντας το φαγητό στους 70°C θα σκοτωθούν τα περισσότερα βακτηρίδια με εξαίρεση ίσως το βακτηρίδιο της λιστερίας.

Το πολύ γύχος δεν σκοτώνει όλα τα μικρόβια, αλλά τα περισσότερα δεν θα πολλαπλασιαστούν μέσα στο γυγείο και κανένα δεν θα πολλαπλασιαστεί μέσα στην κατάψυξη.

Όμως ακόμη και αν έχετε μαγειρέψει και αποθηκεύσει σωστά το φαγητό σας, υπάρχει πιθανότητα να μολυνθεί από άλλο τρόφιμο νωπό π.χ., αν χρησιμοποιήσετε τα ίδια σκεύη και τις ίδιες επιφάνειες για την προετοιμασία και των δυο.

Αυτό λοιπόν το φαγητό που μολύνθηκε από άλλο τρόφιμο αν δεν αποθηκευθεί σωστά ή καταναλωθεί χωρίς να ξαναζεσταθεί όλο στις σωστές θερμοκρασίες, μπορεί να προκαλέσει τροφική δηλητηρίαση.

ΕΝΤΟΠΙΣΤΕ ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ

Στις περισσότερες περιπτώσεις προσβολής ατόμων από τροφική δηλητηρίαση τα τρόφιμα που είναι κύριοι υπαίτιοι είναι: το κρέας και το κοτόπουλο, τα προϊόντα κρέατος, γάλα, κρέμες, αυγά, προϊόντα αυγών, γάρια και ρύζι.

Δυστυχώς δεν είναι πάντα δυνατόν να διαπιστώνουμε από την γεύση ή την οσμή αν ένα φαγητό ή τρόφιμο είναι μολυσμένο.

Εάν έχετε πόνο στο στομάχι και διάρροια με ή χωρίς πυρετό ή εμετό, μπορεί να έχετε «τροφική δηλητηρίαση».

Εάν τα συμπτώματα είναι έντονα και επίμονα, συμβουλευτείται τον γιατρό σας, και αυτό να κάνετε πάντα όταν πρόκειται για μικρά ή ηλικιωμένους που πάσχουν από τα ίδια συμπτώματα.

Τα συμπτώματα μπορεί να εμφανιστούν από 1 ώρα έως και 5 ημέρες από την κατανάλωση του δηλητηριασμένου τροφίμου, έτσι δεν είναι απαραίτητα το τελευταίο πράγμα που φάγατε ή το τελευταίο γεύμα υπαίτιο.

Μερικά βακτηρίδια παράγουν τοξίνες (δηλητήρια) καθώς αναπτύσσονται μέσα στα τρόφιμα, και καθιστούν γρήγορα ασθενή όποιον τα έφαγε. Άλλα βακτηρίδια προσβάλλουν το έντερο και ενεργούν πιο αργά απ' ό,τι οι τοξίνες.

Και στις δυο περιπτώσεις, όσο μεγαλύτερος αριθμός βακτηριδίων περιέχεται στο φαγητό, τόσο χειρότερη επίπτωση έχει στον άνθρωπο.

ΛΙΣΤΕΡΙΑ: Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΠΙΖΩΝ

Η λιστερία είναι παρούσα παντού γύρω μας, στο έδαφος, στα ποτάμια, στην ατμόσφαιρα, στα φυτά και στα ζώα. Η έξαρση των συμπτωμάτων της λιστερίας σε παγκόσμια κλίμακα συνδέθηκε άμεσα με τα τρόφιμα και η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας πιστεύει ότι ο κύριος τρόπος μετάδοσής της στους ανθρώπους είναι τα τρόφιμα που μολύνθηκαν κατά την διάρκεια της παραγωγής και επεξεργασίας τους. Μεγάλο ποσοστό θυμάτων της λιστερίωσης πεθαίνει. Παρόλο που είναι γνωστό ότι η λιστερίωση προσβάλλει και υγιείς ανθρώπους, συνήθως θύματά της είναι ομάδες ευάλωτες όπως: οι έγκυες γυναίκες και τα έμβρυα, τα νεογνικά, οι ηλικιωμένοι και οι έχον-

τες εξασθενημένο ανοσοποιητικό σύστημα.

Προκαλεί μηνιγγίτιδα και στις εγκυμονούσες μια ασθένεια που μοιάζει με γρίπη που έχει σαν αποτέλεσμα αποβολή ή γέννηση νεκρού εμβρύου.

Παρόλο που κατά γενική συμφωνία το ζέσταμα του φαγητού στους 70°C θα σκοτώσει άλλα βακτηρίδια, κάποιοι ειδικοί ισχυρίζονται ότι αυτός δεν είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος προφύλαξης από το μικρόβιο της λιστερίας. Ειδικά αν το φαγητό μαγειρευθεί και ψυχθεί πριν διατεθεί στην κατανάλωση.

Το μικρόβιο της λιστερίας είναι κατάλληλα εξοπλισμένο προκειμένου να επιβιώνει: Εάν το φαγητό δεν έχει μαγειρευτεί σωστά, το βακτηρίδιο μπορεί να μην σκοτωθεί, απλώς να υποστεί «ζημιές». Και το «πληγωμένο» βακτηρίδιο μπορεί να αναρρώσει μετά από μερικές ημέρες και να αρχίσει να πολλαπλασιάζεται ακόμη και μέσα στο ψυγείο. Ενώ η σαλμονέλλα είναι ανίκανη να πολλαπλασιαστεί σε θερμοκρασίες κάτω των 7°C, η λιστερία συνεχίζει να πολλαπλασιάζεται σε θερμοκρασίες κάτω των 4°C και με πολύ αργό ρυθμό και κάτω των 0°C. Τα ψυγεία βιτρίνες όπου τοποθετούνται οι έτοιμες σαλάτες και τα έτοιμα κρύα φαγητά δεν έχουν τέτοιες θερμοκρασίες που θα απέκλειαν την αναπαραγωγή του βακτηριδίου.

Το φαγητό δέχεται επίσης την επίδραση από την θερμοκρασία που προκαλούν τα φώτα. Παρόλο που οι βιτρίνες γράφουν ότι έχουν θερμοκρασία 4°C, η επιφάνεια των τροφίμων μπορεί να φθάνει στην θερμοκρασία των 10 ή 15°C.

Όσο μεγαλύτερη είναι η θερμοκρασία τόσο γρηγορότερη είναι η ανάπτυξη των βακτηριδίων.

Εάν το βακτηρίδιο της λιστερίας επιβιώσει μετά το πρώτο μαγείρεμα, και πολλαπλασιαστεί στα ψυγεία του καταστήματος ή της οικίας, η τελευταία γραμμή άμυνας είναι το ξαναζέσταμα.

Εδώ χρειάζεται να αναφερθούν

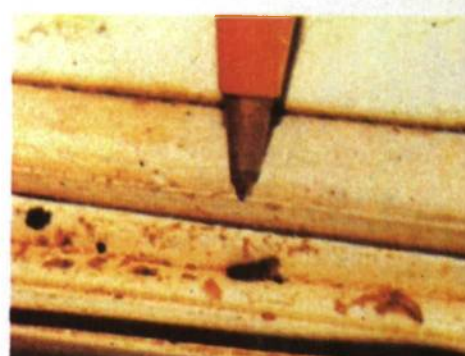
τα αποτελέσματα ενός πρόσφατου πειράματος. Το 80% των περιπτώσεων κατά τις οποίες το φαγητό ξεστάθηκε σε φούρνο μικροκυμάτων σύμφωνα με τις οδηγίες που αναγράφονται στο πακέτο, το μικρόβιο της λιστερίας επέζησε. Η θερμοκρασία μετά το ζέσταμα ορισμένων μερών, ορισμένων φαγητών ήταν περίπου 48°C.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΛΙΣΤΕΡΙΑΣ

Η έρευνα είναι απαραίτητη προκειμένου να ανακαλυφθούν περισσότερα στοιχεία που να αφορούν την φύση του ανθρώπινου οργανισμού – την δόση που τον μολύνει, ποια ακριβώς είναι η θερμοκρασία που σκοτώνει το μικρόβιο, για πόσο χρονικό διάστημα μπορεί να επιβιώσει και σε τι θερμοκρασίες.

Αυτό είναι ιδιαίτερα επείγον διότι τα έτοιμα (προπαρασκευασμένα) φαγητά, όλο και περισσότερο χρησιμοποιούνται στα νοσοκομεία όπου ζουν ομάδες με οργανισμό περισσότερο εξασθενημένο και άρα ευάλωτο. Τα προμαγειρευμένα τρόφιμα αποθηκεύονται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και σε θερμοκρασίες που δεν είναι αρκετά χαμηλές προκειμένου να αποφεύγεται ο πολλαπλασιασμός του μικροβίου της λιστερίας.

Μια γρήγορη δε ματιά στις ημερομηνίες λήξης θα δείξει ότι υπάρχουν έτοιμα φαγητά που έχουν ζωή μεγαλύτερη από την ενδεικνυόμενη, 5 για τρόφιμα τροφοδοσίας.

ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ ΤΑ ΛΑΘΗ

Χρειάζεται μεγαλύτερη έρευνα προκειμένου να μάθουμε γιατί τα δηλητηριώδη βακτηρίδια επιδρομούν στις τροφές πριν καν ακόμη εμείς τα αγοράσουμε, και βεβαίως αυτό πρέπει να **αποφευχθεί**.

Όμως εν τω μεταξύ υπάρχουν βήματα που πρέπει να κάνουμε για την ασφάλειά μας.

- Αποφεύγετε τροφές που μπορεί να έχουν επηρεασθεί από την θερμοκρασία που εκπέμπουν οι λάμπες των βιτρινών-υγείων των καταστημάτων. Αποφύγετε καταστήματα τροφίμων με βιτρίνες που δεν είναι προσεγγμένες.

- Αποθηκεύετε και προετοιμάζετε μαγειρεμένα φαγητά μακριά από μαλακά τυριά και ωμά τρόφιμα και λαχανικά.

- Καθαρίζετε και πλένετε τα λαχανικά.

- Τοποθετείτε αμέσως στην κατάψυξη τα κατευυγμένα φαγητά.

- Ελέγχετε αν το υγείο σας δουλεύει στους 2°C-5°C και η κατάψυξη στους 18°C. (καλύτερα αγορά-

στε ένα ειδικό θερμόμετρο) Κάνετε τακτικά απόψυξη.

- Καθαρίζετε τακτικά το υγείο σας από τυχόν χαλασμένα φαγητά και τρόφιμα των οποίων έχει περάσει η ημερομηνία λήξης.

- Μαγειρεύετε σωστά. Αν θέλετε να φυλάξετε το φαγητό για αργότερα, κρυώστε το γρήγορα και τοποθετείστε το στο υγείο. Μην το διατηρείται πολλές μέρες.

- Ξαναζεσταίνετε τα φαγητά σωστά (καλά). Ανακατέψτε το φαγητό που ζεσταίνετε και όταν χρησιμοποιείτε φούρνο μικροκυμάτων για να αποφύγετε τμήματα που δεν θα ζεσταθούν.

- Κρατήστε τα έντομα μακριά από την κουζίνα. Μεταδίδουν βακτηρίδια.

- Μην αφήνετε τα κατοικίδια ζώα ή την τροφή τους να έρχονται σε επαφή με την τροφή σας, τις επιφάνειες εργασίας της κουζίνας ή τα σκεύη.

- Εάν αμφιβάλετε για την κατάσταση κάποιου φαγητού ή τροφίμου μην το ρισκάρετε. Πετάξτε το και πλύντε τα χέρια σας.

- Προσοχή ειδικά οι έγκυες, τα μωρά, οι άρρωστοι και ηλικιωμένοι στα αυγά. Αν δεν είσθε σίγουροι γι' αυτά μαγειρέψτε τα μέχρι να γίνουν σφιχτά.

ΣΗΜΕΙΑ ΑΠΟΦΥΓΗΣ

Εάν είστε έγκυος ή ανήκετε σε κάποια από τις ομάδες κινδύνου που αναφέραμε, υπάρχουν σημεία ειδικά που πρέπει να δώσετε ιδιαίτερη προσοχή όπως όταν αγοράζετε τυρί, έτοιμες σαλάτες, έτοιμα προπαρασκευασμένα φαγητά και άλλα ύποπτα τρόφιμα.

- ★ Αποφύγετε το φρέσκο (μη παστεριωμένο) γάλα. Αποφύγετε τα μαλακά τυριά.

- ★ Αγοράζετε από σημεία με μεγάλη κατανάλωση, όπου τα τρόφιμα δεν μένουν για πολύ στα ράφια.

- ★ Αγοράζετε τα πλέον φρέσκα προϊόντα που βρίσκετε – ελέγχετε τις ημερομηνίες λήξης.

- ★ Αγοράζετε τρόφιμα υγείου και κατάψυξης τελευταία και πηγαίνετε τα αμέσως σπίτι.

ΟΠΤΙΚΕΣ ΙΝΕΣ: Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Τα νέα συστήματα επικοινωνιών που χρησιμοποιούν ΟΠΤΙΚΑ ΣΗΜΑΤΑ βγαίνουν πιά από τα άδυτα των εργαστηρίων με τους "τρελλούς" επιστήμονες για να εισβάλλουν στην καθημερινή μας ζωή. Όλα αυτά τα συστήματα, τα οποία θα αποτελέσουν τα νέα ολοκληρωμένα ψηφιακά τηλεπικοινωνιακά περιβάλλοντα (ISDN-IBCN) στηρίζονται σε μία "κοινή βάση", στο ίδιο κανάλι επικοινωνίας. Πρόκειται για τις ΟΠΤΙΚΕΣ ΙΝΕΣ, το μέσο δηλαδή που θα συνδέει όλα αυτά τα συστήματα "επιστημονικής φαντασίας" σε ένα δίκτυο ευρείας ζώνης. Στη συνέχεια του άρθρου μας θα προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε τι είναι αυτές οι "γυάλινες τρίχες", που διακινούν φωνή, δεδομένα, εικόνα και πολλές άλλες υπηρεσίες που θα προσφέρουν στη ζωή μας, για την οποία βέβαια διακινδυνεύουμε την άποψη ότι μπορεί να περιορίζεται στο περιγράμμα της οθόνης του προσωπικού μας υπολογιστή.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Είναι μάλλον ειρωνεία για τον πολιτισμό μας το, ότι αυτό, που σήμερα θεωρείται αιχμή της τεχνολογικής εξέλιξης στον τομέα της μεταφοράς σημάτων, χρησιμοποιήθηκε πριν αρκετές χιλιάδες χρόνια από τους Αρχαίους Έλληνες! Πράγματι οι Αρχαίοι, που ήταν οι πρώτοι πειραματιστές στην κατεργασία του γυαλιού, είχαν παρατηρήσει ότι το φως μπορεί να "οδηγηθεί" από μία γυάλινη ράβδο! Παρόλες τις σχετικές παρατηρήσεις που έγιναν στην πορεία των αιώνων η πρώτη σοβαρή μελέτη, κυματοδότησης σε κυκλικό αγωγό, έγινε από τους Δ. ΧΟΝΔΡΟ (μετέπειτα Καθηγητή στο Παν. Αθηνών) και F. DEBYE το 1909. Φτάνουμε στα 1966 όπου προτείνεται από τους ΚΑΟ και ΗΟΣΚΗΑΜ η χρήση οπτικών ινών για επικοινωνιακές

συνδέσεις. Αυτή η πρόταση συνδυάζεται βέβαια και με την ταυτόχρονη ερευνητική προσπάθεια γύρω από τα LASER, πομπό απαραίτητο για τις απαιτήσεις της ζεύξης μέσω των οπτικών ινών. Εκτός από αυτό το πρόβλημα όμως οι επιστήμονες είχαν να αντιμετωπίσουν και τις τεράστιες απώλειες σήματος που υπήρχαν στα υλικά της εποχής: διότι πώς να επικοινωνήσε κανείς όταν έχει απώλεια σήματος 1000 dB, πράγμα που μεταφράζεται σε μείωση του αρχικού σήματος κατά 10 στη χιλιοστή φορές. Για πρώτη φορά το 1970 ανακοινώνεται η παρασκευή κάποιων εκατοντάδων μέτρων ίνας με εξασθένηση σήματος μόλις 20 dB/Km από τα εργαστήρια της CORNING GLASS WORKS στην Αμερική. Μία φρενήρης κούρσα προς την τελειότητα αρχίζει από όλα τα εργαστήρια στην Αμερική και την Ιαπωνία κυρίως, αλλά και στην Ευρώπη, όπου όλοι προσπαθούν το αδύνατο: τη μηδενική απώλεια σή-

ματος. Οι σημερινές Οπτικές Ινες έχουν αποσβέσεις της τάξεως του 0.20 dB/km στο μήκος κύματος των 1.55 μm (οι Ιάπωνες έχουν αναγγείλει ακόμα και 0.15 dB/km). Ίσως αυτή η τιμή να μη μας λείπει τίποτα, αλλά νομίζω θα μας εντυπωσιάσει αν αναλογισθούμε ότι το κοινό γυαλί για τα τζάμια έχει αντίστοιχα τιμή 10.000 dB/km. Αυτή τη στιγμή οι μεγαλύτερες παραγωγικά χώρες είναι η Ιαπωνία και η Αμερική και από την Ευρώπη τα σκήπτρα κρατούν κυρίως η Γαλλία και η Αγγλία με άξιους συμπαραστάτες τη Γερμανία και τη Σουηδία. Ας δούμε όμως πώς "παράγονται" και πώς λειτουργούν" οι οπτικές ίνες για να καταλάβουμε αμέσως μετά τον επαναστατικό χαρακτήρα αυτής της νέας τεχνολογίας στο χώρο των Τηλεπικοινωνιών.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΟΠΤΙΚΩΝ ΙΝΩΝ

Από τις χαρακτηριστικές τιμές εξασθένησης των Ο.Ι. που προαναφέραμε, καταλαβαίνουμε ότι το κυριότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε είναι η καθαρότητα του γυαλιού. Ένα πρόσθετο πρόβλημα είναι η συνεκτικότητα του, έτσι ώστε να μπορεί να παρασκευάζεται σε

ΤΟΥ
Ν. Κ. Γκέιθελ
Φυσικού
Δρ. Οπτικών
Επικοινωνιών

μεγάλα μήκη. Βασικά χρησιμοποιούνται διεθνώς τρεις ολοκληρωμένες τεχνικές παρασκευής : με εξωτερική απόθεση, με εσωτερική απόθεση και με χρήση πλάσματος. Και οι τρεις αυτές τεχνικές, τις οποίες θα περιγράψουμε αμέσως παρακάτω, δημιουργούν ένα γυάλινο κύλινδρο (preforme) ύψους 1-1,5m και διαμέτρου 10-15cm, ο οποίος "λιώνεται" σε 2000 βαθμούς μέσα σε ειδικούς πύργους και αφού "τραβηχτεί" με ειδικά ελάσματα η ίνα και μπει στην πλαστική της επικάλυψη, τυλίγεται σε "τύμπανα" και είναι έτοιμη για το εμπόριο.

* Διαδικασία εξωτερικής απόθεσης.

Σε αυτή την τεχνική εμφανίζονται δύο διαφορετικοί τρόποι εναπόθεσης του αερίου μίγματος των συστατικών της ίνας (SiCl_4 , GeCl_4 , F, P, Br, O₂) πάνω σε μια γυάλινη λεπτή "υποδομή". Δύο τύποι τεχνικών εμφανίζονται εδώ:

- OVD (Outside Vapor Deposition)

Χρησιμοποιείται κυρίως στα εργαστήρια της αμερικάνικης CORNING GLASS WORKS. Μ'αυτή τη μέθοδο μπορούμε να έχουμε μέχρι και 200km οπτική ίνα.

VAD (Vapor Axial Deposition)

Είναι το ιαπωνικό μοντέλο κατασκευής εφαρμοζόμενο στα εργοστάσιά της SUMITOMO και της FUJIKURA. Με αυτή τη μέθοδο φτιάχνονται πολύ μακρύνες και παχείς ράβδοι που μετά κόβονται και μπορούν να δώσουν 150km ίνας.

Διαδικασία εσωτερικής εναπόθεσης

- MCVD (Modified Chemical Vapor Deposition) Εφαρμόζεται κυρίως στις ευρωπαϊκές εταιρίες. Σήμερα με αυτή τη μέθοδο κατασκευάζονται περίπου 30km ίνας.

Διαδικασία εναπόθεσης με χρήση Πλάσματος

- POID (Plasma Outside Inside Deposition)

Το πλάσμα είναι ένα αέριο μίγμα πολύ ιονισμένο. Στήριζόμενα σε αυτό το χαρακτηριστικό τα Γαλλικά εργαστήρια του CNET, στα οποία η μέθοδος δοκιμάζεται, κατασκευάζουν περί τα 25-35km ίνας.

Μόλις τελειώσει η διαδικασία

παραγωγής, η κάθε ποσότητα των fibers ελέγχεται πλήρως σε όλα τα οπτο-γεωμετρικά χαρακτηριστικά της.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΦΥΣΙΚΗ

Ενώ για το θεωρητικό φυσικό δεν υπάρχει πρόβλημα να εξηγήσει τη συμπεριφορά του φωτός (έχοντας τα εργαλεία της ηλεκτρομαγνητικής θεωρίας και της κβαντικής φυσικής) ο τηλεπικοινωνιακός μηχανικός πρέπει να δώσει μια πρακτική εικόνα αυτής της διάδοσης, δανειζόμενος από τη γεωμετρική οπτική τις πιο κατανοητές έννοιες των ακτινών.

Οι οπτικές ίνες αποτελούνται από 3 μέρη (βλ. Σχ.1): το κεντρικό στέλεχος, πυρήνα (core), όπου στην ουσία μεταδίδεται το φως, το γυάλινο περιβλήμα-cladding- και τον εξωτερικό μανδύα από πλαστικό απαραίτητο για τη μηχανική αντοχή της ίνας. Οι διαστάσεις των fibers δίνουν πραγματικά την εικόνα της τριχας αφού η εξωτερική διατομή του περιβλήματος, που είναι τυποποιημένη για τις τηλεπικοινωνίες, είναι μόλις 125 χιλιοστά του χιλιοστού!

Ο πυρήνας έχει μεγαλύτερο δείκτη διαθλάσεως από το cladding και έτσι το φως που μπαίνει μέσα στην ίνα υπόκειται στο νόμο της ολικής ανάκλασης του SNELL, εφόσον εισέλθει με κατάλληλη γωνία που καθορίζεται από την πρώτη φυσική παράμετρο των ινών, το αριθμητικό άνοιγμα της ίνας (NUMERICAL APERTURE). Αυτός ο παράγοντας προδιαγράφει τη ζεύξη των ινών με τα τερματικά-πομπούς και δέκτες.

Αυτοί οι τελευταίοι αποτελούν ίσως και τον "κινήτήριο μοχλό" της ανάπτυξης της τεχνολογίας των οπτικών επικοινωνιών (θα βρούμε μια ευκαιρία να μιλήσουμε για τους πομποδέκτες αναλυτικά σε επόμενο τεύχος του Teview).

Στο άλλο άκρο της ίνας υπάρχουν οι δέκτες αποδιαμόρφωσης και φώρασης, οι οποίοι δέχονται το σήμα και το "αποκρυπτογραφούν" ώστε να ξαναδώσει την αρχική πληροφορία της εισόδου. Η ύπαρξη πολλών modes διάδοσης

δημιουργεί την έννοια της διασποράς (DISPERSION). Αυτή η δεύτερη φυσική παράμετρος έχει σαν αποτέλεσμα τη μερική διαπλάτυνση των παλμών εισόδου, λόγω των διαφορετικών ταχυτήτων με τις οποίες κινούνται οι ακτίνες μέσα στην ίνα (όπως βλέπουμε σχηματικά στο Σχ.1). Η φυσιογνωμία των σύγχρονων συστημάτων καθορίζεται, κυρίως από το εύρος ζώνης (BANDWIDTH) συχνοτήτων. Αυτός ο παράγοντας, που στην ουσία είναι αντιστρόφως ανάλογος της διασποράς, ορίζει την περιοχή των συχνοτήτων μέσα στη οποία οι παλμοί και επομένως οι πληροφορίες που διέρχονται δεν υφίστανται παραμορφώσεις.

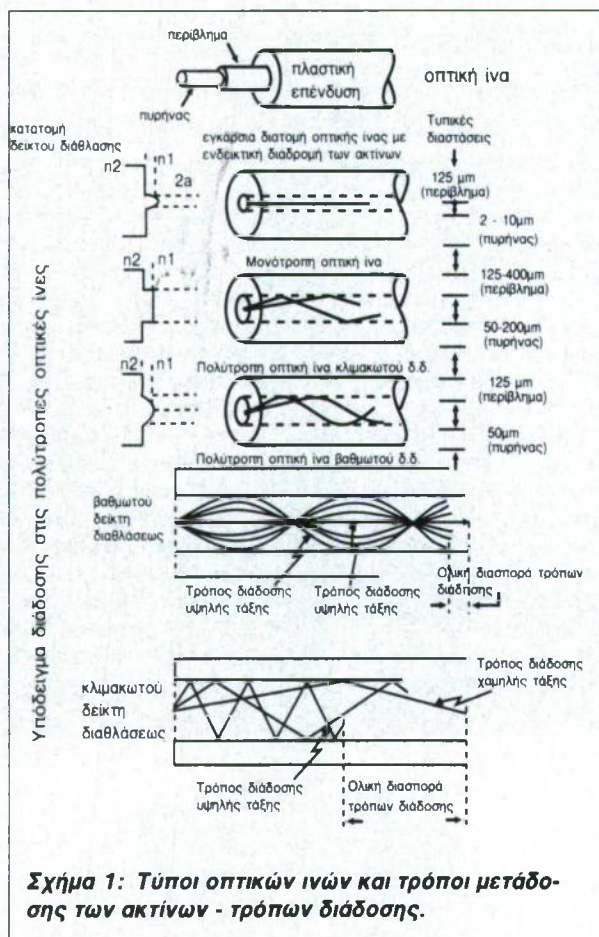
Εδώ όμως έρχεται το ίδιο το υλικό να βάλει τους περιορισμούς του (άν μας άφηνε "ελεύθερους" η φύση.....ποιός ξέρει πόση ακόμα από τη δικιά της "ελευθερία" θα έχανε). Μιλάμε για την εξασθένηση (ATTENUATION) του σήματος, τον σημαντικότερο ίσως παράγοντα στην τεχνολογία των οπτικών ινών. Σ'αυτήν επιδρούν διάφοροι παράγοντες (ξένα ιόντα, διάχυση και απώλεια λόγω διαφόρων φυσικών μηχανισμών, απώλειες λόγω μικροκάμψεων κ.ά.), που έχουν σαν αποτέλεσμα τη μερική απώλεια του σήματος εισόδου σε επίπεδα βέβαια εντυπωσιακά χαμηλότερα των άλλων μέσων που χρησιμοποιούνται στις επικοινωνίες.

ΤΥΠΟΙ ΟΠΤΙΚΩΝ ΙΝΩΝ

Σήμερα εμφανίζονται "βασικά" 3 τύποι ινών (όπως φαίνεται στο σχ. 1) *Ανάλογα με το πλήθος των τρόπων που επιτρέπει η ίνα να περάσουν, διακρίνονται σε ΠΟΛΥΤΡΟΠΕΣ και ΜΟΝΟΤΡΟΠΕΣ ΙΝΕΣ (multimode and monomode fibers). Η πυκνότητα των τρόπων καθορίζεται από τις εξισώσεις του MAXWELL (που διέπουν τη μετάδοση του φωτός). Μπορούμε να πετύχουμε ένα μόνο τρόπο διάδοσης μέσα στην ίνα, με άμεσο αποτέλεσμα την ελαχιστοποίηση της εξασθένησης και τη μεγιστοποίηση του εύρους ζώνης, άρα την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ποσότητα πληροφορίας μέσα από το κανάλι επι-

κοινωνίας.

* Ανάλογα με την κατανομή του δείκτη διαθλάσεως (δ.δ.) οι ίνες διακρίνονται σε ΚΛΙΜΑΚΩΤΟΥ και ΒΑΘΜΩΤΟΥ δ.δ. ΙΝΕΣ (step and graded index fibers). Στις πρώτες ο δ.δ. είναι σταθερός και οι ακτίνες διαδίδονται με συνεχείς ανακλάσεις, ενώ στις δεύτερες ακολουθούν πορεία διαδοχικών εστιάσεων. Τα "βασικά" που αναφέραμε στην αρχή της παραγράφου, δηλώνουν απλώς τις σύγχρονες κατευθύνσεις των εργαστηρίων προς διαφορετικές μορφές είτε κατατομής δ.δ. (τριγωνικής, τραπεζοειδούς κλπ. μορφής) είτε είδους προσμίξεων (ίνες φθοριούχων ενώσεων για χρήσεις στα μεγάλα μήκη κύματος μεταξύ 2-4 μm), με στόχο την ανάπτυξη των δυνατοτήτων των οπτικών ινών με λιγότερες απώλειες σε μεγαλύτερο εύρος του φάσματος των χρήσιμων συχνοτήτων.

Σχήμα 1: Τύποι οπτικών ινών και τρόποι μετάδοσης των ακτίνων - τρόπων διάδοσης.

ινών απέναντι στα παραδοσιακά καλώδια τα αναμφισβήτητα ιδιαίτερα προσόντα των οπτικών ινών κάνουν ελκυστική τη χρήση τους. Πράγματι η άφθονη πρώτη ύλη, η ανοσία σε Ηλεκτρομηχανική παρεμβολή, η δυσχερής έως αδύνατη υποκλοπή του σήματος και ο μικρός όγκος και βάρος είναι μερικά από τα χαρακτηριστικά των ινών που τις καθιστούν πολύ ενδιαφέρουσες στην εμπορική χρήση. Αν σε αυτά προσθέσει κανείς "τα φυσικά προσόντα" τους (τεράστιο εύρος ζώνης, ελάχιστη απώλεια σήματος) που επιτρέπουν με τα σύγχρονα συστήματα περισσότερες από 30.000 τηλεφωνικές συνδέσεις σε ένα μόνο ζεύγος μονότροπων ινών (υπεραστικό σύστημα 2.4 Gbit/s), καταλαβαίνουμε γιατί στα εθνικά και διεθνή δίκτυα δεν αποτελούν πολυτέλεια, αλλά μάλλον ανάγκη.

ΚΑΛΩΔΙΑ ΟΠΤΙΚΩΝ ΙΝΩΝ

Εκτός από κάποιες ιατρικές ή στρατιωτικές εφαρμογές οι οπτικές ίνες δεν χρησιμοποιούνται "μόνες τους", αλλά πολλές μαζί - καλωδιωμένες. Τα καλώδια των οπτικών ινών περιέχουν από 2 έως 300 ίνες με δομές που ποικίλουν ανά χώρα κατασκευής, καθώς και ως προς τη χρήση του καλωδίου. Η βασική δομή επιβάλλει ένα κεντρικό στέλεχος από σκληρό πλαστικό ή μέταλλο, στο οποίο γύρω-γύρω τοποθετούνται οι ίνες, είτε μέσα σε σωληνίσκους είτε μέσα σε αυλακωτές υποδοχές. Η πρώτη αυτή στρωμάτωση περιβάλλεται από gel και πλαστική επικάλυψη. Στη συνέχεια μπαίνουν κάποια φύλλα μετάλλου και τέλος το όλο σύστημα καλύπτεται από πολυαιθυλένιο ή άλλο πλαστικό υλικό. Βασικές απαιτήσεις των οπτικών καλωδίων είναι :

- α) η όσο το δυνατόν απρόσκοπτη λειτουργία της ίνας,
- β) η καλύτερη μηχανική αντοχή του καλωδίου,
- γ)

η προστασία από καιρικές συνθήκες καθώς και η προστασία από κεραυνούς, υψηλές τάσεις κλπ. Ανάλογα με τη χρήση του καλωδίου (εναέριο, χερσαίο, υποβρύχιο) χρησιμοποιούνται οι παραδοσιακές, θα έλεγε κανείς, μέθοδοι τοποθέτησης των καλωδιακών συστημάτων (φορηγά, πλοία κλπ.) με την παράλληλη χρήση ειδικών εξαρτημάτων λόγω της ιδιομορφίας του υλικού και της προσοχής που απαιτείται γι' αυτό. Ένα ερώτημα που συναντάμε συχνά είναι αν κολλάνε οι σπασμένες ίνες. Η απάντηση δεν θα μπορούσε να είναι παρά θετική γιατί αλλιώς μεγάλες ποσότητες καλωδίων θα είχαν αχρηστευθεί.

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Ρίχνοντας μια ματιά στην παγκόσμια αγορά των τηλεπικοινωνιών θα παρατηρήσουμε ότι οι οπτικές ίνες κατακτούν όλο και μεγαλύτερο "κομμάτι της πίτας". Και αυτό συμβαίνει γιατί εκτός από τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των

Καταλαβαίνουμε ότι μία καινούργια εποχή για τις επικοινωνίες ανοίγει μπροστά μας. Τώρα μάλιστα που η ψηφιακοποίηση των επικοινωνιών έχει γίνει πραγματικότητα και η επιστήμη προχωράει σε νέους δρόμους έρευνας και εφαρμογών προς τη σύμφωνη οπτική (coherent), το optical switching, και τα νέα υλικά, είμαστε πλέον σίγουροι ότι τα καθ'ολοκληρίαν οπτικά δίκτυα θα αποτελέσουν την επανάσταση της επόμενης δεκαετίας. ♦♦

ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ...

...Του ήρωος η ζωή ποτέ της δεν τελειώνει,
απ' τη στιγμή που οβήνει, αθάνατη αρχινά.

Το μήνα που πέρασε η Ελληνική Αστυνομία και ολόκληρος ο Ελληνικός λαός συγκλονίστηκαν από την ανανδρική δολοφονία του αστυφύλακα ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ Λουκά και το σοβαρό τραυματισμό του συναδέλφου του ΒΟΥΛΓΑΡΗ Δημητρίου.

Οι δύο συνάδελφοί μας έπεσαν - λίγη ώρα πριν τελειώσουν τη νυκτερινή τους περιπολία - πάνω στις δολοφονικές σφαίρες ενός κακοποιού, που κτύπησε άνανδρα δύο νέους ανθρώπους που το μόνο τους παράπτωμα ήταν ότι υπηρετούσαν το συνάνθρωπο, την πολιτεία, την πατρίδα μας.

Οι δολοφονικές σφαίρες στράφηκαν αυτή τη φορά εναντίον εκείνων που, με φιλότιμες προσπάθειες, θάρρος και τόλμη και με προφανή κίνδυνο της ζωής και της σωματικής τους ακεραιότητας, μοχθούν καθημερινά για τη διατήρηση της τάξης και της γαλήνης του τόπου και για την εξασφάλιση των δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειας των πολιτών.

Η αστυνομική οικογένεια γέμιζε οργή, θλίψη και αγανάκτηση απέραντη γιατί τόσο ξαφνικά, τόσο πρόωρα και κυρίως τόσο άδικα, τα χέρια του δολοφόνου έκοψαν το νήμα της ζωής του συναδέλφου μας ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ Λουκά και άφησαν για όλη του τη ζωή ανάπηρο το συνάδελφό μας ΒΟΥΛΓΑΡΗ Δημήτριο.

Ολόκληρη η Ελληνική Αστυνομία βρέθηκε στο πόδι, μετά τη δολοφονική επίθεση, για να προσφέρει βοήθεια και αίμα στους συναδέλφους που έδιναν μάχη για τη ζωή στα χειρουργικά κρεβάτια του 401 Στρατιωτικού Νοσοκομείου αλλά και για να ανακαλύψει τους δολοφόνους, οι οποίοι δεν άργησαν να συλληφθούν.

Πολλά γράφτηκαν στον ημερήσιο τύπο και πολλά λέχθηκαν γύρω από την άδικη και στυγερή αυτή δολοφονία. Εκείνο που δεν προβλήθηκε, όσο θα έπρεπε, είναι οι αυθόρμητες εκδηλώσεις συ-

μπαράστασης του κοινού για τον αδικοχαμένο συνάδελφο ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ, που έπεσε τόσο άνανδρα, αφήνοντας πίσω του προσφιλή πρόσωπα και μια έγκυο γυναίκα 8 μηνών, που είχε ιδιαίτερη ανάγκη από την παρουσία και την προστασία του. Η συμπαράσταση αυτή εκδηλώθηκε και έμπρακτα με την παροχή οικονομικής βοήθειας από επώνυμους και μη πολίτες προς την οικογένεια του άτυχου συναδέλφου.

Ο ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ είχε γεννηθεί το 1966 στη Μαλεσίνα Φθιώτιδας και κατετάγη στην Αστυνομία το 1988. Αμέσως μετά την αποφοίτησή του από τη Σχολή, τοποθετήθηκε στην ΄Αμεση Δράση, όπου και διακρίθηκε για τη συνέπεια και την υπευθυνότητά του. Πρόσφατα είχε πετύχει στη Σχολή Αρχ/κων.

Ο σοβαρά τραυματισμένος συνάδελφος Δ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ γεννήθηκε στην Ιστιαία Ευβοίας το 1960 και κατετάγη στην Αστυνομία το 1982 και υπηρετεί στην ΄Αμεση Δράση από το 1984.

Η γυναίκα του είναι έγκυος 4 μηνών. Από την πρώτη στιγμή βρέθηκαν στο πλευρό του ο Υπουργός και ο

Γεν. Γραμματέας Δημόσιας Τάξης, η ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ αλλά και σύσσωμοι οι συνάδελφοι αστυνομικοί. Τον ΒΟΥΛΓΑΡΗ επισκέφθηκε επίσης στο νοσοκομείο ο κυβερνητικός εκπρόσωπος κ. Β. Πολύδωρας και, αφού του ευχήθηκε καλή ανάρρωση εκ μέρους της κυβέρνησης, ενημερώθηκε για την πορεία της υγείας του.

Ο εκλιπών αστ/κας ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ, με τη θυσία της πολύτιμης ζωής του, της λεβεντιάς και της νιότης του πρόσθεσε έναν ακόμη πολύτιμο λίθο στην ιστορία της Αστυνομίας, η οποία είναι γεμάτη από θυσίες υπέρ του κοινωνικού συνόλου. Θυσίασε κι αυτός, όπως και πολλοί άλλοι στο παρελθόν, τη νιότη του για την κοινωνική ευνομία και γαλήνη, κατά την εκτέλεση του

υψηλού προς την πατρίδα και την κοινωνία καθήκοντος, πιστός στα ιδεώδη της Αστυνομίας.

Ο ύστατος χαιρετισμός στον αγαπητό συνάδελφο δόθηκε μέσα σε ένα κλίμα έντονης συγκίνησης και θλίψης, στη γενέτειρά του, τη Μαλεσίνα Φθιώτιδας, έτσι όπως ταιριάζει στους γενναίους και δυνατούς με την παρουσία και τη συμπάρασταση πολλών συναδέλφων, ένοπλου τιμητικού αγήματος, του μουσικού τμήματος της ΕΛ.ΑΣ. και πλήθος κόσμου. Τον υπουργό Δημόσιας Τάξης εκπροσώπησε ο Α' Υπαρχηγός ΕΛ.ΑΣ. Υποστρ/γος Ι. Συμβουλίδης. Παρόντες ήταν επίσης ο Δ/ντής Προσωπικού Υποστρ/γος Σ. Μακρής, ο επιθεωρητής Στερεάς Ελλάδος και πολλοί Αξ/κοί και συνάδελφοί του από τη Δ/νση Αμεσης Δράσης.

Συλληπητήριο τηλεγράφημα προς την οικογένεια του θύματος έστειλε και ο πρωθυπουργός της Κυβέρνησης κ. Κ. Μητσοτάκης.

Στον επικήδειο λόγο του ο Αστυνόμενος Β' της Άμεσης Δράσης Γιαννόπουλος Βασίλειος μέσα σε συγκινητική ατμόσφαιρα τόνισε μεταξύ άλλων:

Σε μένα έλαχε αγαπητέ Λουκά να σου απευθύνω εκ μέρους της Ελληνικής Αστυνομίας τον τελευταίο χαιρετισμό σε σένα το καλό παιδί, τον τίμιο, εργατικό και ευσυνειδητό Αστυνομικό. Βαθεία θλίψη και απέραντος πόνος κατέχουν τις καρδιές όλων μας για το χαμό σου. Η μοίρα στα πρώτα βήματα της σταδιοδρομίας σου σου επεφύλαξε αυτό το άδικο τέλος. Νέο παιδί με όνειρα και ελπίδες για μια καινούργια ζωή - όχι μόνο στην υπηρεσιακή καριέρα αλλά και για οικογένεια - που πριν λίγους μήνες είχες αρχίσει το πεπρωμένο σου δεν σε άφησε να χαρείς.

Ήσουν νέος, εξαίρετο παιδί με αγαθά αισθήματα, αγαπητός στους συναδέλφους σου και στους προϊστάμενους σου. Είχες μόνο φίλους.

Ένα αυθόρμητο βουβό δάκρυ, αγαπητέ Λουκά, που έτρεξε από τον απρόσμενο χαμό σου, στην πιο δημιουργική φάση της ζωής σου από τα μάτια όλων μας, είμαστε βέβαιοι ότι αποτελεί για σένα την πιο μεγάλη τιμητική διάκριση από τους πολλούς επαίνους που σου απένειμε η Υπηρεσία για την άριστη υπηρεσιακή και κοινωνική σου δράση.

Εύχομαι όπως το χώμα της πατρικής σου γης που θα σε σκεπάσει σε λίγο να είναι ελαφρύ, ο δε Πανάγαθος Θεός, τοποθετήσει την ψυχή σου μεταξύ των δι-

κίων, ενσταλάξει δε βάλσαμο παρηγοριάς στους βαρυνεμένους γονείς και γυναίκα σου.

Εξίσου συγκινητικός ήταν και ο επικήδειος λόγος που εκφώνησε και ο εκπρόσωπος της Μητρόπολης Φθιώτιδας, ο οποίος αναφέρθηκε στο νόημα και στη σημασία της θυσίας του συναδέλφου ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ.

Ήδη ο υπουργός Δημόσιας Τάξης ως ελάχιστη προσφορά και φόρο τιμής προς την οικογένεια του πρόωρα χαμένου συναδέλφου ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ αλλά και του σοβαρά τραυματισμένου ΒΟΥΛΓΑΡΗ αποφάσισε τα εξής:

Ο ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ θα θεωρηθεί ως παθών εν υπηρεσία και ένεκα ταύτης και θα του απονεμηθεί αμέσως ο βαθμός του αρχιφύλακα, καθώς και πλήρης σύνταξη στην οικογένειά του. Ταυτόχρονα θα απονεμηθεί υλική αμοιβή στη σύζυγό του, η οποία και θα έχει το δικαίωμα να προσληφθεί στο Δημόσιο κατ' απόλυτη προτεραιότητα. Στο δολοφονηθέντα θα απονε-

μηθούν όλα οι βαθμοί μέχρι του υπαστυνόμου Α'.

Ο Διμήτρης ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, που τραυματίστηκε βαρεια - ανάλογα με την πορεία της υγείας του - θα προαχθεί αμέσως σε αρχιφύλακα, θα του δοθεί υλική αμοιβή και θα τεθεί σε μόνιμη διαθεσιμότητα. Θα απολαμβάνει δηλαδή όλων των δικαιωμάτων των συναδέλφων του που βρίσκονται στην ενέργεια και θα προάγεται μαζί τους, μέχρι του βαθμού του υπαστυνόμου Α'.

Το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, μετά από εντολή του κ. Βασιλειάδη, θα εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες που έχει για να προσφέρει στις οικογένειες των δύο αστυνομικών κάθε ηθική και υλική συμπάρασταση.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ.

Όλα ξετυλίχτηκαν σαν κινηματογραφική ταινία στις πέντε παρά είκοσι το πρωί της Παρασκευής 24-8-90, στο ανερχόμενο ρεύμα της λεωφόρου Αλεξάνδρας, λίγο πιο κάτω από τον κόμβο της Πανόρμου.

Ο έλεγχος.

Το πλήρωμα του περιπολικού (οδηγός ο Αστ/κας Δ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ και συνοδηγός ο Αστ/κας ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ) εντόπισε στον κόμβο της Πατησίων το υπό τα στοιχεία ΝΑΜ 24931.Χ επιβατικό "Εσκόρντ" λευκό να κινείται με μεγάλη ταχύτητα και να ανέρχεται στη λεωφόρο Αλεξάνδρας.

Οι αστυνομικοί θεώρησαν ύποπτο το αυτοκίνητο και, αφού το πλησίασαν, του έκαναν σήμα να σταματήσει για έλεγχο. Ο οδηγός του αυτοκινήτου Φούσκης - Αμπατζής φρενάρισε και σταμάτησε. Ο αστ/κας ΠΑΠΑΛΟΥΚΑΣ βγήκε από το περιπολικό, πλησίασε τον Αμπατζή και του ζήτησε τα στοιχεία του. Τη στιγμή εκείνη ο Καραμαλέγκος, που καθόταν στη θέση του συνοδηγού, πετάχτηκε έξω ξαφνικά και άρχισε να πυροβολεί με ένα 45άρι πιστόλι. Ο Παπαλουκάς και ο Βούλγαρης αιφνιδιάστηκαν. Έβγαλαν τα υπηρεσιακά τους περιστροφά, αλλά οι σφαίρες που είχαν ήδη δεχθεί τους έκαναν να αστοχήσουν. Το "Έσκορντ", με σπασμένο το πίσω τζάμι από το 38άρι των αστυνομικών, ανέπτυξε ταχύτητα και χάθηκε.

Αμέσως μετά το αιματηρό περιστατικό σήμανε συναγερμός και κινητοποιήθηκαν δεκάδες περιπολικά και μοτοσυκλέτες της Αμέσου Δράσεως και λίγο αργότερα βρέθηκε εγκαταλειμμένο σε μια πάροδο της Κηφισίας, στην οδό Λασκαρίδου 3, το αυτοκίνητο των δραστών.

Οι δύο αστυνομικοί μεταφέρθηκαν αιμόφυρτοι στο 401Στρατ. Νοσοκομείο και εκεί παρά τις προσπάθειες των γιατρών, ο άτυχος Α. Παπαλουκάς υπέκυψε στα τραύματά του, γιατί η μια σφαίρα τον είχε κτυπήσει ακριβώς κάτω από την καρδιά. Ο Δ. Βούλγαρης υποβλήθηκε σε πολύωρη εγχείρηση, γιατί έφερε δύο τραύματα, το ένα στην αριστερή κοιλιακή χώρα και το άλλο στη δεξιά θωρακική χώρα. Δυστυχώς τα τραύματα ήταν πάρα πολύ σοβαρά κι έτσι ο Δ. Βούλγαρης θα μείνει ανάπηρος για όλη του τη ζωή.

Η παράδοση και η σύλληψη.

Μία ώρα περίπου μετά τη συμπλοκή, ο οδηγός του αυτοκινήτου Χ. Αμπατζής - Φούσκης πήγε και παραδόθηκε στο αστυνομικό τμήμα Χαλανδρίου, όπου ανέφερε τα διαδραματισθέντα. Δήλωσε ότι αυτός δεν πήρε μέρος στη συμπλοκή και ότι οι αστυνομικοί ήταν πολύ ευγενικοί μαζί τους και ο φίλος του - συνοδηγός Α. Καραμαλέγκος, εντελώς ψυχολόγητα, έβγαλε το πιστόλι του και πυροβόλησε.

Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί ότι το 45άρι πιστόλι του Καραμαλέγκου βρέθηκε σε οικόπεδο της οδού Σεβαστουπόλεως στους Αμπελοκήπους, και εξετάζεται στα εργαστήρια της Εγκληματολογικής Υπηρεσίας, για να διαπιστωθεί η προέλευσή του και αν έχει χρησιμοποιηθεί σε άλλες ενέργειες.

Η Αστυνομία αμέσως μετά από την κατάθεση του Αμπατζή εξαπέλυσε άγριο κυνηγητό αναζητώντας το 23χρονο σεσημασμένο κακοποιό Α. Καραμαλέγκο καθώς και τη φίλη του Μ. Στίνη, η οποία ήταν μαζί του κατά τη δολοφονική επίθεση κατά των αστυνομικών. Ο 23 χρονος πιστολέρο είχε προσπαθήσει άλλες δύο φορές στο παρελθόν να γίνει δολοφόνος. Την πρώτη φορά είχε πυροβολήσει και τραυμάτισε ένα

θείο του και τη δεύτερη πυροβόλησε έναντίον τσιγγάνων στα Μελίσσια. Η Στίνη έχει σημειωθεί στο παρελθόν για κλοπές. Τελικά το μεσημέρι του Σαββάτου 25-8-90 ο Καραμαλέγκος, αφού αντιλήφθηκε την ύπαρξη Αστυνομικών οι οποίοι από την προηγούμενη μέρα επιτηρούσαν την πατρική του οικία, αναγκάστηκε να παραδοθεί με τη φίλη του Στίνη. Για το σκοπό αυτό ήλθε σε επικοινωνία με το δικηγόρο του και ύστερα από διαπραγματεύσεις δυόμιση ωρών παραδόθηκαν στον Εισαγγελέα, μια και δεν υπήρχαν πλέον περιθώρια διαφυγής τους. Παρά την ύπαρξη ισχυρής αστυνομικής δύναμης γύρω από το σπίτι στο οποίο κρύβονταν, προτιμήθηκε η λύση των διαπραγματεύσεων και όχι της επέμβασης, για να γίνει αναίμακτα η παράδοσή τους, μια και ο Καραμαλέγκος εκτός από μια αμερικάνικη επαναληπτική καραμπίνα είχε μαζί του και μεγάλο αριθμό φυσιγγίων. Η παράδοσή τους έγινε στις 5.20 περίπου το απόγευμα και στη συνέχεια πήραν το δρόμο για τη δικαιοσύνη.

ΘΥΣΙΑ - ΣΥΜΒΟΛΟ

Ο θάνατος του συναδέλφου ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ και ο σοβαρός τραυματισμός του συναδέλφου ΒΟΥΛΓΑΡΗ απέδειξαν για άλλη μια φορά ότι ποτέ δεν απουσίασαμε, ποτέ δε δειλιάσαμε, ποτέ δεν προδώσαμε τον όρκο μας. Πάντα πρώτοι στους κινδύνους, είμαστε έτοιμοι να δώσουμε και την ίδια μας τη ζωή.

Σίγουρα οι συνάδελφοι αστυνομικοί που υπηρετούν στην Άμεση Δράση έχουν να επιδείξουν πάρα πολλές περιπτώσεις θυμάτων κατά την άσκηση του καθήκοντος. Τρέχουν μέρα και νύχτα, με ζέστη και κρύο, χωρίς διαταγμό και αργοπορία, με άσχημες συνθήκες εργασίας, με αθλητική διάθεση κοινωνικής προσφοράς, πιστοί στις επάλξεις του καθήκοντος, πληρώνοντας, πολλές φορές με την ίδια τους τη ζωή, την αυστηρή προσήλωσή τους σ' αυτό. Η θυσία αυτή είναι η αποθέωση του αστυνομικού λειτουργήματος, αφού προϋποθέτει ηρωισμό, αυταπάρνηση και αγάπη για το συνάνθρωπο.

Το αστυνομικό επάγγελμα είναι αναμφίβολα ένα υψηλό, ανθρωπινό, υπέροχο και ωραίο λειτούργημα. Είναι όμως και το πλέον επικίνδυνο, γιατί προϋποθέτει αντιμετώπιση απρόβλεπτων και πολλές φορές ανεξέλεγκτων και επικίνδυνων καταστάσεων, που θέτουν σε συνεχή κίνδυνο τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα εκείνων που τάχθηκαν να το υπηρετούν.

Η λάμψη της θυσίας των συναδέλφων ΠΑΠΑΛΟΥΚΑ και ΒΟΥΛΓΑΡΗ θα δείχνει σ' εμάς τους αστυνομικούς το δρόμο του καθήκοντος και τους υποσχόμαστε ότι δε θα πάψουμε ν' αγωνιζόμαστε τον αγώνα τον τίμιο και το σκληρό, για να φέρουμε σε πέρας την αποστολή μας.

Με βαθιά θλίψη και ενώ το περιοδικό μας βρισκόταν επί του πιεστηρίου πληροφορηθήκαμε το θάνατο και του Αστυφύλακα Δημητρίου Βούλγαρη.

Εκ μέρους όλων των συναδέλφων μας θέλουμε να εκφράσουμε προς τις οικογένειες τους τα πιο θερμά και ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

Αριθ. 1835/1988 Τ.μ. Δ *

Προεδρεύων ο κ. Δ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Α. ΜΑΝΕΤΑΣ, ορεοπαγίτης
Δικηγόροι οι κ.κ. Σ. Δρομάζος, Ι. Γεωργακόπουλος

Ασφάλιση ευθύνης από αυτοκινητικά ατυχήματα.

Όροι απαλλακτικοί ή περιοριστικοί της ευθύνης του ασφαλιστή επί ασφαλίσεως της ευθύνης από αυτοκινητικά ατυχήματα, όπως είναι ο κατά το άρθρ. 25 § 8 της υπ' αριθ. Κ4/585/5.4.1978 απόφαση του Υπ. Εμπορίου (κατ' εξουσιοδότηση του άρθρ. 6 § 6 ν. 489/1976) ή οροι απαλλαγής του ασφαλιστή από την ευθύνη του σε περίπτωση που ο οδηγός του αυτοκινήτου θρικόταν υπό την επίδραση οινοπνεύματος ή τοξικών ουσιών, να μην δεν αντιτάσσονται κατά του ζημιωθέντος (άρθρ. 11 § 1 ν. 489/1976), είναι όμως έγκυροι και δεσμευτικοί για τα συμβαλλόμενα μέρη (δεν κινείται εκτός της νομοθετικής εξουσιοδότησης του άρθρ. 6 § 6 ν. 489/1976) και θεμελιώνουν αγωγή του ασφαλιστή κατά του ασφαλισμένου, του αντισυμβαλλομένου και του οδηγού του αυτοκινήτου.

Επειδή από τη διάταξη του άρθρ. 6 § 5 του ν. 489/1976 «περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης» κατά την οποία «δι' αποφάσεως του Υπουργού Εμπορίου, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (τ. ΑΕ και ΕΠΕ) καθορίζονται οι γενικοί όροι του ασφαλιστικού συμβολαίου του καλύπτοντος την εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικήν ευθύνην, τηρουμένης της διαδικασίας του άρθρ. 30 του ν.δ. 400/1970» σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρ. 11 § 1 του αυτού νόμου, κατά την οποία «ο ασφαλιστής δεν δύναται να αντιτάξη κατά του ζημιωθέντος προσώπου, ασκούντος την κατά το άρθρ. 10 § 1 αξίωσιν, ενστάσεις απορρεούσας εκ της ασφαλιστικής συμβάσεως, επιφυλασσομένου αυτώ του δικαιώματος αγωγής κατά του ησφαλισμένου, του αντισυμβαλλομένου και του οδηγού» ενόψει και των διατάξεων των άρθρ. 6 § 2, 7 του ίδιου νόμου, 174, 180, 361 ΑΚ και 189 επ. ΕμπΝ συνάγεται ότι δεν αποκλείεται να περιληφθούν στους κατά τα ανωτέρω καθοριζόμενους γενικούς όρους του ασφαλιστικού συμβολαίου, σύμφωνα με την παρεχόμενη από την πρώτη από τις ανωτέρω διατάξεις νομοθετική εξουσιοδότηση και στη διεπόμενη από αυτούς συμβασια ασφαλίσεως της αστικής ευθύνης από αυτοκινητικά ατυχήματα, και όροι απαλλακτικοί του ασφαλιστή ή περιορισμοί της ευθύνης του έναντι του ασφαλισμένου, επί των οποίων μπορεί να θεμελιωθεί δικαίωμα αγωγής του ασφαλιστή κατά του ασφαλισμένου, του αντισυμβαλλομένου και του οδηγού, ασχέτως αν οι όροι αυτοί δεν είναι δυνατόν να θεμελιώσουν ενστάσεις κατά του τρίτου ζημιωθέντος. Η υπ' αριθ. Κ4/585/5.4.1978 απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, που εκδόθηκε βάσει της ανωτέρω διατάξεως του άρθρ. 6 § 5 του ν. 489/1976 και δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 795/8.4.1978 ΦΕΚ τ. ΑΕ και ΕΠΕ, στο άρθρ. 25 αριθ. 8 αυτής διέλαβε, ως γενικό όρο της ασφαλιστικής συμβάσεως, ότι «αποκλείονται της ασφαλίσεως ζημιαί προξενουμένην, καθ' ον χρόνον ο οδηγός του αυτοκινήτου οχηματος ετέλει υπό την επίδρασιν οινοπνεύματος ή τοξικών ουσιών κατά την έννοιαν και τας προϋποθέσεις του άρθρ. 42 του Κ.Ο.Κ. (ν. 614/1977)». Ο όρος αυτός, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, καθ' όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ ασφαλιστή και ασφαλισμένου ή αντισυμβαλλομένου ή οδηγού, δεν κείται, κατά τούτο, εκτός νομοθετικής εξουσιοδότη-

σεως, και εγκύρως και δεσμευτικώς περιλαμβάνεται στη σύμβαση ασφαλίσεως ως προς αυτούς. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προβαλλόμενη απόφαση, το Εφετείο, που την εξέδωκε, απέριψε μ' αυτήν ως μη νόμιμη την ένδικη αγωγή της αναιρεσιδούσας ασφαλιστικής εταιρίας κατά των αναιρεσιβλήτων, του πρώτου οδηγού και της δεύτερης ιδιοκτήτριας και κατόχου του εν αυτή αυτοκινήτου, που ήταν ασφαλισμένο στην αναιρεσιδούσα για την αστική τους ευθύνη έναντι τρίτων, με την οποία η αναιρεσιδούσα ζήτησε να υποχρεωθούν οι αναιρεσιβλήτοι εναγόμενοι να της καταβάλουν το ποσό που θα υποχρεωνόταν αυτή να καταβάλει ως αποζημίωση στους τρίτους, που την ενήγαγαν, για ζημιές που υπέστησαν συνεπεία συγκρούσεως του ασφαλισμένου αυτοκινήτου με αυτοκίνητο του ενός των εν λόγω τρίτων και οδηγούμενου από τον έτερο τούτων, διότι, κατά το χρόνο της συγκρούσεως, ο αναιρεσιβλήτος εναγόμενος, οδηγός του ασφαλισμένου αυτοκινήτου, ετέλει υπό την επηρέα οινοπνεύματος, ευρισκόμενος σε κατάσταση μέθης, η οποία αποκλείει την ευθύνη της βάσει του γενικού όρου της ασφαλιστικής συμβάσεως, που καθορίζεται με την ανωτέρω διάταξη του άρθρ. 25 § 8 της ανωτέρω υπουργικής αποφάσεως. Η ένδικη όμως αγωγή, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις και, συνεπώς, το Εφετείο με το να την απορρίψει ως μη νόμιμη, παραβίασε τις διατάξεις αυτές και πρέπει, κατά παραδοχή ως βασιμίου του μοναδικού από το άρθρ. 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ λόγου αναιρέσεως, συμπληρωθέντος κατά το άρθρ. 562 § 4 ΚΠολΔ από τον εισηγητή, να αναρθεί η προβαλλόμενη απόφαση, καθ' όσον απεφάνθη επί της ένδικης αγωγής της αναιρεσιδούσας

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΩΝ

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

Αριθ. 41/1989 (Βούλευμα)

Πρόεδρος ο κ. Π. ΚΑΖΑΚΟΣ

Δικαστές οι κ.κ. Γ. ΣΕΡΔΕΝΗΣ, Δ. ΒΑΣΚΑΣ, πλημ/κς

Αυτοκίνητο. Κατοχή. Κλοπή. Ο ιδιοκτήτης συνεργείου, στον οποίο παραδόθηκε προς επισκευή μεταφορικό μέσο, θεωρείται κάτοχος του και δικαιούται να υποβάλει έγκληση για την κλοπή χρήσεως του. Κατά την αντίθετη εισαγγελική πρόταση ο ιδιοκτήτης συνεργείου επισκευής αυτοκινήτων δεν αποκτά την κατοχή των οχημάτων που του παραδόθηκαν προσωρινά προς επισκευή.

Με τη διάταξη του άρθρου 374 Α ΠΚ, ορίζεται ότι αυτός που αφαιρεί ξένο μεταφορικό μέσο από την κατοχή άλλου, με αποκλειστικό σκοπό να κάνει χρήση αυτού, για πολύ μικρό χρονικό διάστημα, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι 2 χρόνια, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται με βαρύτερη ποινή, κατ' άλλη διάταξη και ότι η ποινική δίωξη χωρεί μόνο κατόπιν εγκλήσεως. Καθιερώνεται έτσι ένα ιδιότυπο έγκλημα (σε σχέση με την κλοπή του άρθρου 372) η «διαμόρφωση του οποίου βασίζεται κυρίως σε αντικειμενικά κριτήρια, δηλαδή στην ποινική εκτίμηση της πράξης που τελείται, και η παραβίαση της παραπάνω διατάξεως, προσβάλλει αφενός μεν την κατοχή αφετέρου δε τη χρήση, η οποία λαμβάνεται είτε ως ειδικότερη εκδήλωση της κυριότητας είτε ως αυτοτελής δι-

καίωμα χρήσεως (Α ν δ ρ ο υ λ ά κ η ς, ΠοινΧρ ΙΣΤ 518). Ως κατοχή του μεταφορικού μέσου, νοείται η πραγματική κυριαρχική σχέση μεταξύ του κατόχου και του μέσου, χωρίς να είναι απαραίτητο να συμπίπτει η ιδιότης του κυρίου και του κατόχου, στο ίδιο πρόσωπο. Συνεπώς, ως κάτοχος του μεταφορικού μέσου θεωρείται και ο ιδιοκτήτης συνεργείου, στον οποίο δυνάμει ενοχικής σχέσεως (συμβάσεως έργου) παραδόθηκε το μεταφορικό μέσο, για επισκευή από τον ιδιοκτήτη, έτσι δε παθόντες στην περίπτωση αυτή είναι και ο νόμιμος κάτοχος και ο ιδιοκτήτης (έστω και αν δεν είναι κάτοχος του μεταφορικού μέσου), δικαιούμενοι αμφοτέρωθεν σε υποβολή εγκλήσεως (πρβλ. Καρανίκας, 430, Γάφος, Ζ 46, Βουγιούκας, ΠοινΧρ Ζ 422). Ειδικότερα, ο ιδιοκτήτης συνεργείου, ως κάτοχος του μεταφορικού μέσου, με την έννοια που προαναφέρθηκε, βλάπτεται άμεσα από την αφαίρεσή του, εκ μέρους τρίτου, καθόσον προβάλλοντας, άμεσα δικαιώματά του επί του μεταφορικού μέσου (νόμιμο ενέχυρο του άρθρου 695 ΑΚ), αλλά και ως ευθυνόμενος έναντι του ιδιοκτήτου σε αποζημίωση (άρθρο 698 ΑΚ). Επομένως, ως άμεσα παθών από την αξιόποινη πράξη, του άρθρου 374 Α ΠΚ, δικαιούται στην υποβολή εγκλήσεως, σε βάρος αυτού που αφαιρέσε το μεταφορικό μέσο (άρθρα 118 § 1 ΠΚ, 46 ΚΠΔ, ΑΠ 305/71 ΠοινΧρ ΚΑ 669)

Η αντίθετη πρόταση του Εισαγγελέα κ. Ζ. Μουράτη, έχει ως εξής:

Επειδή το έγκλημα της κλοπής χρήσεως (άρθρο 374 Α ΠΚ που προστ. με το άρθρο 1 του ν. 3681/1957 και αντικ. με το άρθρο 20 του ν. 1419/1984), κατατεταγμένο στα εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας του κεφαλαίου ΚΓ' του ΠΚ, συγκείται από τα ίδια όπως και η κλοπή (άρθρο 372 § 1 ΠΚ) στοιχεία, διαφέρουσα αυτής, μεταξύ άλλων, ως προς το υποκειμενικό στοιχείο (βλ. Βουλ. Δικ. Συμβ. ΔΣΑΑ 310/1986 Αρμ 1987 235). Ειδικότερα, για τη συγκρότηση του (άρθρο 374Α § 1 ΠΚ), απαιτείται να αφαιρεθεί κάποιος από την κατοχή άλλου ξένο μηχανοκίνητο μεταφορικό μέσο με αποκλειστικό σκοπό να το χρησιμοποιήσει για πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Ο δράστης δηλ. πρέπει να επιδιώκει την άρση της ξένης κατοχής και τη θεμελίωση νέας με την αφαίρεση του παραπάνω πράγματος για τον προεκτεθέντα σκοπό (ΑΠ 88/1981 ΠοινΧρ ΛΑ 467, ΑΠ 1300/1983 ΠοινΧρ ΛΔ 210). Ως κατοχή νοείται η πραγματική σχέση του προσώπου προς το πράγμα, που καθιστά δυνατή την από τον κατέχοντα κατ' ιδίαν βούληση, εξουσίαση, κατά την κοινή αντίληψη, του πράγματος (Μ π ο υ ρ ο π ο ύ λ ο υ, ΕμπΠΚ τ. Γ' σ. 8, ΑΠ 800/1982 ΠοινΧρ ΛΓ 177, ΑΠ 1140/1985 ΠοινΧρ ΛΣΤ 164, ΑΠ 1557/1987 ΠοινΧρ ΛΗ 235), δηλαδή νοείται τόσο η πραγματική εξουσία του πράγματος όσο και η βούληση εξουσίασεως αυτού (ΑΠ 915/1982, 1012/1982, 1719/1982 ΠοινΧρ ΛΓ 268, 301, 620, ΑΠ 1143/1987, 1149/1987 ΠοινΧρ ΛΖ 976, 983, ΑΠ 445/1988 ΠοινΧρ ΛΗ 631), που ασκείται είτε αμέσως από τον κατέχοντα είτε με άλλο πρόσωπο υπό την εποπτεία του. Δεν έχει όμως κατοχή εκείνος στον οποίο παραδόθηκε από τον κάτοχο προσωρινά το πράγμα προς φύλαξη, ο οποίος (κάτοχος) διατηρεί τη δύναμη υπεξουσιασμού του (ΑΠ 671/1984 ΠοινΧρ ΛΔ 1006). Έτσι, ο διατηρών συνεργείο αυτοκινήτων, στον οποίο παραδόθηκε όχημα από τον ιδιοκτήτη του για επισκευή, ουδέποτε αποκτά εν' αυτού την κατοχή, η οποία παραμένει στον ιδιοκτήτη του, διότι κατά τις αντίληψεις της κοινωνικής ζωής ο τελευταίος διατηρεί, και μετά την προσωρινή απομάκρυνσή του, την εν' αυτού κυριαρχία και δεν παρέχεται στον πρώτο η δυνατότητα εξουσιασεως του πράγματος κατά τη βούληση του (Η. Γάφος ο. Εδ. Παν. Δικ. Τεύχ. ΣΤ', 1967, § 140, Ι Γ', σ. 17 επ., Μ π ο υ ρ ο π ο ύ λ ο υ, δ. π. σ. 3, Ι. Μανωλεδάκης, Εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας, 1982, σ. 64 επ., σχετ. ΑΠ 87/1971 ΠοινΧρ ΚΑ 320, ΑΠ 437/1984

ΠοινΧρ ΛΔ 854). Εξ άλλου, για την ποινική δίωξη του ανωτέρω εγκλήματος απαιτείται έγκληση (άρθρο 374 Α § 2 ΠΚ), στην οποία δικαιούται ο αμείωτος παθών από την αξιολογική πράξη (άρθρο 118 § 1 ΠΚ, 46 ΚΠΔ, ΑΠ 298/1952 ΠοινΧρ Β 392, ΑΠ 305/1971 ΠοινΧρΚΑ 689), που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι τόσο ο κύριος όσο και μεταφορικού μέσου όσο και ο νόμιμος κάτοχος αυτού (Τούση - Γεωργίου, ΠΚ τ. Β' σ. 1007 σημ. 8, Μπουροπούλου, ό.π. σ. 24 σημ. 10, Ν. Ανδρουλάκη, Μελέτη στα ΠοινΧρ ΙΣΤ 524 επ., Κ. Βουγιούκα, Μελέτη στα ΠοινΧρ Ζ 422 επ., Καρανίκα, Εγγ. Ποιν. Δικ. τ. Δ' σ. 430, Γάφου, ό.π. σ. 46). Επομένως, ο ιδιοκτήτης του συνεργείου, κατά τα ανωτέρω, δεν δικαιούται σε υποβολή εγκλήσεως για την από τον υπάλληλό του διαπραχθείσα κλοπή χρήσεως μεταφορικού μέσου πελατού του, που βρίσκεται σ' αυτό για επισκευή, καθόσον δεν θεωρείται νόμιμος κάτοχός του, κατά την προεκτεθείσα έννοια. Η ποινική δίωξη που τυχόν θα ασκηθεί με τέτοια έγκληση, άκυρη, ως υποβληθείσα από μη δικαιούμενο, και κατά συνέπεια θεωρούμενη ως ελλείπουσα, είναι απαράδεκτη (άρθρο 310 § 1 εδ. β' ΚΠΔ, Ζησιάδη, Ποιν. Δικον., εκδ. Γ', τ. Α' σ. 370, ΑΠ 222/1978 ΠοινΧρ ΚΗ 475, ΑΠ 1328/1981 ΠοινΧρ ΛΒ 529, ΑΠ 1483/1986 ΠοινΧρ ΛΖ 185, ΑΠ 949/1987 ΠοινΧρ ΛΖ 793), αλλώς υπάρχει υπέρβαση εξουσίας, συνιστώντας λόγο αναιρέσεως (βλ. άρθρο 484 § 1 περ. ζ', 510 § 1 εδ. Θ' περ. στ' ΚΠΔ, ΑΠ 930/1972 ΠοινΧρ ΚΓ 178, ΑΠ 1327/1984 ΠοινΧρ ΛΕ 346, ΑΠ 1217/1986 ΠοινΧρ ΛΖ 40).

Αριθ. 536/1988 Τμ. Γ'

Προεδρεύων ο κ. Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Γ. ΚΑΜΠΕΡΗΣ, αρρεοπαγίτης
Δικηγόροι οι κ.κ. Σ. Δρομάζος, Π. Γαλανόπουλος

Ασφάλιση - Αυτοκινητικό ατύχημα - Ερμηνεία δικαιοπραξίας - Άδεια οδηγήσεως. - Ο (ασαφής) όρος ασφαλιστηρίου συμβολαίου, κατά τον οποίο η ασφαλιστική εταιρεία καλύπτει τη ζημία αν ο οδηγός έχει άδεια ικανότητας οδηγού, πρέπει να ερμηνευθεί (ΑΚ 173, 200) ότι έχει την έννοια, ότι αρκεί ο οδηγός να έχει επιτύχει στις εξετάσεις για την απόκτηση της άδειας (έστω και αν για λόγους λειτουργίας της αρμόδιας υπηρεσίας δεν έχει κατά το χρόνο του ατυχήματος και το έγγραφο της άδειας).

Επειδή, κατά το άρθρο 173 του ΑΚ, κατά την ερμηνεία της δηλώσεως βουλήσεως, αναζητείται η αληθινή βούληση χωρίς προσήλωση στις λέξεις, κατά δε το άρθρο 200 του ίδιου Κώδικα, οι συμβάσεις ερμηνεύονται όπως απαιτεί η καλή πίστη, αφού ληφθούν υπόψη και τα συναλλακτικά ήθη. Με τις διατάξεις αυτές εισάγονται γενικοί ερμηνευτικοί κανόνες οι οποίοι εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση που η δικαιοπρακτική δήλωση της βουλήσεως διατυπώθηκε ατελώς ή είναι αμφίβολη ή έννοια της. Εξ άλλου κατά τον 6ο όρο του άρθρου 25 της με αριθμό Κ Α/585/8.4.1978 αποφάσεως του Υπουργού Εμπορίου, η οποία εκδόθηκε ύστερα από εξουσιοδότηση του άρθρου 6 § δ του ν. 489/1976 «περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως της εξ αυτοκινήτων αστικής ευθύνης» και δημοσιεύθηκε στο με αριθμό 795 τ. Α ΦΕΚ 8.4.1978 «αποκλείονται της ασφαλίσεως ζημίες προξενούμενες υπό οδηγού μη έχοντος την υπό του νόμου και δια την κατηγορίαν του οχήματος το οποίον οδηγεί προβλεπόμενην άδειαν οδηγήσεως». Στην προκειμένη περίπτωση το Εφετείο δέχθηκε, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση του, τα ακόλουθα: Ότι ο οδηγός του ζημιόγνου επιβατικού αυτοκινήτου Δ.Κ.**, κατά το χρόνο του ατυχήματος, 22.2.1981, είχε μεν υποστεί επιτυχώς τη νόμιμη, για την απόκτηση άδειας ικανότητας οδηγού για την κατηγορία του οχήματος που οδηγούσε, δοκιμασία την 12.2.1981, δηλ. δέκα ημέρες πριν από το ατύχημα, πλην όμως για λόγους αναγόμενους στη λειτουργία της αρμόδιας υπηρεσίας η σχετική άδεια εκδόθηκε την 23.3.1981 δηλ. ύστερα από ένα μήνα, περίπου,

από το ατύχημα. Ότι στο-προσκομιζόμενο από την αναιρεσείουσα ασφαλιστική εταιρεία με αριθμό 5039536/01/25.11.1980 ασφαλιστήριο συμβολαίο του ζημιόγνου αυτοκινήτου, ιδιοκτησίας του ανααιρεσibλήτου, διαλαμβάνεται ότι «η παρούσα ασφάλις αυτοκινήτων διέπεται υποχρεωτικώς υπό των συνημμένων γενικών όρων (ΦΕΚ τ. Α 795/8.4.78) και των όρων του υποχρεωτικού τιμολογίου ασφαλίσεως αυτοκινήτων» και επομένως και από το άρθρο 25 § 6 της προαναφερομένης υπουργικής αποφάσεως. Ότι ο συμβατικός αυτός όρος είναι ασαφής, αναφορικά προς το πότε ο οδηγός θεωρείται ότι δεν έχει την προβλεπόμενην από το νόμο άδεια ικανότητας οδηγού και έχει ανάγκη ερμηνείας και ότι ερμηνευόμενος ο όρος αυτός κατά τα άρθρα 173 και 200 του ΑΚ, όπως απαιτεί η καλή πίστη, αφού ληφθούν υπόψη και τα συναλλακτικά ήθη, δεν καταλαμβάνει και τη ζημία την προκαλούμενη από οδηγό, ο οποίος υποβλήθηκε προ του ατυχήματος σε επιτυχή δοκιμασία και κρίθηκε, αρμόδια, ικανός για την οδηγία του ζημιόγνου αυτοκινήτου, πλην όμως δεν έχει παραλάβει, για λόγους αναγόμενους στη λειτουργία της αρμόδιας υπηρεσίας, τη σχετική άδεια οδηγήσεως, διότι τα μέρη απέβλεψαν κυρίως στο γεγονός αν ο οδηγός, κατά το χρόνο του ατυχήματος, είχε αρμόδια κριθεί ικανός να οδηγεί αυτοκίνητο της κατηγορίας που ανήκει και το ασφαλισμένο και όχι στο τυπικό στοιχείο της εκδόσεως και παραλαβής και της άδειας ικανότητας οδηγού.

Με βάση τα δεδομένα αυτά, το Εφετείο, έκρινε ότι νομιμοποιούνταν ενεργητικώς ο ανααιρεσibλήτος ασφαλισμένος να στραφεί κατά της αναιρεσείουσας ασφαλιστικής εταιρείας και απέρριψε την έφεση της τελευταίας κατά της πρωτόδικης απόφασης που δέχθηκε τα ίδια. Έτσι κρίνοντας το Εφετείο, δεν παραβίασε τις πιο πάνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις γιατί και κατά την κρίση του δικαστηρίου τούτου ο παραπάνω όρος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου που καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων ερμηνευόμενος όπως απαιτεί η καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη έχει την έννοια ότι για την καθιέρωση της πιο πάνω ρήτρας αποκλεισμού της ευθύνης της ασφαλιστικής εταιρείας οι συμβαλλόμενοι απέβλεψαν κυρίως στο γεγονός αν ο οδηγός του ζημιόγνου αυτοκινήτου είχε αρμόδια κριθεί ότι ήτο ικανός να οδηγεί αυτοκίνητο της κατηγορίας που ανήκει και το ζημιόγνο και όχι στο τυπικό στοιχείο της εκδόσεως και παραλαβής και της σχετικής άδειας. Γι' αυτό και οι συναφείς κατά το περιεχόμενό τους από το άρθρο 559 αριθ. 1 του ΚΠολΔ μοναδικός του κυρίου δικηγόρου και πρώτος του δικηγόρου των προσθετών, λόγοι αναφέσεως, πρέπει ν' απορριφθούν ως αβάσιμοι. Κατά τη γνώμη όμως ενός μέλους του δικαστηρίου, αφού ο πιο πάνω όρος του ασφαλιστηρίου, συμπεριλήφθηκε σ' αυτό κατά ρητή επιταγή της προαναφερομένης υπ. αποφάσεως (ΚΑ/585/8.4.1978) κατά την οποία «η τήρηση των γενικών τούτων όρων είναι υποχρεωτική, τόσο δια της ασφαλιστικής επιχειρήσεως, όσο και δια τους ασφαλισμένους, μη επιτρεπόμενης οιασδήποτε μεταβολής αυτών δια της ασφαλιστικής συμβάσεως» είναι προφανές ότι ο όρος αυτός δεν απέβλεψε αντικείμενο διαπραγματεύσεων μεταξύ των αμέσως συμβαλλόμενων μερών (ασφαλιστού και ασφαλισμένου) ώστε να μπορεί να γίνει λόγος για άμεση ερμηνεία της βουλήσεως αυτών αναφορικά με το πότε θέλησαν αυτοί να θεωρείται ο οδηγός ότι

δεν έχει την προβλεπόμενη από το νόμο άδεια οδηγήσεως. Μόνο για την ερμηνεία της βουλήσεως του Υπουργού που εξέδωσε την προαναφερόμενη απόφαση μπορεί να γίνει λόγος. Ενόψει όμως του ότι ο ίδιος ο νομοθέτης για την απλή οδηγία του αυτοκινήτου (άρθρο 94 § 4 και 95 § 1 του Κ.Ο.Κ.) απαιτεί να είναι ο οδηγός εφοδιασμένος όχι μόνο με άδεια ικανότητας οδηγού του αυτοκινήτου που οδηγεί την οποία απόκτησε ύστερα από νόμιμες εξετάσεις (άρθρα 1, 5 § 2 ν.δ. 289/1969) αλλά και να φέρει μαζί του την άδεια αυτής, γιατί διαφορετικά θα τιμωρηθεί ποινικώς, η καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη επιβάλλουν να γίνει δεκτό ότι και στην προκειμένη περίπτωση ο νομοθέτης δεν αρκέσθηκε στην επιτυχία του οδηγού του ζημιόγνου αυτοκινήτου στις εξετάσεις για την άδεια, αλλά θέλησε να έχει, κατά το χρόνο εκείνο, αποκτήσει την άδεια αυτή η οποία στην προκειμένη περίπτωση δεν είχε εκδοθεί, αφού όπως έγινε δεκτό από το δικαστήριο της ουσίας εκδόθηκε στις 23.3.1981. Γι' αυτό, κατά τη γνώμη αυτή, το Εφετείο που δέχθηκε τα αντίθετα, παραβίασε τις πιο πάνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις (ΑΚ 173 και 200) και έπρεπε η απόφασή του ν' αναρθεί.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

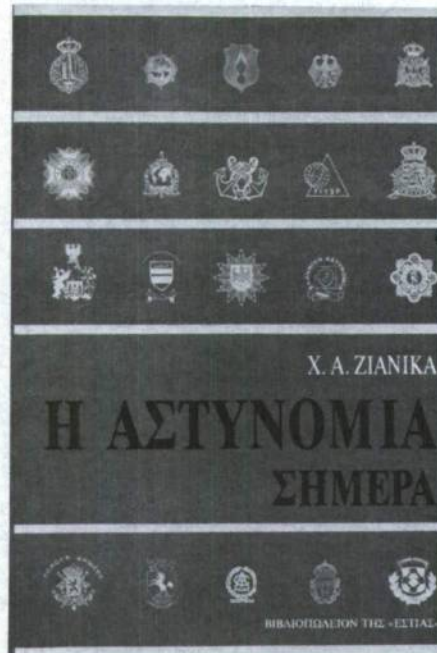
Αριθ. 659/1988 Ολομ.

Πρόεδρος ο κ. Ν. ΓΕΜΕΛΗΣ

Εισηγητής ο κ. Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, σύμβουλος

Υπάλληλοι στρατιωτικοί: Ανωτάτη του Στρατού Υγειονομική Επιτροπή (ΑΣΥΕ) συντάξεις στρατιωτικός που κατέστη ανίκανος συνεπεία τραυματισμού εξ αιτίας της υπηρεσίας συνταξιοδοτείται προϋποθέσεις γνωμάτευσης της ΑΣΥΕ: πότε είναι υποχρεωτική.

(Α πό σ π α σ μ α): Επειδή κατά το άρθρο 26 § 1 περ. ε' π.δ. 1041/79 (Α' 292) «Ο μόνιμος στρατιωτικός δικαιούται εις σύνταξιν εάν απομακρυνθή οπωσδήποτε των τάξεων, ως καταστάς σωματικώς ή διανοητικώς ανίκανος, συνεπεία τραυματισμού ή νοσήματος προελθόντος προδήλως και αναμφισβητήτως εξ αιτίας της υπηρεσίας». Εξάλλου κατά το άρθρο 51 § 7 του ίδιου π.δ. «Εις περιπτώσιν ανικανότητας οφειλομένης εις νόσον ή γνωμάτευσης της οικείας Α.Υ.Ε είναι υποχρεωτική δια τα αποφασίζοντα ή δικαιοδοτούντα όργανα, εάν είναι ομόφωνος». Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό με τις διατάξεις ε.δ. γ' της § 3 του αυτού άρθρου 51 και π.δ., προκύπτει ότι για να γεννηθεί δικαίωμα συντάξεως υπέρ στρατιωτικού που απομακρύνθηκε από τις τάξεις του στρατού, για σωματική ή διανοητική ανικανότητά του από τραυμα ή νόσημα, πρέπει τούτο να προήλθε πρόδηλα και αναμφισβητήτητα εξ αιτίας της υπηρεσίας. Για την εν λόγω ανικανότητα του στρατιωτικού και την αιτία αυτής γνωματεύει η ΑΣΥΕ με γνωμάτευσή της που είναι υποχρεωτική για το ΕΛΣ, εάν είναι ομόφωνη και περιέχει πλήρη και επαρκή αιτιολογία. Στην προκειμένη περίπτωση, ύστερα από εκτίμησή του από 18.3.1974 πορίσματος της ένορκης προανακρίσεως που ενήργησε ο ... και της ... γνωματεύσεως της ΑΣΥΕ, καθώς και των λοιπών στοιχείων του φακέλου, το ΙΙΙ Τμήμα με σαφείς και πλήρεις αιτιολογίες, δέχεται, με την προσβαλλόμενη απόφασή του, ότι η πάθηση του εκκαλούντος της ψυχαστικής συνδρομής, είχε εκδηλωθεί πρωτίτερα από την κατάταξή του στο στρατό την 21.7.1969 και δεν προήλθε πρόδηλα και αναμφισβητήτητα εξ αιτίας της υπηρεσίας.

Κυκλοφόρησε από τον εκδοτικό οίκο «Βιβλιοπωλείον της ΕΣΤΙΑΣ» (Σόλωνος 60, Αθήνα 106 72, Τηλ. 361 50 77) το βιβλίο με τίτλο «**Η Αστυνομία σήμερα**» του Υποστράτηγου ε.α. της ΕΛ.ΑΣ. ΖΙΑΝΙΚΑ Χαράλαμπου. (Η διάθεση του βιβλίου γίνεται από τον εκδοτικό οίκο, με τη διαμεσολάβηση - πρακτόρευση του οποίου πωλείται και σε κεντρικά βιβλιοπωλεία της χώρας, στην τιμή των 2.000 δραχμών).

Είναι για πρώτη φορά που καταπιάνεται κάποιος στα σοβαρά με τη συγγραφή ενός έργου, που έχει σαν αντικείμενο τα διαρθρωτικά προβλήματα και τις λειτουργικές αδυναμίες της Αστυνομίας στον τόπο μας. Και αυτός δεν θα μπορούσε ίσως να ήταν καταλληλότερος από ένα συγγραφέα, ο οποίος να προέρχεται από τους κόλπους της ίδιας της Ελληνικής Αστυνομίας.

Διατρέχοντας την ύλη του βιβλίου, πέρα από τη συστηματική κατάταξη της ύλης σε μέρη, κεφάλαια και παραγράφους, οι βασικοί άξονες που τραβούν το ενδιαφέρον του αναγνώστη, είναι οι εξής πέντε:

1. Η Αστυνομία, γενικά, σαν θεσμός, σύμφωνα με τα πρότυπα χωρών με δημοκρατική παράδοση.

Όπως χαρακτηριστικά τονίζεται, «πρέπει να μάθουμε να αντιμετωπίζουμε την Αστυνομία σαν κορυφαίο θεσμό, αντί να τη βλέπουμε σαν ένα κομμάτι της κοινωνίας αμφιλεγόμενο».

Με την έννοια αυτή, η Αστυνομία αναλύεται σαν μια από τις συνιστώσες της δημοκρατίας, ενώ, παράλληλα, επιχειρείται να περάσει μια νέα αντίληψη στις σχέσεις αστυνομίας και κοινού.

Εδώ, επίσης, αναλύονται — σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα — οι βασικοί κανόνες, που διέπουν τη σύνθεση των Σωμάτων Ασφαλείας στο σύγχρονο κόσμο.

2. Περνώντας στην ελληνική πραγματικότητα, ο συγγραφέας αναφέρεται, πρώτα, στις πιο κτυπητές λειτουργικές αδυναμίες της Ελληνικής Αστυνομίας και στους τρόπους αντιμετώπισης.

Κυρίαρχο θέμα, που αναλύεται εν εκτάσει, για να αντιληφθούν οι πάντες πού πονάει πιο πολύ η Αστυνομία μας και τι πρέπει να γίνει, είναι το ποιούς κάνουμε αστυνομικούς, πώς αυτοί επιλέγονται, πώς εκπαιδεύονται και πώς αξιολογούνται.

Επί των θεμάτων αυτών, προτείνονται μια σειρά από εναλλακτικές και βιώσιμες λύσεις.

3. Συνεχίζοντας την «ενδοσκόπηση» της Ελληνικής Αστυνομίας, σηματοδοτείται από το συγγραφέα η πορεία προς τη σωστή κατεύθυνση, ως προς τα προβλήματα δομών και διαρθρωτικών αδυναμιών.

4. Σαν τέταρτο άξονα, μπορεί να λεχθεί ότι αποτελούν κάποια θέματα, τα οποία αναλύονται κάπως εμβόλιμα, όπως η INTERPOL, ο συνδικαλισμός στην Αστυνομία και η τρομοκρατία.

— Η INTERPOL παρουσιάζεται, προκειμένου να έχουν, αστυνομικοί και πολίτες μια απομυθοποιημένη εικόνα της, να ξέρουν τι είναι και πώς λειτουργεί ο Διεθνής Οργανισμός Εγκληματολογικής Αστυνομίας (Δ.Ο.Ε.Α. - INTERPOL).

— Ο συνδικαλισμός προβάλλεται — στα πλαίσια ανάλυσης των εγγυήσεων υπέρ της Αστυνομίας και του προσωπικού της — σαν ένα καυτό θέμα που απασχολεί το Υπουργείο και που — κατά την άποψη πάντα του συγγραφέα — δεν μπορεί παρά να αντιμετωπισθεί με τη θέσπιση νομικού πλαισίου, η προώθηση όμως του οποίου θα ήταν μεγάλο το λάθος εάν δεν συνδυασθεί με τη θέσπιση και άλλων προαπαιτούμενων εγγυήσεων, όπως είναι η μονιμότητα των αξιωματικών.

— Η τρομοκρατία αναλύεται, κυρίως, υπό το πρίσμα της κρατικής υπέρ της Αστυνομίας προτεραιότητας και της καθολικής σχεδόν πολιτικής συναίνεσης, που προαπαιτούνται για την αντιμετώπιση συναφών προβλημάτων.

5. Συμπερασματικά, η αντιμετώπιση των σοβαρών αστυνομικών προβλημάτων, όπως και κάθε άλλου συναφούς εθνικού θέματος, ανάγεται πάντα σε επίπεδο κρατικών προτεραιοτήτων.

Με την έννοια αυτή, γίνεται συχνά λόγος στο βιβλίο για την ώρα της αστυνομίας. Εκτιμάται μάλιστα, με βάσιμα επιχειρήματα, ότι η ώρα αυτή δεν θ' αργήσει να έρθει.

Για ό,τι πρέπει να γίνει μπροστά σ' αυτή την προοπτική, γίνεται λόγος στο τελευταίο κεφάλαιο, με τίτλο: **ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ**. Έτσι, ώστε (κατά το συγγραφέα) να μη κτίζουμε και πάλι στην άμμο, όταν η πολιτεία αναγκασθεί επί τέλους να δώσει προτεραιότητα στην αναβάθμιση του θεσμού της αστυνομίας.

ΠΤΥΧΙΑ ΣΕ ΝΕΟΥΣ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΕΣ

Αποφοίτησαν πρόσφατα από τη Σχολή Αρχιφυλάκων 257 αρχιφύλακες, 227 άνδρες και 30

γυναίκες. Σε ειδική τελετή, που έγινε στη Σχολή Αρχιφυλάκων στην Αμυγδαλέζα, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Ιωάννης Βασιλειάδης απένειμε τα πτυχία στους νεοεξεληθόντες.

Παρέστησαν, ακόμα, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημ. Τάξης κ. Μιχάλης Κουτελιδάκης, ο αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ Αντιστράτηγος κ. Ιωάννης Αντωνόπουλος και άλλοι ανώτατοι αξιωματικοί, καθηγητές των Σχολών, οι εκπαιδευτές και συγγενείς των νεορκισθέντων αρχιφυλάκων.

Στην ημερήσια διαταγή του ο Διοικητής της Σχολής Αστυν. Δ/ντής Κων/νος Αλαμάνος κα-
ταυόδωσε τους νέους Αρχιφύ-
λακες και τους απεύθυνε νουθε-
σίες και παραινέσεις για επαγ-
γελματική ευδοκίμηση και επι-
τυχία.

Μέλη της "Δύναμης" επισκέφθηκαν την "Άμεση Δράση"

Πρόσφατα μέλη της ομογενειακής οργάνωσης "Δύναμις", που με επικεφαλής το Δήμαρχο του Σαν Φραντζίσκο κ. Άρτ Άγνος βρέθηκαν στην Ελλάδα για την αδελφοποίηση του Σαν Φραντζίσκο με τη Θεσσαλονίκη, επισκέφθηκαν το μέγαρο της ΓΑΔΑ. Ύστερα από μια σύντομη ενημέρωση, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Ι. Βασιλειάδης, συνοδευόμενος από το Γενικό Γραμματέα κ. Μιχαήλ Κουτελιδάκη, τον Αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ. κ. Ιωάννη Αντωνόπουλο, τον Αττικάρχη κ. Σ. Παπαδογιώργο και το Διευθυντή Ασφάλειας Αττικής κ. Α. Λαμπαδιάρη, ξενάγησαν τα μέλη της αντιπροσωπείας στο Κέντρο της Άμεσης Δράσης και στο τέλος ακολούθησε δεξίωση.

Ο κ. Υπουργός συζήτησε με τους εκπροσώπους της "Δύνα-

μις" το θέμα της τρομοκρατίας στην Ελλάδα και τη διεκδίκηση ανάληψης των Ολυμπιακών Αγώνων του 1996 από τη χώρα μας.

Η "Δύναμις" εδρεύει στο Σαν

Φραντζίσκο και αποτελείται από 125 μέλη, σκοπός των οποίων, μεταξύ άλλων, είναι να προωθούν Ελληνοαμερικανούς στην πολιτική ζωή του τόπου τους.

Κούρσα ταχύτητας από το 100 για τη σωτηρία 24χρονου νεφροπαθή

Η κούρσα ταχύτητας που πραγματοποίησε πρόσφατα περιπολικό της Αστυνομίας, από την Παλλήνη ως το αεροδρόμιο, έσωσε τη ζωή του 24χρονου νεφροπαθή Κων/νου Ψωμά, που μεταφέρθηκε εσπευσμένα στη Γαλλία για μεταμόσχευση νεφρών.

Ο 24χρονος Κώστας έπασχε εδώ και δύομισι χρόνια από νεφρική ανεπάρκεια.

Οι γιατροί, που τον είχαν εξετάσει σε νοσοκομεία της Γαλλίας και της Αμερικής, μιλούσαν για άμεση ανάγκη μεταμόσχευσης. Έτσι ο Κώστας μπήκε στις λίστες αναμονής... Τα ευχάριστα νέα όμως ήλθαν ξαφνικά από ένα νοσοκομείο στο Παρίσι. Το μόσχευμα βρέθηκε.

Ο Κώστας πρέπει να βρίσκεται το βράδυ στο νοσοκομείο, είπαν οι γιατροί στην αδελφή

της μητέρας του Κώστα, κ. Αν. Μιχαλοπούλου, η οποία τρέμοντας απ' τη χαρά της τηλεφώνησε αμέσως στην οικογένεια του Ψωμά, που βρισκόταν για το Σαββατοκύριακο στο εξοχικό της σπίτι στη Λούτσα.

Ο Κώστας με τους γονείς του μήκαν στο αυτοκίνητό τους και ξεκίνησαν για το σπίτι τους στα Ν. Λιόσια, που είχαν τα διαβατήριά τους. Η επόμενη, όμως, πτήση της Ολυμπιακής για Γαλλία ήταν μόλις σε 2 ώρες και έτσι ίσα - ίσα που προλάβαιναν...

Για κακή τους τύχη όμως έπεσαν πάνω στην επιστροφή των Αθηναίων με αποτέλεσμα να μποτιλιαριστούν για μισή ώρα στην Παλλήνη! Απελπισμένοι οι γονείς του Κώστα κλείδωσαν εκεί το αυτοκίνητό τους και σταμάτησαν το περιπολικό της Αστυνομίας, που πραγματοποιούσε εκείνη την ώρα περιπολία στην περιοχή. Οι δύο αστυφύλακες, ο Β. Πρέκας και ο Β. Γκουρνέλης, που επέβαιναν

στο περιπολικό, μόλις άκουσαν την ιστορία αυτή δεν έχασαν ούτε λεπτό. Με τη σειρά να αναμμένη έδωσαν αγώνα ζωής, προκειμένου ο 24χρονος Κώστας να προλάβει το αεροπλάνο, που απογειωνόταν στις 16.45'. Η ώρα όμως ήταν ήδη 16.00'. Πέρασαν από τα Ν. Λιόσια, όπου η οικογένεια Ψωμά μάζεψε τα πράγματά της και συνέχισαν με την ίδια ταχύτητα τη διαδρομή ως το αεροδρόμιο.

Όταν έφθασαν οι γονείς του Κώστα με δάκρυα στα μάτια ευχαρίστησαν τους αστυνομικούς για την υπεράνθρωπη προσπάθειά τους και επιβιβάστηκαν στο αεροπλάνο για το ταξίδι σωτηρίας...

Η θεία του Κώστα, Αν. Μιχαλοπούλου είπε: Ευχαριστούμε πάρα πολύ τους δύο αστυνομικούς. Χωρίς την άμεση επέμβασή τους ο Κώστας, που τόσο έχει υποφέρει τα τρία τελευταία χρόνια, θα έχανε το αεροπλάνο και μαζί του την ελπίδα για τη ζωή...

«...Και εκείνη λησταίς περιέπεσεν...»

ΤΟΥ ROBERT EDMOND ALTER.

ΟΙ ΕΞΙ ΣΚΑΦΤΙΑΔΕΣ μας πετούσαν πίσω τους με ορμή το σκληρό, σταχτερό χώμα που κάλυπτε σαν κρούστα ένα στρώμα από επίπεδες πέτρες. Εγώ καθόμουν σ' έναν τοίχο, ακριβώς από πάνω τους, και τους επέβλεπα. Ο Τάννερ, ο συνεταίρος μου, ήταν στη σκηνή του, άρρωστος με ελονοσία.

Το δειλινό έπεφτε αργά πάνω στους λόφους της Ιορδανίας, και οι πρώτες χοντρές ψιχάλες της βροχής άρχισαν να χτυπούν την κατάξερη γη. Ο επικεφαλής, ο Χασσίν, ίσιωσε το κορμί του και μου χαμογέλασε. Είχαν αποκαλύψει ένα λίθινο ορθογώνιο, περίπου 6 επί 4,5 μέτρα, που πρέπει να ήταν ή δάπεδο ή σκεπή. Κατέβηκα απ' τον τοίχο και πήγα κοντά να δω καλύτερα.

Σίγουρα ήταν σκεπή, φτιαγμένη από τεχνίτες περασμένων εποχών έτσι ώστε ν' αντέχει αιώνες λήθης πνιγμένους στη σκόνη.

«Ωραία,» είπα στον Χασσίν «Βγάλτε τη γωνιακή πέτρα.»

Οι Άραβες ανασήκωσαν με τους λοστούς; μια απ' τις μεγαλούτσικες πλάκες. Αμέσως φάνηκε ένα ορθογώνιο μαύρου κενού. «Φέρε τη σκάλα κι ένα φακό,» είπα. «Εσύ μείνε μαζί με τους άλλους εδώ. Κατάλαβες; Δώσε τους καν κανένα τσιγάρο.»

Ο ίδιος ο χώρος δεν ήταν πραγματικά ψυχρός. Ήταν ο κρύος, σκοτεινός αέρας που σου έδινε αυτή την αίσθηση. Άρχισα ν' ανατριχιάζω. Έρριξα το φως του φακού πάνω στους παλιούς, πέτρινους τοίχους και είδα ένα επίστρωμα μούχλας.

Η φωτεινή δέσμη έπεσε πάνω στη φιγούρα μιας γυμνής, κατάλευκης γυναίκας. Ξαφνιαστήκα τόσο πολύ που παρά λίγο να της ζητήσω συγγνώμη. Γέλασα με τον εαυτό μου. Δεν ήταν παρά ένα άγαλμα σε φυσικό μέγεθος. Έλαμπε ωχρό, κρύο και περή-

φανο σαν το φως του φεγγαριού.

Ήταν το πιο υπέροχο άγαλμα που είχα δει ποτέ. Η λεπτομέρειά του ήταν εκπληκτική. Τα μαλλιά, οι βλεφαρίδες, τα νύχια των χειρών της, τα πάντα ήταν τέλεια. Στεκόταν με τα πόδια λίγο ανοιχτά. Ο κορμός της ήταν κάπως στραμμένος πάνω από τους γοφούς και το κεφάλι της κοιτούσε πέρα από τον έναν ώμο. Η έκφραση στο πρόσωπό της με άφησε έκθαμβο – έδειχνε έκπληξη, τρόμο ή έκσταση; Τι παράξενο θέαμα έβλεπε; Ποιος ήταν ο γλύπτης; Ποιος είχε φέρει το άγαλμα εδώ κάτω; Πότε;

Η έξαψη χτυπούσε στ' αυτιά μου και κυλούσε μέσα στο μυαλό μου σαν ξεστόμωτο δυνατό κρασί. Ήταν σίγουρο ότι είχα κάνει μια εξαιρετικά πολύτιμη ανακάλυψη. Ανέβηκα τη σκάλα, σχόλασα τους εργάτες κι έτρεξα στη σκηνή του Τάννερ.

«Τέτοιο άγαλμα δεν έχεις δει ούτε στο όνειρό σου,» είπα στον Τάννερ. «Είναι... είναι πανέμορφη.»

Ο Τάννερ γρύλισε κι έρριξε ένα κινίνο στο στόμα του. Ήταν ένας κοντόχοντρος, δυνατός άντρας. Η μεξικάνικη κυδέρνηση του κυνηγούσε γιατί έβγαλε λαθροαία διάφορα αρχαιολογικά ευρήματα από το Γιουκατάν. Για τον ίδιο λόγο τον είχαν διώξει και από την Καμπότζη. Σ' όλο τον κόσμο δεν υπήρχε ευνυπόληπτη ομάδα αρχαιολόγων που να δεχόταν να έχει την παραμικρή σχέση μαζί του. Εγώ μόλις είχα μπει στο παιχνίδι. Δεν μου άρεσε ιδιαίτερα αυτός ο άνθρωπος, ωστόσο θαύμαζα την επαγγελματική του γνώση. Φαινόταν ότι από τον Τάννερ θα μπορούσα να μάθω για το οικονομικό σκέλος της αρχαιολογίας – τα κέρδη.

Φορώντας τα αδιάβροχά μας, βγήκαμε έξω στη νύχτα που τη μαστίγωνε η δυνατή βροχή. Ο Τάννερ έρριξε μια ματιά στο λευκό άγαλμα κι έπαθε

κρίση τρεμούλας. «Θεέ μου, είναι... είναι υπέροχη, Μίλλερ. Είναι αρχαία, αρχαία, αρχαία. Δεν έχεις ιδέα πόσο αρχαία είναι; αγόρι μου. Δεν είναι ελληνικό άγαλμα ή ρωμαϊκό. Ακόμα και οι μεγαλύτεροι γλύπτες τους δεν θα μπορούσαν να αποδώσουν αυτή την έκφραση. Χ-Χριστέ μου, σχεδόν διακρίνεις τους πόρους στο δέρμα της!»

Το πρόσωπό της – αυτό το αινιγματικό κοίταγμα προς τα πίσω – με μάγεψε ξανά. Τι να είχε δει,

«Ο γλύπτης πρέπει να είχε χρησιμοποιήσει για μοντέλο κάποια Εβραία,» είπε ο Τάννερ. «Ίσως αυτό το άγαλμα να ανήκει στην εποχή της Παλαιάς Διαθήκης. Έχεις ιδέα πόσο αξίζει;» Τα γυαλιστερά από τον πυρετό μάτια του είχαν μια έκφραση απληστίας.

Κούνησα το κεφάλι μου.

«Αξίζει τα 30 χρόνια που πέρασα σκάδοντας σ' αυτή τη δουλειά. Είναι το όραμα κάθε ανθρωπου που κυνηγάει ένα θησαυρό. Μπορεί να πουληθεί για πολλές πολλές χιλιάδες, Μίλλερ. Ξέρω τους κατάλληλους ανθρώπους. Ούτε που θα κάνουν ερωτήσεις. Θα τα μοιραστούμε, αγόρι μου. Μισά-μισά. Αν...»

«Αν σε βοηθήσω να τη βγάλουμε λαθραία από τη χώρα,» είπα.

Γέλασε, ενώ τα μάτια του πήδηξαν από το πρόσωπό μου στο δικό της.

«Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Αυτό το ξέρεις. Είδαν τίποτα τα παιδιά;»

«Δεν νομίζω.»

Ο Τάννερ κούνησε το κεφάλι του τρέμοντας. «Αν είδε τίποτα, θα τρέξει κατευθείαν στις αρχές. Μίλλερ, θα την βγάλουμε απόψε από δω πέρα. Θα πάρουμε το φορτηγό και θα ακολουθήσουμε τον παραλιακό δρόμο της Νεκρής Θάλασσας ως το Ισραήλ. Υπάρχουν περάσματα μέσα από το αγκαθωτό συρματοπλέγμα.»

Έπρεπε να στήσουμε πρόχειρα την τροχαλία για να την βγάλουμε έξω από τον υπόγειο θάλαμο. Ήταν βαριά, όχι όμως τόσο βαριά όσο νόμιζα πως είναι το μάρμαρο. «Από τι-λες είναι φτιαγμένη – χαλκηδόνιο;» ρώτησα. «Πρόσεξες πώς λάμπει στο φως;»

«Ίσως, ίσως είναι από την υγρασία,» γρύλισε ο Τάννερ. «Τόσους αιώνες είναι εκεί κάτω.»

Το αμάξι μας ήταν ένα αρχαίο ερείπιο, με ψηλές, μεταλλικές πλευρές γύρω από την καρότσα, και ανοιχτό από πάνω. Αγκομαχώντας, σηκώνοντας και σπρώχνοντας, ανεβάσαμε το αστραφτερό άγαλμα της γυναίκας στην καρότσα του φορτηγού. «Θα

οδηγήσω εγώ,» είπε ο Τάννερ και μ' έσπρωξε στη θέση του συνοδηγού.

Έξω έβρεχε: Μέσα έσταζε. Το φορτηγό γλιστρούσε, λοξοδρομούσε, τσούλαγε, ενώ τα λάστιχα προσπαθούσαν να πιάνουν στέρεο έδαφος. Όλα μου φαίνονταν τρελά – αυτός ο ξέφρενος αγώνας ταχύτητας μέσα στη νύχτα, πάνω σ' ένα λασπωμένο, άγνωστο δρόμο, μέσα στη βροχή που μας τύφλωνε, μ' αυτόν τον άνθρωπο δίπλα μου, που ψηνόταν στον πυρετό και στο πάθος του θησαυρού και που κρατούσε σφιχτά το ασταθές τιμόνι. Ένα κρυσταλλικό λευκό μάτι υλοποιήθηκε μπροστά μας, πέρα μακριά στο δρόμο.

«Μοτοσυκλέτα,» είπα. «Κάποιος μας κάνει νόημα να σταματήσουμε.»

Τότε συνειδητοποίησα ότι ο Τάννερ είχε σκοπό να περάσει πάνω στον άνθρωπο και το δίκυκλό του. «Ανόητε! Δεν μπορείς να τον σκοτώσεις!»

Το φορτηγό ντεραπάρισε ξέφρενα, χάνοντας στροφή σχεδόν 180 μοίρες, κι ύστερα σταμάτησε. Ένας Άραβας με αδιάβροχο ερχόταν προς τη μεριά μας, γλιστρώντας πάνω στη λάσπη του δρόμου. Ήταν ένας από τους αστυνομικούς που έκανε περιπολία στην παραλία και κρατούσε ένα παλιό αυτόματο από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Πανικόδλητος βγήκα να τον συναντήσω πίσω απ' το φορτηγό. Μάλλον θα μπορούσαμε να τον δωροδοκήσουμε.

«Άνοιξε,» διάταξε ο Άραβας.

Η καρότσα του φορτηγού πρέπει να ήταν σαν μπανιέρα. Το νερό της βροχής χυνόταν από κάθε χαραματιά και κάθε τρύπα. Έβαλα το χέρι μου στον σύρτη, και του χαμογέλασα.

«Κοίτα να δεις,» άρχισα να λέω.

Η σιλουέττα του Τάννερ εμφανίστηκε πίσω από τον Άραβα. Ένα μεγάλο κλειδί έκανε γκελ στο κεφάλι του ανθρώπου, και το αυτόματο μούγκρισε *μπαμπαμ-μπαμ* στον αέρα, καθώς εκείνος έπεσε νεκρός στη λάσπη.

«Τάννερ! Είσαι τρελλός! Θα μπορούσαμε να τον δωροδοκήσουμε!»

Ο Τάννερ τράβηξε απότομα το αυτόματο από τον Άραβα. Είπε, «Σύρε τον στους θάμνους. Γρήγορα!»

«Τάννερ, είναι άσχημα χτυπημένος ή και νεκρός. Δεν μπορούμε να τον αφήσουμε εδώ, στην...»

Η κάννη του αυτόματου με άγγιξε παγωμένα, δυσάρεστα κάτω από το πηγούνι. Όταν σήκωσα το βλέμμα μου, με σκόπευε στο στήθος μου.

«Πήγαινε τον στους θάμνους. Έπειτα πάρε το τιμόνι,» είπε ο Τάννερ. Τι αντίρρηση να φέρω με το αυ-

τόματο καταπάνω μου;

Ήμουν κατατρομαγμένος – το στομάχι μου είχε σφίχτει απ' το φόβο. Ο ήχος του αυτόματου αντηχούσε ακόμα στ' αυτιά μου. Αυτές οι σφαίρες θα με διαπερνούσαν όπως οι δελόνες το λυωμένο βούτυρο. Έκρυφα το σώμα κι άρχισα να οδηγώ.

Η βροχή δεν έλεγε να σταματήσει. Έμοιαζε να καλύπτει το νυχτερινό τοπίο όπως κάποτε ο κατακλυσμός του Νώε.

Ο Τάννερ έκρινε ότι ήμαστε αρκετά νότια ώστε να περάσουμε τα συρματοπλέγματα που χωρίζαν την Ιορδανία από το Ισραήλ, και είπε, «Παρε την πρώτη στροφή δυτικά.» Ωστόσο, ο δρόμος μάς έφερε ακριβώς μπροστά σ' ένα φυλάκιο των συνόρων. Ένας αξιωματικός ξεπρόδωσε στην πόρτα. Ο Τάννερ σήκωσε το αυτόματο. Αμέσως άρπαξα την κάννη πανικόδλητος.

«Μη! Το φυλάκιο είναι γεμάτο στρατιώτες. Θα μας κάνουν κομματάκια.»

Ο Τάννερ ηρέμησε μ' ένα βαθύ, κουρασμένο αναστεναγμό. «Ήξερα,» μουρμούρισε. «Ήξερα το λόγο της ύπαρξης ενός τουλάχιστον ανθρώπου σ' αυτόν τον ηλίθιο, καταραμένο κόσμο. Και τώρα...»

Ο αξιωματικός, συνοδευόμενος από έναν φρουρό που κρατούσε ένα παλιό τουφέκι Λεμνέλ, πλησίασε από τη δική μου πόρτα.

«Πού νομίζετε ότι πηγαίνετε,» με ρώτησε.

«Είμαστε Αμερικανοί αρχαιολόγοι. Θέλουμε να περάσουμε στην Βεερσεβά.»

«Τι μεταφέρετε στο Ισραήλ;»

«Τίποτα.»

Γύρισε ελαφρά. «Κράτα το τουφέκι σου στον κρόταφό του μέχρι να εξετάσω,» είπε στον φρουρό.

Κοίταξα το τουφέκι με βλέμμα απλανές, καθώς ο κόσμος μου αναποδογύριζε αργά.

Το πρόβλημά μας δεν ήταν μόνο η απόπειρά μας να δγάσουμε λαθραία από τη χώρα το άγαλμα. Είχαμε σκοτώσει κι έναν άνθρωπο.

Γύρισε και κοίταξε τον Τάννερ. Έτρεμε ολόκληρος σαν το ψάρι. «Είναι δική μου,» είπε βραχνά. «Δεν μπορούν να μου την πάρουν. Θα προτιμούσα να πεθάνω παρά να τη δώσω στα χέρια τους!»

Ο Άραβας αξιωματικός ξαναγύρισε, τσαλαβουτώντας στις λάσπες. «Εν τάξει,» είπε. «Περάστε.»

Τον κοίταξα. Ύστερα είπα, «Ευχαριστώ.»

Πάτησα το γκάξι και περάσαμε μέ-

σα στο σκοτάδι της ουδέτερης ζώνης. Δεν μπορούσα να το καταλάβω. Σίγουρα ο Άραβας αξιωματικός είχε κοιτάξει μέσα στην καρότσα του φορτηγού. Τότε πώς δεν είχε δει το άγαλμα; Γιατί δεν μας είχε συλλάβει σαν αρχαιοκάπηλους;

Ξαφνικά βρεθήκαμε στο ισραηλινό φυλάκιο και στρατιώτες βγήκαν έξω να μας συναντήσουν. Σταμάτησα το φορτηγό και ένας Ισραηλινός αξιωματικός πλησίασε στο παράθυρο.

«Πρέπει να ελέγξουμε το φορτηγό σας,» είπε.

Ο Τάννερ είχε ήδη βγει από την πόρτα του. Πετάχτηκα κι εγώ έξω από τη δική μου. Μαζί, ο Τάννερ κι εγώ δγάλαμε τους σύρτες από την πίσω πόρτα και την αφήσαμε να πέσει. Το νερό χυνόταν προς τα έξω σαν ένας μικροσκοπικός Νιαγάρας.

Μέσα υπήρχε μόνο νερό. Τίποτα άλλο.

«Την έκλεψαν!» έσκουξε ο τάννερ «Θεέ μου, την έκλεψαν!»

«Όχι!» έκανα εγώ αρπάζοντάς τον από το μπράτσο. «Δεν τους δόθηκε η ευκαιρία. Ο Άραβας αξιωματικός έμεινε εκεί πίσω λίγα δευτερόλεπτα. Δεν θα μπορούσε να δγάλει το άγαλμα μόνος του. Είναι πολύ βαρύ.»

«Τότε, πού;» θρήνησε ο Τάννερ. «Πού πήγε; Ω, Θεέ μου! Έλυωσε! Η βροχή! Η καταραμένη βροχή φταίει!»

Γύρισε την πλάτη του στην ανοιχτή καρότσα, και άρχισε να γελάει με το χιτηρό, τρανταχτό γέλιο της παραφροσύνης. Έκατσε πάνω στη λάσπη και συνέχισε να γελάει, ώσπου του κόπηκε σχεδόν η ανάσα. Ύστερα ξέσπασε σε δυνατούς λυγμούς.

Ο αξιωματικός κι εγώ αφήσαμε τον Τάννερ μ' ένα γιατρό και βγήκαμε έξω για να καπνίσουμε. Η βροχή είχε μεταμορφωθεί πια σε σκυθρωπή ομίχλη. Δεν είχα τίποτα να πω. Μόνο μια απορία είχα. Πού είχε πάει;

Ο γιατρός βγήκε έξω κι αυτός και δέχτηκε ένα τσιγάρο από τον αξιωματικό.

«Του έκανα μια ένεση να ηρεμήσει,» μου είπε. Ύστερα με κοίταξε και κούνησε τον αντίχειρά του προς τα πίσω δείχνοντας την παράγκα του νοσοκομείου. «Φανατικός θρησκόληπτος,» είπε.

«Ποιος; ο Τάννερ; Όχι. Γιατί;»

«Γιατί μέσα στο παραμιλητό του, λέει συνέχεια για τη γυναίκα του Λωτ,» απάντησε ο γιατρός. «Για το πώς κοίταξε πίσω της όταν καταστρέφονταν τα Σόδομα και τα Γόμορα, παρακούνοντας την προσταγή του Θεού. Κι έτσι μεταμορφώθηκε σε στήλη άλατος.»

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ

Ο Δήμος Ορεστιάδας από 24 Ιουνίου μέχρι 1η Ιουλίου 1990, διοργάνωσε με επιτυχία τις πολιτιστικές εκδηλώσεις «ΟΡΕΣΤΕΙΑ 90», που αναφέρονται στα 67 χρόνια από την ίδρυση της πόλεως της Ορεστιάδας.

Στα πλαίσια των «ΟΡΕΣΤΕΙΩΝ 90», ο Σύλλογος Κυριών και Δεσποινίδων Ορεστιάδας, βράβευσε σε ειδική εκδήλωση που έγινε σε κινηματοθέατρο της πόλεως, τους Αστυφύλακες ΠΑΓΩΝΑΚΗ Αθανάσιο του Τμήματος Τροχαίας Ορεστιάδας, ΣΤΡΙΓΓΑ Γεώργιο και ΣΑΡΑΦΙΔΗ Αβραάμ του Αστυνομικού Τμήματος Ορεστιάδας, διότι την 14-2-1990, ενώ εκτελούσαν υπηρεσία μέσα στην πόλη της Ορεστιάδας, αντελήφθησαν πυρκαϊά στο διαμέρισμα του ΤΕΝΙΔΗ Ευστρατίου και με κίνδυνο της ζωής τους εισήλθαν στο καιγόμενο διαμέρισμα και διέσωσαν από βέβαιο θάνατο τα δύο παιδιά του ΤΕΝΙΔΗ Ευστρατίου, Ευάγγελο ετών 4 και Σωτηρία ετών 3, καθώς και τον πατέρα τους, ο οποίος κοιμόταν την ώρα εκείνη σε παρακείμενο δωμάτιο χωρίς ν' αντιληφθεί την εκδήλωση της πυρκαϊάς.

Την απονομή των βραβείων στους Αστυφύλακες έκανε ο Γενικός Επιθεωρητής της Α' Γ.Ε.Α. Υποστράτηγος κ. Πέτρος ΤΣΙΦΟΥΝΤΟΥΔΗΣ.

Ιδιαίτερη ευμενής αίσθηση προκάλεσε στο ακροατήριο το γεγονός, όταν οι βραβευθέντες Αστυφύλακες δήλωσαν ότι το απονεμειθέν σ' αυτούς χρηματικό βραβείο των 200.000 δρχ. διαθέτουν, εξ

ολοκλήρου, στα δυο διασωθέντα από την πυρκαϊά αδελφάκια και στα δύο ανήλικα παιδιά του άγρια δολοφονηθέντα τον Σεπτέμβριο του 1987 Αστυφύλακα ΣΤΕΡΚΟΥΔΗ Χρήστου.

Στην εκδήλωση παρέστησαν, ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου - Ορεστιάδας και Σουφλίου κ.κ. Νικηφόρος, ο Αναπλ. Υπουργός Γεωργίας κ. Π. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ, ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Ανατ. Μακεδονίας - Θράκης κ.

Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ο Νομάρχης Έβρου κ. Α. ΦΛΩΡΙΝΗΣ, ο Βουλευτής Έβρου κ. Α. ΦΩΤΙΑΔΗΣ, ο Δήμαρχος Ορεστιάδας κ. Β. ΒΑΡΣΑΜΑΚΙΔΗΣ, ο Γενικός Επιθεωρητής Α' Γ.Ε.Α. κ. Π. ΤΣΙΦΟΥΝΤΟΥΔΗΣ, ο Διοικητής της Χ.Υ.Μ.Π. Υποστράτηγος κ. Γ. ΣΠΑΝΟΣ, ο Αστυνομικός Διευθυντής Ορεστιάδας Αστυνομικός Υποδ/ντής κ. Ε. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, δικαστικές αρχές, εκπρόσωποι φορέων και πλήθος κόσμου.

ΜΠΛΟΚΑ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΤΑΞΙ

Εκστρατεία για την πάταξη της αισχροκέρδειας από τους οδηγούς ταξί άρχισε η Τροχαία Αττικής συνεπικουρούμενη από το υπουργείο Μεταφορών και σε συνεργασία με το Συνδικάτο Αυτοκινητιστών Ταξί (ΣΑΤΑ).

Αφορμή αποτέλεσε ο εντοπισμός του ιδιοκτήτη ταξί Γ. Ραυτογιάννη από τον αρχιφύλακα Ε. Ντελλή και τον αστυφύλακα Γ. Δημητρακόπουλο. Το ταξίμετρο του Γ. Ραυτογιάννη λειτουργούσε ως εξής: Δίπλα από το πεντάλ του συμπλέκτη υπήρχαν τρεις διακόπτες. Ο πρώτος πιεζόμενος με το πόδι πολλαπλασίαζε συνεχώς την ένδειξη των χρημάτων στο ταξίμετρο. Ο δεύτερος διακόπτης πιε-

ζόμενος σταματούσε ή έθετε σε λειτουργία το ταξίμετρο και ο τρίτος πιεζόμενος χρέωνε στην ένδειξη 10 δρχ. επιπλέον κατά χιλιόμετρο.

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι το φαινόμενο της αισχροκέρδειας παρουσιάζεται περισσότερο έντονο στα αεροδρόμια, στα λιμάνια και στους σταθμούς των λεωφορείων και τα θύματα είναι κυρίως τουρίστες.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΕΓΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο Γενικός Αστυνομικός Δ/ντής Θεσσαλονίκης, υποστράτηγος Π. Κοσμάς σε συνάντηση γνωριμίας που είχε με τους

αστυνομικούς και αθλητικούς συντάκτες της Θεσσαλονίκης επεσήμανε ότι «η Θεσσαλονίκη είναι ίσως η μόνη πόλη που δεν έχει δικό της... σπίτι για να φιλοξενήσει την Αστυνομία της. Το σύνολο των αστυνομικών υπηρεσιών στεγάζεται σε μη ιδιόκτητα κτίρια και καθημερινά αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της έξωσης...».

Ο κ. Κοσμάς αναφέρθηκε επίσης και στα προβλήματα της Θεσσαλονίκης που σχετίζονται με την Αστυνομία και το έργο της. Τα σημαντικότερα από αυτά είναι: τα ναρκωτικά, οι χαρτοπαικτικές λέσχες και το κυκλοφοριακό.

Η ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

Γιορτάστηκε και φέτος, με τη σεμνότητα που πρέπει σε τέτοιες επετείους, η μνήμη της Γυναίκας της Πίνδου, των αξιωματικών Δαθάκη και Διάκου και όλων των Ηρώων του 1940.

Στις εκδηλώσεις, που έγιναν στη Φούρκα - Κόνιτσας Ιωαννίνων, παρέστησαν εκπρόσωποι των πολιτικών και στρατιωτικών αρχών, παλαιοί πολεμι-

στές, άλλοι επίσημοι και πλήθος κόσμου. Την Ελληνική Αστυνομία εκπροσώπησαν ο Επιθεωρητής Αστυνομίας Ηπείρου,

που κατέθεσε και στέφανο, και ο Διευθυντής της Α.Δ. Ιωαννίνων.

ΑΓΩΝΕΣ ΠΑΛΗΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ 1990

Οι αγώνες πάλης των Ε.Δ. και των Σ.Α. διεξήχθησαν φέτος στις Σέρρες, διοργανωμένοι από το Αρχηγείο Πυροσβεστικού Σώματος. Στους αγώνες πήραν μέρος οι αντιπροσωπευτικές ομάδες πάλης των Γ.Ε.Σ., Γ.Ε.Ν. και Γ.Ε.Α., η ΕΛ.ΑΣ., το Λιμενικό και Πυροσβεστικό Σώμα.

Την έναρξη των αγώνων κήρυξε ο Νομάρχης Σερρών κ. Αναστάσιος ΛΙΑΣΚΟΣ και παρέστησαν, ο Δήμαρχος Σερρών, ο Αρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος, Ανώτατοι και Ανώτεροι ΑΕ/κοί και αντιπροσωπείες των Ε.Δ. και Σ.Α., ο Αναπληρωτής Δ/ντής της Αστυν. Δ/νσης Σερρών κ. ΚΟΡΑΒΟΣ, καθώς και πάρα πολλοί φίλαθλοι. Κατά την τελετή λήξεως των αγώνων εκτός των ανωτέρω παρέστησαν ο Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. ΚΛΕΙΤΟΣ και ο Επιθεωρητής Αστυνομίας Κεντρικής Μακεδονίας Ταξίαρχος κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Χρήστος.

Η αποστολή της Ελληνικής Αστυνομίας αποτελείται από τον Υπαστυνόμο Α' Χρήστο ΝΤΖΟΥΦΡΑ, ως Αρχηγό Απο-

στολής και ομάδας, τον Αρχ/κα ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ Στυλιανό και τον Αστυφύλακα ΚΟΛΙΤΣΟΠΟΥΛΟ Δημήτριο, ως προπονητές και τους Αστυφύλακες: 1. ΠΟΙΚΙΛΙΔΗ Γεώργιο (χρυσό μετάλλιο στα 100 κιλά), 2. ΔΕΣΚΟΥΛΙΔΗ Ηρακλή (χρυσό μετάλλιο στα 90 κιλά). 3. ΓΟΥΝΕΛΑ Ιωάννη (χρυσό στα 82 κιλά), 4. ΛΕΩΝ Γεώργιο (χρυσό στα 74 κιλά), 5. ΠΑΤΣΙΑΝΙΔΗ Γεώργιο (αργυρό στα 62 κιλά), 6. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Κων/τίνο (χάλκινο στα 130 κιλά), 7. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ Παναγιώτη (χάλκινο στα 68 κιλά), 8. ΑΛΕΓΚΑΚΗ Εμμανουήλ (χάλκινο στα 57 κιλά), 9. ΠΟΖΙΔΗ Αθραάμ, 10. ΣΑΜΑΡΑ Δημήτριο, 11. ΜΙΝΑΡΔΟ Φραντζέσκο, 12. ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ Στυλιανό και 13. ΠΟΖΑΤΖΙΔΗ Αλέξανδρο, ως αθλητές.

Έλαβαν μέρος συνολικά εξήντα τρεις αθλητές των Ε.Δ. και Σ.Α. και αγωνίστηκαν στην Ελληνορωμαϊκή και Ελευθέρα Πάλη.

Οι αθλητές της Ελληνικής Αστυνομίας, που μαζί με το Πυροσβεστικό Σώμα, κατέκτησαν τα περισσότερα χρυσά μετάλλια, σ' όλους τους αγώνες τους κατέβαλαν αξιοθαύμαστες προσπάθειες και καταχειροκροτήθηκαν από τους φιλάθλους, ενώ η τοπική τηλεόραση και τα

λοιπά τοπικά μέσα ενημέρωσης κάλυψαν με ευμενή σχόλια την απόδοσή τους.

Γενικά η συμμετοχή της Ελληνικής Αστυνομίας στους αγώνες υπήρξε καθ' όλα άψογη και η προβολή του Σώματος ήταν ιδιαίτερα σημαντική.

ΕΝΑ ΡΟΜΠΟΤ ΣΤΗΝ ΕΛ.ΑΣ.

Ειδικό τηλεχειριζόμενο ρομπότ για την εξουδετέρωση εκρηκτικών μηχανισμών δώρισε το Γενικό Επιτελείο Στρατού στην ΕΛ.ΑΣ.

Τη σχετική απόφαση η οποία, όπως ανακοινώθηκε, εντάσσεται στο πλαίσιο της κυβερνητικής προσπάθειας για την πάταξη της τρομοκρατίας, υπέγραψε ο αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας.

Το τηλεχειριζόμενο ρομπότ δωρήθηκε στη Δ/ση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων, η οποία θα το χρησιμοποιήσει στο αεροδρόμιο του Ελληνικού. Στις δυνατότητες του ρομπότ περιλαμβάνεται η έρευνα αντικειμένων χώρων και οχημάτων με ακτίνες Χ και, κυρίως, ο εντοπισμός, η μεταφορά και εξουδετέρωση εκρηκτικών μηχανισμών.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

ΚΟΛΟΣΣΟΣ... Η ΚΟΜΠΙΝΑ

Τεράστια διεθνής κομπίνα με πιστωτικές κάρτες (Ντάινερς, Αμερικαν Εξπρές, Βίζα, Γιουροκάρτ, Μάστερς) ύψους πολλών εκατομμυρίων δολαρίων αποκαλύφθηκε, από το υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

Για τη διελεύκανση της υπόθεσης, που αποτελεί αποθέωση της απάτης χρειάστηκε να συνεργαστούν για 16 μήνες οι ελληνικές καταδικωτικές υπηρεσίες με το FBI.

Μαζί τους συνεργάστηκε και η ειδική μυστική υπηρεσία του αμερικανικού υπουργείου Οικονομικών, που διερευνά μεγάλα οικονομικά σκάνδαλα με διεθνείς προεκτάσεις.

Ο... μίτος της Αριάδνης, πάνω στον οποίο στηρίχτηκαν οι έρευνες, βρίσκεται στο Ρίτσμοντ των ΗΠΑ και εκτείνεται μέχρι τον Καναδά και από εκεί στην Ευρώπη, στις χώρες της ΕΟΚ και κυρίως στην Ισπανία και την Ιταλία για να φτάσει στην Ελλάδα — στη Ρόδο, την Κρήτη και το λεκανοπέδιο Αττικής.

Το τρομερό ανθρωποκυνηγητό για τον εντοπισμό και τη σύλληψη των μελών μιας πολυεθνικής σπείρας μεγαλοαπατεώνων βρίσκεται σε εξέλιξη και αυτή τη στιγμή τα γεγονότα τρέχουν με κινηματογραφική ταχύτητα.

Ήδη συνελήφθη στο αεροδρόμιο της Ρόδου ο έμπορος Νικ. Αντ. Κουφός, 43 χρόνων, ιδιοκτήτης καταστήματος ειδών λαϊκής τέχνης, και η σύλληψή του αποτελεί την αφετηρία για την εξάρθρωση του πολυπλόκαμου παράνομου κυκλώματος. Και να γιατί:

● Πάνω του βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 36 πλαστές πιστωτικές κάρτες, 11 δελτία αγορών από διάφορα καταστήματα και 3 συσκευές για την εκτύπωση πλαστών χρεωστικών δελτίων.

Από την προανάκριση που κάνει το τμήμα δίωξης Οικονομικών Εγκλημάτων της Ασφάλειας Αττικής, σε συνεργασία με την αστυνομία της Ρόδου, προέκυψε ότι ο Κουφός ερχόταν στην Αθήνα για να συναντήσει κάποιον έμπορο με το όνομα Μιλτ. Ζαφείρης, κάτοικο Νέας Σμύρνης.

Σύμφωνα με το προανακριτικό υλικό, ο Ζαφείρης με τα 11 πλαστά δελτία αγορών θα εισέπρατε από Τράπεζες ποσά για αγορές που... δεν έγιναν ποτέ!

Όλα άρχισαν τον Φεβρουάριο 1989 στο Ρίτσμοντ. Δεκάδες Αμερικανοί κατήγγειλαν στην τοπική αστυνομία ότι παρελάμβαναν από τις Τράπεζές τους χρεωστικά δελτία από τα οποία φαινό-

ταν ότι χρωστούσαν χιλιάδες δολάρια από χρέωση των πιστωτικών τους καρτών.

Οι αγορές και οι αντίστοιχες χρεώσεις εμφανίζονταν ότι είχαν γίνει στη Ρόδο. Και το πιο εξωφρενικό:

● Οι περισσότεροι, όχι μόνο δεν είχαν έρθει στην Ελλάδα, αλλά αγνοούσαν ακόμη και την... ύπαρξη της Ρόδου!

Πράκτορες του FBI πήγαν στο Ρίτσμοντ και ψάχνοντας ανακάλυψαν ότι οι περισσότεροι από τα θύματα της κομπίνας είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό:

Έτρωγαν στο εστιατόριο «Ντιουκς», ιδιοκτήτης του οποίου είναι κάποιος Ελληνοαμερικανός, τα στοιχεία του οποίου δεν ανακοινώθηκαν ακόμη.

Ακολούθησε εξονυχιστική έρευνα για να διαπιστωθεί ότι ο ιδιοκτήτης του «Ντιουκς» έστελνε στην Ελλάδα, στον Κουφό, τα ονόματα και τους αριθμούς πιστωτικών καρτών των πελατών του.

Εδώ κατασκευάζονταν πλαστές πιστωτικές κάρτες και με βάση τις κάρτες αυτές έβγαζαν με εκτυπωτικές μηχανές πλαστά πιστωτικά δελτία... δήθεν αγορών από διάφορα καταστήματα της Ρόδου, της Κρήτης και της Αττικής.

Κάποιοι από τη σπείρα αντέγραφαν τις φίρμες των διαφόρων μαγαζιών απ' όπου — υποτίθεται — είχαν γίνει οι αγορές και κατόπιν πήγαιναν στις Τράπεζες και εισέπρατταν τα χρήματα.

Μόνο στη Ρόδο, η κομπίνα φτάνει το ύψος των 500.000 δολαρίων.

Από τις αστυνομικές έρευνες, όμως, φαίνεται ότι το ίδιο «κόλπο» έχει γίνει στην Ισπανία, την Ιταλία και άλλες χώρες της ΕΟΚ.

Έτσι, ενώ στην Αθήνα αναζητείται ακόμη κάποιος Γεώργιος Βλάχος, αγνώστων λοιπών στοιχείων, στην Ισπανία η Ιντερπόλ αναζητεί έναν Ελληνοαμερικανό με στοιχεία Τζον Μήλας.

ΚΟΡΩΠΙ

Μετά από έντονη λογομαχία και άγρια συμπλοκή, με αφορμή τις φυλετικές διαφορές τους, δύο αδέρφια Ινδοί λαθρομετανάστες στη χώρα μας, δολοφονήσαν μέσα σε καλύβα έναν 30χρονο συμπατριώτη τους.

Μετά την άγρια δολοφονία με τρεις πυροβολισμούς, μπροστά στα μάτια και τέταρτου Ινδού, ο οποίος δεν μπόρεσε να αντιδράσει και να προλάβει το μακελειό.

Οι δύο Ινδοί μάζεψαν τα πράγματά τους, άρπαξαν και ένα βίντεο που τους

είχε παραχωρήσει ο ιδιοκτήτης του κτήματος όπου εργάζονταν και εξαφανίστηκαν.

Θύμα των ιδίων των συμπατριωτών του είναι ο Οσέρ Τσανγκ, 30 χρόνων, ο οποίος εργαζόταν σε κτήμα της περιοχής Κοκκινάρια Κορωπίου. Δράστες είναι δύο αδέρφια Ινδοί, οι οποίοι ήταν γνωστοί στην περιοχή με τα ελληνικά ονόματα Βαγγέλης και Γιώργος. Με τη βοήθεια του μοναδικού μάρτυρα του εγκλήματος Ινδού Γκουρντιάλ Τουρστρόμ, οι αστυνομικοί του Τμήματος Ανθρωποκτονιών - Ληστειών της Ασφάλειας Αττικής προσπαθούν να ξετυλίξουν το νήμα της υπόθεσης και να φθάσουν στη σύλληψη των δύο Ινδών, οι οποίοι όμως οπλοφορούν. Όπως κατέθεσε με δυσκολία ο Τουρστρόμ επισκέφθηκε μαζί με τον Οσέρ Τσανγκ τα δύο αδέρφια, τα οποία έμεναν σε καλύβα, που είχε στηθεί μέσα σε μπουστάκι στον Κοκκινάρια.

Τα δύο αδέρφια «Γιώργος» και «Βαγγέλης», μέχρι να τους επισκεφθούν οι δύο συμπατριώτες τους είχαν καταναλώσει πολλά μπουκάλια μπύρας και ήταν ήδη ζαλισμένοι. Συνέχισαν όμως να πίνουν μαζί τους και οι δύο Ινδοί επισκέπτες. Κάποια στιγμή ο Οσέρ άρχισε έντονη λογομαχία μαζί τους γύρω από φυλετικές διαφορές που έχουν στην πατρίδα τους. Μετά τη λογομαχία τα δύο αδέρφια άρπαξαν τα στυλιάρια από τις αξίνες και άρχισαν να κτυπούν τον Οσέρ. Στο τέλος, ο ένας Ινδός, ο «Γιώργος», άρπαξε μέσα από την καλύβα μια καραμπίνα και πυροβόλησε σχεδόν εξ επαφής τον άτυχο Οσέρ τρεις φορές. Η μία μπαταρία τον θύρε στο λαιμό, η άλλη στο θώρακα και η τρίτη στη δεξιά μασχάλη. Ο θάνατος ήταν ακαριαίος.

ΣΧΗΜΑΤΑΡΙ

Τριαντάχρονος συνελήφθη στην Εθνική οδό Αθηνών-Λαμίας κοντά στο Σχηματάρι επειδή, ύστερα από έρευνα που έγινε στο αυτοκίνητό του, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 261 γραμμάρια ηρωίνης τα οποία είχε κρύψει σε ειδική κρύπτη στο πορτ μπαγκάζ.

Το αυτοκίνητο του 30χρονου Παναγιώτη Ν. Ρενιέρη είχε πάθει θλάση και την ώρα που επενέβη η αστυνομία μεταφερόταν με γερανό.

Από την προανάκριση προέκυψε ότι ο Ρενιέρης είχε μεταβεί στην Ορεστιάδα και είχε προμηθευτεί από άγνωστο τα ναρκωτικά αντί του ποσού των 2.000.000 δρχ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

ΕΛΑΣΣΟΝΑ

Αλληπάλληλα κτυπήματα κατά των εμπόρων του αργού θανάτου κατάφεραν τον τελευταίο καιρό οι άνδρες του Α.Τ. Ελασσόνας.

Συγκεκριμένα με ένα μπαράζ συλλήψεων έβαλαν στο χέρι μια σειρά καλλιεργητών ινδικής κάνναβης.

Έτσι συνέλαβαν: τον ΖΙΩΖΙΟ Δημήτριο, γιατί καλλιεργούσε στη δύσβατη περιοχή «Κοκκινόλογγος» 75 δενδρύλλια χασίς, τον ΚΑΛΑΜΙΩΤΗ Βασίλειο και την μητέρα του Εριφύλλη, γιατί σε επιμελές καλυμμένο χώρο του σπιτιού τους καλλιεργούσαν 91 δενδρύλλια ινδικής κάνναβης και κατείχαν 2 κιλά και 110 γραμμάρια χασίς τριμμένο σε φούντα.

Επίσης συνέλαβαν τους ΚΑΤΙΝΑ Ζήση και ΔΑΟΥΛΑ Αθανάσιο, γιατί ο μεν πρώτος καλλιεργούσε στη δυσπρόσιτη δασική περιοχή Βερδικούσα, 128 δενδρύλλια ινδικής κάνναβης, ο δε δεύτερος διέθετε το χασίς στην αγορά.

Αλλά οι επιτυχίες των αστυνομικών της Ελασσόνας δεν σταματούν στον χώρο των ναρκωτικών. Σε έρευνα που έγινε στο σπίτι του ΝΙΚΟΥ Δημήτριου, κάτοικου Γεράνειας Ελασσόνας, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 4 πήλινα αρχαία κτερίσματα και 5 λίθινα εργαλεία της παλαιολιθικής και νεολιθικής εποχής.

Εξάλλου στην αρχαιολογική περιοχή Πυθίου ανακάλυψαν 9 αρχαίες πλάκες διαστάσεων 2 x 1 μέτρων, 54 τεμάχια πήλινων αμφορέων κλασσικής εποχής και μια μαρμάρινη επιτύμβια στήλη 56 x 27 εκατοστών Ρωμαϊκής εποχής. Όλα τα παραπάνω αρχαία παραδόθηκαν στην Αρχαιολογική υπηρεσία Λάρισας.

ΑΥΛΩΝΑ

Πεντακόσια χασισόδενδρα - «γίγαντες», ύψους από 1,5 έως 3,5 μέτρα το καθένα ξεριζώσαν στην Αυλώνα οι αστυνομικοί του Τμήματος Διώξεως Ναρκωτικών της Ασφάλειας Αττικής. Τη φυτεία καλλιεργούσαν άγνωστοι ακόμη ιδιοκτήτες της, οι οποίοι έπαιρναν νερό από μια... διαρροή του καναλιού Υλίκης - Μαραθώνα. Με την επιμελή καλλιέργεια των χασισόδενδρων (σκάλισμα - πότισμα - λίπασμα) οι χασισοκαλλιεργητές υπολόγιζαν ότι όταν θα διοχέτευαν τη «φούντα» στην αγορά θα κέρδιζαν τουλάχιστον πενήντα εκατομμύρια δρχ. Όμως δεν πρόλαβαν...

Οι πληροφορίες για την καλλιέργεια

της χασισοφυτείας έφθασαν στην Ασφάλεια Αττικής. Από την πρώτη στιγμή, ομάδες αστυνομικών άρχισαν την παρακολούθηση της φυτείας με σκοπό να συλλάβουν επ' αυτοφώρω τους καλλιεργητές. Όμως οι χασισοκαλλιεργητές δεν φαίνονταν.

Και δεν ήταν... ανάγκη να πηγαίνουν, γιατί είχαν φροντίσει να τοποθετήσουν λάστιχα μήκους διακοσίων μέτρων με μπεκ κατά διαστήματα με τα οποία ποτίζονταν... αυτόματα από το κανάλι. Από τη διαρροή με λάστιχο συγκέντρωναν το νερό σε μια μεγάλη λακούβα και από εκεί το «τραβούσαν» στη φυτεία. Επειδή έβλεπαν οι αστυνομικοί ότι οι καλλιεργητές δεν πλησίαζαν αποφάσισαν να ξεριζώσουν τη φυτεία.

Μόλις πήγαν κοντά, βρήκαν ένα σακί λίπασμα, βρύσες, σκαπάνες και διάφορα άλλα σύνεργα καλλιεργητών.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Έμπαιναν σε διαμερίσματα στο κέντρο της Θεσσαλονίκης και υπό την απειλή πιστολιού αερίου λήστευαν τους ενοίκους τους χωρίς να διστάσουν, στην περίπτωση που οι τελευταίοι πρόβαλαν αντίσταση, να συμπλακούν μαζί τους.

Δράστες είναι ο Αχιλλέας Βαρούτσικος, 20 χρόνων, ναύτης του Πολεμικού Ναυτικού και ο Χρήστος Χαθενετίδης, 26 χρόνων, από το Δροσάτο του νομού Κιλκίς που κατηγορούνται ότι διέπραξαν οχτώ ληστείες σε διαμερίσματα της Θεσσαλονίκης, ενώ σε δύο περιπτώσεις χτύπησαν ενοίκους με το πιστόλι στο κεφάλι και τους τραυμάτισαν.

Φορώντας κουκούλες για να καλύπτουν το πρόσωπό τους οι δυο νεαροί έσπασαν τις πόρτες των διαμερισμάτων και εισέβαλαν σ' αυτά προτάσσοντας ευμεγέθες πιστόλι αερίου. Στην περίπτωση που οι ένοικοι απουσίαζαν, οι κουκουλοφόροι άρπαζαν ό,τι έβρισκαν στο διαμέρισμα και έφευγαν.

Αν όμως ήταν μέσα και πρόβαλαν αντίσταση, οι δράστες δεν δίσταζαν να τους κακοποιήσουν, όπως έγινε στην περίπτωση του 63χρονου Θεόδωρου Δαρβάνη.

Η αντίστροφη μέτρηση για τους δύο κουκουλοφόρους άρχισε στην περιοχή Ευζώνων όταν ύστερα από εισβολή σε διαμέρισμα ειδοποιήθηκε η Αστυνομία. Άντρες της Αστυνομίας εντόπισαν τους δυο νεαρούς τη στιγμή που έμπαιναν σε

άλλη πολυκατοικία και τους συνέλαβαν. Επάνω τους βρέθηκαν χρυσαφικά, χρήματα, οι κουκούλες και το πιστόλι αερίου που χρησιμοποιούσαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Τρεις μέρες... γένναγε στην Ασφάλεια δέματα με ηρωίνη 40χρονος αλλοδαπός λαθρέμπορος που συνελήφθη στο Ελληνικό.

Πρόκειται για τον Τζόιν Β. Αμισάχ από την Γκάνα που ζει μόνιμα στο Λονδίνο και είναι έμπορος ηλεκτρονικών.

Ο αλλοδαπός πιάστηκε στο Αεροδρόμιο, όταν προσπάθησε με πλαστό διαβατήριο Αγγλίας να περάσει στη χώρα μας. Οι αστυνομικοί του Ελληνικού μετά τη σύλληψή του έβγαλαν στον αλλοδαπό ακτινογραφίες και εκεί διαπίστωσαν πως στο στομάχι και σε... απόκρυφα μέρη του σώματός του υπήρχαν μεγάλες ποσότητες από μικρά δέματα ηρωίνης.

Μετά απ' αυτό ο Αμισάχ μεταφέρθηκε στην Ασφάλεια όπου άρχισε να... γεννά τα δέματα με την ηρωίνη, που τελικά ζύγιζαν περίπου μισό κιλό!...

ΑΘΗΝΑ

Ένας πρώην... πορτοφολάς Γιουγκοσλάβος έπεσε στα χέρια των αστυνομικών της Διώξεως Ναρκωτικών της Ασφάλειας Αττικής, αμέσως μόλις έφτασε από την Τουρκία με τουριστικό πούλμαν έχοντας στις αποσκευές του δυόμισι κιλά καθαρής ηρωίνης, αξίας πενήντα εκατομμυρίων δραχμών. Η σύλληψή του έγινε μετά από πληροφορίες ότι κύκλωμα διακίνησης «λευκού θανάτου» με έδρα την Τουρκία, μεταφέρει μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών και τα μέλη της έρχονται συνήθως με τουριστικά πούλμαν.

Ο λαθρέμπορος που συνελήφθη είναι ο Αχμέτ Νταουτόβιτς, ο οποίος είχε συλληφθεί στη χώρα μας παλαιότερα και για κλοπές πορτοφολιών. Ο Αχμέτ σύμφωνα με τα στοιχεία της προανάκρισης μετέφερε ποσότητες ναρκωτικών στην Αθήνα και τις παρέδιδε σε αλλοδαπούς έμπορους ναρκωτικών, οι οποίοι με τη σειρά τους πουλάνε το «λευκό θάνατο» σε Έλληνες τοξικομανείς.

Στην κατοχή του Γιουγκοσλάβου Νταουτόβιτς, εκτός από τα δυόμισι κιλά ηρωίνης βρέθηκαν 2.000 μάρκα Δυτικής Γερμανίας, 100 δολάρια ΗΠΑ και 20.000 δραχμές.

ΓΛΥΦΑΔΑ

Αλλοδαπός αρχηγός διεθνούς σπείρας, τα μέλη της οποίας επί δύο ολόκληρα χρόνια έκλεβαν αυτοκίνητα από χώρες της Δυτικής Ευρώπης και με παραποιημένα στοιχεία τα προωθούσαν σε χώρες της Μέσης Ανατολής, έπεσε στα δίχτυα της Ασφάλειας στην Αθήνα.

Ο αλλοδαπός αυτός περιώνυμος κακοποιός, έχει στην κατοχή του δύο διαβατήρια. Στο ένα φέρεται ως Λιβανέζος με όνομα Εμμανουέλ Μπουκάρ, 50 χρόνων, από τη Βηρυτό, ενώ στο δεύτερο ως... Σαμπάχ Σαμίρ, Ιρλανδός, 48 χρόνων, από το Αμμάν. Ο Μπουκάρ ή Σαμίρ, ένας από τους πλέον καταζητούμενους κακοποιούς στην Ευρώπη, έμενε στη Γλυφάδα και εμφανιζόταν ως έμπορος.

Για τα δύο ονόματά του είπε στην Ασφάλεια ότι το όνομα Σαμίρ το χρησιμοποιεί από το 1981, όταν θέλησε να... αποποιηθεί το άλλο για να μην τον καταδιώκουν στην Ευρώπη αφού με το πρώτο όνομα ήταν γνωστός στις ευρωπαϊκές Αρχές Ασφαλείας.

Στην κατοχή του οι αστυνομικοί βρήκαν ένα αυτοκίνητο «Οπελ Καντέτ», το οποίο έχει κλαπεί στις 23 Ιανουαρίου από γραφείο ενοικίασεως αυτοκινήτων στην Αυστρία. Το είχε κλέψει ο συνεργός του Εσίφ Ραιμόντ, αλλά χρησιμοποιούσε πλαστά έγγραφα, δίπλωμα οδήγησης, άδεια αυτοκινήτου στο όνομα Πέτρος Σπυρόπουλος.

Τα μέλη της σπείρας εμφανίζονταν στις χώρες της Ευρώπης με τα ονόματα Σπυρόπουλος, Τσουρουκτσόγλου, Πατρώζος, Αραμπατζής και άλλα. Έκλεβαν τα αυτοκίνητα από την Ευρώπη και τα προωθούσαν στη Μέση Ανατολή και ιδιαίτερα στο Κουβέιτ. Σ' ένα από τα σπίτια που διατηρούσε ο αλλοδαπός στο Παλιό Φάληρο, η Ασφάλεια βρήκε μια μεταλλική μήτρα κατασκευής τρίπτυχων αυτοκινήτων, δεκάδες τρίπτυχα αχρησιμοποίητα, σφραγίδες, μελάνι, άλλα έγγραφα και μια γραφομηχανή με την οποία η σπείρα «χτυπούσε» στα τρίπτυχα τα πλαστά στοιχεία.

Στην κατοχή του βρέθηκαν δύο αυτοκίνητα, το ένα με αριθμό ΑΜΟ 2157 και το ΑΜΡ-7176, τα οποία είναι κλεμμένα.

ΜΑΝΤΡΑ-ΦΑΛΗΡΟ-ΚΟΛΩΝΟΣ

Προωθούσαν ηρωίνη στην αγορά αλά... και την ελληνοτουρκική συνεργασία στον εμπορικό τομέα, αλλά έκαναν το λάθος και πούλησαν σε πελάτη αστυνομικό. Πρόκειται για τον Έλληνα,

Άγγελο Δούκα 34 χρόνων, άεργο, από τη Μάντρα Αττικής και τον Τούρκο υπήκοο Ντουράν Μπουλουτσετήν, 23 χρόνων.

Η συνεργασία των δύο συνεταίρων, είχε αρχίσει πριν αρκετούς μήνες και είχε αποδώσει αρκετά χρήματα. Ο Τούρκος έφερνε την ηρωίνη και το χασίς, τα πουλούσε στον Έλληνα και τον τζίρο με γάλωνε μέρα με την ημέρα όλο και περισσότερο. Από τη δίωξη ναρκωτικών της Ασφάλειας Αττικής πρώτα έγινε μπλόκο στο σπίτι του Δούκα στη Μάντρα και εκεί βρέθηκαν 250 γραμμάρια καθαρής ηρωίνης, μικροποσότητα ακατέργαστου χασίς σε φούντα, μια ζυγαριά ακριβείας και ένα 38άρι εξάσφαιρο περίστροφο γεμάτο.

Μετά τη σύλληψη του Δρούκα σε ξενοδοχείο του Φαλήρου οι αστυνομικοί κινήθηκαν γρήγορα για τη σύλληψη και του δεύτερου έμπορου ναρκωτικών, του Τούρκου Ντουράν. Τον εντόπισαν σε χαρτοπαικτική λέσχη στον Κολωνό. Όταν ο Τούρκος Ντουράν αντιλήφθηκε τους αστυνομικούς, για να ξεφύγει πήδηξε από το δεύτερο όροφο στο δρόμο.

Άρχισαν να τον κυνηγούν στους σκοτεινούς δρόμους του Κολωνού, οπότε και τον έπιασαν. Στις τσέπες του βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 1.230.000 δρχ., 4.050 μάρκα Γερμανίας, 300 δολάρια Αμερικής και 9 χρυσές λίρες Αγγλίας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κύκλωμα διακίνησης τεράστιων ποσοτήτων ηρωίνης σ' ολόκληρη την Ελλάδα εξαρθρώθηκε από την ασφάλεια Θεσσαλονίκης.

Το κύκλωμα λειτουργούσε τέλεια και τα μέλη του κατάφεραν να διακινήσουν από την Ορεστιάδα του Έβρου μέσω Θεσσαλονίκης - Φλώρινας και Αθηνών πάνω από δυο κιλά «καθαρής» ηρωίνης συνολικής αξίας 14 εκατομμυρίων δραχμών.

Ο εντοπισμός και η σύλληψη των διακινητών στη συνέχεια, έγινε αρχικά στην Αθήνα όπου συνελήφθη ο «τελευταίος» κρίκος της αλυσίδας του κυκλώματος, ο 38χρονος σερβιτόρος Νικόλαος Νάνας και στην κατοχή του βρέθηκαν 200 γραμμάρια ηρωίνης και 140.000 δραχμές που προέρχονταν από πώληση ναρκωτικών.

Απολογούμενος ο Νάνας ομολόγησε πως την ηρωίνη την είχε αγοράσει από την Αθηνά Σταματίου, κάτοικο Φλώρινας και σύζυγο τοξικομανούς που είναι ήδη

κρατούμενος στις φυλακές Κορυδαλλού για υπόθεση ναρκωτικών.

Αργότερα συνελήφθη στη Θεσσαλονίκη η Σταματίου την ώρα που ξεκινούσε με λεωφορείο του ΚΤΕΛ για τη Φλώρινα - όπου και μένει μόνιμα. Στην κατοχή της βρέθηκαν 426 γραμμάρια ηρωίνης - ποσότητα την οποία, όπως ομολόγησε η ίδια, επρόκειτο να πουλήσει σε κάποιον Ισαάκ Στανίδη με τον οποίο είχε ραντεβού.

Με τη σειρά της η Σταματίου «έλυσε» έναν ακόμη δεσμό του νήματος των διακινητών, ομολογώντας ανακρινόμενη πως τα ναρκωτικά (δυο κιλά συνολικά) προμηθεύεται από κάποιον Αναστάσιο Σιδερόγλου, 45 χρόνων από το χωριό Καναδάς του Έβρου.

Ο Σιδερόγλου, που έχει συλληφθεί κατά καιρούς για υποθέσεις ναρκωτικών κι έχει εκτίσει ποινές (στις φυλακές Κορυδαλλού μάλιστα γνωρίστηκε με τον κρατούμενο - σύζυγο της Σταματίου κι έτσι άρχισαν τη συνεργασία τους), συνελήφθη κι αυτός μετά από παρακολούθηση. Στο σπίτι του Σιδερόγλου στα Ρυζιά του Έβρου βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 400.000 δραχμές, συνάλλαγμα συνολικής αξίας 500.000 δραχμών καθώς κι ένα βιβλιόριο τραπέζης με καταθέσεις ύψους 4.290.000 δραχμών.

Απολογούμενος ο Σιδερόγλου ομολόγησε με τη σειρά του πως κύριος προμηθευτής των ποσοτήτων της ηρωίνης είναι κάποιος Τούρκος μεγαλέμπορος που του παρέδιδε τα ναρκωτικά μέσω «ειδικών» διόδων του Έβρου ποταμού.

ΚΑΤΕΡΙΝΗ

Σεφ του χασίς. Δενδρύλλια ινδικής κάνναβης «ταίζε» εστιάτορας που συνελήφθη επ' αυτοφώρω σε δασική περιοχή της Πλάκας Λιτοχώρου Πιερίας.

Ο 30χρονος Χαρ. Δεληγιαννίδης, κάτοικος Κατερίνης, εκτός από τους... καλοφαγάδες, «περιποιόταν» ιδιαίτερα τις χασισιές του που τις είχε φυτρώσει σε χαράδρα της περιοχής, σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο, ανάμεσα σε ανεπτυγμένη βλάστηση, για να μην φαίνεται από μακριά.

Τα δενδρύλλια, συνολικά 14 στον αριθμό, είχαν κανονική ανάπτυξη και γι' αυτό ο εστιάτορας φρόντιζε καθημερινά. Όταν πήγε να τα ποτίσει, τον περίμεναν οι αστυνομικοί και τον συνέλαβαν. Οι χασισιές ξεριζώθηκαν και ο «καλλιεργητής» «έκλεισε» άδοξα την κερδοφόρα «επιχείρησή» του.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

ΡΟΔΟΣ

Εντοπίστηκε και συνελήφθη από άνδρες του τμήματος ασφάλειας Ρόδου ο προσεσημασμένος για κλοπές, ΚΟΛΟΚΟΥΡΗΣ Κων/νος του Αναστασίου, ετών 26, οικοδόμος, καταγόμενος από το Βλαχιώτη Λακωνίας. Ο ΚΟΛΟΚΟΥΡΗΣ είχε εγκατασταθεί στη Ρόδο την τελευταία τριετία και ήταν άνεργος. Απεδείχθη ότι συντηρείτο από τις διαρρήξεις που διέπραττε στην πόλη αλλά και στα γύρω χωριά. Συγκεκριμένα αποκαλύφθηκε ότι είχε διαρρήξει συνολικά 40 σπίτια από τα οποία αποκόμισε χρηματικά ποσά πάνω από 5.000.000 δραχμές και διάφορα χρυσά κοσμήματα. Από τα «κέρδη» διέθεσε ένα μέρος και αγόρασε ένα ολοκαίνουργιο αυτοκίνητο TOYOTA COROLLA, για τις μετακινήσεις του. Το αυτοκίνητο κατασχέθηκε και ο δράστης ακολούθησε το γνωστό δρόμο για τις φυλακές.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Μεγάλο κτύπημα κατάφερε κατά των εμπόρων των ναρκωτικών η ασφάλεια Καστοριάς. Συγκεκριμένα, αξιοποιώντας πληροφορίες, εντόπισε φυτεία με 220 δενδρύλλια ινδικής κάνναβης (χασίς), λίγα χιλιόμετρα έξω από το ακατοίκητο χωριό Ποιμενικό Καστοριάς, κοντά στις πηγές παραπόταμου του Αλιάκμωνα.

Η τοποθεσία ήταν προσεκτικά επιλεγμένη, γιατί ήταν κοντά σε νερό και λόγω της μορφολογίας του εδάφους απροσπέλαστη. Οι καλλιεργητές είχαν κόψει αρκετά δένδρα και είχαν αποψιλώσει και διαμορφώσει το χώρο, ώστε να τον κάνουν κατάλληλο για τον σκοπό που τον ήθελαν.

Οι αστυνομικοί του τμήματος Ασφάλειας Καστοριάς, μετά από ενέδρα που έστησαν στην περιοχή, συνέλαβαν τον ΜΠΙΝΟΥΣΗ Γεώργιο του Ιωάννη, ετών 49, κτηνοτρόφο, την ώρα που πότιζε τα δενδρύλλια.

Ο ΜΠΙΝΟΥΣΗΣ είχε εγκατασταθεί στην περιοχή για τη θερινή περίοδο με 100 περίπου αγελάδες και μοσχάρια και με το έξυπνο αυτό σχέδιο φρόντιζε και την «παραγωγή» του.

ΣΕΡΡΕΣ

Ελαιохρωματιστής από τη Θεσσαλονίκη πιάστηκε στις Σέρρες γιατί στο εκεί σπίτι που είχε, καλλιεργούσε 25 χασισόδεντρα. Πρόκειται για το Σωτήριο Τίτα, 53 χρόνων.

ΠΥΡΓΟΣ

Φυτεία με 1600 χασισόδεντρα ανακάλυψαν οι αστυνομικοί σε δασώδη περιοχή του χωριού Μοιράκα Ολυμπίας και μετά από παρακολούθηση ημερών πιάστηκε ο καλλιεργητής Μιχάλης Μπρης, 29 χρόνων.

Όπως ανακοίνωσε η Αστυνομία, ο Μπρης είχε εγκαταστήσει αυτόματο σύστημα ποτίσματος με υπόγειες σωληνώσεις. Είχε εγκαταστήσει και ηλεκτρονικό σύστημα με το οποίο κάθε φορά που ανέβαινε η θερμοκρασία, έτρεχε μόνο του το νερό. Κοντά στη φυτεία βρέθηκε και μια σκηνή όπου είχε τα εργαλεία του. Τα χασισόδεντρα ξεριζώθηκαν και καταστράφηκαν.

ΚΩΣ

Τέσσερις νεαροί πιάστηκαν στην Κω την ώρα που πότιζαν ένα περιβόλι με 108 χασισόδεντρα. Πρόκειται για τους Ι. Ιωαννίδη, 26 χρόνων, επιχειρηματία, Θόδωρο Κοκολάκη, 23 χρόνων, σερβιτόρο, Ευθυμ. Καμαριώτη, 25 χρόνων, οικοδόμο και Ιωάννη Χατζηγεωργίου, 26 χρόνων, σερβιτόρο.

Οι νεαροί πιάστηκαν την ώρα που περιπολούνταν ένα περιβόλι με 108 χασισόδεντρα στην περιοχή Πευκιά κοντά στο χωριό Κέφαλος της Κω.

Ακολούθησε έρευνα στο σπίτι του Κοκολάκη, όπου οι αστυνομικοί βρήκαν μικροποσότητες χασίς σε σπόρους και πλάκα. Επίσης κοντά στο περιβόλι βρέθηκαν και κατασχέθηκαν δύο μοτοσικλέτες που χρησιμοποιούσαν για να μεταφέρουν το χασίς, καθώς και γλάστρες, σκαπτικά και ποτιστικά εργαλεία κ.ά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Έφεδρος αξιωματικός και νεαρός Αθηναίος ιδ. υπάλληλος συνελήφθησαν ύστερα από καταδίωξη των αστυνομικών, στο χωριό Μάνδρα Διδυμότειχου γιατί κατείχαν ποσότητα χασίς.

Οι συλληφθέντες είναι οι Ευάγγ. Παν. Χατζηπαντελίδης, 26 χρόνων, έφεδρος αξιωματικός και Αθαν. Γ. Αθανασόπουλος, 24 χρόνων, ιδ. υπάλληλος.

Σε έλεγχο που έγινε, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 50 γραμμάρια κατεργασμένου χασίς σε πλακίδια, 55 «φούντες», 4,5 γραμμάρια χασίς τριμμένο. Ακόμα, σε μικρό κουτί που είχε ο Χατζηπαντελίδης βρέθηκαν 70 σπόροι χασίς.

ΛΑΡΙΣΑ

Διακόσια είκοσι χασισόδενδρα, θρέθηκαν και καταστράφηκαν από όργανα της Ασφάλειας Λάρισας στη δασική περιοχή Αμπελάκια.

Η χασισοκαλλιέργεια, όπως διαπιστώθηκε, ανήκε στο ζευγάρι Ιωάννου και Τριανταφυλλιά Δημάκου.

ΡΟΔΟΣ

Δύο νεαροί Ελληνοαυστραλοί είναι οι δράστες της δολοφονίας του Άγγλου τουρίστα Γουίλιαμ Πολ - Πέτρι, 26 χρόνων, που σκότωσαν χτυπώντας τον με μαχαίρι στην καρδιά, έξω από μπαρ στην πλατεία Ψαροπούλας στο κέντρο της πόλης της Ρόδου.

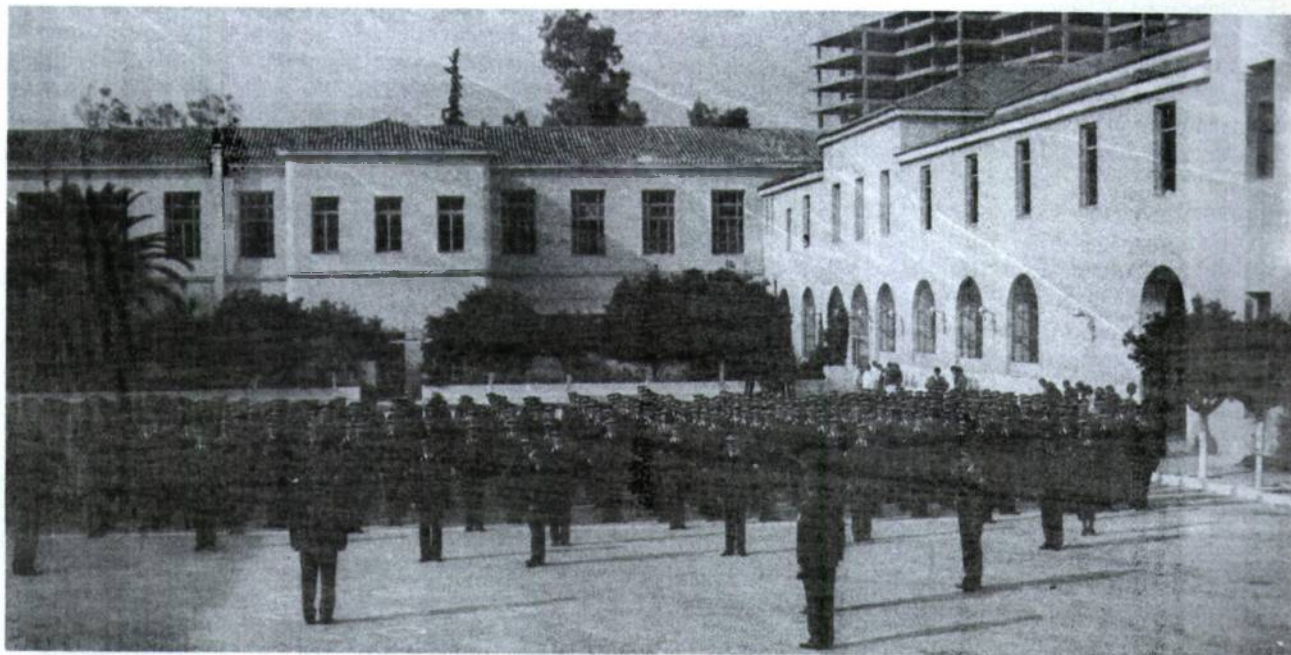
Πρόκειται για τους Ανδρέα Βακάρο, 21 χρόνων, οικοδόμο, μόνιμο κάτοικο Σίδνεϋ Αυστραλίας και τον ελληνικής καταγωγής επίσης κάτοικο Σίδνεϋ Μιχάλη Τσικόλη, 19 χρόνων, ηλεκτρολόγο.

Οι δύο Αυστραλοί συνελήφθησαν και εξεταζόμενοι, παραδέχτηκαν ότι είχαν συμπλακεί με το θύμα στην πλατεία της Ψαροπούλας, αλλά το μαχαίρι το κρατούσε ο Πάτρι και κατά την πτώση του στο έδαφος ύστερα από χτύπημα καράτε που του κατάφερε ο Βακάρο, αυτοτραυματίστηκε θανάσιμα. Όμως, από την πορεία των ανακρίσεων, προέκυψε ότι το θύμα μαζί με τη φίλη του Σάρα Νταν είχαν συναντηθεί με τους δύο Αυστραλούς στο κέντρο διασκεδάσεως «Τίφιν» και λογομάχησαν για ασήμαντη αφορμή.

Φαίνεται ότι μετά το επεισόδιο αυτό, οι δύο Αυστραλοί ακολούθησαν το ζευγάρι στο μπαρ «Σκανδινάβιαν» όπου έγινε αργότερα η συμπλοκή. Πάντως το μαχαίρι δεν έχει βρεθεί, ενώ το θύμα εκτός από το τραύμα στην καρδιά φέρει και μια μαχαιριά, μήκους επτά εκατοστών στο αριστερό πόδι.

Στην κατάθεσή της η Σάρα Νταν υποστηρίζει ότι την τραυμάτισε στον καρπό του αριστερού της χεριού με το μαχαίρι ο Βακάρο, ύστερα από προτροπή του Τσικόλη, αλλά δεν γνωρίζει ποιος μαχαίρωσε το φίλο της γιατί μόλις δέχτηκε η ίδια το χτύπημα, έφυγε τρέχοντας προς το μπαρ για να ζητήσει βοήθεια.

Οι δύο νεαροί αμέσως μετά το θανάσιμο τραυματισμό του Πέτρι, εγκατέλειψαν το θύμα, επιβιβάστηκαν σε μοτοσικλέτα και εξαφανίστηκαν. Ο Άγγλος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο της Ρόδου από οδηγό ταξί, χωρίς οι γιατροί να κατορθώσουν να του προσφέρουν κάποια βοήθεια, αφού λίγη ώρα αργότερα ξέψυχε.

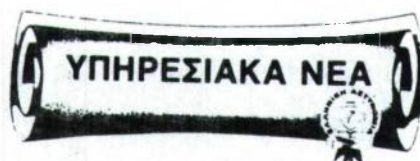
ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Πέτυχαν στις εξετάσεις και εισάγονται για φοίτηση στη Σχολή Αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ οι κατωτέρω 149 άνδρες και 6 γυναίκες αρχιφύλακες-ανθυπασυνόμοι:

(Να σημειώσουμε ότι στις εξετάσεις αυτές πήραν μέρος 1470 άνδρες και 36 γυναίκες).

ΚΙΟΥΣΗΣ Γεώργιος, ΜΠΟΥΛΤΑΣ Χρήστος, ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ Σπυρίδων, ΚΑΛΟΥΔΗΣ Σωσίπατ., ΒΑΚΡΙΝΟΣ Κων/νος, ΑΓΑΘΟΣ Γεώργιος, ΖΑΜΑΝΗΣ Άγγελος, ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΛΥΔΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΓΡΑΨΑΣ Ιωάννης, ΝΙΚΟΛΙΔΑΚΗΣ Γεώργιος, ΓΡΑΒΑΝΗΣ Αθανάσιος, ΑΝΤΩΝΙΟΥ Βασίλειος, ΜΟΥΡΝΙΑΝΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ Σωτήριος, ΜΑΧΙΑΣ Βασίλειος, ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ Γεώργιος, ΜΑΡΑΓΚΑΚΗΣ Ιωάννης, ΤΖΕΦΕΡΗΣ Πέτρος, ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ Γεώργιος, ΚΟΥΚΟΥΤΣΕΛΟΣ Νικόλαος, ΚΑΒΡΑΚΟΣ Μιλτιάδης, ΚΟΝΤΟΜΙΧΟΣ Λεωνίδας, ΝΤΟΥΠΗΣ Κων/νος, ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Σπυρίδων, ΚΑΛΥΒΑΣ Φώτιος, ΤΡΑΓΟΥΛΙΑΣ Απόστολος, ΣΙΟΡΕΝΤΑΣ Δημήτριος, ΝΤΟΝΤΗΣ Ηλίας, ΚΥΡΙΟΠΟΥΛΟΣ Στυλιανός, ΛΕΟΝΤΣΙΝΗΣ Μιχαήλ, ΚΕΧΑΓΙΑΣ Δημήτριος, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Ιωάννης, ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ Δημήτριος, ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΣ Γεώργιος, ΚΑΚΟΣ Νικόλαος, ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ Ηλίας, ΠΕΡΙΣΤΕΡΗΣ Αθανάσιος, ΛΕΛΕΝΤΖΗΣ Αθανάσιος, ΜΑΤΣΑΡΟΚΟΣ Αθανάσιος, ΓΡΑΙΚΟΥΣΗΣ Φώτιος, ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ Ηρακλής, ΜΠΑΛΑΤΣΟΥΡΑΣ Γεώργιος, ΣΑΛΑΝΤΗΣ Δημήτριος, ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Λάζαρος, ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ Εμμανουήλ, ΤΣΙΠΟΥΡΙΑΡΗΣ Γεώργιος, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Ιωάννης, ΚΟΚΚΑΛΑΚΗΣ Αθανάσιος, ΚΟΤΛΙΔΑΣ Χρήστος, ΓΑΥΓΙΩΤΑΚΗΣ Ιωάννης, ΛΥΡΑΝΤΖΗΣ Αθανάσιος, ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ Χρήστος, ΜΗΛΙΟΣ Χρήστος, ΦΛΕΒΑΡΗΣ Ευάγγελος, ΜΠΑΝΤΗΣ Δημήτριος, ΡΟΥΤΖΑΚΗΣ Αντώνιος, ΓΑΤΣΟΥΝΙΑΣ Δημήτριος, ΜΠΑΖΑΚΑΣ Χαρίλαος, ΚΟΚΟΡΟΣΚΟΣ Δημήτριος, ΔΡΟΣΑΚΗΣ Ιωάννης, ΡΑΜΜΟΣ Διαμαντής, ΚΟΝΔΥΛΗΣ Χρήστος, ΛΟΥΖΙΩΤΗΣ Κων/νος, ΜΠΙΖΙΚΟΣ Δημήτριος, ΦΕΥΓΑΣ Θωμάς, ΚΑΝΑΚΟΥΣΑΚΗΣ Ιωσήφ, ΠΑΠΠΑΣ Γεώργιος, ΚΑΡΑΒΑ-

ΤΟΣ Νικόλαος, ΛΟΥΚΟΥΜΗΣ Ευάγγελος, ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΜΠΑΣΙΟΥΚΑΣ Αθανάσιος, ΜΠΟΛΟΣ Ηλίας, ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος, ΠΑΠΑΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ Αθανάσιος, ΠΑΛΙΟΓΙΩΡΓΟΣ Νικόλαος, ΠΑΡΑΣΧΗΣ Κων/νος, ΠΡΕΚΑΣ Αντώνιος, ΒΑΝΙΚΙΩΤΗΣ Γεώργιος, ΕΛΕΥΘΕΡΑΚΗΣ Γεώργιος, ΖΑΧΑΡΗΣ Θωμάς, ΓΑΛΛΟΣ Χρυσόστ., ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Δημήτριος, ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ Ιωάννης, ΑΘΑΝΑΣΑΚΗΣ Ιωάννης, ΚΟΚΤΣΙΔΗΣ Κων/νος, ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ Μηνάς, ΤΣΙΡΙΓΟΣ Ευάγγελος, ΤΣΙΤΟΥΝΗΣ Κων/νος, ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΚΥΡΙΑΚΟΓΓΟΝΑΣ Παναγιώτης, ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ Νικόλαος, ΤΖΕΦΕΡΑΚΟΣ Παύλος, ΨΙΦΙΛΗΣ Χαράλαμπος, ΤΣΑΤΣΟΣ Αθανάσιος, ΔΟΥΒΑΛΗΣ Γεώργιος, ΓΕΩΡΓΟΥΛΙΑΣ Βασίλειος, ΠΑΠΠΑΣ Απόστολος, ΣΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΠΑΠΠΑΣ Γρηγόριος, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Βασίλειος, ΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Κων/νος, ΚΑΡΑΚΟΣ Ευάγγελος, ΠΑΝΤΑΖΗΣ Δημήτριος, ΧΑΙΡΕΤΑΚΗΣ Στυλιανός, ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ Δημήτριος, ΤΣΙΒΕΛΕΚΙΔΗΣ Ιωάννης, ΝΤΕΛΕΖΟΣ Κων/νος, ΚΑΡΓΙΟΛΑΚΗΣ Βασίλειος, ΚΑΝΕΛΛΟΣ Γεώργιος, ΚΟΠΑΝΕΖΟΣ Δρόσος, ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ Ανδρέας, ΣΚΛΑΒΟΣ Σπυρίδων, ΛΙΟΝΗΣ Δημήτριος, ΤΣΙΡΟΣ Σπυρίδων, ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ Βασίλειος, ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, ΛΕΜΠΙΔΑΚΗΣ Ευάγγελος, ΤΟΥΛΙΚΑΣ Γεώργιος, ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Γεώργιος, ΜΑΛΛΙΟΣ Δημήτριος, ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Απόστολος, ΤΣΑΚΙΡΗΣ Θεολόγος, ΡΟΥΜΕΛΗΣ Παναγιώτης, ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ Νικόλαος, ΚΟΥΖΗΛΟΣ Δήμος, ΣΔΟΥΚΟΣ Μιχαήλ, ΣΑΓΩΝΑΣ Γεώργιος, ΠΙΕΡΟΣ Γεώργιος, ΒΡΑΝΤΖΑΣ Δημήτριος, ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ Παύλος, ΓΕΩΡΓΙΟΥ Αναστάσιος, ΝΙΚΗΤΑΣ Ιωάννης, ΣΩΤΗΡΙΟΥ Αντώνιος, ΤΣΑΤΣΑΡΗΣ Χαρίλαος, ΠΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος, ΛΑΣΠΙΑΣ Δημοσθένης, ΖΑΝΙΑΣ Αχιλλεύς, ΠΟΥΛΑΚΗΣ Ιωάννης, ΤΣΙΝΤΑΡΑΚΗΣ Μάρκος, ΓΙΑΝΤΣΙΟΣ Χρηστάκης, ΣΚΟΥΡΑΛΑΚΟΣ Σωτήριος, ΡΑΛΛΗΣ Δημήτριος, ΦΩΤΟΥ Δημήτριος, ΜΠΑΚΑΣ Σταύρος, ΓΚΑΡΙΑΣ Ελευθέριος, ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ Νικόλαος, ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Αριστείδης, ΚΡΙΚΕΤΟΥ Πανωραία, ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Αλεξάνδρα, ΧΑΪΔΕΜΕΝΑΚΗ Αγνή, ΜΠΟΝΤΑΡΗ Βαϊούλα, ΜΥΡΙΣΙΩΤΗ Σωτηρία και ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗ Ελένη.

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

- Ο αστυν. υποδιευθυντής ΜΑΝΑΒΑΚΗΣ Αναγνώστης στο βαθμό του αστυν. διευθυντή.
- Οι αστυν. διευθυντές Α' τάξης ΛΙΑΠΗΣ Μιχαήλ και ΜΗΛΙΩΝΗΣ Σπυρίδων στο βαθμό του Γενικού Αστυν. Διευθυντή.
- Οι αστυν. διευθυντές Β' τάξης ΑΡΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Στάμος και ΓΟΥΡΝΙΑΣ Νικόλαος στο βαθμό του αστυν. διευθυντή Α' τάξης.
- Ο αντισυνταγματάρχης Χωρ/κής ΚΩΣΤΟΚΑΝΕΛΛΗΣ Χρήστος στο βαθμό του υποστράτηγου.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΥ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ

Ονομάστηκε υπαστυνόμος Β' ειδικών καθηκόντων (υγειονομικού) ο ΑΝΔΡΕΑΔΑΚΗΣ Ζαχαρίας, απόφοιτος του ιατρικού τμήματος της Στρατιωτικής Σχολής ΑΕ/κών Σωμάτων.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

- Έγινε αποδεκτή η παραίτηση του υπαστυνόμου Α' ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ Δημητρίου, ο οποίος προήχθη στο βαθμό του αστυνόμου Β'.

ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ...

Υπενθύμιση προγενέστερης διευκρινιστικής διαταγής έστειλε πρόσφατα στις υπηρεσίες του λεκανοπεδίου Αττικής, η Δ/ση Υγειονομικού / Υ.Δ.Τ., σχετικά με τις υποχρεώσεις των συναδέλφων που δηλώνουν ασθένεια.

Οι διευκρινίσεις που παρέχονται στη διαταγή αυτή (7016/3/16στ από 6.2.87), ενδιαφέρουν όλους τους συναδέλφους που υπηρετούν στο λεκανοπέδιο, γι' αυτό τους συνιστούμε, αφού κόψουν το σχετικό δημοσίευσμά μας, να το τοποθετήσουν στο βιβλιário νοσηλείας τους για να το βρίσκουν εύκολα και να ενημερώνονται όταν υπάρχει ανάγκη:

1. Οι ασθενείς θα πρέπει να δηλώνουν ασθένεια στην Υπηρεσία τους και στη συνέχεια να προσέρχονται στον Υπηρεσιακό Ιατρό για εξέταση.
2. Οι προσερχόμενοι για εξέταση στον ιατρό ασθενείς, να φέρουν μαζί τους υποχρεωτικά το ατομικό βιβλιário νοσηλείας και το νέο ατομικό δελτίο ασθενειών.
3. Τα ιατρεία λειτουργούν τις εργάσιμες ημέρες, από 08.00 έως 12.30.
4. Οι ασθενείς θα πρέπει να προσέρχονται στα ιατρεία το αργότερο μέχρι την 11.00 ώρα. Τούτο θεωρείται απαραίτητο για τη σωστή αντιμετώπιση της περίπτωσης τους.
5. Για όσους ασθενούν μετά τις 12.30 ώρες θα ακολουθεί η παρακάτω διαδικασία.
 - α. Περιστατικά σοβαρά και επείγοντα που έχουν ανάγκη νοσοκομειακής περίθαλψης, να απευθύνονται σε Νοσοκομείο με μέριμνα του ενδιαφερομένου ή της Υπηρεσίας που υπηρετεί ο ασθενής.
 - β. Συνήθη περιστατικά θα εξετάζονται την επομένη ημέρα στο Ιατρείο που υπάγεται η Υπηρεσία του ασθενή.
 - γ. Η προσκόμιση τυχόν γνωμάτευσης, Ιδιώτη Ιατρού για χορήγηση «Ελεύθερου Υπηρεσίας», θα γίνεται την επόμενη ημέρα από τους ίδιους τους ασθενείς ή από άλλο άτομο σε περίπτωση αδυναμίας του ασθενή, θα προσκομίζει όμως απαραίτητα στον Υπηρεσια-

κό Ιατρό που ανήκει το ατομικό βιβλιário νοσηλείας και το νέο ατομικό δελτίο ασθενών.

Σε περίπτωση καθυστέρησης πάνω από δύο (2) ημέρες, η γνωμάτευση του Ιδιώτη Ιατρού δεν θα λαμβάνεται υπόψη.

Διευκρινίζεται ότι οι γνωματεύσεις Ιδιωτών Ιατρών, υπόκεινται απαραίτητα στην έγκριση ή μη από τον Υπηρεσιακό Ιατρό, ο οποίος κρίνει κατά περίπτωση και σύμφωνα με το Π.Δ. 584/85.

6. Και στις τρεις (3) παραπάνω περιπτώσεις, α, β, και γ, ο ασθενής έχει υποχρέωση να ενημερώσει την Υπηρεσία του και τον Υπηρεσιακό του Ιατρό για την υπηρεσιακή του τακτοποίηση.
7. Σε περίπτωση δήλωσης ασθένειας από αστυνομικό προσωπικό που έχει υπηρεσιακές εκκρεμότητες (μετάθεση, πειθαρχικά παραπτώματα κλπ. ή υπάρχει υπόνοια προσποίησης ασθένειας) θα πρέπει ο ίδιος ο προϊστάμενος της Υπηρεσίας που υπηρετεί ο παραπάνω ασθενής, να έρχεται σε επικοινωνία με τον Υπηρεσιακό Ιατρό.
8. Για τον Ιατρό Επιφυλακής διευκρινίζεται ότι:
 - α. Κάθε Σάββατο - Κυριακή και αργία ο Ιατρός επιφυλακής θα βρίσκεται στο Κεντρικό Ιατρείο Αθηνών - Μ. Κοτοπούλη 9, Ομόνοια - και κατά τις ώρες από 10.00 μέχρι 12.00 και θα εξετάζει τους εκτάκτως ασθενούντες.
 - β. Όποιοι Αστυνομικοί ασθενούν έκτακτα τις υπόλοιπες ώρες των παραπάνω ημερών (Σάββατο, Κυριακή, Αργίες) ή μετά τις 12.30 ώρες κατά τις εργάσιμες ημέρες, θα ενεργούν σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος, περιπτώσεις α, β, και γ, αναλόγως.

ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων ύστερα από σχετικά ερωτήματα, αναφορικά με ποια σαμπουάν και οδοντόκρεμες αναγνωρίζονται σε βάρος του δημοσίου, γνωστοποίησε τον ακόλουθο πίνακα ιδιοσκευασμάτων που φέρουν κουπόνι ή αυτοκόλλητη ετικέτα, είναι θεραπευτικά και αναγνωρίζονται σε βάρος του δημοσίου:

1. BETADINE ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟ.
2. CIF CANDIOLI
3. CRADOCAR
4. DAOMAIR-S
5. FUNGORAL
6. IONIL
7. IVALITEN
8. KWEILLADA
9. MITIGAL
10. POLYTAR SHAMPOO
11. PEVARYL
12. SELSUN ΚΩΔΙΚΟΣ 0232101, ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ 2,5%
13. SELSUN ΚΩΔΙΚΟΣ 0232102, ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ 1%
14. SICARIL
15. SPECIFAR - SPECIFTHR
16. VENATREN
17. ZITOTOX
18. FLUOCARIL BI - FLUORE ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΗΘΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Απονεμήθηκαν ηθικές αμοιβές για διαφόρους λόγους στο κατωτέρω αστυνομικό προσωπικό:

● Στους αστυφύλακες ΠΑΠΠΑ Σπυρίδωνα και ΜΑΡΩΝΗ Χρυσόστομο της Άμεσης Δράσης Αττικής διότι συνέλαβαν τέσσερα άτομα που επέβαιναν σε Ι.Χ. αυτοκίνητο και κατείχαν ένα πιστόλι, ένα σιλήτρο, δύο κουκούλες και ένα ζευγάρι πλαστικά γάντια.

● Στους αστυφύλακες ΧΟΡΟΖΟΓΛΟΥ Παντελή και ΚΡΙΑΤΣΕΛΗ Στυλιανό του Α.Τ. Παρανεστίου Δράμας διότι συνέλαβαν, μετά από καταδίωξη, κακοποιό που, κατά τη διαδρομή αμαξοστοιχίας του Ο.Σ.Ε. από τη Δράμα προς Παρανέστι, έκλεψε μαζί με συνένοχο, απ' τους επιβάτες που κοιμόντουσαν διάφορα αυτοματικά είδη και χρήματα.

● Στον αρχιφύλακα ΓΙΟΒΑΝΙΔΗ Δημήτριο και αστυφύλακα ΣΕΡΕΜΕΤΗ Κων/νο της Άμεσης Δράσης Αττικής, διότι καταδίωξαν άτομο, που αντελήφθησαν να τρέπεται σε φυγή μόλις αποθιβάστηκε από Ι.Χ. φορτηγό αυτοκίνητο, το οποίο και διέφυγε αφού επιβιβάστηκε σε μοτοσικλέτα, ο οδηγός της οποίας απείλησε με όπλο τον αρχιφύλακα. Στο αυτοκίνητο που εγκατέλειψαν βρέθηκαν κλοπιμαία που παραδόθηκαν στους ιδιοκτήτες τους.

● Στον αστυν. υποδιευθυντή ΛΕΠΙΔΑ Ιωάννη, προσωρινό διευθυντή της Α.Δ. Φθιώτιδας και στους αστυνόμους Β' ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ Σταμάτη, ΡΑΜΜΟ Ιωάννη, ανθυπαστυνόμους ΣΟΥΣΩΝΗ Κων/νο, ΑΡΓΥΡΗ Αθανάσιο, ΤΣΟΥΤΣΙΚΑ Κων/νο, αρχιφύλακες ΣΑΠΟΥΝΗ Γεώργιο, ΜΠΑΧΛΑΒΑ Ηλία, ΝΤΟΥΡΑΚΗ Δημήτριο και αστυφύλακες ΤΣΑΓΑΝΟ Ευάγγελο, ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Δημήτριο της ίδιας Αστυν. Δ/σης (Α.Τ. Στυλίδας, Τ.Α. Λαμίας και Α.Σ. Ραχών), διότι εξιχνίασαν άμεσα «ειδεχθές» έγκλημα ανθρωποκτονίας στην Παραλία Ραχών Φθιώτιδας.

● Στον αρχιφύλακα ΚΟΥΤΡΟΥΛΑΚΗ Εμμανουήλ και αστυφύλακα ΜΑΛΙΝΗ Κων/νο του Τ.Τ. Δράμας, διότι εντόπισαν και συνέλαβαν το δράστη που παρέσυρε και τραυμάτισε σοβαρά με το αυτοκίνητό του πεζή και την εγκατέλειψε αβοήγητη.

● Στον ταξίαρχο ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟ Βασίλειο, επιθεωρητή Επιθ. Αστυν. Δυτ. Μακεδονίας και αστυν. υποδιευθυντή ΜΠΟΥΖΑΝΗ Βασίλειο, αστυνόμους Α'

ΜΠΟΛΟΜΥΤΗ Βασίλειο, ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟ Βασίλειο, αστυνόμους Β' ΠΥΛΑΡΙΝΟ Δημήτριο, ΤΣΕΚΗ Κων/νο, ΑΡΜΟΥΤΙΔΗ Γεώργιο και υπαστυνόμους Β' ΧΟΝΔΡΟ Βάιο, ΜΟΚΑ Πέτρο και ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ Αναστάσιο της Α.Δ. Κοζάνης, διότι συνέλαβαν επ' αυτοφώρω επικίνδυνο ψυχοπαθή, δράστη τριπλής ανθρωποκτονίας στο χωριό Κόμανο Κοζάνης.

● Στους αστυν. διευθυντές ΣΤΑΘΗ Κων/νο και ΤΑΣΑΚΟ Νικόλαο, αστυν. Α' ΤΖΙΩΚΟ Ευάγγελο, αστυνόμους Β' ΤΣΙΟΥΒΑΡΑ Δημήτριο και ΤΡΙΓΑΖΗ Δημήτριο, υπαστυν. Α' ΣΤΑΜΑΤΗ Δημήτριο και ΑΝΤΖΑ Βασίλειο, αρχιφύλακες ΤΣΕΚΟΥΡΑ Παναγιώτη, ΖΑΜΠΡΑ Λάζαρο, ΘΕΟΔΩΡΑΚΟ Ηλία και ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Δημήτριο και αστυφύλακες ΑΡΧΟΝΤΑΚΗ Χαρίλαο, ΒΑΛΛΙΑΝΟ Ευάγγελο, ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟ Βασίλειο, ΚΑΨΑΛΑ Βασίλειο, ΚΟΛΟΚΤΣΗ Αναστάσιο, ΚΡΗΤΙΚΟ Ηλία, ΠΑΠΑΔΙΩΤΗ Δημήτριο και ΦΛΩΡΟ Γεώργιο της Υποδ/σης Δημ. Ασφάλειας/Δ.Α.Α., διότι συνέλαβαν σπείρα που είχε διαπράξει ληστεία και σωρεία κλοπών σε καταστήματα και διαμερίσματα.

● Στον αστυφύλακα ΚΟΥΛΟΥΡΗ Χρήστο της Άμεσης Δράσης Αττικής (ηθική και υλική αμοιβή) διότι αξιοποιώντας τις πληροφορίες που του έδωσε πολίτης που υπό την απειλή πιεσόμενου σιλήτρου, είχε πέσει θύμα ληστείας από τρία άτομα, κατάφερε με τα χαρακτηριστικά που είχε στη διάθεσή του, να τα εντοπίσει τη στιγμή που αποπειρώντο να διαρρήξουν στην περιοχή Ομοιοίας κατάστημα και μετά από μακρά πεζή καταδίωξη, να συλλάβει τον ένα απ' αυτούς.

● Στους αστυφύλακες ΓΙΑΝΝΑΔΑΚΗ Γεώργιο και ΚΑΓΚΑΛΟ Γεώργιο της Άμεσης Δράσης Αττικής (ηθική και υλική αμοιβή), διότι αξιοποιώντας σωστά τα στοιχεία που έλαβαν από τον αξιωματικό υπηρεσίας του Α.Τ. Κορωπίου, κατάφεραν να εντοπίσουν στην περιοχή αυτή, Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο και να συλλάβουν δύο δραπετές φυλακών, που είχαν κλέψει τούτο τη νύκτα και μετέβησαν εκεί για να το παραλάβουν. Στην κατοχή του ενός εξ' αυτών βρέθηκε και κατασχέθηκε ένα πιστόλι με γεμιστήρα πλήρη φυσιγγίων.

● Στους υπαστυνόμους Α' ΞΑΝΘΑΚΟ Αλέξιο και ΛΥΓΙΔΑΚΗ Ευθύμιο και αστυφύλακες ΞΥΓΚΑ Δημήτριο και ΖΟΥΓΡΗ Ανδρέα του Τμήματος εξουδετέρωσης εκρηκτικών μηχανισμών/Δ.Α.Ε.Ε.Β. (ηθική

και αμοιβή) και ανθυπαστυνόμο ΓΑΤΟ Μαρίνο και αρχιφύλακα ΕΦΕΝΤΑΚΗ Εμμανουήλ της ίδιας υπηρεσίας (ηθική και υλική αμοιβή), διότι κατόρθωσαν με αποτελεσματική παρέμβαση να εξουδετερώσουν ισχυρούς αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς.

● Στον ταξίαρχο ΛΑΜΠΑΔΙΑΡΗ Αντώνιο, αστυν. διευθυντή ΣΤΑΘΗ Κων/νο, αστυν. υποδιευθυντή ΖΑΧΟ Ιωάννη, αστυν. Α' ΗΛΙΟΠΟΥΛΟ Σωτήριο, αστυν. Β' ΚΟΥΤΣΟΜΠΙΝΑ Διονύσιο, ΤΣΙΑΤΟΥΡΑ Βασίλειο, ΜΑΛΛΙΟ Βασίλειο και ΣΕΡΡΑ Ιωάννη, ανθ/μο ΠΑΤΑΓΙΑ Κων/νο, αρχιφύλακες ΓΚΟΥΜΠΛΙΑ Χαράλαμπο, ΜΕΡΔΑΚΙΟΥΠΗ Χρήστο, ΠΕΠΟΝΑ Γεώργιο, ΡΙΖΟ Ηλία και αστυφύλακες ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ Λάμπρο, ΖΕΚΥΡΙΑ Παναγιώτη, ΘΕΟΔΩΡΟΥ Χρήστο, ΚΟΛΙΑΝΤΖΑΚΗ Κων/νο, ΜΑΝΑΚΟ Δημήτριο, ΜΑΡΑΓΚΟ Σωτήριο, ΜΟΚΚΑ Δημήτριο, ΠΑΝΟΛΙΑ Νικόλαο, ΡΑΧΗ Αλέξανδρο, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Γεράσιμο, ΧΡΙΣΤΙΤΣΑ Ιωάννη και ΣΜΥΡΛΗ Κων/να της Δ/σης Ασφάλειας Αττικής (ηθική και υλική αμοιβή), διότι συνέλαβαν τη δράσιδα διπλής ανθρωποκτονίας.

Χορηγήθηκε υλική αμοιβή στους: Αστυνόμο Α' ΒΛΑΧΟ Φώτιο, Υπαστυνόμο Α' ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ Γεώργιο, Ανθυπαστυνόμο ΓΙΑΚΟΥΜΗ Κωνσταντίνο, Αστυφύλακες ΑΛΕΒΙΖΟ Γεώργιο, ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟ Φώτιο, ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ευάγγελο, ΚΤΙΝΤΑ Βασίλειο και ΞΥΝΟ Νικόλαο του Τ.Α. Καλαμάτας, διότι επέδειξαν εξαιρετική δραστηριότητα και κατόρθωσαν να συλλάβουν επ' αυτοφώρω δύο επικίνδυνους εμπόρους ναρκωτικών και να κατασχέσουν σε γεινόμενη κατ' οίκον έρευνα, σημαντικές ποσότητες ηρωίνης και ινδικής κάνναβης.

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

* Αστυνομικός Υποδιευθυντής ΓΚΑΓΚΑΟΥΔΑΚΗΣ Ελευθέριος του Κων/νου. Γεννήθηκε το 1942 στην Επισκοπή Ρεθύμνου. Υπηρετούσε στο Π.Σ.Α. Κρήτης, ως διοικητής. Πέθανε αιφνίδια στις 19.7.90.

* Αρχιφύλακας ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Αθανάσιος του Αναστασίου. Γεννήθηκε το 1943 στη Διάβα - Καλαμπάκας - Τρικάλων. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Πύλης. Πέθανε στις 13.6.90.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

1. Του 4... το 2. - Μ' αυτό κλείνει παρτίδα. - Παλιός Τούρκος αξιωματικός.
2. Βόλτα... της Αφρικής. - Μεγάλος Γερμανός ποιητής και θεατρικός συγγραφέας (1795-1850). - Ορχήστρα της Αθήνας.
3. Ήταν ο Τειρεσίας. - Γάλλος φυσιοδίφης και ερευνητής (1774-1829).
4. Ωραίο νησί μας.
5. Αναφέρεται και η... κακιά. - Τραγική εκπομπή. - Γιος του Νώε.
6. Καλλιπιστικές πόες. - Μαλλιάρά.
7. Δίψηφο φωνήεν. - Ο παραγωγικότερος εφευρέτης του κόσμου. - Βυ-

ζαντινή νότα.

8. Άμεμπτα, αψεγάδιαστα. - Παράγει πολλά ο Καναδάς.
9. Είναι τα Απέννινα. - Ένας Γερμανός... Κανάρης. - Τροπικό της κουζίνας.
10. Κατάλογος.
11. Καινούργιος. - Χωρίς χρονοτριβή αυτός.
12. Διπλό... ξεπουλάει. - Έχει... βασιλιά. - Φωνή αρπαχτικού πουλιού.
13. Αναπληρωτής διευθυντής της υπήρξε και ο Φον Μπράουν. - Πατρίδα της Μήδειας. - Ομόσπονδο γερμανικό κρατίδιο.

ΚΑΘΕΤΑ:

1. Ένα χαρτοπαίχνιδο. - Η Τζιά. - Χωρίς τη θέλησή του αυτό (καθ.).
2. Κλωστή. - Φρούτο κατάλληλο για να φαγωθεί. - Μετράει φως.
3. Το φορούσαν παλιότερα. Όμορφος.
4. Λέγεται και ροδάνι.
5. Μεταξοσκώληκας (καθ.). - Πρόθεση... αναφοράς. - ... Πάλμας; ισπανικό λιμάνι.
6. Αρνητικό συναίσθημα. - Υπερπλήρη.
7. Χαϊδευτικό μεγάλου γκάγκστερ. - Πρόκειται να γίνει αξιωματικός. - Άγιος του... λαού.
8. Φόρος, δασμός. - Πρωτεύουσα του Μπαγκλαντές.
9. Αιθίοπας φύλαρχος. - Λέξη κυριακάτικης προσευχής. - Γάλλος φίλος.
10. Ξένη αγία
11. Διεθνής μπάσκετμπολίστας. - Πολιτεία των Η.Π.Α.
12. Ομηρικό ξίφος. - Περιοχή της Θεσσαλονίκης. - Παραπέμπει σε βιβλία.
13. Άδειο δε στέκει όρθιο. - Τα αρχικά των ανωτάτων σχολών. - Τσάρος χωρίς άκρη.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1					★				★				
2				★						★			
3							★						
4		★		★						★		★	
5	★				★				★				★
6						★		★					
7			★								★		
8						★		★					
9	★				★				★				★
10		★		★						★		★	
11							★						
12				★						★			
13					★				★				

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ:

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

1. ΠΟΝΤΟΣ - ΜΠΑΡΟΚ, 2. ΑΝΑΣΑ - ΠΡΑΣΟ, 3. ΣΤΟΑ - ΑΛΑ - ΑΣΜΑ, 4. ΚΑΙΡΟΣ - ΝΑΡΚΕΣ, 5. ΑΣ - ΟΠΑΛΙΝΑ - ΣΜ, 6. ΤΣΕ - ΗΤΑ, 7. ΡΑ - ΡΑΚΕΛ - ΤΑ, 8. ΚΤΕ - ΙΤΕ, 9. ΑΡ - ΑΤΤΙΚΟΣ - ΛΡ, 10. ΜΟΡΙΑΣ - ΑΣΙΤΟΙ, 11. ΕΜΙΝ - ΑΤΙ - ΛΙΡΑ, 12. ΡΑΝΙΑ - ΠΙΤΕΝ, 13. ΑΝΙΑΡΑ - ΚΟΡΟΝΑ.

ΚΑΘΕΤΑ:

1. ΠΑΣΚΑΛ - ΚΑΜΕΡΑ, 2. ΟΝΤΑΣ - ΡΟΜΑΝ, 3. ΝΑΟΙ - ΤΑΚ - ΡΙΝΙ, 4. ΤΣΑΡΟΣ - ΤΑΙΝΙΑ, 5. ΟΑ - ΟΠΕΡΕΤΑ - ΑΡ, 6. ΑΣΑ - ΤΣΑ, 7. ΑΛ - ΛΥΚΟΙ - ΤΙ, 8. ΑΝΙ - ΚΑΙ, 9. ΠΠ - ΑΝΗΛΙΟΣ - ΠΟ, 10. ΑΡΑΡΑΤ - ΤΣΙΛΕΡ, 11. ΡΑΣΚ - ΑΤΕ - ΤΙΤΟ, 12. ΟΣΜΕΣ - ΛΟΡΕΝ, 13. ΚΟΑΣΜΑ - ΟΡΙΑΝΑ.

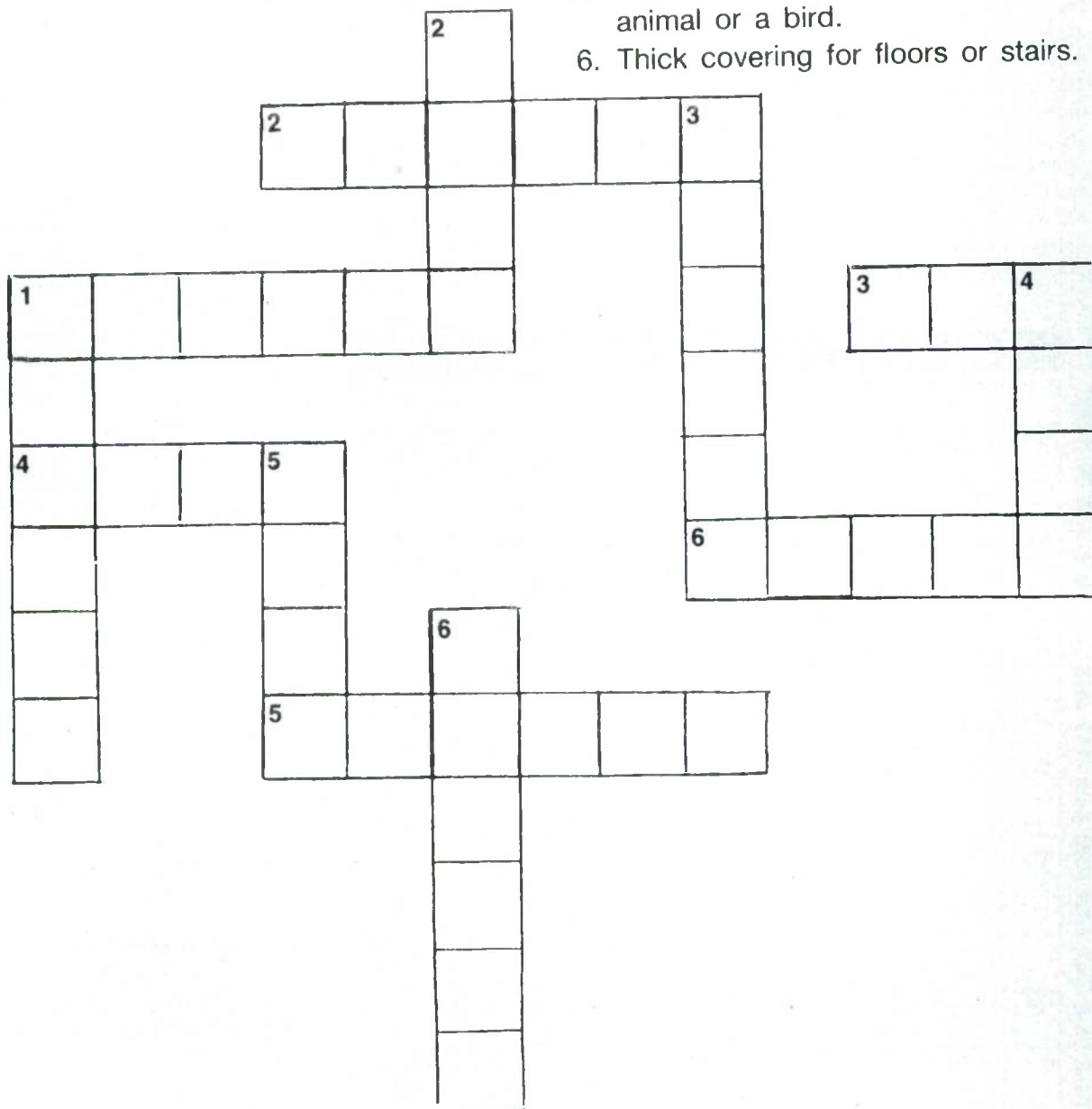
CROSSWORD PUZZLE

ACROSS

1. Parents and children.
2. Piece of land surrounded by water.
3. A place where drinks are served.
4. Flesh of animals used as food.
5. A person who acts as a chief.
6. The opposite of left.

DOWN

1. Known widely.
2. Do things to pass the time pleasantly.
3. A person who has been trained in medical science.
4. Regular payment for the use of a room, a building etc.
5. Part at the end of the body of an animal or a bird.
6. Thick covering for floors or stairs.

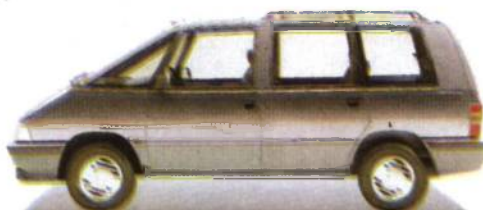
ΔΕΞΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ

Δεξίωση προς τιμή των νέων αξιωματικών, που αποφοίτησαν πρόσφατα από τις παραγωγικές Σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, παρέθεσε στο Προεδρικό Μέγαρο ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Στη δεξίωση παρέστησαν ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννης Βαρβιτσιώτης και Δημόσιας Τάξης κ. Ιωάννης Βασιλειάδης, άλλα μέλη της Κυβερνήσεως, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, βουλευτές, εκπρόσωποι κομμάτων και άλλοι επίσημοι.

ΚΑΘΑΡΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ.

Η πυραμίδα που βλέπετε έχει φτιαχτεί από best-sellers. Επάνω-επάνω, το Renault Espace, που ανακηρύχθηκε (από το περιοδικό Automobile) "αυτοκίνητο της δεκαετίας" και είναι πρώτο στην κατηγορία του στην Ευρώπη. Όπως είναι και το Renault 19 στις χώρες της ΕΟΚ.

Το Renault 5 έχει δεκαπέντε χρόνια πρωτιές στη Γαλλία, όπου και το 21 κερδίζει συνεχώς στην κατηγορία του...

Στη χώρα μας, η Renault προσφέρει την πλούσιότερη γκάμα αυτοκινήτων νέας τεχνολογίας και νέας τιμής.

Η RENAULT συνιστά **elf** PRESTIGRADE

MAVA A.E. ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΤΗΛ. 27.78.614-9 ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ RENAULT